

شماره سیزدهم ۹۰۷۳

۶۹۵۳
۹۰۲۳۹

بازدید شد
۱۳۸۲

کتابخانه مجلس شورای اسلامی		 جمهوری اسلامی ایران شماره ثبت کتاب ۹۰۲۳۹
کتاب	مصلح الدالاج	
مؤلف		
مترجم		
شماره قفسه		

ف ۶۹۵۳

بازدید شد
۱۳۸۲

شماره سیرک ۹۰۷۳

۶۹۵۳
۹۰۲۳۹

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	
کتاب	مصلح العالج
مؤلف	
مترجم	
شماره قفسه	
شماره ثبت کتاب	
۹۰۲۳۹	

ف ۶۹۵۳

Wm. Lloyd Garrison

	مجلس شصت و نهم	مجلس شصت و هشتم
پس از نماز	علا و عطار	علاء و عطار
از آنجا که	و غفر له	و غفر له
در این روز	ماهی	ماهی
غذا	بهاره	بهاره
	سیاه و سفید	سیاه و سفید
	گلزار	گلزار

[illegible]

بنی اسد بنی النضر بنی قریظہ
بنی کنان بنی مالک بنی عقیل بنی خزیمہ
بنی مرثد بنی عوف بنی اسد بنی عدنان

حکیم زکریا

خاتم عالمی بخیر و برکت
 قیاد الفت داری
 در کفایت
 در بی شایسته
 در سیرت و اخلاق
 در کمال و کمال
 در کمال و کمال

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

(Faint handwritten Persian text)

7905
9-559

برای دفع تکرر و باده و ترش

کلپوره اجوشنده شیرین اگر قند هیچ بخورند و نیز در قند سرکه (که می باشد) بپوشانند
و شیرین آنرا بخورند و هر یک آنها باندازه ثلث انگشت یکبار

برای سعال بوی

حب برای درونی هر سه سیاه و هر سه زرد و هر سه سفید با تخم تره هر یک مساوی کوبیده
با آب تره و سرخ حب باندازد و نیم تخم باله انداخته با عسل دانه میزند
و این شایف
سند وانه ابو جعفر را که بپزد از آنکس کند انداخته با سرخین و افند و عسل یا فو دست کنند

عرق
باز که اه عسل

فدایم شفا

در عمل و معالجه
بهره وانی
و برایت

ثلث از اذین	نالیل	نقل	جمود	جنون
بر اوزه و بیهوش	زرقه	سنگین شدن	لبته شدن	دیوانه
جھوظ	جرب	جهه	جمود جلیدیه	جفاف انف
بر آمدن چشم	خارش چشم	اوز کور	لبته شدن و طوب	فتح بینی
جذب القلب	جشا	جساره معدله	جمع بقره	جمع کلپی
کشتن دل	آروق زدن	صلواته شدن	کشتن لود	کشتن بند
جمود لبین	جرب مثانه	جاور سید	جدوی	جمره
بسیج زید	خارش بول دان	بشور سوزانند	آب	انگ
مذام	مذام الاطفا	جرب العین	جمود دم مثانه	جرب مثانه
نضد شغف	الکافن	خارش چشم	بسیج خون مثانه	خارش آب دان
باب الحاکم	جهره	حول	حیوان چشم	حس
	درم سرخ	کلاج	افکار حیوان در چشم	چیز را قتل
حفر	حرقه لسان	حکاک معدله	حرقه معدله	حجاره گید
سینه شدن و زدن	سوزش زبان	خارش معدله	سوزش سردل	سند در بند
حجاره طحال	حقن	حمی	حلب	حصه
شفا بر بند	تقریر شدن	شیرین	فتح اشتقا	لورافن
حرقه البول	حسقا	مد به	حرق النار	حرق الما
سوزش بول	آب باده	قوز بابت	سوزش آتش	سوزش از آب
حکام مقعد	حزاف	حصف	حکام قضیه	حکام
خارش مقعد	خارش از بول	خارش کوبیده خردار	خارش نشانه	خارش بدن

سنگ

ح

ع

من مقام له قوم واحد ولم يصل بقل مراد قبل يوم القيمة يا الله لم يصل المصلين

بلغ

34

خفارتی و حمایتی و سلامتی و

فما يابك عليه حيث قد توجه

جعلته كالخضرة فيها وحدثني

598

پتہ: عفر دانی

حوله اول ضمیمه شود چنانچه در این ملاحظه شود

چهارم و ششم

دینا

تو کوهستان را در آغوش می‌گیرد و در آغوش می‌گیرد

و من مفرق کلا

بسم الله الرحمن الرحيم

مساحی کو مبدیہ

فصل اول در بیان احوال و سیرت

چرب است و در آن

[illegible]

وحفظ صحت انسان تو است از دفع مرض و سبب معلومست
 مشهور است که طیب را مانند آینه دانسته اند که چنانچه آینه غریب
 ظاهری را بان دفع ممکن است بمشاهده ناخوشیهای باطنی و
 دفع ممکن است تمام شد مقدمه و شروع شد بمقالات **مقاله اول**
 در امور طبیعیه است و امور طبیعیه است اول ارکان دوم
 مزاج سیم اخلاط چهارم اعضا پنجم ارواح ششم قوی هفتم افعال
 اما ارکان بدانکه اینها نه گانه که در روی یکدیگر قرار یافته و عناصر
 چهار گانه که اول عناصر اثنی است کرم و خشک است و سطح زیر
 فلک ماس است یعنی چسبیده است باقی دوم از عناصر هواست
 که متصل است بفضله اثنی در مزاج کرم و تر است سیم از عناصر
 آبیست که سرد و تر است و متصل به هواست چهارم خاک است
 که سرد و خشک است و این چهار از عناصر آری که در چون
 انتهای تحلیل از اوست و استقنایات گویند و اینها فلک را
 بمنزله امهات که موالید ثلاث متکون شده است از امواج که
 موالید ثلاث جماد و نبات و حیوان است و مزاج هر یک غیر مزاج
 عنصری یعنی مزاج کیفیت ثانویه است بعد از تقا عمل ارکان
 چنانچه هرگاه خورد شود و بر هر یک پدید آید و ملحق شود بکیفیت
 متضاده حاصل شود از آن مزاجی یعنی کیفیتی دومی و از آن مزاج گویند
 و معلوم شود و عناصر آری بعد بنسبه و از مزاج ساخته مزاج مرکب
 حاصل آید و مزاج معتدل که عبارت از آنست که تناسب عناصر
 آریه مساوی باشد ممکن نشود بلکه محال باشد زیرا که با مثلا
 قدر معین مشخص از برای مزاج جمع آید آن جمع کننده اگر غیر است
 که انقباض نیست از عناصر و اگر یکی از عناصر است که با مساوی
 فرض کردیم و با تساوی لازم آید که مطلوب بالطبع متروک بالطبع
 باشد و این محال است و اگر فی نفسه خود یکی از عناصر را برساند

اینها
 و اینها
 غیره

یا تساوی ترجیح بلا مرجح لازم آید پس باید یکی از عناصر غلبه نمود مانند که
 رنگا همداران باشد لهذا در مکان زمین جزو ارضی و در طيور جزو هوایی
 در مکان آب جزو مائیه غالب و سوای جناب نبوی ص که در قران جناب
 اقدس الهی فرموده فعدله فسوی احدی و اعتدال حقیقی ممکن نیست بلکه
 اعتدال انسانی است هر چه را معتدل گویند و اقسام معتدل نه است
 معتدل حقیقی و آن سوای نبوی ص اعمال است و خارج از اعتدال یا بسیطا
 و سرد و خشک بوده باشد یا آنکه مرکب است از چهار تا که هشت میشود
 و اعتدال از مزاج انسانست و اعتدال مکان خط است و است و اعتدال
 انسان سن شبانیت و اعتدال اعضا جلد انکشت میباشد و کرم و تر است
 و روح و قلب است که منشأ آن روح است بعد از آن خون پس جگر هرگاه
 کسی بحث کند که قسم خون کرم و تر است از جگر و حال آنکه خون از جگر
 متولد شده و مع هذا خون از جگر کرم تر گفته اند و مقدم داشته اند جگر
 اینست که چون در عروق و در عروق حرارت قلب هست از آن سبب
 که ممتد شود خون از جگر پس قلب و سرد ترین اعضا در بدن از اخلاط
 از اخلاط و اعضا در بدن بلغم است پس پویش استخوان پس غضروف
 پس رباط پس و تر پس عشا پس عصب پس نخاع پس دماغ و رطب در بدن
 بلغم است پس خون چربی پس پید پس دماغ و خشک و تر در بدن موس
 پس استخوان پس قلب و بدان که سن آدمی چهار مرتبه است اول
 سن نمو و آنرا سن حداثه گویند و آن تا بیست و پنج سالگی پس
 تا چهل سال آید پس سن انحطاط است با بقا قوه و آنرا سن اکهلی گویند
 و اینصفت سال است و سن انحطاط با ظهور ضعف در قوه و آنرا
 شیخوخت است و آن امتداد دارد تا آخر عمر و لکن سن حداثه
 قسمت میشود بسن طفولیت و صبی و تر ع و غلامیه و وهاق
 تا آنکه بزرگ شود و در صورت و هر یک از موالید را مورد کامل

اینها

اینها
 و اینها
 غیره

هست که مثل آن در جنس خود ممکن نباشد مثلاً در جاد فرد کامل
 طلاست که منصوب بشمس است و منافع و عزت و ثبات و
 وقوام او حدی ندارد بمرتبه که هرگاه انسان او را تواند حل نماید
 مضافاً و از او جدا سازد پس احوال مملکه منزه را دفع کند هرگاه
 بمرتبه حل نمایند که جزو بدن شود بدینا گنجد و عمر را بقدری که ممکن
 باشد و معنی کیمیا است در اینجا خوردن طلا بدینا از تفرق و تبذیر
 دارد و بعد از آن با قوا ابدل است و موم میانی و غیره و با قوت زرد
 و فقره و در این نقل مشهور است که مراد است اشتغال در صفت بدن
 اند که هرگاه بر نیاید و بر ند نظر بکریمه و من نعمه شکسته روز بروز گویانند
 میشود و دیده اند که راجه های که مداومت باین قسم مراد میگردد
 بسبب سال عمر کرده اند و بدینا جدید وافیون و دارچینی و در جواهر
 جناب اقدس الهی اد میرا بر گردید و از اولاد بسیار با حضرت ابراهیم
 و اسمعیل و اولاد اسماعیل جناب خاتم الانبیاء هم که ملائکه در زمین
 و آسمانست و انشا الله تعالی است و از ده خیر الوهی بعد از فی
 فی بیت و اولاد طیبین طاهرین و حضرت علی بن موسی الرضا
 علیه التحیه و الشاد و غلظت کامل بمرتبه که جالینوس را از علم طب چهره
 اخلاطست و آن جسم ترسیلان کنند است که مستحیل
 میشود غلات بان اول یعنی از امتزاج ارکان اخلاط بهم رسد خون که گرم
 و تر است بمزاج هوا و صفرا که گرم و خشک است بمزاج آتش و بلغم سرد
 و تر است بمزاج آب و سودا سرد و خشک است بمزاج خاک و اما
 کیفیت قولها اخلاط اینست دانسته شود که ادی چون غذا بخاید و قند
 که خوب نرم شود از برای هضم انسان میباشد بمرتبه که هضم اول و بعضی
 در دهان میداند باین معنی که دهان را متصل بمعد می دانند که یک سطح است
 و مقدمه معد می دانند چنانچه سطح معد را و دهان را واحد میدانند

و در کتاب
 تمام مراد است بر فقه
 کامل از این جهت
 طول نمیشود

معد

معد

میگویند که کند ماهرگاه بد دهان بخایند و موضع یا بد عمل را بچند کند و
 از گفته کندی این فعل نیاید پس معلومست که رطوبت دهان بسبب
 حرارت تغییر فعل آن دهد و چون داخل معد شود از چهار جانب
 حرارت در او افتد طرف راست را حرارت بکشد و طرف چپ حرارت
 عارضی سپرد که خود حرارت ندارد و لکن کسب کرده است از شراب
 و آورده و بر او پیوسته که در ریه است و فوق آن حرارت قلب و شرب
 پرده ایست بر پیوسته که اطراف روده و معد را احاطه کند از آن که موضع
 کامل و بقیه معد رسید معد را خجما هست یعنی پرده ها و ناهواریا
 که بان ناهواری مشتمل بر غلا میشود و حرارت معد اعانت حرارت
 قلب که متصل باوست غذا را مانند کشاکش کند و بزبان یونانی کلو
 گویند پس جگر لطیف و در بقدر حاجت و اندازه بخورد کشت و کثیف او را
 از معد بخرجد رنده بمعایفی روده ها فرو داید که گویان آن مانند بول است
 عضله است که بجگر الهی برداشته و نقل داخل روده شود و صفرا
 نیز در دیشویدان معد را و بلغم و کثافات پاک کند و دفع کند و آنچه
 داخل جگر شد بدو قسم نقل کرده اند بعضی عروق ضعیف که ماسا رتقا
 گویند در معد بجگر متصل یافته است که از آن عروق بکشد که جگر با
 داخل شود و بعضی چنین گفته اند که جگر باذن خدا چنانکه یافت معد
 هضم کرد غذا را خود را بجز که طبیعی خورد معد محسباند و تصفیه
 بخورد کیرد مانند اسفنج متخلل است و از آب پر شود و هر یک از
 اعضا را چهار قوی میباشد جاذبه ماسکه ها ضربه دفعه پس
 در این صورت جاذبه جگر بخورد کشت از معد و دفعه معد بر دفع کند
 و چون جگر از آن کیلوس معلوم شود و در آنجا طبع یافت خوب خون
 شود و کف او صفرا شود چنانچه سوخته بهر سدد در آن طبع بسبب
 عدم استعداد غذا یا عدم قابلیت کبد از طبع موافق هرگاه عوارض
 مستولی شود بسوزاند و اسوخته سودای جمعی نام دارد و در آن

طبع بسبب عدم قابلیت یا عدم استعداد حیضی خام بماند و با بلغم گویند در
 وجود بلغم و تگون بلغم که دیگر اند بعضی او را از اخلاط شمرده اند و تگون
 او را در هر عضوی ممکن دانند و از انچه شیخ میگوید که بعضی اوقات در
 کبد بتقریب عدم استعداد بلغم متولد شود و آن عبارت شیخ است
 که آن دم قاصر عن تمام النضج یعنی بلغم قاصر از نضج است که در طبع خون
 شود یا صفر یا سودا پس خلط علی الاطلاق همان خونست و آن را بنحوا
 بزبان یونانی کیموس گویند و دانسته شود که هر چه در عالم کون
 فساد متکون شود چهار علت در او یافته میشود لهذا علمه مادی غنی
 اغذیه کثیر الفلاس است مانند دره مخم مرغ نیمبرشت و نان کندم و گو
 کوسفند جوان و علمه صوری متین سرخ با قوام علمه فاعله حرارت معتدل
 که بجدا فراط و تفریط نبوده باشد و علمه غائی تغذیه اعضاست و نشین
 اعضا سبب مادی صفر اجرب و شیرین اغذیه و مجاوزه نفع سبب
 صوری زرد و براق و سبب فاعله حرارت یا دار جد اعتدال و سبب
 غائی دو تا است یکی آنکه چون غذا یابد یا معتدلی شبیه باشد شش
 بصفر شبیه است مثلا از برای تغذیه جبین اعضا است و علمه
 غائی آنکه بریزد قسطی از آن بروده و سبب تبدیلی که دارد بشوید
 از نقل از مقعد دفع کند که قولنج به سر رسد و بخار فاعله اعضای
 بزرگ تر رسد و ادیمی در حرکت باشد و از برای زیادتی صفر از
 این فوائد مکانی مشخص فرموده خالق عالم در مراحه یعنی زهره
 که برین جگر چسبیده است و کویا جگر را با این حرارت خود که
 اتش در بدن بمشابه اتش است در زیر دیک که غذا را خوب طبع
 و علمه مادی بلغم کیفه خام مانند میوه های تر شلغم و امثال آن
 و علمه فاعله حرارت قاصر یعنی کوتاه از طبع غذا و علمه صوری خام
 خلط و علمه غائی آنکه غذا شود اعضا را که بمشابه او است مانند
 و فایده دیگر آنکه در بدن غذا بهمن رسد و بدن از غذا مفقود

اغذیه

شود ان بلغم طبع یافته جزو اعضا شود یعنی غذا نیست مگر ساند و
 غائی آنکه قسطی بمفصلها رسد و آن نیمی خود مفاصل را مطیع سازد
 و علمه مادی در سودا اغذیه سرد و خشک و کثیف مانند سبزیها
 و ساق و عدس و امثال آن و علمه صوری خلط سیاه سوخته خشک
 و السبب اخلاط دیگر و علمه فاعله حرارت مجاوزه اعتدال که رسد
 خلط را و علمه غائی آن نیز دو تا است یکی آنکه غذا شود اعضا را که
 باوست مانند استخوان و امثال و فایده دیگر آنست که قدری
 از آن سودا بریزد بعد و بسبب ترشش آن بگز معد را واد میرا
 اکاه کند بگز سنگی و طلب غذا نماید و از این مطالب باقی نماید
 جناب حکم و غائی یعنی ظرفی برای قرار داده نام سپر رست در
 ظرف پهلوی چپ مقابل جگر است دو فایده در وهست یکی
 آنکه چون ظرف راست جگر است اگر مقابل داشت ادیمی در حرکت
 باستقامت توانست حرکت نماید دیگر آنکه چون مزاج سودا سرد است
 برابر باشد با نای صفری که در مراحه است چنانکه از کان چهار
 بود اخلاط هم چهار شد چهارم در امور طبیعه اعضا است
 خلق شده اعضا و اخلاط چنانکه اخلاط از اذکان و تشیخ اعضا
 بدین گونه است و فواید این ذکر خواهد شد و بعضی استخوان سرد را
 بهمین تقسیم نموده اند که استخوان سرد یا زده یا رچه است انچه
 مغز سرد را بوشید یا فوج گویند و دو پارچه است و چهار درز
 اکلیلی و لاهی و سهمی و قشری بمجهر حد پدید آمده است و چهار
 پارچه حد ران است یعنی دیوارها و یکپارچه استخوان و تبدیلی است
 یعنی قاعده دماغ در معنی جمال سراست که استخوانهای سرد
 گذاشته و فایده در زها استخوانهای یکی آنست که بخار جلیس نشود دیگر
 آنکه غشا از آن در زها بیرون آید و محیط شود و استخوان و تبدیلی
 ترست از برای چند نفع اول آنکه سیاه جمال است دوم آنکه در

که از آن استخوان بدست باید وصل باشد تا زشت و تباها نشود و فرجانی
 حایقه صانع دوباره استخوانی است صلب تا آن عصب که از دماغ بیرون
 و بعضی صانع میست و تشنج استخوانها بدین تفصیل است که عدد
 دو بیست چهل هشت یازده بعضی استخوان سه یا دوازده یا سه و نسی
 چهار عدد مانند چهار دندان یک یا یک یا قاعن گویند یعنی سه و دو عدد
 سه پوش که از خلف گویند و میان این استخوانها در زفا است که متعلق
 با استخوانهای فکهای بالا و پایین شان زده پاره است و دندانهای
 و بعضی استخوان غنیدند و دندانها اختلاف عوده اندا انسان هم میکند
 یعنی دندان عقل و آن بعد از تمام بروجی استخوانها احصا شد
 مگر دندان مکرر دندان که حس است بقول جالینوس و تجربه شاهد
 آورده و اسرار حس گویند که حرارت و برودت و احساس نماید
 پس دندان سی و دو عدد است و بسیار باشد که چهار عدد فواید
 از بعضی معدوم شود و بیست هشت عدد باقی ماند و دندان
 دو تایی پیشانی گویند از بالا و پایین و دندانهای و باء آب
 گویند از بالا و پایین و دندانهای گویند بعد از آن اسرار از برای
 خورد کردن چهار عدد دندانها پایین چهار عدد بلعیاات چهار
 ایات چهار عدد ضواحک چهار عدد اسرار فشت عدد دندانها
 چهار عدد اما این که مرکب است از استخوانهای بشکافند
 دو استخوان و غضروف و عضل و دو عجزی دارد که فرود کند
 بمصفا از برای فضول که مردم نمیدانند و تغذایند که مخلوط
 بدو چشم مانند دو سر پستان از برای نفوذ و ریح شهود است
 نفع آن برای بینی یکی که سر پوش است دوم که تنطیع کند
 سیم که اعانت تجویف او هوا را که تمامی برسد و دماغ بر
 و اما دست مرکب است هر یک از آنکه و عضله ساعد که ساعد
 مرکب است از دو استخوان بهم چسبیده که زدن گویند یعنی

این استخوانها را که در
 دندانها را که در
 استخوانها را که در
 استخوانها را که در

بالا و یکی از این دو استخوان دست بود مرکب است از چهار
 انگشتان و مرکب است از استخوان و کمرین و مرکب است از
 هفت استخوان که آنها را فقرت عنق گویند اما از قوه مرکب است از
 دو استخوان و اما ساعد که میند است و یکی از عضله فقره است
 بیست و چهار دندان فک که از پشت است مرکب از سه فقره و یکی
 آن دو استخوان خانه از آنها مرکب است از فک و فک و ساق فک
 استخوان و اعد است و بعضی از حق و و یک یعنی استخوان و اما ده فقره
 و که گویند استخوان فرود فک که از حق گویند و ساق مرکب از دو استخوان
 برسد و از حق و قدم مرکب از غضب و زدن و و چهار استخوان و ساق
 و سنج عدد مشط است و مخ شکت مرکب است از چهار عدد استخوان یعنی
 انگشتان و از شکر یک سه عدد دارد و از شکت کوچک باید بود و بر اینها
 تشنج استخوان است و بعضی تشنج استخوانها و بیست شصت
 یا اعد است و استخوانها سوار دندان بر فخری اندا استخوان با است
 هم رسد و در آن بعد از آن است چهار عدد فایده استخوان بدست و
 شود که اعضا را که فاست فقره و مرکب فقره است که هر دو عضو از آن
 که جلدات شریکست با کل در تعریف و اسم مثل استخوان و گوشت و مانند
 و مرکب است که هر جزوی که از او فک شود شریک با کل بود باشد در فقره
 و اسم مثل دماغ و چشم و زبان و تشنج اعضا مرکب اما دماغ مرکب است
 مخ یعنی مغز و شریان و و و غشائی که از دماغ گویند و غشائی که
 گویند که بقیه متصل است و ترکیب و هیئت دماغ مثل استخوان
 که تحت بقیه بوده باشد بر آورد دست و طرف حاد که سمت بازو باشد
 بعقب سمر است و فایده دماغ حس و حرکت است اما حشر بواسطه غضب
 اما حرکت بواسطه عصب سلب و اما چشم مرکب است از هفت بلع
 خطوط که در مقادیر هم سالی بلعقات و بلعوبات و اسباب و بلع
 معین است و اما گوش مرکب است از گوشت و عصب و غضروف
 و عصب حساس و شریان و غشای متصل و فایده گوش قبول صوت و

فقره فقره فقره

سنگه زامیه و اینها خدمت میکنند و اولی سیم از قوی حیوان است
 و قوه الخیرانیست که مهبیا میکنند و از برای قبول قوه نفسانی
 و افعال بر دو قسم است بعضی قوام میشود بقوه واحد مثل مقسم قوام میشود
 قوه مثل شهوت طعام میشود بقوت جاذبه طبیعی و قوه حساسه
 از برای پذیرش سهوا شهوت مذکوره یا یعنی هر یک از اینها حساسه است
 همه سدا باطل شود و اگر استقامت و رغبت بدهد سدا جزا
 احتیاج بقدر داشت باشد و همچنین فرو بردن غذا تمام شود و بدو قوت اول
 جاذبه طبیعی و دیگر جاذبه اول تمام شد طبعیه و شرح شد علامه
 و آلات بر وجه و خصوصیت اینها استنباط از پیش که در او سیم
 استنباط حاصل نیست و اگر بخدمت استادان کامل رسیدن و بعد از آن
 در خارج معلوم شود که حرکت خروج از قوه فعل است علی سبیل المثال
 که حرکت در چهار چیز مقول شود این کیفیت و مخرج حرکت این حرکت انتقال
 جسم است از مکانی به مکانی بر سبیل تدبیر و حرکت که حرکت که در چهار چیز
 از برای ادق به نقصان یا نه و نقص و زیادتی حقیقه باشد مثل از برای و قوه
 یا بدون حقیقت باشد مثل از برای به مخرج یا غیر مخرج که حرکت که در
 جزئیست از جای بخای مانند حرکت کردن با این حرکت به روست و به حرکت
 وضع حرکت کردن متحرک بخارج و داخل مثل حرکت سحاب یا سبیل
 و حرکت یا طبیعی است یا از برای یا فنی و حرکت طبیعی است حرکت قبل از حرکت
 و هوادری مانند حرکت ادنی یا داده و اختیار و حرکت فنی مانند حرکت سنگ
 به هوا و حرکت نبض حرکت وضعی است و بعضی حرکت نبض حرکت این حرکت که در
 در حقیقت فرق میان حرکت این نیست بجهت آنکه حرکت که در حقیقت
 باشد من حیث الجز و باشد و نبض حرکت وضعی است از انبساط و انقباض
 آن و هر نبضی مرکب است از دو حرکت و دو سکون و انواع و اقسام است که از قوه
 انبساط و انقباض مشخص شود و آن نه است نبض طبعی و نبض معتدل و نبض غیر
 ضیق و معتدل نبض شاق و غیر معتدل دوم ما خود از کیفیت قوه حرکت است
 و از منقسم میشود قوی و ضعیف و معتدل است قوه از انبساط و انقباض

اینها که در قوه
 از برای ادق
 و قوه
 و نبض

و ضعیف مقابل است سیم ما خود از زبان حرکت است و از منقسم میشود
 بر دو قسم و معتدل و موج است که قوام کند حرکت از زبان که قوی
 بخلاف آن و ولایت که در قوه ادقی احتیاج قلب بهوای سر و چهار
 ما خود است از قوام آلات و از منقسم میشود بسبب ولایت و معتدل است
 صلیک با انکشت فرو رود و ولایت کند بر اطراف پیر ولایت مخالف اول است
 غیر ما خود است از زبان سکون و منقسم میشود بر قوت و تفاوت و معتدل
 در قوت و تفاوت و معتدل اول است متواتر است که زبان سکون که معتدل
 باشد یعنی میان دو قوه سکون که محسوس میشود و ولایت و از منقسم
 بر قوت و تفاوت و معتدل اول است ششم ما خود است از زبان
 حرق و منقسم میشود بمیل و خالی و معتدل اول است که در قوت و تفاوت
 و خنوع و حال و لافان هفتم ما خود است کیفیت جرم غرق از برای
 سه دی و معتدل هشتم ما خود است از وزن حرکت و آن است
 فان حرکت یا زبان سکون مساوی باشد تقسم ما خود است از زبان
 و اختلاف و معتدل و مستوی است که متشابه در جوابه باشد
 و در قوت و وضع مخرج در اسلام و غیر انقطاع و میتوان شد و نبض
 متساوی بوده باشد و میتواند که منقسم از برای داشته باشد
 نبض بسیار و او نبض غلیظ و آن است که زیاد باشد در طول و عرض
 نبض غلیظ است و آن است که زیاد باشد در عرض و نبض غلیظ و آن است
 و معتدل بر او است و معتدل میان اینها خوب است و دیگر از نبضها
 مرکب غرضی است و آن است که در قوه قهر هم زنده و قهر زنده و ولایت
 که در شدت حاجت بهوای سر و دیگر نبض موجی است و آن نیست که
 مختلف باشد در عطر اجزای غرق و صخران و شهوق و غرض ما که ولایت
 و یا او را می دانند که در ولایت کند بر اطراف و ولایت و در قوت و تفاوت
 است سقا بهر سدا و در ذات الیه نبض من حیث است و در قوت و تفاوت
 نیز موجی است و دیگر از نبضهای مرکب نبض دوئی است و در قوت و تفاوت
 شام موجی است و در شهوق و آن نیست غرض نیست و ولایت

دارد بر سقوی طوقه و بکره نبضهای مرکب معونی است و اندر غایت صغیر است
تزد قرب موی و بعضی از نبضهای مرکب نبض منشاییست و آن نبض صلب
دفعه و شهبوی و الحاض و دالات کند بوم حار مثلاً از الحاض و شهبوی
نبض ذنب انفارسی و آن بتدریج زیاد میشود و نقصان مییابد و دالات میکند
بر ضعف قوه و از نبضهای مرکب ذوالقرب است و آن است که سالن میشود
گاهی که توقع است حرکت او و حرکت میکند زمانی که توقع دارند سکون او و از
نبضهای مرکب نبض سیاه است و آن نقصان شروع میکند بزیاده بحدی که نبض
و نبضهای مرکب موقش است و لغالیست که استیلاط رخسار در نبض
از نبضهای مرکب ملوی است و آن است که احساس میشود در آن موقش
بحدی که دالات دارد قوی بر ناخوشی حال مریض و دیگر از جمله دالات و حال مریض
دیگر از آن مریض قاروم است دانسته شود که بول فضل هضم یکدیگر است که
عیادت از آنست که از کبد یکایه باید باز یکایه بشاند و دفع شود و جای کبد
از بول رنگ و قوام و ایجه و صفوا و کدورت و قلیه و کثرت در بطن کونند و
نشین مشخص میشود اما از آنکه بول و رنگهای بول سفید و زرد و سیاه و سرخ
و سیاه اما سفید و زرد معنی است یکی آنکه شفاف باشد و اما اولی شفاف باشد
آنکه مانند شکر و کاغذ و امثال آن مفرق بصر باشد اما اولی شفاف باشد
کند و موی قوام اما دوم دالات کند و باطن قلیه باشد و دفع شود و
دیدن مکرر که موضعی کرم بول سفید بود و آن شخص کدورت مریض بولش
مرسام بهیمرساند چون ماده میل بدماغ دارد یعنی صفرا و بول بزرگ
میل بدماغ داشته یا آنکه قرحه در اعضای بول مانند طوطی باشد یا
باشد و نقل کرده اند که شخصی قرحه دیده بود و بولش کدورت مریض بولش
نقل کرده اند که شهری شاهنشاهی طرب بود و طرب بود و بولش کدورت
داشت و احتمالاً انجات نمود نداشت مریض بول کدورت مریض بولش کدورت
یافت اما بول زرد و مواب از شش است گاهی آنجی که دالات کند بر حوض و زرد
در خشنه و نارنجی و تار و غفرانی و دالات کند بر علویات و غفرانی

و مواب صرخ چها راست موی و خشنه که صرخ کوبید موی باشد
در موی خنجره که موی کوبید و موی کدورت مریض بولش کدورت
غلبه موی کند و سیخ موی است نیای که بخونی که دالات بول غلبه موی
و اما آن جوی بر موی قوام و کدورت و رنگاری که دالات بر موی است
و سیاه اگر غفرانی باشد صرخ موی و اگر سیخ موی باشد و موی
است مکرر که موی شراب سیاه باشد و موی سیاه دالات
کند که طبیعت متوجان نشد دفع میکند موی و رنگ و سیاه و سفید
تند باطن است اما قوام و قوام کیفیت است که حاصل شود برای کسب آن
بهیمرساند بارت و آن منقسم میشود بر قوی و غلیظ و معتدل یعنی در
بجهت علم نفع است یا سده یا ضعف کلبه یا کثرت شرب یا غلبه موی یا
یا کدورت یا ماده از سالک مایه یا اندفاع و طوب و قلیه و سبب غلبه
علم نفع است یا کثرت اخلاط و معتدل دالات کند بر موی و ایجه
یا قلیل الراجیم است یا نشاء الراجیم و ایجه ترش و ایجه شیرین و ایجه متعفن
بجهت نقص اخلاط است یا قرحه از موی بول دیگر صفای بول و کدورت
بول و کوی و سیاه و بول و بول اما کدورت و سبب ماده از ضعیف است
یا ریح اما صفای سبب مخالف کدورت است اما کوی بول دالات دارد و بول
قوی یا تحلیل بسیار یا انصاف بسبب دیگر و اما کثرت بول دالات بول و کوی
بشکل رطوبت بسته شد و با استفراغ فضول نماید فرق میان آنکه کدورت
بول آنکه از رطوبت اصل باشد در بدن قوه ضعیف شود و ایجه دفع اخلاط
باشد هر روزه قوه زیاد میکند و هرگاه بول بسیار باشد و بول مریض
عرق کند و بول باقی عیاند سخت باشد و بول بزرگی بر طرف شود و بول
دانشنج یا بس کند و بسیار بول دانشنج نداشته باشد لیل ایجه و باطن آن
و هرگاه آدم قوی بول بسیار کند و غلیظ باشد با سفاقی بول خلاص شود
و هرگاه بول مردم متعفن و کدورت بسیار باشد و رنگین فایده دارد آدم
دار بول بسیار کدورت است صاحبان از نفرین بول کند بسیار دفع است
و اگر نفرین دارد بول کدورت مریض است و در تبهای کرم بول کدورت

و در موی کدورت مریض بولش کدورت
بول کدورت مریض بولش کدورت
بول کدورت مریض بولش کدورت
بول کدورت مریض بولش کدورت

در دغ کردن خوب معالجه است و باید از خوراک معالجه است بشیر بود
نمود خوب و هرگاه جمع شود امراض و اجابت است که معالجه کند خضر
مرض دیگر موقوف بحسب انقضای باشد مثل ادرم و در دغ کردن و خوراک
ملا آنکه درم زایل شود و دیگر سبب خوراک دیگر باشد مثل آنکه در دغ
شود سده بی با هم معالجه کنند سده را سبب حی شده است سیم که در
اشد افتد تا باشد یعنی آنکه هرگاه جمع شود سونوز و فایده در شتر معالجه
کنند سونوز و فایده در شتر معالجه کنند فایده در شتر معالجه کنند
نور و سونوز فایده در شتر معالجه کنند فایده در شتر معالجه کنند
نکند نور و سونوز فایده در شتر معالجه کنند فایده در شتر معالجه کنند
معدرات مثل بلونیا و تریاقات و هرگاه ممکن شود معالجه بسول
پیش از موانع است و در دغ کردن که معالجه و مقام در آن زمان است
و این که باشد و غیرها و در دغ کردن که معالجه و مقام در آن زمان است
و سقند باشد و پنداری در آن نباشد و چون در دغ باشد که هست
دغ و باعث هلاک میشود مشهور است حیوانات از استقامت و شتر
که بران شود میگویند مگر و غیره از آن الله که میگویند و امکان دارد
که میگذارد و در دغ کردن که معالجه و مقام در آن زمان است
شیان و تخم کوره نقل مکان دیگر نماید و موانع فصول چهارم که در دغ
وصیف و خریف و شتر از لباس و اغذیه و اشرب باید خورد و شتر
و لایق از فصول بود و افق باشد در آن شتر سبب است و توجع
در فصل بود چون در دغستان اخلاط جمع باشد باید خورد و پنداری
حرارت بهادران را بخوبی اندازد اینست در دغستان اخلاط جمع باشد
تجربیه نمایند و فصل دیگر می نمایند و شتر نان در دغستان
کتر است و طعامها را باید لطیف تر خورد و در هیضه و امتلا اعتدال
و شترهای خنک مانند شترهای و سبب و در آن زمان است
معطل نمایند و طعام شود و تلخ خورد و معطرهای علامت مانند

در دغ

معجون

کلاب و ریحان و کافور استعمال نمایند و لباس گرم مانند سفید
پایه هندوستان و حویقه قم و سنجاب پوشند غلات باید خورد و در دغ
کتر باید کشید و سبب مباشرت زیاده است از فصول دیگر و در دغ
بها تر است مانند خنک باید نشست و بخورد و فیلول و کلاب و
صندل و کافور باید خوراک داشت و در این فصل بهتراست و سهل
در تابستان چندان نفی که در دغستان دارد و در دغستان
از مسهلات نیست و لباس گرم خوب است و کرباس گرم و شترهای خنک
و غذای ترش و حال پیران و مردان سرد و در این فصل خوب است
از دغستان و خنکی صبح حله باید کرد و سرپوشیده باید داشت مکان
سرمایان باید خفت و باب سرد نباید غسل کرد و مسهل و در دغستان
بلد است بدود و ضرورت و اگر ضرورت باشد حله نباید کرد از فصول
و فی کردن خوب نیست بی ضرورت و میوه بسیار نباید خورد و در شترها
که میوه در فصل آخران خورد در تبها و بیماریهای در افتد و جملها
پوشند و عطر کمتر استعمال نمایند که در این فصل تمام بهر سرد و معجون
خورد و پیران قریاق خاروق در دغستان است که کوهها و مانند خوراک
دوباره و پوست به باید خورد و ریخت قوی باید کرد و طعام تمام تر باید خورد
و قلب و قارور و گوشت بریان و کباب و مصلح باید خورد و در چینی و
زیر کوهانی در طعام باید کرد و اگر احتیاج به تقیه افتد سهل بهتراست
در این فصل از قی و از عطرها عود و تریخ خوب است و در تابستان
و دیگری زمینی مجاورت کباب و در دغستان که در دغستان و در دغستان
شبه در هوا در دغستان روزی در دغستان کرم احداث امران کند
هرگاه جنوبی باشد یعنی باید کرم اید احداث کوی کند و تریخی چسبند
شدن سرد و هرگاه یاد سرد اید احداث سرد کند و سرد و قشیر و
وجع سین و هرگاه تابستان شبیه شود و در دغستان و در دغستان
هرگاه بارش جیس شود در دغستان و در دغستان کرم اید احداث
کثرت حرارت اسهال را مراض و امراض مهله بهر سرد و ملول کلام خوب نیست

فصل

در دغ

در دغ

ضعفه فلا تقربه فهو من الهواضه ولا لك في وحى الكواكب سقا
 فاسد في العبد اتقى الهواضه ورايك اياك الهواضه ورايك الهواضه
 كسم لانهم مشهور است اهل فلك حفظت حجت بوجه است كه در
 بانار احتياج بدفع بول معنایه نكند انا فاشسته دفع بول ميكند
 ملاخط اسامی شد اسالك بلك ودر وقت ملك وملك خون از موضع
 سهل الانساع مانند عاف و خون از پای دندان و بواسیه حجرات
 كود یا فصد بدنه الخالق وهر چه استلزام ارضه اید بسلامت علام
 فلو س و شیخ شست والو تو باید اسهال نمود و چنانچه بغم از دیار یافت
 و به ترن هلیا است هلیا در دو كالی انكوب كوده در بخت انید
 افتاد كذا اند و فردان ابرو داشت دفعه دیگر اب بر نذر بخت چنانچه
 صاف كود و بعد از ان ابرو افتاب در ظرف چینی كوده كذا اند ما شاد
 شود جمیع كود وقت احتیاج دو شقال از آب ساخته نوشند و یا آب بام
 عقبات بیست مدد از قوق قوا كذا در سهال صفر در دالو خشك الحار
 الوغار قوه هندی شیر شست و تخمین بقدر حاجت نفوس كود و بیست
 غل شویای بلین بخورند و در كاه كیسرا مسهل خوردن مسهل شود و خوا
 هیا و شب كذا در دو صبح ان ابرو كروغان ایستاده بزبان برآید
 خوب مسهل است شربت حركت و سلو و تقسانان است بخت
 از قوه نفس حركت تقیه از دم دار حركت و در آب سی خارج بخت
 در وقت فرج است غیر مفرط است تا حركت دهد و بواسیه دخول
 قلب بدن یح هلیا كذا در وقت غم است یا بعضی اوقات حركت دهد و
 داخل و خارج همچنانكه در وقت حجات است و لازم دارد ان حركت
 چیز و اگر كرم كوده است و رخ را و سرده میشود از هلیا كذا در وقت
 از برای قصاب حوات و روح از ان موضع و اخرا حركت و روح حرات
 وجه داخل كشته است خلاصه عظم عبادت است از حركت روح و
 حوات و اخلاط از داخل بدن بخارج از برای انتقام و شام و شاد و لذت

در وقت فرج است غیر مفرط است تا حركت دهد و بواسیه دخول قلب بدن یح هلیا كذا در وقت غم است یا بعضی اوقات حركت دهد و داخل و خارج همچنانكه در وقت حجات است و لازم دارد ان حركت چیز و اگر كرم كوده است و رخ را و سرده میشود از هلیا كذا در وقت از برای قصاب حوات و روح از ان موضع و اخرا حركت و روح حرات وجه داخل كشته است خلاصه عظم عبادت است از حركت روح و حوات و اخلاط از داخل بدن بخارج از برای انتقام و شام و شاد و لذت

و امید و اندیشه بخواهی مضم از حوات است و اندیشه خشم معتدل است
 سقره و از حشم زبان دارد و كمر پیمانی دادیده ام كه اسدی و داشت
 و سر و پسر سانید دفعه صحت یافت و خلافت ملك و اتفاق افتاد است
 كه انچه بخواهی هلاک شده و عشق از جلال ان نفسانی است و بهر وقت
 از برای شست و شوی بدن از نكته ان از غذا و حركت و خواب و بیدار
 هلیا كرام در بلك قوتها از ان نفسانی نیست و انفسانی قوتها از ان
 و شواب و سایدی كرامت و نذر از نذر در بدن چینی قوتها از ان
 و بیشتر زهر هلیا اتفاق افتاد خورده شود یا انی قوتها از ان و در زمانه
 حرات و قوه معلا و جگوارا اندان زهر ان نكته مضرتشان پدید آید و در
 اثبات بقلب نرسد هلاک نخواهد كود و ضرر نخواهد رساند و انفسانی
 مهلت انكند و مضرب كند و دیده كذا اندیش كه بخاطر كود از سخنهای خوش
 ناخوش اند حال میفرست انكند و لكن بتفاوت است اگر قوه حیوانی قوی
 باشد و رو كارید و كذا از نمرود باشد ان نكته ظاهر شود و اگر قوه حیوانی
 انفسانی قوتها از ان مهلك باشد قوی باشد و سبب ان بعضی مردم از
 شادی عظیم و اندوه عظیم یا شادمانی عظیم میوند و ان شادی عظیم
 سبب ان اینست كه حادثه سخت هوی باشد قوه حیوانی ضعیف باشد و
 كارید و كذا از نمرود نباشد پس طلبی بپای و ام و انق حال او طفل از ان
 در داشتن و خائف را اطم دادن و از ان جمل باید بداند و جماع از نكته
 بدنی است و از ان جوانی و شباب دفعه ان در هكدام و قوه نفسانی قوتها
 و نافع است و مفرط قوه هلیا یعنی سبب استیاط شود در وقت دفعه از
 مضرت ان در سن و قوه و كمال و شیخیت حدی ندارد و از انكه
 رساله هاد قوه باه نوشته اند و ست حرم نبوده انرا انكند و ضرر از ان
 نشیده انكه شخص شصت شقال خون بکیرد و یا در وقت انكه در نكته
 زیاده پدید آید انجا معلوم شد كه حفظ صحت بملاحظات مستصواب است
 و منو نجبت و جمل است اول بقرت مبارک و مطلوب جناب حضرت امام حسین

در

حلیت و در دست که بعضی شهادت حضرت است و بعضی حضرت شد
و عادت حق قیام و در کمال با حیات مقرر شد و در شهادت
حضرت سیم امامت از ذریه حضرت و در خاتمه کیفیت مذکور است
و دوم انبساط قلبی هر چه قلب را منبسط سازد و از خوش و غمها
موافق به انتقال از دایره که می آید و در مجرای بلبلان هوا
خارج بود باشد چهارم یکدیگر دفع کردن و مالیدن است که از غم
گشتند که مالیدن بوقوف آدمی را نکند که کمال شود و بقیه
انگیزان سستی دهند که منتهی است شرعاً و طباً ششم اعتدال و در
در حقیقت کمال و سایر کتب معلوم است هفتم طلب حوائج
که در کتب هندوان ضبط است **حکایت** اکل یعنی خوردن عضو اصلی
یعنی است چارگیا باشد چه از دست اعضا و بعضی باشد که
تاج و از اندام مانند چیزی است اما بی زار است او در کمال و در خاتمه است
انگیزان برادران نگاه داشتن عضو است به بخار و در کمال باشد
یا در کمال باشد اما اینست ششیلان است ششیلان یعنی چکاندن
چیز مانع و سلیل یعنی بدنه است و بیست و نهم زدن و در دست
بطایح زدن که آب در آن جمع شود بخود و در دست و استعمال نمایند
شکافش و درخت و سخت شدن که در کمال در دست
باد زهرامه قادی قریب است و گویند هر چه دفع سم کند بر نور و نور
یا نور جمع بفرست یا کوه میوه که نیست بر سرد تر بودن بصفاق و نایب
دهن بر سر کین بلی شتر جوان نفع میوه است و نایب و هر چه در شان
او باشد که حفظ است و نفع در روح کند بعد دفع سم کند و نایب
توباک کوبیدن بجهت حفظ قوت تصفیق اینست شراب باب غلبه این
چیز بر بدن و سبب ازله ضایع یعنی برودن و تغییر شدن طعم است
یا بویا برودن و نایب یعنی مایه کردن و سیراب کردن و به بر داشتن
و مراد از او در دست بجهت نفوذ و سبب نایب و دفع نایب و کثافت تصفیه این

در دست
در کمال
در نایب

اجزای او با تشعشع و لطیف و با اخلاص و صواب و سلاطین و در دست
انچه سیان درخت و ملکی است ثمر بار درخت یا نبات مثل خوشه و میوه
از ثقیل یعنی کوان آمدن و در فعل و در نایب و در نایب و در نایب
کوفته و نایب و در نایب و در نایب و در نایب و در نایب و در نایب
او دفع کردن و در طوبای از نایب و در نایب و در نایب و در نایب
خود و فعل این نایب و در نایب و در نایب و در نایب و در نایب
سیلان بوده باشد و نایب و در نایب و در نایب و در نایب و در نایب
خشکی است حاضری و در نایب و در نایب و در نایب و در نایب و در نایب
نیرید و در نایب و در نایب و در نایب و در نایب و در نایب و در نایب
و در نایب و در نایب و در نایب و در نایب و در نایب و در نایب
شد است و نایب و در نایب و در نایب و در نایب و در نایب و در نایب
بار درخت چار نایب و در نایب و در نایب و در نایب و در نایب و در نایب
خشکی است و نایب و در نایب و در نایب و در نایب و در نایب و در نایب
خام یعنی قیام نایب و در نایب و در نایب و در نایب و در نایب و در نایب
سطح حرارت تقریب نایب و در نایب و در نایب و در نایب و در نایب و در نایب
و کمال خود خلیع است و نایب و در نایب و در نایب و در نایب و در نایب و در نایب
و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب
سم آنچه بلقیث نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب
انچه نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب
دلک یعنی مالیدن نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب
بعضی و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب
ست و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب
باشد و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب
نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب
معتدل القوم متکون شود و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب و نایب

این در غلبه رطوبت شد چه بی تنج بهر ساد چون بوشه کند از آن
 و در غلبه خلط غلیظ شود و در آن باشد بعد از دوریدن بمنقسم گوید
 یا بجای جیب از صغیر و نفوذ کند به جمیع بدن بسختی مثل عرق از آن جیب در شان
 او باشد با فعلی با بالقوه در سین تاثیر حرات را در در قابل مقدار
 گشته منقطع نشود مثل اجزای مجاریشهای باریک نباتات محل الخیر
 از مایعات در ظرفی کرده بهر زده بوی کند لیس آنجا از امواج و اما نباتات
 روید باریکتر از آن باشد لاغ هر چه با کیفیت حار لطیف نفوذ در غلاف
 عضو نموده و در اتصال در منافذ کثیره قریب جسم احداث کنند و خود
 بر جزو او با نفوذ در محسوس نباشد مثل خمد و خرد را ساد که مایع شود
 آنچه در میان نفوذ کند بدون کوندگی و جلا و در فعل ان تفتیح و لطیفه و
 تسخین و جلا و غل یا اعتدال است بر تلح هر چه بسط ظاهر بدان نفوذ کند
 و در رشت سازد و با کراهت بود طبع از هم زنند و فعل ان جلا و تسخین و تسخیر
 ملاحظه آنچه بحرات معتدله رقیق کردن خلط غلیظ در شان او باشد
 حاشا مغلفه آنچه بخلاف او باشد محال هر چه در شان باشد که نفوذ در غلاف
 بحرات متغیره اخراج از جزو آن بعد جزو از موضع رشتا که خلط کند مثل
 مجامید هر چه ضار محال باشد و گویند که تصادف با رده است محسوس هر چه
 سطح عضو را در رشت سازد و اجزای او را در بیلندگی پیوسته مختلف سازد
 اعم از آنکه بسبب تشفی ان باشد یا ساد عصب یا بحره تغیر از اجزای ان
 ملاحظه آنچه منافذ عضو را از مواد در سازد تا اسان شود اخراج خلط جمیع
 از سالکان مانند غطر سالیون و در حریف و مر لیس و سیال الطیف
 مایل بحرات و مایل با اعتدال و هر چه حار مغیر لطیف مفتوح است و در غل
 عضو را است کند بحرات و رطوبت خراجی و قابل تمدد سازد مثل
 تخم که آن مصالحی در درختی باشد متضخم هر چه خلط را قابل دفع سازد
 انجا از آنکه رقیق و غلیظ کند مثل خشکی اثر یا العکس انجا منجمد را تو ساد

منقطع انجیب حرارت است نفوذ کند در مابین حلقه لوزج و سطح غشوی
 ان و دفع ان نماید بدون تصرف در قوام خلط مثل سکینین غشوی
 هر چه با ح غلیظ را که بهیتم با شد متفرق سازد و قابل دفع کند محال
 هر چه بقوه نافذ حار تحریک اجزاء لایحه بمسامات مثل اجزاء و فرج
 انچه بقوت حرارت نافذ تفریق اجزاء عضو نموده اخلاط را بسبب حرارت
 فاسد و واجب الرفع سازد و طبیعت دفع اجزاء فاسد کند مثل انکه در
 تحت انچه بسبب حرارت جلا در غلاف خون بغلاف جلا کند مثل اثر از غل
 بالانجیر و در هر چه بقوه نافذ تحلیل اجزاء لطیفه و رطبه کرده احداث
 نماید و فاسد مثل فرغی مفتت انچه تغیر از اجزاء خلط متغیر کند مثل
 زجاج حرر و معتن هر چه رطوبت عضو را فاسد سازد سوخته کیدل
 ما یتحلل او تواند شد بدون احداث احتراق و ماکل مثل در نج و نفوذ
 هر چه تعدیل و قوام اعضا بجای کند که قبول یخنق فضول نفوذ نماید
 تواند نمود خیرا با الحاصیه باشد مثل مل محسوس یا بسبب تعدیل خراج
 مثل در غل سنج و رقیق انچه بخلاف باشد در تغلیظ مفرج هر چه بهر
 حده بخلاف متضخم و مافم باشد در ح هر روح حیوانی و نفسان در سبط
 سازد و تعدیل مزاج او کند و جزو او دفع نماید مثل شراب ملعون مشغوب
 هر چه تحریک طبع بخواسن علی کند مبهی هر چه بسبب تولد باح الطیف
 در مجاری اعصاب و اعضا که در تحریک ان شود و باعث نکون مایه منوی
 شود مثل ابوب مدد انچه اخراج مانده اغذیه و فضول سیار بول و در رشت
 و شبر نماید مسهل هر چه اخراج فضول اعضا از طریق اعاناید معوق
 هر چه بسبب تلطیفه رطوبات تحت سخت جلا را از مسامات بقا
 اخراج کند و می هر چه اخراج فضول مری کند ملین اعم از منفع و جزو و مزج
 مایه المعده و معاست مسکن هر چه اخلاط و در و در آنکه غیر طبعی باز دارد
 و می هر چه اخلاط حاره که حرارت نماید بخلاط هر چه تشفی روح حساس که
 که نفسانی بوده باشد و روح محرک که حیوانیت بنوعی کند که مانع حس

2

[illegible]

جمع بوده باشد ماده میل به افغانه در وقت شده اند که مکرر مکرر در امر
خارجی از چهاردهم باعث مرگ تمام شده به حال اجتناب از سه سه
اول است و بیس طبیعت و خشکی آن مرگست و بیغایم احتیاط است احتیاط
شود و احتیاط در امر افغانه نیست و منع کار در سه سه است و احتیاط
اولی و اشب اشمال دیگر در هر مظهر است از میان و اما در غیر آن
دو مظهر فایده در هر دو ضرر ندارد و در امر افغانه سه سه است و احتیاط
بموقع و بیست و هجرت از سه سه در روز نوبه که خطهای چشم
عقل است و روز ششم هر چند در غلبه روز نوبه نیست و لکن چون ششم
سه سه و احتیاط خوب نیست روزهای نوبه پنجم ششم و هفتم و روز نهم
مکرر دیده ام روز نوبه و روز نهم از سه سه یاد مانده که شش است چهارده
سه سه است خلاصه آنکه از سه سه قوی که سه سه است بلکه احتیاط است
و نان خشک و باد را بفرز برده بخورند و شوربای خر و بجم موافقت مکرر
نوبه که غذا خوردن در روز نوبه ضرر دارد و مشغول کند طبیعت را بجهت
عوض و آب و نم و در خشک و عمر و انداختن و استفراغ بعد از هضم در هر روز نوبه
موافق است و تسکین درد سر ایشان را بخورند و در خواب کردن و کافور
و یا شوی کردن و نان و هفت خشکی را با آب بدهی شود لعاب اسفند و در
یکو ایشان را بخورند که تکرر شده باشند بکلاب و کاسنی و صندل و سوسن
خیار و سرکه بسیار که کافور و قلیل و بشویند دست و پای ایشان را با
کرم و تخم جود هر گاه می تواند شد پیش از نوبه یا شامیدن سکون و آب که
و هر گاه مستوفی و عفت نم بعد باشد و غشیا باشد باید بخورد و
حقه است و تسکین دهنده و با شامیدن آب صندل و سوسن و کافور
و طباشیر و روغن بجز کافور که در سه سه شود تا تسکین غلبه غشیا را بدارد

برقی و استنشاق نمایند طالع بارده مثل کل بنفشه کل بنفشه کل بنفشه کل بنفشه
سبب و آب که کشیده سوز کافور و اگر خواب نیاید و بیداری غلبه باشد
از خواب برون کنند و اگر بتقریب تو اگر از خواب برون کنند و خواب غلبه
سوز که در آن می آیند در آن که بسیار نافع است سرکه قلع و لبن برون
حقه از آب هند و آب خیار و آب گندم نافع است مفرد و در
و غشیا را معالجه مثل غلبه خالص است و چند نوبه مشرب شود و یکدیگر
مثل نوبه که تبین باشد که در روز نوبه کند و مواظب بلغمی که هر روز نوبه
کند و شطرنج و روز نوبه کند و علامه اربعه که ربع باشد هر روز نوبه
و هر یک بخصوص علامت ظاهر است مثلاً غشیا که هر روز نوبه علامه
او نمای علامت غلبه خالص است و علاج او علاج آن و بلغمی که متعفن شود
و اصل مرده و از آن که بسیار شبیه است به تب و علامت آن شتی
تب است و کمی رنگ بول و بیاض باشد که بول سرخ شود بسبب عفونت و
رنگ بول و رنگ بول باشد و غشیا و ضعف باشد و صغیر مختلف و بول
برهم خورده و غلبه طبع و عطش بسیار باشد مگر آنکه بلغم شود باشد
ماله که در آن وقت عطش باشد و معده ضعیف باشد و دل غشیا باشد
باشد و غشیا بفرز آید باشد و در یکدیگر لکن عرق شایع نباشد یعنی
اعضای ارق نگیرد علاج نضج دادن بلغم است و استفراغ آن و عفونت نم
و فی کون نام است و طبع غلبه استان غلبه خالص نیم خلی کلان
پس ایشان اصل السوسن و فانی خشک جوشانیده با شیر نیم خیار شرب بنفشه
سوز و زهر چهارم که نیم شب است حقنه کوبن حقیقه حاده و التیم حقیقه مراد
نبرد حقیقت حقیقه حاد که ضرر دارد حقیقه حاد در شب مطلقاً و حقنه حاد که
امراض که باید مذکور خواهد شد و بعد از آن که شتی چها در روز نوبه
که دیوندا داشته باشد و بعد از سه سه دادن شربت دینار چند روز
و همچنین شربت بزوری و سکنجبین بزوری موافق است و غلبه غشیا

نوبه

استهلاک کرده های بلغمی تولید یا بگوید یا تقصیر بعضی تیرید که گفته اند
ایشان است که علما علم مراد است و بعضی تخمین گفته اند که علت مایه
باقیم است و در است اینها تخمین کرده اند و معالجه حقین است عموما
کلفتند و سنگین داند و طرفهای صبح را شربت لیمو و تخم زردان
استغراق خواهد کرد همچنین که خورده شده است و چون قطع شد که فزون تر باشد
بعد از آنکه خورده و در دماغ قد دل که از معالجه آن شده اند که تب بلغمی را که استوار
در ششها و جگر است و در قریب ناف و بیشتر در جوف معالجه افرا
و قاعه مایه اشید و تب بلغمی نکرده اند که راه آثار خوراک دیده اند و مایه
تھا که آفریده اند و در مایه است و تیرید به اندک چنگ لعل مایه اشید
و در مایه کوفته تخم قوب با سنگین و غلظت را بخورد و از گوشت مرغ بخورد
و موی که در کمر و راج داده اند و بخوریدان مصطکی و در چینی امر فرموده اند
اسباب اینها مشکوکی عجب القع است و از آنرا بخورید و در نقل و دیان
نفع دارد و مایه را که بعد از برون سفیر چل و کل سرخ را که آفریده اند
مسبل الطیب و شمارند حله را به تخم کل و فستق و آب بخورند و در
شیرین و در خارج عروق و غیره را با دوا و مایه بپزند و در دانه نوبه و در
دانه کشند و بدین طبیعت در آن اسایش تیرید و غرق نیاید و مایه
باشد و در آن ناقص و قشره است از زیاد داشته باشد و تب در غلبه
قطع نشود و نقل کامل بهر رسد بلکه باقی بماند از تر قلی که تب تازه آید این
نوبه طویل و مزمن است و بسیار باشد باقی بماند ششها و سبب خون نیست
که در راه مد و اندک تب و طبع است پس زیاد شود و بهر که مایه را که
که بلغم است بکوی حالت پس تب زیاد شود و اگر مرکب شود معالجه تیرید و
تسکین مایه حاصل شود و نیز بلکه تیرید را نیست که ابتدا مقیة نماید بطریق
که مذکور شده است مگر بعد از آن طرفهای صبح سنگین تیرید و

نویس

باین نحو که جنب السلب و کافیه آن بی کاسته نیم طراز نه جوشانیده صاف شود و با شکر
خیار و سنگین نیز ری از چهار شقال شروع نمایند و در وقت شقال اضاف
تافت شقال و سردی آن هفت شقال است و تا فایده آن از ده روز بگذرد
یک روز دلو بن خود و در روز دیگر قریب مایه ساخت طرفهای صبح تخم خیار و تخم کاسنی
کوفته شیر کوفته قریب و در یک شقال کوفته داخل نمایند و فزون تر در طرفهای
تخمینا اشیر که جوان داور در باشد بخورند و در غلبه مایه را قطع میکند
و که سنگین خوردن نفع دارد و دست و پای بیمار را مالیدن نافع است
فم و دهان نماید به کلفتند و سنگین و مصطکی و شوری سرکه را چکانند
نافعست و مایه اشید تب بلغمی است که متغی شود و داخل عروق و علامت آن
علامت تب بلغمی است بغیر از سرها خوردن و تکان ندهد و عرق نیاید و بسیار
که سارقت کند و شبیه است این تب به تب دق و سستی میباشد و شدت
بجه مانند یعنی شدت و ضعف بهم می رسد و علاج آن مایه بلغمی و در
و از تخمین و لطیف احتیاقی اولی است و جمع دایره آن مایه و است که متغی
شود و مایه عروق و ابتدا کند بهر با خوردن و تکان ندادن و شکستن اینها
و سرهای قوی و در جمع معاصر و صغریض و تفاوت نبض و چون گرم شود
ان فوق مواظبه است و مایه آن سیات نوبه غلب و نوبه مایه است و دلالت دارد
بر وسن و فصل و مزاج و تدبیر مقدم و بعضی اوقات بعد از تبهای دیگر
و علامات هر خلطی که در ربع بهر رسد از علامات مایه است از نوبه و عطش و تب
و علاج آن اگر از احتراق خون باشد و خون غالب باشد فصد نمایند از باسلیق
از دست راست و بعضی فصد را در نوبه ربع از دست چپ نموده اند و جهت
اینست که ربع غیب باشد مگر از کثرت مره سودا است و محال یعنی سیر مایه
و مایه مایه که در حجاب و جمع محال ایشان بزرگ میشود پس فصد چپ المظن نفعا
خواهد بود و اشلاکا عاریت از خون بقدر معتد به انواج شوره تا اگر سودا قطع
مادامیکه رغبت بقدر باشد و تب دایم میباشد و عطش فرجه بهر رسد

خشن و اتمام نایب که خواب بود و خواب نفع حاصل و علاه الشعیر اهر و زینت
شری که در بدن نهان خشک در صورت و در صبح بر سکنجین خیس شده
که آب سرد مخلوط کرده باشد در وقت معالجه کند که اگر غلبه سردی در بدن باشد و در وقت
مساجد شود و صورت ترشیده شود و وجه لاغری و پاره ها در وقت معالجه
هر قدر در وقت غشی که غلبه سردی است و دادن ماء الشعیر در ساعت مزاج باب
لاری و خوش و سبب و به مغز خیار که سرد شده باشد به ج و برف و بخور کنند
از این سردی و برف با نان خشک و روغن فلفل و بکوی از این که با نان این سردی
و بعضی از حیوانات می دانست و با تعفن که حاصل میشود و هوا و درگاه متعفن
هوا متعفن شود و علامت آن تب است که ظاهر جلد آن حرارت نداشته
باشد و در سوزش داشته باشد و نفس متواتر باشد و چون غایب در وقت بروز
اشیاء سببی و تعلقات آن نیست که عام باشد و بدلت و بسیار باشد
در جرم و قدرت هوا و که چنان حیوانات زکیا الحسی از او طایفه خود مثل آن طایفه
فصل است و خوشیدن بر سر و در وقت و سبب و کلنی و بیج و الی و الی
از هر چه که خورد و خوراک است سبب و در وقت و سبب و کلنی و بیج و الی و الی
و کلان در مکان اسایش هر چه در وقت و زمان سبب و در وقت و سبب و کلنی و بیج و الی و الی
نور و سبب و در وقت و زمان سبب و در وقت و سبب و کلنی و بیج و الی و الی
از حیوانات می دانست یعنی تب و با و حصر و سبب و کلنی و بیج و الی و الی
عقوت هر چه که خورد و خوراک است سبب و در وقت و سبب و کلنی و بیج و الی و الی
مثل آنکه از این پیش و از برای حیوانات از برای دفع کردن طبیعت نیز باید که در وقت
از این و از این طبیعت است از سبب و در وقت و زمان سبب و در وقت و سبب و کلنی و بیج و الی و الی
فساد و سبب و در وقت و زمان سبب و در وقت و سبب و کلنی و بیج و الی و الی
تو است از سبب و در وقت و زمان سبب و در وقت و سبب و کلنی و بیج و الی و الی
علامت آن می دانست بود و در وقت و زمان سبب و در وقت و سبب و کلنی و بیج و الی و الی
و حسن و در وقت و زمان سبب و در وقت و سبب و کلنی و بیج و الی و الی

ان نیست که قبل از آنکه با آب و یخ خون بکشد بقدر معتدله و تمام است شانه
مخلوط باشد و مسدود ممکن باشد و صبح شیره تخم خرد تخم کثیر خشک با قلیا
کافور و شوی ماه و عدس خوبست و ماء الشعیر که جوین و در آن باشد
و هرگاه خون نکوتند تا بر آمد با له و حصر بعد از آن که غلبه سردی است و سبب
کند که در وقت و زمان سبب و در وقت و سبب و کلنی و بیج و الی و الی
و میشود در وقت و زمان سبب و در وقت و سبب و کلنی و بیج و الی و الی
زمان بسیار است از این که با آب و یخ خون بکشد بقدر معتدله و تمام است شانه
و در وقت و زمان سبب و در وقت و سبب و کلنی و بیج و الی و الی
با یخ و در وقت و زمان سبب و در وقت و سبب و کلنی و بیج و الی و الی
بیکدیگر از صفرا و با یخ و در وقت و زمان سبب و در وقت و سبب و کلنی و بیج و الی و الی
عقبه در وقت و زمان سبب و در وقت و سبب و کلنی و بیج و الی و الی
دشک و در وقت و زمان سبب و در وقت و سبب و کلنی و بیج و الی و الی
بات و در وقت و زمان سبب و در وقت و سبب و کلنی و بیج و الی و الی
سبب و در وقت و زمان سبب و در وقت و سبب و کلنی و بیج و الی و الی
تغفن و در وقت و زمان سبب و در وقت و سبب و کلنی و بیج و الی و الی
و تغفن و در وقت و زمان سبب و در وقت و سبب و کلنی و بیج و الی و الی
و زمان و در وقت و زمان سبب و در وقت و سبب و کلنی و بیج و الی و الی
بسیار و در وقت و زمان سبب و در وقت و سبب و کلنی و بیج و الی و الی
شکل و در وقت و زمان سبب و در وقت و سبب و کلنی و بیج و الی و الی
قوة و در وقت و زمان سبب و در وقت و سبب و کلنی و بیج و الی و الی
و در وقت و زمان سبب و در وقت و سبب و کلنی و بیج و الی و الی
کند تا آنکه در وقت و زمان سبب و در وقت و سبب و کلنی و بیج و الی و الی
و در وقت و زمان سبب و در وقت و سبب و کلنی و بیج و الی و الی
حب نشاط و در وقت و زمان سبب و در وقت و سبب و کلنی و بیج و الی و الی

رطوبت کند
نوره را

هرگاه تا محل داخل کنی خواهی یافت هر دو کرم و خشک است نفع دارد و غشای
دو مثقال بخوردند ضرر ندارد و ماغرا مصلح آن بادام است و هرگاه با او
هندی بخورند خوست باز نالج کرم و خشک است نفع دارد حمیات
مزمنه را ورتند بخوردست کرم و خشک است و بعضی میگویند تیرتند
از کتوب و شدت تحلیل نفع دارد تبهای مزمنه را قله شربت آن ازین شفا
نا کثیر ازیم مضرت بسفل مصلح آن صمغ عربی است زبل القیل سر کین
قیل است کرم و خشک است هرگاه بخورد هزاران صاحب نفع
نفع دارد سر موی سرد تر است نفع دارد تب حرقه را شونیز سر
کرم و خشک است به تحلیل میرد تبهای بلغمی را و سودا و به
آن یکدوم است مضر کلیه است مصلحش کز است و نوبی ازان شربت
سیاهه است و ری است غشیان او ده صمغ عربی کرم است چنان میگذرد
بدن او ضرر دارد عصاره مصلح آن شکر است و قله شربت آن دودر هم است
طاهر بود و خشک است نفع دارد حمیات کرم را بقدیم در هم صمغ دارد
شش و مصلح آن کلاب طین ارمی سرد و خشک است نفع دارد حمیات
و بالی او کرم اندا طباده تبها با کلاب عصاره عصاره عافت کرم و خشک
نفع دارد تبهای کهنه را قله شربت آن یکتقا است یا بن است مصلح آن
عصاره افستین کرم و خشک است نفع دارد تبهای کهنه را قله شربت
آن یکدوم است عنکبوت نسج آنرا هرگاه با بعضی و صمغها شقیق و صمغ
صاحب تب به بندد تب غیب را بیدردگان برده اند بعضی ابله که نفع
تابستانی عنکبوت هرگاه کشف و سفید باشد و به بندد و جلای نماید
و به بندد و با نوبی صاحب غیب جاق کند عافت کرم و خشک است نفع
دارد تبهای مزمنه را قله شربت آن نیم در هم است غایبون کرم و خشک است
نفع دارد تکان و تبهای کهنه را قله شربت آن یکدوم است نودنج کرم و
خشک است نفع دارد تکان سرد را و با لیدن آن و بیدن تا نفعست نفع
لدوست سرد و ری است هرگاه درالش کلیم ری کند تا پنجه شود و با او

بخورد کرم یا نایل کند قسط کرم و خشک است نفع دارد و لطیف از نکان
 سرهای نوبه یا قسط است نافع و روی است سرد و تر است نفع دارد و تب حر
 و نور میکند معده را قیوم کرم و خشک است نفع دارد نکان و بنهای
 هرگاه ببالند به بدن کافور سرد و خشک است بوی آن بوی خوش و عطر
 نافه است بویست آن و معطر بوی آن و درون بنفش و با دام است آن که
 و نکان لباس سرد و خشک است پوشیدن آن تکلیف جلد نکند و حرارت
 بنهان معطر آن حر است کشک کشک الشعیرت بن جوست سرد و تر است
 سوختن صاحب تب را نفع دارد و بنهای کهنه را کند کرم و خشک نفع
 دارد و بنهای بلغمی قدر شربت آن نیم مثقال است لسان النحل یا نکان است
 سرد و تر است نفع دارد و بنهای خب را هرگاه با سر عدد در بدن خورده شود
 بخورند و گفته اند چهار عدد در بدن آن در تب و نفع خواب تم خورد و گوشت
 در آخر بنهای نافع است چاق میکند مایش سرد و معتدل است
 و طوبیت و بیوست نفع دارد خوردن آن ناله کرم و خشک است
 نفع دارد و بنهای کهنه را قدر شربت آن یک مثقال است مقدار سرد
 امراض سرد است داسای آن بدین تفصیل صانع شقیق سرد است
 قرانبطس لشرع شفا قلوب نخوس نمانس دوار سرد است
 سبب آنی سبب سبب نسیان مانع از عروق کربوس تلویع
 ام میان سبب نافع قد قد کوار رعت خلد لقه اختلاج و کرم
 عصاب حکاک صانع المی است در اعصاب سرد و شقیق و جمع در شوق
 و سرسام و دم در یکی از پوره های مانع است با هر دو قرانبطس و دم
 در دماغ و لشرع و دم بلغمی است در دماغ شفا قلوب و دم مانع
 در دماغ و عروق یا مقدمه است شقیق و نیست که ببالد انسان در
 چشم کشاده بیشتر به خواب که حرکت نکند یا نسیان را بخورد و بوی
 کوبید عطاش بخت عین و بن آن را نیست بل به سرد و تلویع و کرم
 و سیر نشود که عارض شده است در پوره های دماغ و دم مانع میانه

شفا قلوب
 ۱۱۸۵

و میان جلد و بدین است که مانع میشود از بوی اختلاج که خواب و نکان
 کرم است و بسیار است نفع دارد و بنهای کهنه را کند کرم و خشک است
 تمام و دیگر در این است که ببالد صاحب که سرد و در بدن و در دماغ
 بدن او در زمین نذر و و مالک نیست که ببالد و اما سرد و معتدل است
 که باقی میماند بهشت و نفع نفع دارد و سر خود سبب و نایل شود عقل آن
 و سبب خواب بفرط است طویل در مدت که خشک است کانی آن در
 سبب آن نفع تقریب معده و نفع خواب سرد و غیره و سبب سبب سبب
 عبارت است از اجتماع اسباب سبب است و اسباب بیداری و خواب
 که کرم است از متضادین یعنی صفا و بلغم و بنیان عبارت از فساد و فساد
 یا فساد و فساد و فساد و فساد و فساد و فساد و فساد و فساد و فساد
 تغییر ظنون است و فساد و فساد و فساد و فساد و فساد و فساد و فساد
 هفت است مایه اداء الکلب قطرب صباری و عروق حق مایه اداء الکلب
 و عشق و عروق سودا و نیست گفتار است جالینوس که کوری حس است و کابوس
 و عروق است کرم میماند که کند سبب سبب سبب و عروق است و کابوس
 عبارت است از زمانه که در بدن صغ و عروق است که منع کند اعضا و فسیخ
 منع غیره و اما افعال خود ام العصبان نوع صغ است و سبب تعطیل حواس است
 فالج است خواه عام است در شق بدن و قد و کوار و شقیق عصاب است
 علاقه است در صورت که متغیر کند صور و از وضع و اختلاج حرکت مع
 بدانت از اعضا که نباید حرکت کند کرم تحلیل و مویات و مانع است از مغز
 نوز سیلان ماده است از دماغ بخلق شقیق و بن نوز و کرم مانع است
 دانسته و عصاب و جمعیت که بهر سرد دبا و و حکاک است
 که خیال کند علیل که در دماغ خارش است از غیر صانع اما ادویه مفرد که
 در امراض سرد صانع بدین تفصیل بویست کرم و خشک است در اول نفع
 دارد و جمع دماغ را و حفظ از ببالد آن عروس هرگاه خشک کنند و میانه
 یا مانع نفع دارد صغ را اوج خواب است از جمله مختلفه القوی کوشش

آن کرم است و تو در درج اول و تو شکر است و خشک است در سیم و پوست آن
 و خشک است در دوم و ما یغولیا از صفرا هر که باشد نفع دارد و نفع در اول
 و خشک در اول و از ان القارسه و پوست در اول نفع دارد و هر که
 سعه و کتک از ان در آب پیچیده و با صندل هر که باشد نفع دارد و نفع در اول
 او را و نفع در اول و نفع در دوم و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 و خشک در سیم نفع دارد و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 نفع در دوم و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 بکره و صندل و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 و خشک است نفع دارد و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 در شرب و از ان شراب پیچیده و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 هر که سیکو بند و طبع دهند و غلو طبع کنند و نفع در اول و نفع در اول
 صاحب صلاح باید که نیکین اصل السون معتدل است در نفعات از نفع
 نفع دارد و اختلاج و وجع عصب را شربت و غلظت الطهارت و نفع در اول
 نفع دارد و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 کند و ما یغولیا و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 و از صندل هر که شرب کنند با سره و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 نفع در دوم و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 کرم و خشک در سیم نفع دارد و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 در دوم نفع دارد و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 و خشک در اول نفع صندل سره کند شرب و نفع در اول و نفع در اول
 و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 باره و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 ملا غایت و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 و پوست و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول

و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 در سیم و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 حبه الحبه است کرم و خشک است در سیم و نفع در اول و نفع در اول
 و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 باشد نفع است و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 صندل و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 است و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 کرم و خشک است در دوم نفع دارد و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 از حبه و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 بکره و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 کرم و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 با نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 سره و خشک فاسد کند و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 صلاح در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 مصریت کرم است و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 کرم کرم و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 در خواب و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 داشتن ان و هر که بپزند و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 کند و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 عاشق و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 در سیم و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول
 و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول و نفع در اول

دارد مرعرا و همچنین است شمشیر که هر که بسوزاند و در دو مرغ داخل کند
 قیام دهد قاعه جباری مرغیست که در بلند در هرگاه دل او را بوی
 در خرقه ادی که خواب میکند خواب او را که میکند بلکه منع خواب میکند خلقت
 کرم و خشک در سیم و چهارم نفع دارد فالج را و فعل میکند فادان را و دیگر
 و حفظ جنین کند حما را کرم و خشک است در دوزخ هر که غلا کند و
 صاحب مدینه زایل کند صدق را حمارت کرم و خشک است در سیم هر که
 نشیند در مرغ گوشت اند گوشت را خوب بخت باشد شمشیر مکرر که بوی
 باشد صحت یابد بادن غذا هرگاه بکند او را بخورد مصروع صحت یابد هرگاه بیا
 کند و بیا نشاند بخورد مصروع حمارت است از دست نفع دارد و ماغرا
 و قیام کند سده انرا حمارت که تو است عمارت ان اما نشاند از مرغ و
 و سنگ و سبب است حیم که شده است که گوشت انرا هر که بخورد و بوی
 در عمر و حفظ کند حواس را و سبب است حیا مال و قیام است ان در دوزخ
 مرغ است تسکین دهد صداع باده و طلام خرقه اسود کرم و خشک است
 در سیم نفع دارد و سوسا را و شقیق مرز و ماغرا را و نفع دارد و سوسا را
 خر و عید انجیر است نفع دارد فالج و لقوه را و خشک است سیم در دوزخ
 دوم منوم است و غلا که میدهد و بخور است و بوی است انرا تو عمارت
 انرا و خشک است سیاه سرد و تو است در سیم گفته اند در چهارم منوم و غلا
 خصیه الغلب شیرین تر از بخت است کرم و تو است داول نفع دارد شمشیر و غلا
 و فالج و خطای بر سوسا است هر که شو کند حوصل او را خواهند سوسا
 ان و سوسا یکی و غلا و احدی یکی رنگ مختلف هرگاه در جلد بپزند و انرا
 پیش از انکه بزمین بینند مرعرا زایل کند و اگر به بین نموی بکود مصروع بپزند
 زایل کند صرع را و عجب دانست اند و بسوزاند و خلاف سرد و تو است و
 تسکین میدهد اباب و طلام را داخل سر که است مرکب القوی است و بعضی
 سرد میداند ان قوی است هرگاه بپزند و نفع دارد صداع کرم و انجیر
 کثیر النفع است دادن شربان و مصروع است و غلا و مودت نسیان و دوزخ

دسکه و تبلد صمغ میشود و مودت بخار را و دوشینغان کرم و خشک
 داول و سیم نفع است رخا و عصب را و از چینی کرم و خشک داول و سیم
 روغن ان شدید نفع است رخا و عصب را و از چینی کرم و خشک داول و سیم
 و بپزند بر سر انکه سیم را بخورند یا دسکه باشد نفع میدهد نفع عجب
 خصوصاً هرگاه نوا لی اتفاق افتد ماغ بقره بخشد و بپزند و بپاشند
 با سر که انکود نفع دارد صرع او و ماغها کلها هرگاه بخورند زاید کند و دسکه از دم
 العرس هرگاه بخشد کاند و بپاشند با سر که نفع دارد صرع ادم الطفالت
 بپاشند صرع ادم اناقصت دم الخ نفع دارد صرع ادم لطف و معتد است
 هرگاه بپزند بکودن طفل نرسد در خواب و صرع به بپزند و بپاشند
 ربه هرگاه ملج و بکوبند و بموضع او تعاش اثری کند و عصاره هرگاه استنشق
 کند کرم نفع دارد او را زود از مدح حرج کرم است در دوم خشک است در سیم
 نفع دارد صرع و سوسا را زمره انرا معروف است نفع دارد و غلا و صداع و
 و عصاره تر سیدن در خواب و دوزخ بپزند در خواب بپاشند و کسکه قلا کند
 بکودن یا انکشتن که دفع کند صرع را هرگاه بپزند زمره قبل از حد و صرع با
 عجز است دوزخ کرم و خشک است در سیم معوطان باده و غلا و دوزخ
 کل سرخ صانع باده و اناقصت زعفران کرم است در دوم منوم است
 حواس را و غلا که میدهد و بخور است و بوی است انرا تو عمارت
 و طوبی را از نواحی سر و قیام است کرم و غلا و عصاره و سوسا را و سیم کرم و خشک
 در سیم نفع دارد صرع را جدا سیم و کرم و خشک است هرگاه غلا کند
 بر سر صانع و اناقصت با سر که سداب کرم و خشک است در سیم نفع دارد
 فالج را و ضماد بان صانع مزین و اناقصت با سوسا سیم کرم و خشک است
 در سیم محلول و ملطف است نفع دارد فالج را سلسله حمار که زهره است
 معوط کند در مصروع نفع دارد او را هرگاه بکوبند و بپاشند و غلا و غلا
 باده و جو و خیر کنند با سوسا و بپزند و بپاشند و بپاشند انرا صرع
 هر روز نداشت نفع دهد نفع عجب سیم که مانده ان ماهی را هرگاه صیاد که
 صید کند اگر دست بوی بکند و بپزند و بپاشند هرگاه کوبند بر پیشانی صاحب

صداع ضحیاء نماید تسکین دهد حالینوسانکار این معنی کرده است
تسبیل الطیب کرم است در اول خشکست در سیم تقویت کند و غدا
سوسن کرم و خشکست در دوم بوی آن تحلیل بر د فصول و ما غیرواقع
آن ضد دارد صداع کرم و مصلح آن کافور است شاه قمر کرم است در
اول خشک است در دوم تحلیل میرد فصول و ما غیرواقع که سرد باشد و مصلح
آن نیلو فر است شحم الابل شدید النخونه است نفع دارد تشنج و اشرار و کلامه
سحم الابر شدید النفع است در فالج شقایق کرم و خشک است در اول
نفع دهد سعو ط از برای تقیه و جلا چشم شکاخی کرم و خشک نفع فالج
حلا و سعو ط و شراب شونیز کرم و خشک است در سیم نفع دارد زکام و
هرگاه بوداده بگذارد در حوضه گشاد و بگذارد در سرکه و بگذارد و آن را
در آتش اندازند و سر را به بخار آن نگاه دارند زایل کند زکام و خشم را و طاری
صداع بارد و نافع است شهلانج کرم و خشک است در دوم و در آن مسکه
بزوان مصلح است صدک ایض سرد و خشک است نفع دارد صداع را
و همچنین است سرخ و آن اوردان سفید است و نفع دارد صداع اعاق و قحاح
طریخون حبیب است کرم و خشک است در سیم هرگاه مسکه کند بار در
نفع است رخا اعصاب را کند که منمن باشد و منع کند تولد کوز را در کسک
این عرض است متقی مانعست هرگاه غرغره کنند شرب عرق بطلان خود نفع
دارد صرع غنبر کرم است در دوم نفع دارد مشایخ تقویت کند و ما غیرواقع
و حواس تقویت عجب عود کرم و خشک است در سیم لطیف است تقیه بیکه
سد در تقویت میکند اعصاب را و ما غیرواقع و حواس را غریقون کرم است نفع
دارد صرع غنبر سرد و خشکست در اول و دوم بطور کند سکر و افشا
اصلست فالج و سدد و کفه صاحب اختیار حکایت از طیب که عارض
ان برای اهل جلیب اختلاط عقل شدیدی پس معالیه کرد باد ویر بسلیان
فشد پس فاش را و در چند روز چاق شد و فانی اعود صلیب است و کسانا گوید

کرم و خشکست نفع دارد صرع غنبر که تعلیق آن بکردن مصروع را زایل کند
و دخنه دادن آن مجنون را نافعت و در کابوس نافع است فراح الحرام طریخون
او بجه اوست خوردن آن در فالج نافعت فریقون کرم و خشک است
در چهارم میالند در فالج و خدر و نافعت فریقون زایل است در تقوی است
هرگاه بگویند و بیاشامند با سرکه نفع دارد بلکه زایل کند صرع اقواخت و غیره فاخته
او کرمست نفع دارد فالج و صرع میوسد و ما غیرواقع و خشم را و طاری
آن برکه و کشتن خشک قافله هل را گویند کرم و خشک است در سیم یاد در
دو درم از آن نفع دارد صرع اقواخت و است بوی آن مضی غلیظ را زایل
فرع دبانه نفع دارد او را مدها غرق و نفع در خشکست تقویت کند
سرد را و این آن قهره الدار چینی کرم و خشکست در سیم نفع دارد فالج را
تقوی از دار چینی است قسط نفع دارد و است خا و صعب را و نفع دارد
قته کرم و خشک است در سیم نفع دارد کوز و صرع و صداع را و هرگاه بپزند
سدک نافع است کافور و خشکست در سیم نفع دارد صرع را و غنبر
کوب کرم و خشکست هرگاه سعو ط کند علی ببطار و آن و تقیه کند سر را و
نفع دارد صرع و رعشه را و مسکورا بر آورد کرم و خشکست در دوم
اورد صرع و صداع را کوان کرم و خشکست در سیم صداع را و در خواب
می بیند کزهر سردست در اول خشکست در سیم با الحامیه منع بخار کند
از اینجهت است که مقدمین در طعام مصروع میگردانند و البته واکتال آن
مورث ظلم بصر میشود و دهن را مشوش کند کد کرم است در دوم
خشکست نیکو میکند حفظ را و در کرمست در دوم خشکست در سیم
منع میکند بجز این و اسهال سودا میکند و نفع دارد مالغویا و البیاض
نفع دارد و سوسن و الفاح باز در طب است در سیم نفع دارد صداع
و خواب را و در کافور آن مورث سکته میشود و در خواب کرم و خشکست
در سیم نفع میدهد صداع را که از سردی و رطوبت باشد و تشنجه است
و دوشانی گویند هرگاه به بپزند بکردن طفل نفع دارد و فرغ کند در خواب

شادمانی و از ماضی و عدس و اسفناج و کدو و کتیره سبز و سرکه و کاه و این نوع
 مثل آنکه طعم و عودا هان کرم خورده باشد خلای مغز بدماغ بخوفد و غلات
 قندم این غایه را دور است و قلق و اضطراب و خواب نکردن و علاج آن
 در ماضی بقرصها که از انزروت اقا یا صندل سرخ حصف می کنند و فرما
 اب کاه و آب کشین سبز و حذکن الحذذ از آنکه ببالند بر خدات را مطلقا
 مثل تریاک و بروج نقل کرده است بطوری که دیدند چینی اگر سرکه و کدو
 و کافور و تریاک و انصاحب صناع حامله بودین اسقا طشد و سکه کرده
 شد بعد از آن و نیم و بخورد و از قرح که ساخته باشند از نیم خیار نیم خیار
 نیم کتیره خشک طباشیر بخرم و کاه و بخرم و مسافری باشد بهشت
 یا آنکه شربت قهوه و ببالند سر را بصل سبب حصف می کنند و آب
 کاه و آب کشین سبز با کلیل که در کلاب و بخورد و از غلات و این
 مثل ماضی و کدو و اسفناج و خیار و قهوه و الوچه و انار و قش و میوه اند
 سوء مزاج از خارج یا داخل است خارج مثل آنکه در وقت از آب سرد و افور
 یا آنکه در این کشف داخل شود مثل آنکه آب کبریت و آب بود و نظرون و است آن
 و این نوع صناع را خبط گویند و منتهی میشود این نوع صناع بزرگ و علامت
 سبب است و مثل حواس و میل و جمع بقیه و لذت بروت بهوش کرم و علاج
 تسخیر سبب بچیزیک تسخیر با الفعا کنند و باشد یا خشک مثل آنکه در
 مشافک یا کادوس یا ریک که بر سر گذارند و استقام و آنکه آب باب کرم که
 پوشانیده باشند در وقت آنکه آب و ببالند و غن کرم مثل آنکه در غن با سر
 و خلای و نقد ل کند و تلین کند بچق لین از خلای غناب سبب است از غناب
 خدات نیم خطی بقیه نیم کات جوشانیده باشد و کافور و بخرم و قش و
 و غناب یا آنکه از اسباب داخل است مثل آنکه هر کاه کوی آب بسیار
 آن مقدار اسباب است و برودت ملین و اسفناج نیم از اسفناج بر سر و علاج آن

نفول که وقت یا بهایا جوشانیده باشند با بوسه اکلیل سوسنیه و زعفران
 صغیر و ریح در دست و بکوشند کل این کل سوسن عود و عنبر و زعفران
 شکوفه نارنج کل ریحان و ابدا بیهوشان که باها کرم که در سر و سر
 خارج در افتاب که محاذی باشد سوراخ افتاب با سوراخ بزرگ و کوش و قش
 شد که سوء مزاج کرم با مانده باشد و آن بقریب غلبه خون محال است
 و علامت آن سرخی چشم است و سرخی صورت و عظم سرد و زبان و
 ظهور و حال شب بخواب یا کمی و عظم و غلظت قاروره علاج آن خسار
 و حجامت ساقین و حقیقتان بچق لین و خوردن فوا که مثل آنکه در الوچه
 و قهوه و بخرم و مسافری باشد بهشت و سریت الوچه و این باید قش باشد
 مثل شو و بای نادر شورانی الوچه و زرد الوچه و قهوه و بعد از آن که تقیه
 کامل شد خلاهای مذکور با ببالند و علم از کافور آب خیار آب کاه و آب
 کتیره سبز که کلاب که حرکت دهند در شیشه به کشاف و میتواند بود که صناع
 از صغیر بوده باشد و علامت آن شدت کرمی سر و ارم که قش بچیزهای سر
 و خشک بینی و تشنگی دهان و بیخوابی و سرخی و صفای قاروره و مثل
 بزرگی کاما و علاج آن اعتقان بچق لین و بعد از اعتقان بچق لین و علم
 کابل الوچه را اعتاب قهوه و بستان جوشانیده و تو بچین شیر خشک
 قند سبب خیار شیر و غناب و ارم میل نماید و علم و ضماد و ملا غناب مانند صناع
 و موی و میتواند صناع ببلغن باشد و علامت آن شدت صناع سبب کثرت
 با غناب بودن حرارت در سر و نبودن سرخی در چشم و صورت بروت و غناب
 داشق دهان و مغز و طول داشق در سر و بطور نفی و یا حق و در سر
 غلظت قاروره و علاج اعتقان به حقد که حدت آن زیاده از این باشد و بعد
 به حقد خوردن ایادج یعنی ایادج تلخ و بسیار و تبدیل مزاج از نفولت و
 خلای و بیدن کل نوکس و اسفناج و سفید و امثال آن و سرکه و صناع
 کامل است و عظم آوردن مثل کدو و سرکه و نیست و میتواند شد سبب

متوجه شد
 بهر جهت

در مقامیکه از اسباب شدت حسن و مانع است به شلید و مانع است
و قویات تلبید و مانع میکند و مانع است صداع بهر سده از کسب کینه
نقل و سید و مانع و این صداع را که گویند و این نوع صداع بهر سده و این
نوع بهر سده بعد از تقاس و بعد از سیفی از کثرت دفع شدن خون
خون آمدن از عضوی مثل خون بواسیر یا خون از موضع دیگر علاج آن
توطیب و غلظت نوری از صداع عارض تبدا شود و سبب از تقاع و این
علامت است که همان کند با سحر و علاج آن حمایت از نوری از صداع است
جماع بهر سده و سبب آن بیسی است که در صداع بهر سده و این
و علامت آن تبدا و این است و علامت آن توطیب است و بیسی از کسب
و استنشاق و روغنهای باله و رطب مثل روغن بنفشه و نیلوفر و صداع بعد
جماع میشود که از بیسی نباشد بلکه سبب همچنان محارقات صداع است
اغلاط و علامت امتلائی بد است و وجود علامت غلبه اخلاط و علاج تقیه
بد است از هر خطای استیلاط سود و صداع بعد از جماع مستوی است که سبب
ضعف اعضای جماع باشد علامت ارتعاش و ضعف حرکت و این نوع
صداع کاه است که منتهی شود و بجا آوردن و علاج تقویت صداع است
بروغنهای ملایم و خوردن غذاهای کوارا از گوشت و روغن کدو و سبب
ملایم نوری از صداع از شرب شراب و خوردن صداع علامت همچنان صداع
بعد از شرب و علاج حقنه کردن و سکنجین خوردن و کوفت و شربت قار
سیب و پیر و غوره خوردن است یا آب سرد و ماء الشعیر در این خصوص
عظیم است هر که در آن قدردان آب نیو نمایند و مانع از آب نیو و این
غالبند و باها و در سها و مکرر نمایند و این خوب میشود صداع از غوره
و علامت ظاهر است و علاج ضماد کردن سر و پود و کلار می و ارد و جوار
و ما و این و حضی می کافی است و سرخ با سبب و این و صداع و این و این
شدن و حقنه کردن بحقه این نوری از صداع است که خون و بیسی و این
با لار قنن از هر صداع که قنای سده احاطه کند و این صداع عسره از اغلاط

نوع دیگر

و توبه صعب می آید و منفرست صاحبان از ازار و عرف زدن و این
روشنی و دوست داشتن تاریکی و تنهای و قدرت تلاش و بکوشدن
چشم و هر ساعت خیال میکند که سر او به تیر میزنند یا شق میکند و علاج
تجسس که درشت که چنانچه است بهر سیده و غلبه کرده است و دفع آن بقصد
کودن و حقنه کردن و این مکرر مذکور شد و نوری از صداع است که تابع بحر است
علامت بودن آنست در روز بحر آن علاج آنست که میل ماده را بفرماند و این
و لحظه و حتم و امثال آن اعانت آن نماید و صداع بهر سده از هر نوع آن
خوش باشد مثال کلاب و کلار و آنکه از نوری بد باشد و علاج بوییدن سر که
نوعی صداع است که گویند که یک سمت راس را بگیرد و این اشد است صداع و
علاج آن تقیه بحقنه های بسیار و این غوره کردن و بعضی در این سبب
گویند و بیسی سقیق که غلظت بود مانند جاسی و بر روی آن بمالند و این سر
الکولی مانند مثل کاسی و نیم کاه و بیسی لفاح قویاک یا طلالی و کسب از
سردی و دانه مثل آن اگر خیر کنند از شراب ریحان نوع دیگر خون مسا و شان
صغیر و این خیمو کنند به سفید تخم مرغ و دیگر تخم کاه و بزرگ و صغیر
اینچون که با سر خیمو کنند و اما سبب بیسی غیر مامون است و صداعی است
که صداع شمی گویند که بین طلوع آفتاب شدت کند و بعد از غروب بکشد
سکین باید علاج آن اینست که طرف صبح از غوره و این تخم کشته خشک شده
بنوشد و تقیه از قند و حجامت و حقنه نمایند و صداع بشرت اعضا ممکن
بشکرت رحم بشکرت کلیه بشره که سابقین و علامت هر یک ظاهر است و علاج هر یک
باین و واضح است تمام شد انواع صداع اما سبب کجبارت و بیسی و سبب
و این و درم یاد مویست می مانند قمر انیطس و علامت تب لا نیست و سبب
بودن سر و سرخی چشم و صورت و صداع مفرط و هذیان و خنک کردن و سبب
که در زبان و مایل بودن زبان بی سرخی که بیسی های زنده و غظم نبض و اشک آمدن چشم
و اگر از اندوشنی و قطره کردن خون از بینی و علاج آن قند قیفا است در سر

نوع دیگر

نوع دیگر

نوع دیگر

و انچه در شویب است که عصل و دوق مالیه بر دوق من و زنجیر و غیره و شویب
 دیگر از او نش سر عظام است عظامی که اجتماع است و دوقف و عظامی که در
 شویب باشد و بیشتر اوقات عظام من شویب عظامی است که در شویب
 کنند و یا شامند جو من و طفل ماه الشیر جو بوده و نگاه دارد از خوردن
 و استلا و عظامی که در طفل و طباشیر و شیر و غیره و من از زنده بر با فوج ان
 است و نه بار و عن کل شیخ و در که انکوری و چنانچه اجتماع آب در حلقه شده عظام
 ان مشکل بود چست است که بر کفاده و چشم باز بماند و در که و آب از کوشه
 چشم اید و علاج این شیخ نداند دیگر از امری سر و در است و خیال این که در
 که در میزند و در دماغش و در میزند بر ان و مالک نیست که با است و در است
 بماند و ایستادن و سبب ان اخلاط و قبحه با ریح غلیظه است در حلقه
 دماغ و ممکن نیست دماغ را تحلیل ان پس حرکت کند طبعی و مقابل شود
 حرکت جری ان که ضلالت است و در قع میان دو حرکت حرکت در و در
 در بین دو دوق و در سبب دوران خیال میکند که انشای بر سبب ان
 میزند و این اخلاط با حاسه در سر است یا انکه از بدن عظامی در و ان عظام
 از بعد هم ممکن است و علامت هر یک از حد و طبع مندر عظمه و در
 جمیع انواع ان حقه کردن متعدد و سبب راجع و شویب است و علامت
 از عظمه قمر حاد و دوق و قمر طفل و آب و منبر و عظمه سست است که در
 در بیدار عظمه و غالی و یا سمن و سوسنیر و انکه با از عظامی مندر
 تحلیل و عظمه که در عظام و حجامت سابقین و منبر و ان موافق هر عظمه
 حب عظمه خلاصه کلام انکه در ازا از امری غلیظه است و سبب ان شویب
 عظمه مندر است که علامت ان خواهد شد طبعی باید احتیاطهای متعدد
 نماید و جها تم کشته خشک بوده و یا آب شیر که در ان کشته و جفت
 حضرت است انقام و در عظامی که در ان انکشته و جها

دوار

شویب

خورد و محبت بماند بهر حال در معالجه در فصد است و احتقان و کومعالم شد
 مقصود حاصل شد و تقیه کامل از حب هلیل و حب شیار و حب هلیل
 و احراق کشته و احراق فیل صغیر کشته و اوفی در دفع دوار مجرب است و جوارشات
 لایق است و هرگاه عالم کشته بهاء الجبین بعد از تقیه باید داد و طریق
 ساختن ماء الجبین که خاتمه است مذکور خواهد شد دیگر از امری سست
 و انعلق است لقن یعنی غیری جبر است و حالتیست که فی افتد انشای
 ان در سر خود مثل بسیار و پیشه های ان حلقه است و بینا باشد که در حرکت
 بهر سر و بینا باشد از ایل شود عقل ان شخص بر من و سبب ان انوشی است
 دوح نظایست از سکو که در طبعی خود در خطرهای مانع و عظمه
 دماغ بر سر و فسرده شود و سبب متناع روح با اخلاط بار و عظمه
 که چنانچه شود از خشک است عمارت شود سست و هرگاه رقیق باشد و عمارت
 شود ان حرکتی و اندوح حرکتی و بر عمارت شود دوار و مندر ان
 سست و عظمه و علامت ان استنباط اجتماع اخلاط عظمه غلیظه و در
 سر خود در عظمه کوشه و علاج ان تقیه کردن است با احتقان قوی
 بر سبب تدبیر از ضعیف بقوی پس تقیه دماغ است با طریقی بسیار
 بینا و عظمه در دوار و بریدن کلها و طبعی من مذکور شد و انکه
 سست و در دست و در دماغ که منع کند نفس و ان تصرفات و در سبب
 و منانند این سست و سست و عظمه و علاج این مقام فصد قوی
 از ان جنبه ماده بجانب مخالف و هرگاه محتاج شوند تجدید فصد
 این از ان قیاس و تغیر بر دوق و بنفشه که کم کرده باشند و عظامی در
 کل سرخ و او کشته بلیب شخص در سست و انکه در اناب حرکت نکند و مطلقا
 در جاده و عظمه غیب باشد و عظمه نکند که با عظمه است که عظمه
 و ان مقام باعث عظمه و ان که در دوار و دوح و حرکت و در سر و سست
 عظمه بلانکه سست و سرخ و نزدیک بیکدیگر که ان حیثیت سقوط طر و

سست

سست

و در این وقت سودا در سار و قاصدات شود از آن سود غلبه و یاد روی ماند
 در مایه بقایا اندام جمع شود در سار ایام جمع شود در مایه همان پوست شکم
 و در سار جشاشا من دغایت و قاصد است در کوزه برآورد و جمع شود در
 قاصد زیر شرا سیف و انتقاح شکم و تیبیر شکم و تیبیر و جمع در سار
 مایه یونیا ی مرقی میان روکتاد و جمع مفرط و احسا سرباه و قاصد بجات
 ششید بد جمار و در جمار که سبب طحال باشد پیر و جمع در سار و علاج از
 قاصد و متضجیات سودوی و احتقان بجهت هایلین مکرر و بداند که بجهت
 صنعت طب یافتند که علت مادی سر دو غشاست بر شروع نموده در سار
 حاد قوی و جمیع مویات و سوزانیدن و غشاست و تشنه بهمانند و علاج
 شد انداخته و قاصد از آن قاصد باید که بهاء الشعیر و سرباه و در سار و جمع در
 بعنوان ترو و هر چهل روز از بسلیق و اخراج خون بقدر که قوت تاب در سار
 بقدر قوت و احتیاج ضرورت باشد در هر موضعی سودای قاصد در سار و جمع در
 بالغه در دو بعد از نکر حقن غلبه در دهان که باید بخوبی و کلاه و بداند که بجهت
 و قاصد و روی داشته باشد و قاصد مایه یونیا را قاصد کوبند و قاصد در سار
 لغت اندیک اندام که کوبیده است که بر روی آب است میزند و چون آدی
 باین از مبتلاست چنین جوتهای آملایم کند تشنه بجهت کوبیده اندام
 کتند اندام جنس و غولست که سعاله کوبند و قاصد غول کوبند و قاصد در سار
 قاصد با نکر مورخه است و مشابه اینست که صاحب این از سار
 لغت چهار بار در قاصد و کوبیده ها تهازه میرود و باند که بجهت
 و میخند و حمله میکند بر مردم مثل کرم و علامت آن روی بر هم تشنه است
 و ممکن نیست تری در سار که میسالت و مکرر راه میرود مثل حیوان است
 بود کند و در دو در خواب بجهت آن شود از سبب کوبیده در سار و قاصد
 عیون و قاصد در دو در سار و تشنه و سوزن قاصد در سار و قاصد

قاصد

که قاصد سودا در ایام پذیر نیست و علاج قاصد است و استقرح عظام
 نقل کوبه در مایه یونیا و قاصد دیگر و اما نباده الکلب و انجیون سبب است
 و در الکلب کوبیده بجهت آنکه هرگاه سبب مبتلا شود باین و بکوبد کسیر الکلب
 کند و او هم هرگاه بکوبد مبتلا شود باین عرض و بکوبد کسیر اچاق و شود و علاج از
 سار قاصد مبت فیق دیگر و مایه یونیا سبب است و انجیون مفرط است
 بوده باشد سودای با سر سبب نرم صفراوی و علامت آن اینست که در سار
 و کوبد روزه زود از خواب بجهت و مضطرب شود و نفس متواتر و زود خواب
 غیر متواتر کوبید و نسیان بهمانند و چشمها متورخ باشد و اشک از
 چشم بیرون آید و علاج علاج صفراویست و دیگر از امراض و بیرون است
 و این از قاصد انحال قاصدیت و بحسب نقصان و ثبوت متفاوت است
 حال شیب بجهت است تقدم مواظبه با غلبه بارده یا بسم و علاج خوردن از
 و اغذیه سببیه لانهاضام لطیف دیگر از امراض سر عشق است و عشق مشرق
 از عشق است که او را بالذات کوبند و لایلا سبب است که هرگاه بجهت بجهت
 خشک کند و بجهت تشنه نیست بجهت عشق خشک کند درخت را این
 موضع هم هرگاه بخورد کسیر خشک خواهد بود و این بدخواه و من سودا است
 که مصلحت کندی و نفس خود عید از نکر و استقرح عظام بعضی از صورت
 و شمایل معشوق و بنا باشد که اعانت کند بر آن قاصد شیواتی بقدر استقامت
 که آن کورت حساست از درد انجیون بجهت است و علامت مبتلا شدن
 و نسیان و حال شیب مایه یونیا او فرود در چشم از غلبه کافری بلند و اختلاط
 تبض و در و غرض از آن در سار و تشنه و هم نشستن زان و در هم پس از علاج
 از تربیب خواجست و اشتغال نفس بجهت نایات از ندها و غیره و وقت بجهت
 و جمیع غیر معشوق و عشق بر او فکند دیگر از امراض سبب کوبیده است و در
 و احسا و انفسا نزد و در خواب غلبه است و روی خود بصورت
 مسکین انسان و بجهت مضطرب شود که نفس متواتر کند و قاصد او از نکر شود

عشق

کافی

و اگر عظمی نگیرد باید که در معالجه آن و هرگاه غرض از
 صوم غایب است فایده در وقتیکه نور قوت و نقصان باشد که در یاق
 نور قوت اختلاط و قوت و فعل صنایع باطنی موافق نیست بدان وقت
 گوشت کا و دشته و اسب و بارخان و گوشت قدید و کله و رب و غلظت
 و باقلا و عدس و ماهی و کبر و تخم مرغ و خرب و قه خصوص کرفس که با تخم صفت
 صفت و تحریک صوم کند و جمیع بقولات ضرر دارد و معمر مکرر تعاطی
 و کاسنی و بادرنجبویه و قند و بعضی میگوید که گاه در صوم نافع است و این سخن
 قریب و بعید است و مقصر و مجامع و جلوس و افتاب مضرت و باید
 حد گذارد و بپزند و اسب و دوانیدن و کشیدن و شرب شراب و آواز
 او از های بلند و دیدن امور و یل سکتا صعبا زمرست و خطر دارد
 و سبب سده کامل است در دماغ کل و علامت ترها بدست و سپید
 رنگ و کثرت بزاق و پیری کردن کف یا شد و غلیظ و استدلالات
 آن سیاهی چشم اگر نهان شده بوده و اگر باقی باشد زنده است و داخل کشنده
 در مقعد آن اگر جو که کند شریان زنده است و اگر حیات بهر سانه بقا
 مانع بهر سانه حق نیست که معالجه نکند و دفن نکند تا هفت روز بعد
 از هفت روز که حیات دارد معالجه نمایند گفت بقراط اگر سکه قوی باشد
 ممکن نیست بر آن و اگر ضعیف باشد اسان نیست بر آن و علاج قصد
 قیال است و اخراج خون بقدر حاجت و او غلبه خون و غلبه بلغم و شرب
 در و بخار بسیار سکتا بهر سده و گاه هست سکتا از دم دماغ بهر سده
 دان کشنده است جدا و سکتا از صفرا بهر سده و سیت حالیه است
 حواسست دفن میت مادامیکه نکند ده هفتاد و دو ساعت در رخ خاوه
 جای که دفن کنند در آنجا که زنده است دوم کسی که دفن نمایند سیم کسی که
 دفن نمایند در خون یا غم و فرط چهارم کسی که دفن نمایند از دم بخورده و
 سبب است آورنده یا خواب بسیار و سیم کسی که دفن نمایند از سکتا پس و سبب

۵۸

و اگر عظمی نگیرد باید که در معالجه آن و هرگاه غرض از
 صوم غایب است فایده در وقتیکه نور قوت و نقصان باشد که در یاق
 نور قوت اختلاط و قوت و فعل صنایع باطنی موافق نیست بدان وقت
 گوشت کا و دشته و اسب و بارخان و گوشت قدید و کله و رب و غلظت
 و باقلا و عدس و ماهی و کبر و تخم مرغ و خرب و قه خصوص کرفس که با تخم صفت
 صفت و تحریک صوم کند و جمیع بقولات ضرر دارد و معمر مکرر تعاطی
 و کاسنی و بادرنجبویه و قند و بعضی میگوید که گاه در صوم نافع است و این سخن
 قریب و بعید است و مقصر و مجامع و جلوس و افتاب مضرت و باید
 حد گذارد و بپزند و اسب و دوانیدن و کشیدن و شرب شراب و آواز
 او از های بلند و دیدن امور و یل سکتا صعبا زمرست و خطر دارد
 و سبب سده کامل است در دماغ کل و علامت ترها بدست و سپید
 رنگ و کثرت بزاق و پیری کردن کف یا شد و غلیظ و استدلالات
 آن سیاهی چشم اگر نهان شده بوده و اگر باقی باشد زنده است و داخل کشنده
 در مقعد آن اگر جو که کند شریان زنده است و اگر حیات بهر سانه بقا
 مانع بهر سانه حق نیست که معالجه نکند و دفن نکند تا هفت روز بعد
 از هفت روز که حیات دارد معالجه نمایند گفت بقراط اگر سکه قوی باشد
 ممکن نیست بر آن و اگر ضعیف باشد اسان نیست بر آن و علاج قصد
 قیال است و اخراج خون بقدر حاجت و او غلبه خون و غلبه بلغم و شرب
 در و بخار بسیار سکتا بهر سده و گاه هست سکتا از دم دماغ بهر سده
 دان کشنده است جدا و سکتا از صفرا بهر سده و سیت حالیه است
 حواسست دفن میت مادامیکه نکند ده هفتاد و دو ساعت در رخ خاوه
 جای که دفن کنند در آنجا که زنده است دوم کسی که دفن نمایند سیم کسی که
 دفن نمایند در خون یا غم و فرط چهارم کسی که دفن نمایند از دم بخورده و
 سبب است آورنده یا خواب بسیار و سیم کسی که دفن نمایند از سکتا پس و سبب

سکتا

سکتا

اعضا ملاحظ کند و گوشت مرغ خوب و ماهی تازه خوب است و این سبب کندن مرغ
 دادن تریاق فاروق خوب است و شیر دخت بدهند و این سبب قویا نهم بهر سبب
 معالجه فرج و دم نمایند و گاه هست که از بهر سبب کرم بهر سبب در اعضا
 و علاج ان اخراج ان کرم است و گاه هست از افتادن انش و سوختن متادی شود
 و کرم بهر سبب و معالجه این نوع اصعب است و علامت مکرر اینست که بشه
 بهر سبب و سبب بهر سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
 کند و مکرر از صورت او است و کند که سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
 عضل صورت و عارض شود برای ان بخواب و حلس بول و گاه هست که بول
 بسیار غرق باشد که کرم عضل تنقبض کند و کرم سبب سبب سبب سبب
 باغی و گاه هست از زنی کردن خلد و بخواب و کرم سبب سبب سبب سبب
 فم معد و پس منقبض شود و معالجه ان در سبب سبب سبب سبب سبب سبب
 بخورد بان هیض پس بقریب اسهال و غلظت عضل و ساق متعذر و منش
 شود و سرد شود و خشک شود و این سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
 سبب شدت قشرب مکرر و ان کرم از بهر سبب سبب سبب سبب سبب سبب
 این حقیق در مدت چهل سال و مکرر معالجه نمودم یکی خواب و بول
 متولی را و دیگری شخص صغار و لکن در زمستان بود و هوا مانع از آمدن
 بود که غرق اعانت برفتنای رطوبت و هلاک خویش میکنند و زردی هوا
 و کرم از بهر سبب و علاج ان سهل است و گاه هست بلخ غلیظ باعث قدرد
 شود پس میباید جدوشان دفعی فطال ان سرعت و با وجود علامت صعب است
 دیگران و این دماغ و عشته است و در عشته در لقمه معنی علامت و جلد
 الیه است یعنی واقع در اعضا مگر که است که حادث شود از مجزیه محرم که سبب
 یا سبب مزاج سرد است که عارض شود عصب و پس مسترخ شود اعصاب
 فالج مثل کسیکه بیاشامد آب سرد را یا شراب بسیار و از برای متعالج همین
 یا سبب سرد و غیره است که حادث شود از برای اعضا از غلظت غلیظه

دعش

سبب یا اجالت یا خوف یا غضب باشد که باعث نظام تشویش حرکات شود
 و عشته بهر سبب از تشویش جماع در امتلا و همچنین از برای اقامت این دغش
 و علاج تشویش نفس و تطیب و ارام است و گاه هست سبب خشکی عصب است
 غایب و علاج و طیب بدن است و گاه هست سبب ریش از کرم یا عرق یا حیوان
 صاحب سم بهر سبب و علاج ان از ارم سبب است و تدارک بقی گفته است جالبین
 عارض میشود و عشته پیرا در مادی سبب گفته است که شیخ را بخورد و عشته
 پس اشامد آب شود بسیار شور من سهال کرد اسهال بسیار و سخت یافت دیگر از این
 دماغ خدر است و خدر عصبی قنور عضوست و این موضع است در اعضا و کرم
 باطل کند حس لمسی یا با ناقص کند و احساس کنی که در عضو خود مورچ حرکت کند
 حرکت در امت حس همین که عارض شود از برای کسی که عضوان شکسته باشد
 شده باشد و علاج منع ضاغط است یا آنکه سبب خلط غلیظ است که خام
 پس منع کند قوه حسیه را از سلوک دران مافضول و طبع است که متشرب شود
 عصب پس مسترخ میشود و علاج ان فالج است و گاه هست حادث
 سبب از خون و انصبابان بسوی عضو و علامت حمرة بشره است و علاج ان فصد
 و اخراج خوشت و تقبیل غذا و گاه هست خلد از خوردن اقویون بهر سبب
 عرق و مار و علاج ان دود و در نوع سم تریاق فاروق دیگر از انواع دماغ لقوه
 و لقوه اسم عقاب است و تشبیه ان اینست که منقار عقاب فتح است و منقودها
 که است عرق در اعضا مگر که است یعنی صورت که متغیر شود شکل طبیعی
 طبیعی و در طرف شود فیکوی و بهر سبب مدن لپها و جفن های پس ممکن نیست که جراحت
 کند و چشم را ببرد و کذا گفت جالبین و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
 گفته ثابت بن قوه که این علم یا آنکه قبیح منظر و در میوه حسن فایده را و باطل میکند قوه
 و سبب ان احد شفتین را یا سبب سبب یمن و جفاف و حال آنکه گفته اند لقوه
 و نادر است مگر آنکه قلیل لایحه بهر سبب یا آنکه از امتلا و احد اعضا می فکین است
 پس حرکت جانب متشیخ و دیگر علامت شدت جبهه است و کرم اب و سبب

عشر

لقوه

شود و لکن اگر چنانکه باشد قیاس و بعد از آن قهوه چوب چندی با فستق و مسکه
 ان ایست که بسوزند و ریخته و خاکستر آنرا بپاشند یا قلیل بنزدید سرکه مالند
 بر طرف کند و بگوید که شست متولد میشود و در گوش از طوبت غنچه کرم
 هست از قرح کرم بهر سرد و علامت خارش گوش و احساس حرکت و لرزان
 کوم اتفاقا سفید سر و سیاه و علاج قتل آن و خروج آن چشم خنطی و بر روی شفا
 آب و کوفت با عصا و انستین بچکان و عطسه آوردن بعد از آن عمل بکن
 و بسین دهان در وقت عطسه دیکو داخل شد و هوام در گوش شست علامت
 احساس که آن و همچنان وجع بعضی اوقات دائم علاج علاج کرم است که در
 باشد دیکو در حواله گوش شست علامت فرو رفتن در آب قبل از خروج آن
 و شناسایی و بان نقل بگوشت یا در حواله حمام بکروم و در وقت خروج
 آب حرکت و وجع تن بیک یا با بکند شخصی آنکوش را خوب مع و از باند بکند
 چهار انگشت طولان باشد که طرف آنرا داخل گوش نمایند و طرف دیگر آن
 شغل سازند و بنقلند تا مل کند که حار است آن بگوشت برسد و آن اوله بکند
 دیکو طرش است از اوضاع گوش و انقباض از بطلان گوش دیکو صمغ است و آن علامت
 خوب صمغ است و گاه استعمال کرده اند هر یک مقام دیگر بعد از آن حار و گاه
 و قریه گویند که در گوی که خون و طویل العهد باشد و طرش بچیر که قریه العهد باشد
 و تازه باشد و این طرش با موی بود است که علاج ندارد و همچنان است طرش
 کوی در سن شیخوخه بهر سبب کبر سن و ضعف قوه که علاج ندارد
 آنکه حادث شود بعد از ضرب و سقط و گاه هست عارض میشود بعد از آن
 صفراوی حرقه علامت سببه حرقه و غلبه حرارت و علاج آن استقرار
 بچشمه متعده و بعد از آن بکمال آب آلوده که فشرده باشند با پوست
 و در وقت خل سرخ گاه هست از کثرت جفحات مثل روز و بیداری با ضرورت
 و فرو رفتن چشمها و علاج آن تبدیل مزاج است و گاه هست طرش
 سکه صمغ است و علاج تقطیر و دمن چکانیدن و عطسه آوردن و اگر از بول
 سکه بهر سبب باشد و سبک کند بپای و در وقت عطسه دیکو طرش و در

فهرست

خفیف
 و گاه هست از غلبه صفراست وجع گوش و علامت حرارت و صورت و حلق
 و استیلاحت بهوای سرد و علاج چکانیدن شیا فانیض در گوش و صفرا
 او صندل سرخ کافور شیا فانیض اب کشیز و تلین معدن یا بقره یا بقیه
 و قرحه و اما مثال آن و غذا بنویسد در دهن موی مذکور است از بهی مایه
 یا عدس یا چلو و قلیه کدو و اسفناج با گوشت غروب و نان خشک با کلاب
 کاه و مرغ خیار و شلیل و اما مثال آن و گاه باشد بعنوان اتفاق از بلغم باشد
 و علامت آن در دهن حرقه و اشتقاق بچیزهای کرم بالفعل و علاج تقطیر
 حاده و خوردن ایار ج فیه و اطراف صغیر و دمن چکانیدن دیکو در
 گوش شست و درم دهنوی و صفراوی در گوش خطرناک است و الخ و درم
 غایب باشد بیم هلاکت و آنچه از صفرا باشد یا حار و اعظم خطر و اقل
 آنها لا باشد و بسیار است که چهارم بجران بر سلام کرده و بسیار باشد
 که در روز هفتم کشته است البته در دفا و یا دوم فصد بقیال کند در روز
 چهارم اعاده فصد نماید و حجامت سابقین نمایند و سیم و پنجم امتحان بچشمه
 لینه کردن و غذا شور بای مایه و اسفناج و کدو خوردن و شب بقی مایه
 چلو و طرف عصر لعاب اسفره با عرق بید و طلا شیر بدهند و حجامت پس
 الکفتین بعد از آنکه هفتم بگذرد خوب است و درم بلغمی ندیدم که معالجه
 آن نقل نمایم دیکو قروح از دست و علامت آن خروج مایه است و فصد
 و درم و جمع آن و چوک دادن آن و علاج آن اگر قرحه تازه باشد بچکانیدن
 موم ایض در آن که در روغن کل سرخ نرم کرده باشند و در وقت حجامت
 آن سفید اب قلح موم کافوری روغن باطام بطریق متعارف در دهان
 لت دهند تا موم شود و بگذارد و موم مدمل مثل موم سفید را بچکان
 از دوت در الاخرین کند و عصاره الحیمه القیس و اگر قرحه کهنه باشد
 موم یا سلیقون بعد از فصد و تقطیر نفع دارد در قروح ماز که باشد
 کهنه ساییده باشد و فسیله ساخته بگذارد و کوبه تنه ای و طوبت دفع

بول الصبيان هرگاه بچوشتان را تا معتدل شود در طرف مس نفع دارد و جبر و سحر و جادو
بولا تخنیز و نفع دارد و بیاغری و بیهوشی زده ان مایل بخوابد است و معتدل است میان
حرارت و برودت و قروح چشم نافعست سفیدک تخم مرغ سرد و تر است تسکین میدهد
و جمع چشمها و لذخ او را قطور قنار سیب است هرگاه بگذارد سیب بخوراند
ساکو کند و جمع چشم را تمساح فواید است زبلان نفع دارد و بیاغری و جادو
تودری کرم و خشکست در دود و بیاغری و تر است نفع دارد قروح عین و نفع دارد
و جمع عین را و حفظ کند صحت عین را و بیاغری و جادو و تر است و خشکست و در سیم
از مس در وقتیکه از آتش بر می آید و بپزند و خشکست و در سیم
شاد کوشش زیاد و میگرداند و تر است زیاد و خشکست اجزاء نفع دارد و جادو
میدهد عین را و تر است و جادو و تر است و جادو و تر است و جادو و تر است
تین البیونست شرب او بچشم تسکین و تر است و جادو و تر است و جادو و تر است
چشم است کرم و خشکست در چهارم جادو و تر است و جادو و تر است و جادو و تر است
در سیم شد میکند چشم را هرگاه الکلی را بیاغری و جادو و تر است و جادو و تر است
در سیم خشکست در دود و عصا و تر است و جادو و تر است و جادو و تر است
نظایع عین را و جادو و تر است و جادو و تر است و جادو و تر است و جادو و تر است
کند قوت بصر را و بیاغری و جادو و تر است و جادو و تر است و جادو و تر است
هرگاه بگوید و بشیر مخلوط نمایند و ضماد نمایند بچشم میرود و جادو و تر است
غریبا حفوض عصاره فیلز هرچ است معتدل است در حرارت و برودت و جادو و تر است
در دود نفع دارد و جادو و تر است و جادو و تر است و جادو و تر است و جادو و تر است
خصوصا زبالان هرگاه بچشم بچکانند طرفه را نافعست و طرفه را بچکانند
الوحش ادعی هرگاه بچشم او نکند از زول بیاغری است با قناری و جادو و تر است
ذره که او را خدایا خلق کرده برای همین فایده حالت است و تر است و جادو و تر است
نفع دارد و بیاغری و جادو و تر است و جادو و تر است و جادو و تر است و جادو و تر است
و آن دو غنی است کرم و خشکست در سیم شد میکند چشم را و جادو و تر است

نادر قورح که در چشم است خبث الحیدر و نامند و آن چیز است که از آهن
دراش کرم و خشکست در سیم نفع دارد خشونت چشم را و جادو و تر است
کرم و خشکست در سیم نفع . و نمایند و الکلی را بیاغری و جادو و تر است
کرم و خشکست در سیم تقویت چشم نماید کلان من الخفاف فضل
برستوت است عجیب است در آن زلیا و عین شیخ میگوید که ماکو و چشم
نخبر کرم همین را خرافا فضل و خشکست کرمست می نمایند و جادو و تر است
و جادو و تر است و جادو و تر است و جادو و تر است و جادو و تر است و جادو و تر است
خصوص چشم مواش را و الکلی استعمال نمایند در جمع عین هرگاه بچکانند
کند و ضرورت لکن و خطر است خطاف برستوت کلان تنه میکند
بهره و هرگاه دماغ از چشم کشند با غسل نفع دارد و بیاغری و جادو و تر است
سرمه است سرد و خشکست در سیم گذاردن مضر است بچشم و سرمه
هرگاه ناشتا جمع کشد تنه کند چشم را و جادو و تر است و جادو و تر است
سیم نفع دارد و جادو و تر است و جادو و تر است و جادو و تر است و جادو و تر است
دنيا او قطع نمایند و میل باغوض قطع زده از آن رطوبت بچشم کشند
قوت دهد چشم و عشا و از لعل کرم و خشکست در سیم و آن جادو و تر است
کود بر طرف کند عشا و جادو و تر است و جادو و تر است و جادو و تر است
چشم الکلا و الکلا رخان اتوی دور قطرات و حفظ و زفت پس سیم بر بکند
منع میکند و بیاغری و جادو و تر است و جادو و تر است و جادو و تر است
در چشم که رمد ندارد در حمام رواج و شفا یاب و الودشان قطور خون
بالی مخاطره و قروح چشم را نافع است دماغ الحفاش تنه میکند چشم
زلیا بچکانند میکند چشم را مخصوص منع آن نفع دارد و زول را و جادو و تر است
میخورد و زلیا را بچکانند قوت بچشم ایشان و بیاغری و جادو و تر است
بیزد از مکان خود بر زلیا قوت دهد چشم خود را و جادو و تر است و جادو و تر است
بچوشانند در طرف مس تا آنکه کرم شود و الکلی نمایند بیاغری و جادو و تر است
جبر و سلاق و زیاد کند قوت چشم را بیاغری و جادو و تر است در سیم

میکنند چشم هرگاه از عصاره آن چشم کشند راج کور و خشکست درم
نفع نمیکند صلاخه اجفان را طلاء زبد لغوا بر ساییده آن در چشم نافت
آثار چشم از عفان کورست در در و خشکست در سیم جلا میدهد
چشم را و غشاده را نافعست و اکحال آن چشم اندک که کسیک بوده باشد
در اراضی نفع گفته صاحب مناجاج و دوان نیکو میکند در حقن و در
و میر و یاند موی آنرا و بعضی خلاف آن میدانند و میبایزند دارد اقوال
زنجبیل گرمست در سیم خشکست در در و جلا میدهد قوه بصیرت
و شراب زنجار گرم و خشکست در چهار نفع میکند غلط اجفان را و
عین را با دویم دیگر و زکایه است کور و خشکست در سیم نفع دارد هرگاه
کوره شود بان در طرفه زمره شیمی که ملا و مست کند نگاه کردن با و با سیم
بصر را زیاده بخار او و ضعف می دارد در چشم و مورش شود برایت نفع
زیتون غلط چشم را نافعست و سبیل و زول را با آنجا که بران بجوی خورند
در پای است منع کند در سیم و نفع و تند کند بصیرت کشیدن سوخته و خشکست
او و اسفرجل است خاکستر شاخهای آن و برك آن قویا است سرخس
اول که بر آید هرگاه کسی بخورد یا چید در چشم افتاده باشد از گاه یا خار یا خاشاک
اخراج میشود سکو کور و ترست در اول نفع دارد بیاخ و قویا سکو کش
شیمی است که بر بندد و خاری که عشر نام او کرده اند معتدل مایل بخار
نفع دارد بیاخ چشم آنرا و زرد و اسکین کور و خشکست در سیم
افضل اویم است از زول یا از چشم و هرگاه طلاء نمایند بر شیمی نفع دارد
و طلاء چشم را نافعست سیم حیث است کور و خشکست در سیم
دارد در اویم چشم سیم الحیر هرگاه خشک نمایند و بیاخ یا سیم یا سیم
و اکثر را و نمایند تند کند بصیرت اسماق هرگاه اکحال نمایند از آب و نفع دارد
علل حار چشم را منع کند ماده را از انصباب و قوه در چشم
هرگاه با کلاب بخیت اند منسوب و نفعین را چنانست کور و خشکست مجمل
نفع میکند عشا را سبیل گرمست در اول خشکست در در و میر و یاند

مویهای نزه چشم را شادانج سنک جگر الدم نامند سردست در اول
خشکست در در و مغسول و او بیاخ شدند بلغم ناید که در قروح چشم باشد
و همچنین استعمال کند به سفید نم و نافعست خشکست اجفان را و
میکند صحت چشم را و قطع میکند خون را از قوف الدم شیم السبیل تند
میکند چشم را و منع میکند زول را و قطعش را و شیم الا فنی اتفاق کرده اند
و آنکه پیوسته منع زول آب کند از چشم و حق اینست که محسور نیست در این
بلکه منع اینات موکند از چشم و اجفان و نفع دارد در انشا و قطعش را و شیم
سرد و خشک نفع دارد در حفر قورینه را و قروح آنرا منع کند در معده و جلا میدهد
بیاخ را شیا ف مامیت سرد و خشکست نفع میکند در مد را صبر گرم و خشکست
نفع دارد قروح عین را و بوی را و قروح نافه و خشک میکند در طباط چشم
و تند میکند بصیرت و صدف نفع کند در سرها و میبرد غلط اجفان را و نفع میدهد
قروح عین را و هرگاه طلاء نمایند آن بر موضع کردن موی زیاد نافعست صفر و
هرگاه بر بندند بچشم منع میکند مواد متخذه را و درم حار و در چشم و
نماد نمایند بچشم و مله را ساکن کند و نفع دارد و این در چشم بکار دارند
عقبان زده تخم تسکین و جع را اگر کد صغ الزیتون کور و خشکست در در
نفع میکند قروح چشم را و زول را و طلاء شیمی حیا و هندی سوخته است
سردست در در و خشکست در سیم و بعضی مرکب القوی میدانند نفع دارد
اویم چشم را خشق انداختن صحرایست شیرین جلا میدهد بیاخ چشم
عسل صمدان با کل و کلیل و بید او را و حار چشم را نافعست عروق صفر در چشم
کور و خشکست در سیم عصاره آن نافعست در تند چشم و جلا میدهد
بیاخ چشم عسل جلا میدهد بیاخ چشم و قله بصر را و قریب هر را بیاخ
سوخته آنرا و غلط طمانند به نصف وزن آن فضل مورش اکحال نمایند آنرا تند
کند چشم را و نفع دارد و بچشم را هرگاه اکحال نمایند بجا کستر آن نفع میدهد
ضعف چشم را و عقص هرگاه بیاخند مثل غبار و بگردانند حقن را و بیاخند
بچشم و آهنگار نمایند که منقلب اندک زمانی نماید بلکه سه ساعت تا چهار

سیم هرگاه فراموشی است بستی آن ناخواه زنیاست کرم و خشکست در سیم هرگاه
 بغش از ناب اود و بچکانند در چشم بخیل خون جامد را در چشم و غش را
 غش کرم و خشکست در سیم سوختن آن تیر کند چشم را منع خشونت اجفان
 کند صلابت او را نشاند است است سرد و خشکست در اول دفع دهد قوت
 چشم را منع کند انصباب مواد و تری او را و معر را زایل کند نظرون بویه از سیم
 کرم و خشکست در دوم قلع کند بیاض قرینه را نقطه بیض کرم و خشکست
 در چهارم دفع دارد بیاض چشم و مقدمه نزول ابوا قطور او را دفع دارد بیاض
 چشم را قوی القوی چنانچه بنویسند و بشویند و حق نمایند و باید چشم کشند و در
 موی و کافور و مزاج قوی باشد رساندن خون او را هرگاه بچکانند در بیاض چشم
 سیم بیاض را و در کل سرخ است و کافور و جوهرست جوهر مافی و جوهر
 هرگاه بچکانند از کلاب اصلاح ناخوش چشم کند و رقالبون معتدلست
 در حرارت و برودت یا این است در دوم هرگاه بسوزانند در مقام نویاست
 در اوضاع عین یا قوت زیاد میکند نور بطن و حفظ میکند صحت چشم اما
 اوضاع چشم که اول طبقات او طبقه صلبه است گاه دم کند این طبقه بعضی وقت
 بشکست طبقه با خاصه خود علامت و آمدن که حجم چشم زیاد ملاحظه شود و علاج
 فصد قیفا است و حقن کردن بمقتضای خشک چشم بخوبی که داخل چشم شود
 باب جوهر شایسته مقش بالاعاب بهمان پوست گرفته و قلیلی از دوت و شما و کد
 چشم را بآرد و بکافور و کافور کل سرخ و دوشیدن شیه بهتر است و چشم
 و گاه هست از برای این طبقه التوا بهمد سبب مصادم سموم یا هوای سرد
 استنباط التوا بهمد سبب التوا بهمد و علاج تو طیب مزاج است بتدبیر و ماکل
 و مشرب و حمام و تری و سحوطات و قطورات و از اوضاع طبقه صلبه است شفاست
 و علامت اینست و کان کند که ادمی چشمش منقلب شود یا سفلی بویست که صعب باشد
 نظری بقفا رغیر الود علاج استفراغ یا یارج فیقر است و گوشت مرغ و غوی
 خوردن و هرگاه الود داشته باشد فصد با مقی و دارد و اگر ناخوب و طویل بگوید
 که هرگاه فصد است لا نباشد فصد چنانچه دارد جواب اینست که در قلیلی و بر

درم صلبه است
 غش از ناب اود و بچکانند در چشم
 غش کرم و خشکست در سیم
 کرم و خشکست در دوم
 در چهارم دفع دارد بیاض چشم
 چشم را قوی القوی چنانچه بنویسند
 موی و کافور و مزاج قوی باشد
 سیم بیاض را و در کل سرخ است
 هرگاه بچکانند از کلاب اصلاح
 در حرارت و برودت یا این است
 در اوضاع عین یا قوت زیاد میکند
 اوضاع چشم که اول طبقات او
 بشکست طبقه با خاصه خود
 فصد قیفا است و حقن کردن
 باب جوهر شایسته مقش بالاعاب
 چشم را بآرد و بکافور و کافور
 و گاه هست از برای این طبقه
 استنباط التوا بهمد سبب التوا
 و مشرب و حمام و تری و سحوطات
 و علامت اینست و کان کند که
 نظری بقفا رغیر الود علاج
 خوردن و هرگاه الود داشته
 که هرگاه فصد است لا نباشد

اوضاع استفراغ خون می نمایند برای زیاد و بکافور ای فراع عرق و بکافور ای طبقه
 مشیم بیشتر اوقات برمی خورد این طبقه اوضاع موی از برای انکه در این طبقه بسیار
 و علامت اینست که می بیند سرخ و ناخوش چشم و علاج فصد و حجامت است طبقه
 یا یارج اگر استنباط ناخوشی در دماغ نشود و لا حقن این خوبست و بچکانند چشم
 لعاب بذر قطونا و شیا فایس و ضماد چشم را بطلع کوفت با سفیر و قلیلی سرخ
 و دروغ بادام اعلال طبقه شکیم دلا اوضاع چشم قری صعب تر از اوضاع شکیم و چار
 علت دلت ممکن است ولی یوقان یعنی زردی چشم هرگاه چشم از روی ملاحظه شود
 آکن اشک با اوست زردی در طبقه ملحمه است و هرگاه با اشک نیست و خشک است
 چشم از طبقه شکیم است و علاج فصد قیفا است و خوردن حب هلیله
 بچشم شیا فایس و در سرد است که دفع میشود و دان و علامت این غور چشم است
 و علاج فصد قیفا و خوردن هلیلیات با قلیو خیاشنر و بعد از آن سبک بود
 و هرگاه کشوده شود سده و زردی کمتر شود و بچکانند چشم شیا فایس سیم
 چیز نیست که در جفا یعنی اطفال بههم رسد و در بزرگسای کوبند و در کتب
 درم عظیم جاوز حله و عظیم بپوشانند و دان بیاض را بر صدمه بپوشانند چشم را فصد
 ندارد و بکشود چشم و علامت این نمود بیاض چشم و انتفاخ اجفان و انقلابان
 بخارج تا انکه منع کند از تشنج و میشکافند اجفان از داخل و بیرون می اندازان خون
 بسیار و علاج فصد قیفا است در کبار و حجامت است از برای کودک در
 حل طبیعت به مطبوخ تمهید می و توخین و هلیلیات در دفعات متفرقه
 و شیا فایس و ضماد نمایند به قشور فستق و عدس و حنظل و پیاز و
 بک کاسنی که معطر کنند بان روغن کل سرخ و چهارم شناخته فصد حله
 و شقیقه العین و ان ضرر او فصد در عمق چشم ان کو باخار و شفا و فائده
 و علاج علاج شقیقه است از فصد فعلی و اسهال و بعضی نیز شقیقه بالحقن
 کرده اند و ان بقره دارد بتر عیارت از داغ شقیقه است و این نوع بسیار باشد
 که نزول باشد با انتشار در دقه بهمد رسد که است که سال الود با غلیظ و علاج
 اینست که شقیقه بند درست کنند از خم کاسنی و مکی حنظل و فون گرفته و بچشم

درم صلبه است
 غش از ناب اود و بچکانند در چشم
 غش کرم و خشکست در سیم
 کرم و خشکست در دوم
 در چهارم دفع دارد بیاض چشم
 چشم را قوی القوی چنانچه بنویسند
 موی و کافور و مزاج قوی باشد
 سیم بیاض را و در کل سرخ است
 هرگاه بچکانند از کلاب اصلاح
 در حرارت و برودت یا این است
 در اوضاع عین یا قوت زیاد میکند
 اوضاع چشم که اول طبقات او
 بشکست طبقه با خاصه خود
 فصد قیفا است و حقن کردن
 باب جوهر شایسته مقش بالاعاب
 چشم را بآرد و بکافور و کافور
 و گاه هست از برای این طبقه
 استنباط التوا بهمد سبب التوا
 و مشرب و حمام و تری و سحوطات
 و علامت اینست و کان کند که
 نظری بقفا رغیر الود علاج
 خوردن و هرگاه الود داشته
 که هرگاه فصد است لا نباشد

با سفیده تخم مرغ ضماد نمایند وید و یا در چم کاغذ مثلها سی مالیده بروی آن در وقت
شقیقه بنزد و شیاف مائش و حوض مکی و آب کش و شیر د خور و سفیده تخم
ضماد نمایند اعلال رطوبه زجاجیه و امراض این طوبه اصعب علاج میباشد و این
رطوبه را در موضع است اول عذر غلا و در رسیده اینست که واقع شود در آن و علامت
آنکه بر بعض قدرت ندارد که بگرداند چشم خود را یعنی جلد را و کان میکند که بخار
در چشم افتاده یا سنگ ریزه افتاده است و قلاب ندارد بر فتح چشم و روی در
افتاب و فرو میرود چشم و گاه هست زکوش و چشم آن چو کاید و علاج الحاک
از سله باشد خوردن مطبوخ هلیجات و ضماد چشم بوردق خبازی و در
خطی با سفیده تخم مرغ و اکحال بشیر د خور و شیاف بیض و اگر از غلام غلا باشد
پس دو شیلان شیر بخشیم و سر موضع و سعو طر و غن بنفشه و توسیع در غده
و موضع دوم که مختص باوست جیوظ چشم است از غن و دم و علامت اشک آمدن
از چشم است و علاج استفراغ بر حقه های این و فضا کردن از قیال و حاک
و کشیدن شیاف سباق اعلال رطوبه جلدیه و امراض این شرک بسیار است
مختص است اما امراض شرکی ان چهار است اول غور عین است دوم جیوظ است
عین را سیم سبل است ان بیمه و بیمه و بعضی خشونت است و علامت ان در وقت
دور دادن چشم استنباط خشونت است در حلقه و علاج تنقیه دماغ است بمغلا
یمنه و سعو طر بشیر د خور و سفیده تخم مرغ دیگر صغطه است و ان المیت که می باید
که گویا کوش میکند و الم ان شدید است و حرکت دادن چشم مشکل است و
کوش چشم حرکت میدهد و علاج ان علاج اورام است و اما ان غلظت مخصوص
خود می باشد که استنباط خشکی زیاد میکند و نور چشم را کم میکند و می باشد
که رنگ زرد باشد و سبب این استفراغ بسیار از روز گرفتن با سحر و در غده
یا مقادیر بسیار کردن علاج ان تطیب مزاج کردن بوسعت دادن اغذیه
استفراغات از جماع و غیره و بوییدن بنفشه و نیلوفر و چکانیدن شیر و لغاها
اعلاز طبقه عنکبوتیه و موزان در دست بشمار که علامت اینست که در غده
نی تواند دید و اگر طرف راست چشم را خوب می تواند دید و علاج این استفراغ

فصل است که باعث ورم میشود و مرضی که مختص باوست واحد است و می باشد
و مختص است و علامت اینست که استنباط اکحال است و علاج و ضعف در چشم
در وقت چشم که میشود وقت که سنگی در وقت افتاب و علاج سعو طر بشیر
د خور و غن بنفشه و کدو و یا بخله و طیب کردن بموطبات و یا بچ فیکر اینست
هرگاه تشنج از امتلا باشد اعلال رطوبه بیضیه اعلال این رطوبت سر است
اول زیادتی و در نقصان سیم تغییر یکدورت و غلظ اما زیادتی علامت اینست
هرگاه حرکت دهد سر را گویا بواب و اب ایستاده حرکت و دورا بهتواز و دیگر می باشد
و علاج استفراغ بدنست یا یا ج و قلعیف تدبیر اما نقصان علامت ان اینست
که بواب روی خود کومال است و هر وقت سر را حرکت دهد ان کومال را بواب
ببند علاج ان اکساب بدنست فرمهی و سعو طر کردن بشیر د خور و ترک
ریاضت و حمام رفتن ملایم و بوییدن بنفشه و نیلوفر و تغییر یکدورت و غلظ
از اینست و علاج ان مذکور شد اعلال جلیقه غلیظه بدنست اول امر حاجت که
بیرون می باید از ان و علامت پشه است که بیرون می باید از ان بر او صدمه و در
استلا که چشم را در طوبه که گویا صدمه و توسیع شده است و گویا چشم را
دارد و هرگاه ادمی نظر کند بمچشم علیل یکچشم را بزرگتر از دیگری یا بد علاج ان
استفراغ یا یا رجات و حب یا یا ج و پرهیز خوب کردن و اکحال بحیر که
لبوزند چشم را مثل زایان غسل حلتیت فلفل سکنج اشق علم سیم و
اوست از موضع خود بیب و ریمیکه در او بهمرسد یا بخار در او بهمرسد از
طبقات و علامت ان اینست که علیل با الم اشک از چشم ادمیاید و استنباط
سنگینی کند و می بیند چیزی را و غیره استقامت و دم مع کند چشم اتفاقا و بهمر
نیاید جفها و علاج فصدست و اسهال یا یا ج فیکر و اکحال بحیر که بسوزاند چشم را
و اشک بیاورد و یا در چم از سرب بمچشم بربندد که بجای خود اید و منع کند چشم را
از حرکت و نظر مختلف چهارم انشاست و ان انشاع ثقیله است و چشم ضعیف
انست و هر دو علم مذکور خواهد شد ان اعلال جلیقه قرینه امراض
ان متعدد دست مرض مختص ان خشونت است مفسوز اینست که هرگاه حرکت

دهد چشم را کان بر دگر بر چینی خشکی حرکت کند پس اشک از چشم آید
از چشم علاج آن تبدیل مزاج اوست بسوی رطوبت و استفرغ آن
مخفف بغلوس خیاری شیر و شیر خشت و بنفشه و روغن بادام و بچشم کش
از چوک سرب باین نحو که بر بایست بمالند تا چوک کشد و سبب
بنفشه آن چوک را پاک کند تا بسیار آن روغن چوک قبول کند بچشم کشد
از آن روغن و بچشم خون کبود چکانند و بچشم لعاب بماند و روغن
بنفشه و کثیرا بمالند تا مدد و بر توست که بدید میشود و فریاد فروز
علاج استفرغ بدست از اخلاط و نیزه با یاریجات و جبهه هلیل و امثال آن
اکنال بند و اسفند و شیاف امولین و ده هست بشکافد بسوی نهی حاکم
و ظاهر شود از تحت آن منبر و میگویند این از امارت سرخ و بعد مذکور میشود
و گاه هست حادث میشود در این طبقه قروح و بیاض و میگوید و گاه
سرطان در این طبقه هم پیدا میشود و علامت قروح شدیدیست و گاه نزدیک
و صداع و کوبش شدید گفته علی بن عباس که مدتی از این علامت
از برای این علامتست بهر حال از برای شکین الوصف قیفا و طبیعت بعد
بمالا بچشم و سکنجین آفتون و کشیدن شیاف ابیض یا سفید تخم
و حله کنند از چینی که بر بچشم کشیدن و گاهی حادث میشود در آن
از ماده جمع شود در این بعد و استنباط و شقی و نور و رنگ تمامی از تحت
قشر میشود و علاج آن علاج ادرام و شوریست و کشیدن مار کشش و اقلیای
قضم نافع است و اگر غلیظ بود از این ادویه نافع است اغلاطی
اغلاطان بسیار که بسیار است و مختل و چهار تا است اول دم ظاهر
که در مدد گویند حقیق دوم در قاست سیم سبیل چهارم سرخ و لعاب
سرخ در آن و سیلان اشک از چشم از غلبه و درم و علاج ضد قیفا است
در طب بچشمهای سرد و اکنال بشیاف ابیض و اندیم سرایت آن فضا
کوشش خورشید یا کدو یا اسفنداج و ماش و از میوه کلابی و انار شیرین و
انار شیرین و مغر حیا و شلیل و امثال آن اما آمد و رویت و ملغمه

و علامت حبه و درم و کثرت مقدمه و چوک و درم عروق و ضربان صلد غنیم و علاج
فصل قیفا از جانب علیل شدیدا که بصفت نزدیک شود و مجامع گردد
طفل باشد و تلین طبیعت مطبوخ هلیل و الو و نموندی و شامرج و امثال آن
و غلا بچویکه مدد کور شد و کشیدن شیاف ابیض بچشم و گذاردن شفا لکه
در نصف که بر بچشم گذاردیم کور و کاسنی جوشانید بچشم گذارد
سیب را کوفته بچشم و دستمال بر بوز چوبه را بر بچشم و صورت او
در در سکن است و ضماد کردن بچشم می صندل سرخ و کشیدن نافع
و در مد صفراوی معالجه همین است مگر آنکه در انجا انارین و در شک
و تهر که محلی بشکافد که باید نافع است و در اسفند و انار که در شک
سفید را با شیر و خمر خفاد کردن نافعست و ماء الشعیر هر روز داند و
دیگر از امراض چشم گفته است و ان ایت که باید علیل که رید بچشم افشان
در وقت که از خواب برخیزد و علاج استفرغ است بچشم هلیل و کشیدن
شیاف ابیض یا سلقون و شیاف امولین بچشم بعد از تنقیه و ضد کردن و
گاه هست حادث میشود در ماستر ما جفن بتمام و علاج استفرغ است
بمالا بچشم پس مدای و مد و هر گاه آمد بوطرف شود و استخفاف با آنند
معالجات بطریقیکه اقا فاسعیا جراح میچیدانقد مسترخیر این نیزه
باید نمود و یا شید بان غل در خوابیده و دیگر اساق الحفین گاه هست
بهر رسد و بچسبید جفن بیکدیگر بمرتب که اگر منسل ننگی بد نشود و علامت
انصدع و علاج آن قیفا و جفته های اسب متعده و اندیم مذکور و کشیدن
ابار و دروایش غری باز و در و در این مقام هر گاه شیاف ابیض شر و اخلای
نافع است و گاه هست جفن بیکدیگر بچسبند و این از بعد از نقطه و کشیدن
و حکم غریب همه سدد و قیفا که مبالغه در بخان غل و قیفا نکود باشد و علاج
بمالا است دیگر از امراض چشمه است و انقلص جفن است و انقلص بان بخان
بمرتب که منطبق نشود جفنین بر یکدیگر و پوشیده نمیشود و بیا بچشم مانند

بعضی یا برین وجه صدای آن را از استخوان و از نخ اوراقی برست و عاده
فصدیقا و استفرغ بطبع افتد و در دفعات متوالیه و آنحال شبانه را مکرر
تا شاید بشود و تراشیدن باله سه و نه بار و نه غریب است پس آنرا از این شبانه
ببهر و شبانه بار در سجده و نیز پنج بار چهارم است سیاه که برین اید شل
خشتی که در آن باشد انواع است و اسعی است از شبیه علاج و می تواند بود
و در دست که منقطع شود و دیگران امری بوده است و آن رطوبتی است باغی که
متحرک شود در داخل جفن بالا و ظاهر آن سفید است که شبیه است بله تکرار
و خاپوش میکند دلیل لذت میدهد از غدا نیندازد آن علاج آن نیست که بخوابد
از غدا بپای حلقه و بزرگان و نهاده و نمایند و قد و دماغ و صمغ و بوم و بوم و بوم
شش و بیستون و ده گاه علاج شد و بپای ابرام و لا یبضع شقی غایت دارد و او باید
و بپای و بعد از آن مدخل سازد و در صمغ بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
و غدا بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
داخل چشم شدن یا بعد از بیدار شدن از خواب خصوص در شبهای زمستان
و گاه بعد از بپوشد و گاه است بعد از زده های سرد چشم شبانه
بپوشد و در عدد و علاج آن استفرغ یا باغ و بطبع افتد و ده لاله
و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
دوا کردن چشم و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
که سرخ کشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
میشود و فساد چشم و بعضی اوقات بعد از مد بپوشد و بپوشد و بپوشد
علامت آن غدا شاست در گوشهای چشم از غریب و علاج آن استفرغ و بپوشد و بپوشد
مثال بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
و همچنین سرفه و تخم و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
از سر و است و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
پیشانی و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
و استفرغ و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد

[illegible]

شیان غریب بعد از تعقیب از چرک و منور و لو کاسد بوجهی زجرات مرید و خوب نشود
نویس و یک وقت شفا و تعب یعنی فایده دین را که سبکی پس هر چه تا سحر کند و
تحت باد و در حوض از این حق نوشتار و تسلیح است انشاء الهامیت که خوش

۱۲۰

و مغاها و اما قیام و بر لباب و ارتکاب بر وی کاغذ و اگر تصرف شکسته باشد
 سزاوار نیست که قصد کند از قیال و حفظ کند مزاج دماغ که کم شود پس بعد
 از آن بکشاید بیل شهره بفتح الهم و بگوید آنقدر در دماغ خود بخون
 و معاثر پس تسویه کند بدست عطاس مرکه حامیه است یعنی حافظه دارد و معاثر
 از برای دفع خلط موزجی در دماغ حاصل شود و اگر از موضع دیگر از اعضا
 به خلط مزیج شود و سبب آن با هر غایبی است مثل غلبه بادخان مار و بادخان
 با انقباض یا انقباض غلظ است همچنانکه گفته است بقدر عطاس حیات از
 علاج به کاه بسیار شد بگوید دماغ است و بحر با غبار و دماغ چنانکه
 است آن عارضه شده است یا انقباض شده است یا خلط مزج و خشک
 شود و علاج آن تبخیر است در نوع اول و تبخیر خلط مزج و غلبه بادخان
 نظرات و نشو و نما حکم الانقباض است و استنباط آن در بعضی اوقات در سردی هوا
 و اندک و اشک اید از این حالت در چشم و دنیا باشد که سوزش بهر سبب
 از غلبه اشتیاق هوای سرد و سبب آن بخار عارضه است لقاع از برای اخراج
 خرقه هرگاه خواهد که بیرون رود از مغز بر این بخارات پخته شود و بینی و سوراخ
 بینی را سوزن شدیده و علاج آن علاج با کول و شرب در صبح و شب
 مزاج است و استفرغ این خلط به مجفف و تبخیر و خشک و از صلب
 کافور آب کثیر بنزد و خوردن اطریقی که بشیر بنویسند با انقباض کثیره مقال
 و جمع مدد و تکرار مسکن لعاب و علاج آن قصد قیال است و تبخیر طبیعت مجفف
 و غریه کردن به عصاره کاه و آب کاسی و عسل السعد و حرقه از همین درها
 بر زبان گذاشتن و صفای و علالت زودی را بدست و جمع و سوزش و دنیا
 که بر بهر سبب زبان قاهی باورم و علاج علاج دموی است تا با خورند چقدر
 و بعضی اوقات از خوردن این و علاج علاج صوم است و بطلان ذوق فساد

عطاس

جفاف دماغ

حکم الانقباض

امراض و نشو و نما

اوست بر تبخیر کاه بر طرف نشو و نما ذوق بموت که تبخیر میکند علیل میاز کم و سرد
 چرک جوش و شیرین هرگاه کسی بخت کند که ترشی و شیرین را در آن از حسن
 نکند و سردی از حسن است جواب آنرا که سبب آن حصول رطوبت است
 لیت که بی بدین نیست در زبان و سطح دهان و علاج آن تقیه بیا سحر
 و حب یا راجع به ذوق ساقی ماء الاصول و غریزه بیا قرق و حاد و مویج و غریزه که منع کند
 ماضی از حرارت مزاج و اما فساد ذوق بر تبخیر متغیر شود که قاهی طعم مرانج باید و همین
 دلالت کند بر غلبه طوی لسان و دهان و کاه هست که متغیر شود بخلا و در
 کند بر غلبه خون و بلغم شیرین و کاه هست که متغیر شود بخلا و در
 ماضی و علاج نشو و نما خلط است و غریزه که موافق باشد در فساد لسان و تبخیر کلام
 این عارضه می شود از تشنج است قریب و علامت آن اینست که عارض میشود
 آنجبات عارضه و زبان او خشک و قرد و قه است و علاج نساز برای این علاج بهر سبب
 تبخیر است با دهان مرطوب و لعابات مرطوب و شوم مثل سار و سوغ و می تواند شد که از
 نالج باشد و علامت سلامتی و حرکات و علاج تقیه بدن او را و الی این
 بغلغل و نوشاد و غریزه و قرق و حاد و سقر و ذوق و غلبه ماییدن یا بشیر که ماضی است
 که عارض شود غیر مسیوق ماده و استرغای زبان و سیلان لعاب از دهان و عدم
 قلهت و شک و علاج علاج ماضی است ماد لومات و غریزه یا انقباض حاصل شود
 یعنی قدد خلط و عسر حریت و حرقه یا غیره و علاج آن تقیه دماغ است مجبور
 ایارجات و غریزه و روشن شوی و دروغ یا یوت و نطل قفا اب کوم و تقیه زبان و روشن
 ذوق و الوطی حالت شود و تقیه در کلام بعقب سر سام و پوسام از برای انقباض
 از دماغ با عطاب و این نوع هرگاه مزمن شد علاج ندارد و هرگاه ترین نباشد متغیر میشود
 اند ماچیدن زبان بچین که لعاب داشت باشد مثل ملح اندام و نوشاد و امثال آن
 و کاه هست از قصه را با انقباض که قطع اوست یعنی باط و کاه هست از قدد
 که بسته شد است و علاج تبخیر با لعاب است و شوم و روغن و انقباض بعقب مزمن باشد

عطاس

جفاف دماغ

حکم الانقباض

امراض و نشو و نما

باشد علاج ندارد عظم لسان کافی بزرگ میشود زبان بر تپه که در دهان جا میگیرد
 انفراد لایع اللسان و این از جنس نفع ریختن است علاج آن هرگاه از حرارت باشد قضا
 پس ماییدن قار و نوشی قرح و تار و تش و اگر در تن باشد قضا فیما فیما اگر در
 مالیدن غلک و سرکه و تمهیل یا نوشاد و یا سرکه در صفح است بر وزن جعفر و ان غلک
 زیر زبان شبیه بوی که قریب باقی باشد و در آن غرق چند است که شبیه به بصفع مرساند علاج
 آن فصد قیفا است و سهال بجهت این و حاد به تدریج و در مقام تجربه باید مدای
 مقطع مثل صغریه و فوا ملخ یا پوست انار پس ادویه اکامه مانند نوشاد روزی محرق
 و اصل السوس و مرابره پس هرگاه سخت یافت فیما المرام و الا شکر در غده بر او نهد بعد
 خواهر جمع شوند از نبودن شیران تحت با ملائق ان شقاق اللسان اینعلیت که ظاهر میشود
 از اینس علاج و مانع و میبند شقوق قوز و فم عربیه که مانع اکل و خوابیدن جری
 میشود و تغیر میشود از خوردن خیر و شورش و مشور و علاج آن اخذ بر قطره است از
 تو طیب و پیچید با سرکه قلیل در دهان و اشامیدن ما الشیر و غلک در آن با حلا
 و مالیدن روغن که از تخم خیار جوده باشد و مالیدن روغن در دهان و روغن بکره
 هست که شقاق از بخارات اخلاط محرقة در معده و دلالت کند بر آن حیثه حاسه
 طعم دهان بطعم اخلاط که در معده بهر سبب باشد و بر آمدن الخلط اتفاقا بقی و علاج
 آن تقیم معده است بقی کردن و یا باج و خوردن و نگاه داشتن سپستان و دوا
 نافع است حرقة اللسان سبب آن حراره معده است با حرارت دماغ یا تناول اشیا
 حاره و تند مالخ یا تلخ یا خلی که متعصب میشود و این و علاج آن اینست که بکیر و دهان
 خمره و شیر سبز و لعاب مغرره و لب خیار و معر خیار چتر و باد شیرین و مغرره و خمره
 و کدو و اخراج خلط حاد بفرقه حکم لسان سبب آن غلبه اخلاط محرقة در دهان
 سبب آن معده مانع از بلع تمامه و علامت اینست که زبان سرخ شود و ممکن نیست که قمار
 نماید از دندان و داحت بهر سبب از آب گرم و علاج آن تقیم بدنت و مضغه یا کبر
 و شیر یا قلیل شکر پس سرکه و روغن کل سرخ و مالیدن زبان به لیلج اصفر و مضغه آن

عظم لسان

شفق

حرقة اللسان

حرقة اللسان

دهان در تقشر زبان و متغیر غش و سدهای یعنی دو طرف دهان و غیره بوی کشت
 میان دندان سبب آن بخارات حاره است لذام عریضه که مالایه و دانیدن بلین
 و علامت آن در گاه حل کند یا بالمد بخره پوست بیدار زد شبیه پوست پیاز سفید
 رنگ انقیار که احتیاس کند آن علاج فصد قیفا است و استغراق بطبخ
 هلیلجیات و مضغه کردن با سرکه که جوشانیده باشند در آن مورد در او کلاه
 و کاسنج شکر لسان سبب آن خون حار است که ملو یا بشو یا صغریه
 آن شدید است بر تپه که منع کند از مضغ و علاج آن فصد و استغراق بطبخ
 و مضغه یا بیدار با سرکه که جوشانیده باشند در آن مورد در او کلاه
 و روغن کاسنج سبز و عدس و روغن کاسنی قانع فرماید که بهر سبب در دهان
 خالج الجلد و دهان و زبان ما انتشار و اشاع و قانع با دوی است و علاج
 و علامت آن غرق و نشو غشای موضح در دهان و علاج فصد قیفا است و بعد
 اما و جذب آن از موضع الرقصه و غرق تحت ذقن و چهار و یک بعد از آن
 نجیب هلیلج و شاهرخ سر یا خشک با فوس خیار شیر و آب و یک کاسنی و روغن
 و مضغه کردن با ب سحاق و سرکه که جوشانیده باشند در آن مورد در او کلاه
 و دهان کل سرخ و سحاق و کشیر سبز و کلاه و شیر و عدس و کلاه و کلاه و کلاه
 مضغه کردن و نوشاد و غلک و تخم شویب و هرگاه در طوبی باشد و از طوبی است
 بهر سبب باشد علامت آن اینست که سفید یا خال قلیل الوجع شبیه بوی سست
 و علاج آن اسهال نجیب جرد و غرغره یا قرق حاد و بوی و مضغه با سرکه جوشانیده
 در آن ما میزبان و هلیلج و عاقره حاد و سودا سیاه شد و علامت سوزان و علاج
 اسهال ببطیخ اختیون و هلیلج و غرغره ساق کا و پس بعد از آن خاییدن حنا نافع است
 مگرد و مضغه کند بعد از آن بصر که جوشانیده باشند در آن مورد در او کلاه
 و پوست کلاه و سحاق و کشیر حاد که در دهان این علم صورت است و قرح است

تقشر زبان

شکر لسان

قلاع

الطوبی

و تشرب عارضا میشود از خون با طریقه علاج اسهال است بطریق شایسته
بنفشه اقمیون کل شریح کاسنی جو شایده تو بپین شیر خشک فلوراب
نشا هره روغن بادام و احتراز از زهره و اش خیر و عدس و کشک و سر
سماق و سبب کند بر روغن نارین و خیری یا مین و روغن میوه و مرغ و روغن
مالیدن ناف و حلقه بطن و تشرب نافه است بهین روغنهای مذکور
اختلاج شفه کاهی شفه یکت معده اختلاج بهر مساند و علامت آن
و نواق این اختلاج رالت کند و بی کرم و گاه هست که مختل شود
بشاکت عصب و کاهی مختل از برای متلا و روغن نالی از خون و علامت آن
قلیم خونت است و علاج فصد فطال است و تقلیل غذا و تقبیع مسام و تشرب
این عله بنا باشد موی در با حفظ ممکن است اصلاح و در طریقت و گاه هست که
تشنج استلا و علاج تشنج استلاست شفه کاهی حادث شود و در این غلط
و شقاق در وسط لب از برای غلبه بر وی نمایند و اگر شفه و گاه هست که
مابین مثل قوط بهر مساند میاه شبیه بدارنه قوت سیاه و روغن بادام
فصد قیفال است بعد از چهار رک و اسهال بطریق اقمیون و پاک کردن اسهال
نولاد و مالیدن سرکه بویاب نافع باشد و فصد کند بدش با بوم غلیظ خطی اسطوخ
ان و زرده تخم مرغ و پی مرغ و مرغی الخبک الخلد و روغن صندل و روغن
شب شمع روغن بادام و هر گاه طول بهر مساند باشد شفه باید شق کند از طریق
و بعد از خواب زود کند بکل شریح در لاخون و معاله نفعی ایدام شفتین علاج
ان فصد است و استفراغ غلط غایب و علامت آن بحضرت که با بوم و روغن
عنب السعلب یا غلاب شق و روغن شفه علاج آن فصد قیفال است و اسهال بطریق
هللیله و علاج آن کفان مرهم سفید اب و روغن شق و زعفرانی کوفته با بوم و روغن
دراواض دندان است و شمع و روغن اسنان اجماع کرده اند متقدمین بر آنکه دندان

اختلاج

نوع اختلاج
در کف

حسن ندارد و عضو یک حس ندارد اندک بالوتند و فصد است حالیه و کمال حس ندارد
فصل میشود همچنانکه مختل میشود و در هر بهر مساند مثل اسهال و فصد
از رقت و علامت استلاحت با شیا و باره و علاج فصد قیفال و حجات و فصد
و اسهال بطریق هللیله و در فصد عنب السعلب شامق خشک جو شایده فلوراب
خیار شنبه شیر خشک قمر هندی روغن بادام و بوی کاسنی کرم و روغن
چوبه نفعه با بوم و روغن شامق و غذا شور با بوم و روغن شامق و روغن چوبه
و منضمه کردن بر سر و بویک بید و عنب السعلب در دهان و قلیل کافور که در
منضمه داخل نمایند بهتر است از برای تسکین و جمع و هر گاه قلیل قیال و فصد
نافع است و هر گاه از رقت باشد علاج قیاق اربعه و فلوراب است و کاد کردن
نصورت فصد و عارضا و غرقه کرم کرده کردن شدید و کاد کردن گاه هست
بشر که بهر مساند که در استلا و معده و جمع بهر مساند و علاج ایارج خوردن و روغن
کردن است و کاهی و جمع دندان تقریب شکست دندان است و گاه هست از برای
کرم است که در دندان بهر مساند و سویرا کند دندان را و تقریب اتصال بهر مساند و جمع
بهر مساند علاج آن اینست که بخورد هند به تخم تیره و مرد الخ و سار کوفته و غیر کرده و
بزود و دندان شراب و دا و گاه دارند کرمها ساقط شود و در هر حال و بی است که
عارضه دندان شود یا بسبب امر خارج از خاسدن اشیاء حاضره و قاضیه و غصه
یا آنکه از داخل بسبب باغم ترش یا سوزنا که چسبده است بغم معده و اینرا کند و علاج
ان چیزیت که کرم کند یا آنکه ذایل شود و آنچه که کرم میکند مثل معتبر و نک و
باد روغن و غسل و اما آنچه خشونت بهر مساند باشد همین است و در آن
ملاست بهر مساند باشد تو مز اینست که خرده و بوم و روغن بادام شیرین نمایند
آنچه سبب از داخل باشد علاج آن اینست که از قیالات و یارجات مواظبت نمایند
در تامل و نفاذ و تقبیع است و علاج تقبیع و ماغشت با بوم و روغن فصد
بروزن و فصل تقیر رتک دندان است بسنایا یا زودی بر ترمیم که شبیه بر فصد

اختلاج

بود و ما تراب الحضار و من ان نفع دارد شقوق دهن با نیم که مرحک سرد است
با عند ال خشکست د اول نفع دارد قوج عفن ش را حد با است هر گاه که کند
بکند بدندان وجع دارد سکن کند وجع او را حش معتدل در حرارت بود
خشکست درد در نفع دارد قلاع حلقیت یک کند ان دندان منا قلاع نافع است
حق ن در وقاست خیساند ان نفع دارد وجع دندان او وجع دندان او
مفصله کند بان حنا نفع دارد قوج دهان از احیاء ال رقی قطران است نفع
دارد قوج دندان منا کله را خرد کن سایده ان بود دندان کند وجع دندان او
سکن وجع او ست خون کشایا باید دندان سفيد کند دندان او جلا دهد
دندان او وجع بست خس سرد و قاست حکایت کرده است جالیوس انکه بودی نیم
نایان ان تا انکه تک شد نایان بود دهان پس خواب ید که مساره کا هر اد دهان
کرده است پس چنان کرد و چاق شد با دن خدا خل مر کست مضغه ان نفع دارد
هر گاه اسنان از خصوصا باسب بمانی خوش را باید است اگر او مورث شود بغیر
خو نجان نیکو بود ند تکوت را خوخ خوب ان بر سنگی تایل کند باز خیان خون
ان بشاید تا بکند بجز و همچنین احداث از حرارت دندان بشاید عان که مر ست دندان
خشکست درد در طبیخ ان نافست قلاع و حفظ دندان درد دندان او جلا دهد
به ناف اسنان کند سهولت بیاورد دندان را ذهب طلاست معتدل ال طیخ نگاه
داشتن بان درد دهان تایل کند بجز و مان ان در ش خسره پس را غره کردن نفع دارد
سقوط لها تا زاج که مر و خشکست در سیم نفع دارد و اکل دندان را بکند دندان او
دندان او طوبت او بیشتر است نفع دارد شقوق شفیق دندان او وجع دندان او
و اسنان بکند دندان او هر گاه مالید شود پس ان که بشت حیوان دندان او خاج
سوخته ان که بود اول درد دندان او باید است که مر و خشکست
قطع باید و طیخ سیر باید دندان او باید است که مر و خشکست
در حرارت بعضی معتدل و بعضی معتدل است شع کند دندان او ساعت

ان و دق است که مر و خشکست در سیم نکوی یکند نکته دندان او بکند تحت لسان
سپستان نگاه داشتن ان درد دهان نفع دارد شقوق زبان سلب که مر و خشکست
درد در سیم خایدن ان باید طیخ سیر باید دندان او باید است که مر و خشکست
در سیم نفع دارد وجع دندان او باید طیخ سیر باید دندان او باید است که مر و خشکست
بان نفع دهد دندان را سکن چوب باید است که مر و خشکست هر گاه طلا کند باعتل
باید خونی کند ساق نفع دارد قلاع مضغه سبیل طیخ که مر و خشکست
درد در سیم نکوت نکته را نفع دارد قلاع مضغه سبیل طیخ که مر و خشکست
و خشکست بعضی یکند که نظیر دندان در سکین و وجع دندان سلب در جلا دهد
دندان را از جوک جلا بر عجب شیر کیا هدیت بنوعیست و ارد شیر از دندان او
در چهارم وان معین از برای کندن دندان است شیر باید است که مر و خشکست
بعضی ان نفع دارد دندان مضغه شیر عجب نفع دارد وجع دندان او باید است که مر و خشکست
و بکند ری به بند و بکند ری باید دندان وجع شیر سوخته از هر گاه باید است که مر و خشکست
امینه بکند دندان بقلع عارض از برای دهان حیوان نفع دارد بعضی بین شکای که مر و خشکست
که مر و خشکست در سیم هر گاه کند دندان در تحت ساده و بعضی باید دندان او باید است که مر و خشکست
لعاب دهان ایشان صدف خشک محر قان جلا مید دهد دندان او باید است که مر و خشکست
در سیم نفع دهد وجع دندان را باید صفرة البیض کا و کردن او موت نفع دارد
دهان اب دندان طبع الزیتون که مر و خشکست هر گاه بجای اند دندان او
کند قطع ان واضع ساق کند دندان او باید است که مر و خشکست دندان او باید است که مر و خشکست
در وقت چریدن دندان حیوانی از بهایم بر خور د بعضی طیخ سیر باید است که مر و خشکست
درد در سیم خشکست در سیم نفع دارد قلاع طیخ سیر باید دندان او باید است که مر و خشکست
نفع دارد وجع دندان را باید مضغه طیخ سیر باید دندان او باید است که مر و خشکست
نفع دارد قلاع را وضع کند بیش از بهایم که مر و خشکست نفع دارد قلاع را وضع

فی الحقیقت که مثل قیاس است و عقبان مثل اسب که بعد از شکافتن بخود کشد
 چو گوشت از زیر گردن من اینها را و زیر آمدن اسمعیل پس انداخت در ساعت
 خون بسیار و نفس که در دهان قلیل در آن مکان و سخت یافت و این یکی از اعجاز
 هیکل که شهرت کرم در غراسان پس غریزه بعد از آنجا شیر تازه کا و آب گرم بارون
 بنفش یا شیر و سلیم را که پاک شود و نطفه شود از ماده و اقضا غدا
 بماء الشیر و عدسیه و کاه و خیار و امثالان و لعاب سفید و سفید و سفید و سفید و سفید
 نافع است اندک بعلو یا اندک سبب خنای خنای برودن غراب است و ذوال فقرات رقیه است
 بدخل صغیر یا ضربه یا وری یا تشنج خشکی یا تشنج امتداد یا مح غلیظ یا ماده
 حادی که نایل کند فقرات و تفصل از موضع خود و بسیار حادث شود این نوع
 حیوان از برای این اصحاب ایشاد و گفته شود از برای این نشان که اندک عضله
 خنای کلیبی گفته است طبری از برای آنکه سبک چون اکثر اوقات دهان کشیده
 با آنکه این مرض سکر بهم رسد هیچ آنکه داء الثعلب ثعلب را و اما حای این از برای
 زبان برآورده دارد دهان را یکشاید و اطلاق کند خنای کلیبی بر هر خنای رقی
 و خنای کلیبی با غرض و علامت اینست که قدیمت ناله غلیظ که برود بر سر
 و ملتفت شود از جانبی و قدیمت نداد بر کشودن دهان اگر فم از عضلات دهان
 بریده باشد و ممکن نیست بهم آوردن دهان اگر در عضلات داخل باشد علاج
 فصد قیال و فصد صاف و حجامت سابقین و احقاق بحقیقت اینست که در غده
 و فضا قاعی که در خنای مذکور شد و اما آنچه پیش قدم کرم است در درجات حلقه
 چنانکه باغ از دست دو عضله موضوع بر فم و در باریک بطنه مری و سبب ان خون
 جا است غلیظ فاسد و علامت اینست که قدرت ندارد بلع و چنانچه عباد
 کند و ندارد بیرون می آید از سوراخ و قدرت ندارد بر سوراخ و بیرون می آید

خنای

و چشمهای آن و سیلان کند لعاب از دهان و سیلان شد که ظاهر شود و در حلقه
 کوش تا یکوش مثل طوق و آن محمود است و علاج آن فصد با سلیق است قیال
 و اخراج خون کوز برای باقی ماندن قوه و تلبین طبیعت بحقیقت اینست که در غده
 معاودت فصد ثانیاً و اما از صلب با صبح دیگر ده مثقال اگر قوت دهد و با
 کند و در حلقه ماء الشیر و در دهان آن و هرگاه با این شود و بحجم را یکبار و بود
 حرره ثانیاً یعنی سه روز کوبن و بکند محکم تا آنکه کشاده شود و عمری و منفذ
 تا آنکه تواندا شامید آنچه را خواهد ما دایمکه بحجم را بجم است و رضع ضما
 جاذب مثل یونق و قسط و چند بیدستر و کبریت بر حلق از خارج بعد
 نقاء بدن با میدا آنکه جذب کند ماده را بخارج بدن اختلاف کرده اند
 قوم در استعمال لفظ خنای و ذبح بعضی اخلافت کرده اند خنای را بر عضله
 جگر و داخل یا خارج و ذبح را بر دم حار و در لوزین و بواسط صاحب کامل
 الصناعه و متابعین آن و بعضی اطلاق خنای را بر دم عضلات خارجه
 جگر و ذبح را بر دم عضله حلق و سرفه و میگویند از برای دم عضلات در نظر
 خنای کلیبی و برای صاحب تقویم اینست و بعضی مخصوص کرده اند تقویم را
 بر دم انچه آنکه ظاهر باشد و جزی دهان اصلا در خارج و رقی است این
 ای صادق و بعضی فرق نکرده اند از میان خنای و ذبح و برانست شیخ
 ابو الفرج شود در حلقه بنا باشد که بشوات کرم در حلقه بنا باشد که بشوات
 کرم در حلقه بهم رسد و علامت آن وجع و حره است و علاج فصد قیال
 و اشامیدن شیر و جود فاسد و روغن بنفشه و هر آب سرد تا آنکه فضا
 بکودد قرحه پس معالج کند بقرطی و هم بهیض در زلو و خار که در حلقه ماند و علاج
 غم و سوزش از برای آنکه عالی نیست زلو از قوه سیم خصوصاً هرگاه یا سبز یا
 زغیب و بعضی مواد و خطوط لا یروریم داشته باشد که تا اینها است و اگر
 باعث میشود عموماً و غشیان و غرور و دیه و است و خار و سبب از این است

بشور و حق

به بلغم غلظت و با کوب میشود علامت دیوانه شدن چون مکرر گفت از دهان و گشت که
 قطع بکیم و بقصیر و هرگاه بحسب دیمی و مانند انسان که میگوید چو بود و علاج انجیر
 دیده شود که فتنه آله از برای این امر است و بر آورد و بلائیت و علاج خوبی از حشر غریزه
 به تنهایی و باغبات با سر که که افیون در آن باشد و صوفی سوخته گفته است بهر من مثل
 دوی نفع نیست که با سر که ساییده شود با روغن که چون برسد بگل و زولیا بکشد
 گفته است جمال الدین قنبر طیب که اختراع کردم از برای در خلق اینکه بکند دهان را از
 که دو کس گویا باشد بکشد زولیا و از آن دست و داشته بفضای دهان
 بسبب اشتیاق که دارد بر ایجهان و غذا جستن از آن پس بر آید از آن و علاج کند و اما
 که خراب باشد آنچه محسوس است که بکشد بکلین و غیر محسوس را بخورد و او به مرتبه ای که قلعه
 از اسفند و انجیر طبع فرو برد تا که بکشد خراب را پس بکشد یا بهر آن خیار
 اسفند را بطباق مری این علامه حادث شود از استرغای عضله موصوفه بمری و علامت
 که مانی نیست بلع آب و نه چیز دقیق میلان دارد بلکه هرگاه بخورد بکشد و سنگین و صعب
 ندد و این علامه چاق نمیشود و اگر اندک طفل باشد و علاج است فرغ با یا ریاضات حنا که
 خارش کلاوست بر تپه که علیل صبر نمیشود که از آنکه بپزد و از آنکه بپزد و حرکت بپزد
 خلط غلیظ است و علاج تنقیه معده است بق کردن باب شوییت و لوسیا تم و تب سنگین
 و غرغره بیکجین و سر که عتیق و شرب شراب کبر و اختلاج و در تعاش در کلوم و علاج
 با یا مرج و غرغره است در غریق و محتوق است اما شخص که غرق در آب و بر آورد
 علاج افست که مشکوس نگاه دارند تا آب در بپزد پس بریزند بمحلول آن سر که که
 باشند فلفل و زنجبیل و غلاب دهند از شوییت و با یا ریاضات حنا که
 پس هرگاه در دهان آن کف ظاهر شد که امید نیست در زبان و حیات او منقطع
 و چنانچه ظاهر شد کف فصد کن از با سلیق با قنبر حقن کن متوطه در دهان

و غرغره کند بروغن بنفش و آب کرم بجه الصوت سبب ان قزلات حادث است که مقصود
 شود بمحلول و قصبه دیده و علامت از اینست که صاحب آن استیاض کند و غرغره
 و لایع و در غده غده و علاج ان منع قزلات بشرت خشکاش غرغره پیوست خشکاش غرغره
 و غلاب و غرغره و عدس با نفاست و صمغ عربی و این در قتهای کرم یافت میشود و علاج
 در نجاهه الشعیر که در آن مغز تخم خیار و مغز بادام نشاسته شیره کرفه باشند و گاه
 و گاه هست از قیاده زدن بسیار و از آن میگرد علاج ان حمام ملایم زوده تخم من غرغره
 و آب سرد بخوردن و ماء الشعیر هم کرم اشایدن و حیره نشاسته خوردن و اگر در دهان
 اش بزرگ باریک از آن زدند شست که از حیره بر آورده باشد که در بلاد اش مرشته گویند
 و حبوب از صمغ عربی کثیری مفید خشکاش مفید مغز کرفه و بنفشه مساوی گوشت تخم
 بالعاب بهمان چوب سازند بالعاب حیره و بجهای بزرگ و کاه صبر سد کرفه که از آن
 بسبب غبار غلیظ و علاج ان آب کرم خوردن با روغن بنفش تازه و لعاب اسفر مرغ
 و غرغره شربت بنفشه و غذا حیره نشاسته و شکوشت و عوج جوان چاق غرغره بلع
 علامت ان مشکل خوردن غذا و آب و سبب سوء مزاج است و علامت عطش و
 خشکی دهان علاج ان شربت قوهندی یا شیر تخم غرغره و لعاب اسفر مرغ خوردن
 غرغره کرم باب کاسیاب کثیر پیوسته و تپندارند میان کتقین صندل قهقهه کافور
 غرغره کثیر سبز مالند روغن بنفشه موم کافوری و اگر عطش نباشد آب به آب سبب
 بله هند غرغره نماید بطبع بهمن کل شرح انجیدان بالند بروغن نار وین و زعفران و غرغره
 شیر تازه و سیه مرغ و روغن بنفشه اندام موی گاه هست از حواست علامت تب عطش
 و جمع همان کتقین و علاج ان فصد بلانست و تخم بزرگ آب سرد لحظه و گذاردن
 رادع میان کتقین مثل صندل شرح و طاب و آب و آب موم پس بعد از آن اند جو
 با بونج بنفش خطی آب غلب السعید بروغن کل مرغ و همچنین ابتدا شربت قهقهه یا شیر
 تخم غرغره آب نار وین پس شربت بنفش سبب کافور یا ماء الشعیر روز سیم فلوس خیار شیر

تخم الصوت

عسر البلع

شیر خشک و روغن بادام غلبه روزی میل نمایند قروح مری سبب آن شود یا او را میگذرد
شود یا خلط مری را تندی می کند که متفرج کند اجزای او را در وقت سردی تنگ
که دارد و علامت آن وجع است نوزد بلع لقب که توش باشد یا بخور باشد علاج
مصول باد روغن کل مرخ و هر هم مفید که استنویسند از دردهم مرغ و سفیدار قلع
روغن کل مرخ و روغن داخل شش و سین آلات تنفس اما امر اینها اسامی بر روی
نفس و بهر امتلاوی مدد و دریه از غبارات قلع صواب است خواص و آلات صانع
نفت الدم ذات الیه سل ملاء محققه در صدد ذات الحجب است این غبارات صانع
بر سام جوید صدد اما ادویه مفیده که در این موارد نافع است بدین تفصیل
بکلیه فادیه و لعلی که نفع دارد و بر این ابریس از برای منفعت عظیم است و در وقت
قلب و آلات صدد اختلاط البقر بخورد دهند در مری و نافه است استقر و قند و شیر
از آن بیامشامد در شربت انجیر بیرون می آورد بلع علیظان شش و از غبار است قلع
اینکه شرب و زن دو مثقال از آن متعج بیاشامد نافع در بر انجیر و مستعمل از آن است
و ان خاصیت عظیم دارد در دفع نور الدم کف شخص موقوف بر که شخص سعال
فرجه شش داشت و واقع شده بود در ذبول هر دو ریه مثقال از آن خود صانع
فریون فرمین است شدید النفع است از بود و ضیق نفس بر سعال تنگی میکند
علیظان سین و ضرر میرساند بشش و مصلح آن با قلی هرگاه بگویند نرم پس برین قلع
باد روغن باد و روغن شک و بیاشامدیم که نفع دارد خشونت سین و سعال و باد و روغن
او را و شیر کند با او نفع دارد نفث الذر را در شش او مصلح و خوشین
پر سیاه شان معتدل است پاک کند سین را از فضول غلیظه و از غلبه کند او را
نزد الوانجی باد یا ضمت او را و کند شیر را بر قلع نفع دارد و سرفه را پاک کند
و شش از فضول غلیظه و از غلبه کند او را و در ذات الحجب و ذات الیه برین نفع

تقویت کند که مستقیم و نفع دارد بشود هانرا که بر مرکب تقوی است زایل کند
را بچه سیر و پیاز رفته را هرگاه مضغ کند در طبایع و مقصود آن نفع دارد
قلاع کعبا الخضر و سوختن هرگاه بنایند تقویت کنند و از او هرگاه کعبا
قوت دهد دندان که متفرج باشد این لاقی که و تراست و ابل کند قلع سیاه
و ساق کند و صدد هانرا لسان الحجاب و خشکست در دوم هرگاه مضغه
کند مایان نفع دارد قلاع کعبا که هر مضغ آن تقویت کند مایان سرد است
دانه معتدل است در رطوبت و بیوست و ان ضعیف میکند دندان را و برین
کند نفع را هرگاه بکاهند دندان را و هان مری که و خشکست در و ان میگوید
نادر را صانع که خشکست در و در وقت نفع را صانع که در است در دوم
دارم کند مضغه را منع کند قلع دندان را شمشیر یا نادر هرگاه برناشتا بخورد نفع
بر طرف کند مایان است که و خشکست ساندند را و سوختن جلاد
دندان را و مویا و قیاط از آن را هرگاه بخورد ثقل را از نایان دارد با بلع صغر
دندان را و مویا که فناء هرگاه بمالند زبان شش بر طرف کند خشونت را و
و هرگاه مضغ کند ساکن کند وجع دندان را و سعال فوشا در هرگاه فاطمیه
بماند بدندان نفع کند سقوط از هلیون هرگاه بنایند و کاند بود دندان
قلع کند دندان را بخورد آن بر است با نفع نفع دارد سیلان هانرا و او را
از هان در وقت جوانی و در لاجا صحرایه جلیع کند شراب و مضغه کند
سیلان لعاب را و او را از در و مرقی التوت مضغه آن نفع دارد و در
و در قلیتون هرگاه بصر که بخوشا نفع دارد و جمع دندان را و هرگاه با لایون
بخوشا نفع را و قوام مسل و طلا کنند دندان را و قلع کند در وقت
تقویت کند لایون و ورق الصفا ابا و صدد کند لایون هرگاه مضغه کند با و مویا

به این است هرگاه بدن از آن متاثر شود که غشیه در امراض حلق و مری و
 ریه و اعصاب اینست و جمیع آنها متوططها و حوائق و غشیه مری و حلق
 و امراض مری و قروح مری و انقباض عسر البیاض حکاک مری و غشیه و البیاض و انقباض
 و ارتعاش غریق و محقق و محقق بحکم الصوت الصوت الصوت و الکدر و الصوت
 المصنوع الصوت المحس الصوت الدقیق الصوت القیفرا اما اندوه مری و قروح
 بکثیره باشد که بیاض و نصف سکر و یکشده از لوی حلق و که بلع کرده است
 و بیرون افتد اسفند از اج سرد و است نفع دارد و اعضای حلق و اصطرط نفع دارد
 بحکم الصوت اصل السور معتدل است در کیفیات نفع دارد خشونت نصبت
 و حلق و افقی مال الکثیر و القانون که مان کرده است بیاض و سکر و یکشده
 خیاط کثیر بزک و غوائی و افقی از خیاط خف کند و بعد از آن یکی از خیاط
 بکشد صاحب ادم حلق به بیاض افتد ظاهر شود برای دفع ان الم نفع عجیب است
 این مع که عفون کو یا غلط است از حیوان است و از حیوان صوفی است که از سمیت
 مجرعه میکند از حلق و مجری و شناخته میشود بصوفی بدون انافع نفع
 دارد سعالی انجبار مع او نافع از قوف الله از قافی اعضا خصوصاً از قفص سینه و
 سینه یا شاخ سوخته از اهره بخورند میگشاید و که مانده باشد در حلق
 در حال باقلی نفع دارد خشونه حلق و سیم و زهر قطونا اسفند است بار و بار
 نفع دارد و زهره از لوز تان نیز البیاض بار و بار است نفع دارد و زهره از لوز تان
 البیاض خون نیم و خشک نفع دارد قروح حلق و بلوغ منع کند قوف الله
 سعالی صاحب ادم نفع دارد حلق و قروح البیاض نفع دارد و خشونت مجری
 بیهوش نفع دارد امراض حلق و سعالی و زهره معتدل است در حلق و در حلق
 نفع دارد سعالی و خشونت سینه و حلق و قوف شای و بار و نفع دارد نیم حلق

نفع دارد نفث الدم مغرط و این بخاری را با کد خشونه سیننه را بزدا و طبخه او را شیر کنه
بزدالتت قح شویست است او را کند شیر را بزدا لکان بود او را نفع سداش می کند
بزوالها چون او را شیر بطبخ هندی سداش است گفت است شیخ در قانون هندی نام
نافعت ذلت الجنب را از برای آنکه تربیب کند و جالی است بطبخ خربوه است رحم آن می کشا
شوی بلسان نفع دارد و بود و ضیق نفس را بندق هندی نفع دارد و بود و اسهال ای او را
ثمدی نافعت و تخمین نفع دارد و سرفه را و وزم کند سیننه را و تسکین دهد عطش را
تنوخ نفع دارد و سعال و وزم کند سیننه را بقی الخیر و رد نفع دارد و سرفه را و وزم کند
سیننه را و ساکن کند عطش را چنین پذیر است هر که بخوشاند و سدا کنند و بیا شد
زن شیر ده شیر او زیاد شود و بیا شد نفع دارد و قروح شش را بخنداید بستر شد بلای نفع
از برای سدا شش و عانت و نفث کند جو و السرو نفع دارد و سرفه را و سداش را
سیننه را و شش را و عانت کند و نفث و ذایل نفث الدم را حبه الخضر را نافعت است
بها و زنا و سدا حب القرق نفع دارد و سرفه را و حب القطن نفع کند و بود و آن نیکو
سیننه را و نافعت سرفه را و تبیین کند شکم را حب الکبری نفع دارد و مع شش را
حب الصور خشک کند و رطوبات شش را و زوال الدم را حبه سفیج هر که بیا و بد
بر کردن طفل که سرفه نکند تسکین سرفه او کند هر چند بیوسن باشد خوش شفا کنک است
نفع دارد و بود و حبیه تصفیه صدا کند و غذا دهد شش را و وزم کند سیننه را و طبخه
و همچنین بطبخ آن با زنبیب و آب باران محض تصفیه او را کند و غذا دهد شش را و نفث کند
غذا را و چیزی مثل ارست حنطه کند م است نفع دارد و قروح ریه را و جوی روان
او را نافع است سرفه را و مصلح آن نمک است چون خرد را در تولید یا ح را و جوی بسین
بگیرند قطعه از خربق و عرس کند در میان ترب و بکند از یک شبانه روز پس بر او بند
از ترب آن خربق را و بخورد آن ترب را سدا حب دیو شفا یابد خل الغضل نفع دارد و ضیق

این همه وارد است و آن خون میتواند شد اندید که کشش است بوده باشد و این
 پاره شدن عروق و انقباض آن است با آنکه اسباب خارجی است مثل زخم یا
 یا فساد میشود یا از اسباب داخلی است مانند انقباض خلط و یا ما را
 که بشکافد یا مفتوح سازد افواه عروق و از شدت امتداد و علامت اینست که
 خون بیرون تپش و می باشد خون سرخ و در خشک کف در غش باشد
 زیرا که حس ندارد و آنچه از ظاهر عروق آن باشد بسبب جراحت بدستگیر بودن
 اید قلیلا قلیلا پس زیاد میشود بحسب زیادتی جواحت و اتساع منفذ و بسبب
 ملل الحرقه کثیر الوجود و چیزی که باشد از انقباض عروق آن بیرون می آید خون
 از برای سعة منفذ و علاج آن فصد با سلیق است از برای قتل خون
 قرص نفث الدم مد کند و قلیل اتفاق افت که نجات یابد علیل از حرقه
 آنکه بیشتر اوقات منتهی میشود بسبب و یا انداختن خون از سینه است و علامت
 آن اینست که روی آید سرخ باشد بسیار روغنی باشد خون که از برای ماری
 رگهای سینه و غضیران عروق و آن خون بلند باریک است شبیه بوزان برای
 مسافه بهر دست شود و می باشد آن در سینه و علاج این عارضه
 الدم از شش است و از این مانعه دیگر مذکور در کتاب این خبر که گفته اند
 که ملاهی بسیار سینه نمایند و از همین قرحه این سینه خلا کنند و چون
 و ناخوشی در این هست و لکن خطر در این کمتر است از نقض الدم که از این باشد
 از برای آنکه به کردادی از این سینه در ذات الریه و آن دم که در شش
 از راه حار حار و موی یا حفر و از این خبر که گفته اند که منب شود از سینه
 شش و بسا باشد که ذات الحجب با ذیج مجرای انقباض کند نبش و علامت آن
 دایم صعب است با سرفه و تنگی نفس میشود و جمع سنگین در مقدم سینه

و سرخی رنگ و حرقه جید تن یعنی دو مرتبه کونه بر تپله کویارک کرده و حرقه عین دوم
 اجماع و عطش و خشک زبان و نفس موجب و علاج فصد با سلیق و تکیین طبیعت که
 بودند و فصد کنند و سیم حقه آن بچقه و ششم و هفتم ماء شیر و هفتم ماء
 زیاده خون استنباط شود که خون از اسلیق اخراج نمایند و روز هشتم احتقان یابد
 و هرگاه در ظرف صبح منظم از عتاب پستان و عنب السلب نیلوفر تمخصی باشد
 کند و شربت بنفشه و طرف عصر ماء شیر و روز دهم شربت ماء میل
 نداشت و احتمال بر سام نور و هذیان نکند و قوی شیر خشک بنفشه و غش
 علاوه آن منجم نمایند و بسیم قوی که میزند که غلیظ نبوده باشد و فصد کنند سینه
 رابع مثل مندل سرخ و از دیو یاب پارتک و قلیل بنفشه بعد از هفتم فصد کنند
 از بنفشه علیل الملك با بر آرد و بر کوفه و پخته با روغن بنفشه با بره
 در سل نفث الدم است سل قرحه است در شش و قرحه عیان از نفث نفث
 و این قرحه حادث میشود با عقب ذات الحجب یا بعقب ذات الریه یا بعقب نفث
 یا بعقب و کام و غوازه بسیار مکرر و فصد و سینه سینه شدید و برای شکافته شود
 اذن شده عروق سرد یا شش و این سل دایمست و از علامت ظهور نفث
 مد است و مد خیر سفید الطیس را گویند که از نقضی به من بر آید و فرق میان
 و خلط بلغم به تعفن است در سوختن و فرو رفتن در آب بعد از ساعتی پاکتر
 و گاه هست یا چرک خون یا آنکه خشک و بوی بیرون می آید با سرفه و علامات آن
 حرقه کونه است و علامت از او جواج ناخنهاست و علاج آن فصد با سلیق است
 جانبی آنچنانکه احساس بوجع میکند و اگر احساس کند در سینه و سینه
 فصد را از قیال کند تا منع انقباض را از سینه بعد از تنگی فصد در ذات الریه
 الاغ بد هند با شیرین یا شیرین و بقیقین شیرین است بشربت و بعد شیرین

رسل

ساقه خون از
 و سینه قوی

بجای آوردن
 از راه دم و سینه

و در کمال استان باید نفع این خواهد دید و تجویز شیر و مکافیت که با تب و قشیر
دیگر نبوده باشد که شیر دادن با تب خرد و به نجوه آنکه شیر مستحیل می باشد شود و در
تب و زیاد کند تب را و با شامیدن ماه شعیب با سرطان و متمم علاج در تب و زیاد کند
یا مراعات بجز در جلا بدهد و پاک کند چرخ و بجز که سنگین دهد در به نجوه
سرفه زیاد کند خرجه را بسبب آنکه حرکت دهد حرکت عضو متفرج تو سبب قوه کند
بلکه خوق شش کند و اگر زیاد کند و زیادتی را باعث یادی انصباب داده بشود
و گفته اند که سبب علاج نیست و به ناله و جالیوس علت عدم بر را حل کند
و اگر لا میگوید ریه عضو متفرج و دم عضو متفرج مانع امد مال است و خرجه در
محتاج بسکون است که در هن زخم بهم آید و دیگر بعد مسافه است زیرا که در
بد همان و بعد از اعمار اسار بقا در باب و قهر کند و در ریه و عروق و قلب
پس در این مسافت قوه و وضعیف شود اگر کویند از خارج غما لیدن بعضو این
خواهد ادهم بجلد و بعضو صدر و عظام و عشا مستحیل اصلاح پس بنبای
محال ریه و بعد از آن تنفس ریه با این مسافت از قوه و در کجا می آید که قوه
ماند سیم آنکه در او اگر سرد است باید کند عضور و نفوذ کند که کو قرم باشد
زیاد کند تب را خلاصه افله بسیار ذکر کرده اند در عدم قبول به سبب
بوده باشد دلالت کند بر قندم خراج و وجع صدر و علاج آن سقی بلدها
و گذاردن طلاهای سلطه بر سین مثل زعفران و در کوسه حلبه در جوی
پوسا و شان محققند در سین سین بیل است که مادت شود در سین
پس جمع شود حرکت فضای سین پیرون می آید مگر نفث و علامت سنگینی
پس سین و سینه شش را میزند و تب و کوشش است میشود موضع هر دو با
آن موضع و قندم و سینه و سوزش و سرد کردن حیوان چرک و علاج آن

تخلف

و در کمال استان باید نفع این خواهد دید و تجویز شیر و مکافیت که با تب و قشیر
دیگر نبوده باشد که شیر دادن با تب خرد و به نجوه آنکه شیر مستحیل می باشد شود و در
تب و زیاد کند تب را و با شامیدن ماه شعیب با سرطان و متمم علاج در تب و زیاد کند
یا مراعات بجز در جلا بدهد و پاک کند چرخ و بجز که سنگین دهد در به نجوه
سرفه زیاد کند خرجه را بسبب آنکه حرکت دهد حرکت عضو متفرج تو سبب قوه کند
بلکه خوق شش کند و اگر زیاد کند و زیادتی را باعث یادی انصباب داده بشود
و گفته اند که سبب علاج نیست و به ناله و جالیوس علت عدم بر را حل کند
و اگر لا میگوید ریه عضو متفرج و دم عضو متفرج مانع امد مال است و خرجه در
محتاج بسکون است که در هن زخم بهم آید و دیگر بعد مسافه است زیرا که در
بد همان و بعد از اعمار اسار بقا در باب و قهر کند و در ریه و عروق و قلب
پس در این مسافت قوه و وضعیف شود اگر کویند از خارج غما لیدن بعضو این
خواهد ادهم بجلد و بعضو صدر و عظام و عشا مستحیل اصلاح پس بنبای
محال ریه و بعد از آن تنفس ریه با این مسافت از قوه و در کجا می آید که قوه
ماند سیم آنکه در او اگر سرد است باید کند عضور و نفوذ کند که کو قرم باشد
زیاد کند تب را خلاصه افله بسیار ذکر کرده اند در عدم قبول به سبب
بوده باشد دلالت کند بر قندم خراج و وجع صدر و علاج آن سقی بلدها
و گذاردن طلاهای سلطه بر سین مثل زعفران و در کوسه حلبه در جوی
پوسا و شان محققند در سین سین بیل است که مادت شود در سین
پس جمع شود حرکت فضای سین پیرون می آید مگر نفث و علامت سنگینی
پس سین و سینه شش را میزند و تب و کوشش است میشود موضع هر دو با
آن موضع و قندم و سینه و سوزش و سرد کردن حیوان چرک و علاج آن

تخلف ان خلط است بطبع سپستان اصل السوس پر سیا و شان زبیب منق و من
بادام و کثیر و نبات و ادله در بول فرمون بول هسانکه این من منقی میشود یکی از چهار
اول آنکه خنق بهر ساند صاحبان و خفه شود دوم آنکه متعفن شود و شش و غیره
شش و او نسل بهر ساند سیم آنکه مترشح شود بسوی شش و طلب پاک کند بقثت
ستادک چهار آنکه میگرد و در مترشحه بسوی شش و او بید ششانی بسوی کبد
پس بسوی معا از آنها متفرج و در اگر غلیظ باشد بسوی ششانه و متفرج شود بول اگر
لطیف باشد و این اسلواست از عاقبت و ترویات بخلاف است و عاقبت از بول اگر
اعت کند بر همان ماده و میگرداند و متواتر قوا در در نهاده از قوا سهال است از
برای آنکه قوه جاذبه کلیه هست که آنچه را که دفع کند کلیه جاذب کند و همچنین است
امره مثانه که جاذب کند از کلیه و نیست در راه قوه جاذبه را نکند و گفته است
معاجات بقدره انقلاب از حسین بن اسحق از کتاب من کبریا و برای جالیوس آنکه غلی
قلب از خشکی و برای با طیف اللی و ان گفته است که قلب مجاز است بخلاف
و این سر لطیف است که رفیع است با آن که کثیف است و گفته است هرگاه حادث شود انسان
خفت دم از شش یا تب مد و ملحق شود با غشی در آن حاله لا نت کند بر بول
اینست که عرق اینچنانکه غده دهد قلب را و شش را طلوع میکند از کلیه پس هرگاه
حادث شود غشی از برای صاحب نفث مد و دانسته شود آنکه مد و وجع میکند
ملحق غده و عبور کند در لرو و شش کلیه و بسوی کلیه و بول کند پس اگر بول کند
مد بعضی حرکت پس حکم کن حکم جزم با آنکه این جوی جانی میشود از برای آنکه ملحق مد
گزیده است حریق بول پس فانی در دله و طعم حادث شود در آن غشی بسیار
باشد و تبس شود در قلب مد و جالیوس و حبیب آنکه رقیق شود یا آنکه لطیف شود
و جاری شود پس کفک که این خفی ترشح است حکایت کرد آنکه طیب شامش
حادث شود برای هر من بود شیخ ضعیف القوا و شش بجالیوس پس هرگاه که در شش
گرد بسوی من آنکه با نفث مد از صله که بول میگرد پس وصف کردم از برای این

بعینه پس ساکن شد و حای شد از علت و در ذات الجنب و شوم است ذات الجنب خالص و در غشای مستطی از برای اضلاع بادیه جابه حاکم که سسی بد یا فرغاست و این عرض دارد جانب این است یا در جانب الیسر است و اختلاف کرده اند در این دو سمت پس گفته است بعضی که آنچه الیسر است ارد است از برای فزونی بقلب مگر آنکه از جهت تفحیل اسامه و احسن است و گفته است بعضی که آنچه در طرف راست است ارد است از برای انقباض و در از جهت تفحیل و لکن از جهت مکان اسلمو است و ممکن است که از جهت جانب بوده باشد علامت تب که در دست و وجع ناخس تحت اضلاع و ضیق نفس و بنفش مثاری و سبب قاعلی از برای ورم یا خون مرغی است و علامت آن غده که در کتفها و عظم نفس و شدت ضیق نفس و حره نفث و علاج آن فصد با سلیق است از جانب مخالف درایت احشیت که بوده باشد ماده مضطرب و قرار نکرده باشد و در این امر اعانه آن جانب جمع بعد از دو سیم که حاروت بود و در چهار است و در غرض خود چندان کند که سرخ شود و منصف دهند از جانب سمتان عین العلق خاری که سیلور جوشانیده شیر تخم کدو شربت بنفشه طرف عصر یا شیر غذای جاش شرب یا دام و شیر جود و در نیمه ای طرف صبح یا شیر بخور و در حقینه فایده نمایند به بنفشه خطی و در جویا زده تخم مرغ و بعد از آن با روغن بادام موم کافوری و است بر بخور و گاه هست که در ذات الحس خون صفراست و علامت آن شدت نفس است با شدت وجع و شدت تب و سوزش و علاج همان علاج است مگر آنکه در جانب وجع خوب است که نفع زود تر و سبب که از این موافق کنند و در آنکه در این موافق فصد کردن را و گاه هست خون سود و سیس از برای شهر مقدس است و علامت و در بهر سدن نفث و سیاهی زبان دهان و قوه تب و بیشتر آن ذات الجنب سوداوی قاعلی است از برای قاعطت ماده که در پنجه سود و مادام که پنجه شد و طبیعت فاسل و ضعیف شود و علاج معالج است و بطول موضع باب گرم مکرر و تلبس سنگ زاده محققه های اند و ذات الجنب بلغمی یافت شود سالم و بی خطر است و گاه هست حادث شود و در ده عضلات میانه اضلاع در آن محله و حای نامند این ذات الجنب را غیره العلق

و علامت آن شده نفس و کوبش است و در منشایه سحر شبیه قریب بدان و در غشای بان نفث باشد که تنگی نفس و سبب باشد که ظاهر شود و در این نوع از خارج و محسوس شود و تمام شود طویل یا که دست بیاند و سبب باشد که از خارج منفر شود و گاه بعد احتاج شود و از بخار بشرط یعنی به بیشتر شکافتن که حرکت بیرون آید و گاه هست که شود سیاهی در آن موضع و این علامت ردی است که دلالت کند بر خباثت باشد و علامت علاج ذات الجنب است از فصد سوزان مکرر یا بخار فاع و بخار است از برای نزدیکی اثر دوی مالیدن شوم و آن در دست که حادث شود در جواب انچه ای که از اضلاع پشت است و در جواب عاجز تر و پشت خوابیدن انسان و علامت آن اینست که طیل عین نیست آنکه حرکت کند و نتواند بخوابد یعنی شکل از اشکال و اگر بخوابد بر و بگوید و معلق در و نگذارد از امر او لکن که اتفاق افتد که ماده شوم با او در پسند و بر رهند یا از بهر سدن و علاج آن حقینه است ابتدا در و در و در سیم بد مستحکمه در این موضع نفع از فصد است و لا و سهیل شرب علق است و از این حکیم گفت که ذات الجنب و گاه ماده میل یا از فصد نافع است نفع عظیم و هرگاه از فصد نفع عظیم نفع نیست گفته است شیخ ابو علی فصد در این موضع از اسلیق بدست میکند معتد به و لا سهیل شرب را بخور و که تفریک اخلاص و تحریک کند اخلاص را در این خطر عظیم است خاصه هرگاه نبوده باشد طیب عارف بالضع علیا یا انکار در آن نکند مقدار چیزی را که در این شخص جده قاعلی میکند پس هرگاه گفته بد و در تمامه یا اگر کرد خلاصه در حرکت قاعلی متوجه قلب شود و چنانچه بیشتر بد و بسیار شود تبین علامت صالحه را در فکند قوی را شود و ضعیف و تزلزل بهر سدن و اما حقنه در آن نفع نیست و سریع تاثیر است از برای قهر موضع و قمار در این موضع نفع چندان ندارد و گاه بعد عیوض را بعد از قدح یا که اوله مثل عجم است میکند از نفع موضع برای آن جایز ماده از داخل بخار و یا از معالجات مثل علاج ذات الجنب است و غای و در در جواب بهر سدن که کویا است که در دست یعنی جواب تمام صدمه یا آنکه بهر سدن و در جواب

نفس

موضوع بر تقوای کومین این آثار ذات الصدور و اما هرگاه مواعظ و فقرات باشد
ذات العرض و علامت ذات الصدور و در جمیع سین است از جانب طول و پهنی
کل و ابرام دارد و خواست این به پهلوی و پشت و اما علامت ذات العرض و در
میان کفین و ممکن نیست از خواست و پشت و نمود بگردان و به پهلوی
سرفه بیاید نشدات الرقاق و اضطراب بهر سرفه علاج ذات الخب است
مگر آنکه وضع نهاد نباید بسینه گذارد و در ذات العرض میان دو کف و کاه است
به هر سرفه در غشای سبطن سین و علامت آن اینست که قدرت ندارد علیل
استشاق و هرگاه سرفه گذارنده سرفه غشی گذارنده و جمع و الو و معاد و
و ممکن نیست از خواست این به پهلوی و پشت و نمود بگردان و به پهلوی
و ان حجاب واسطه میان کبد و معده است و خواست بر سام و علامت آن ندان
عقل است و سرفه مفرط بغیر وقت و قدرت علیل بر تو و در ان هنگام شدت
به هر سرفه و جمع و قدرت ندارد قدر این هرگاه قدر گذارنده و علاج این
نوع علاج انواع گذارنده است و هرگاه جمع شود علیل گشت که مانند سرفه علیل
از برای شرف و موضع و مشار که آن اعضا با اعضا بر تیس و یکی خود صد و عین علة
شناخته میشود و حالتیت به هر سرفه شبیه باب مملو کرفتن و بیجا باشد
که این علة دفعه هلاک کند و سبب آن سرفه است که بر خورد سین و از
هوای سرد یا برف یا خور و برف یا سرد و بیجا باشد که خوردن افیون احداث
اینهمه کند با تو یا که مالیدن یا آنکه در سرباب کردن و بوی سرب اینها کند
و علاج آن تسخین صدمه است بر غنهای کرم مثل روغن قسط و سوسن چند
بیدستر و ضمادات از سداب و صعبه و قوت و حلیت اختن چند بیدستر عمل
روغن جوز و آشامیدن شراب نیم گرم با قلیل حلیت **نکته** در امراض قلب ثلثان
اما اسامی امراض سه مزاج قلب خفقان غشی و در ذاتی قلب منعط القلب
تشنج قلب حذف القلب احتواء الرطوبة بالقلب حذف القلب معوط

القوه دفعه قلب اللب کثرة اللب حرق اللب تخنن اللب حرق اللب و فتران الرضا
قروح الشد و معاشی الکله و قد دلتی ریل الشد و نافع الشد و اما
ادویه فتره و در ان نافع است و بوشم قفر می کند و لا نفع دهد خفقان و در شام
و اندر اترج نفع دارد خفقان که مزاج و اترج از مغز جات تریا قید است اجازت
میدهد حرارت قلب را از یون نفع شکست نهاد و نفع دارد و جمع طلب از من اس
کفه است و رئیس شیخ در بعضی تصنیفات خود که مزاج سبب غیر مستحکم است که با
در ان جوهر لطیف هست عطریه ان دلالت و عفو صفت ان بر خود یار و در
عطریه ملایم است و در حباب لایا خفقان را نافع است و در ضعف قلب برانی
فوجسک نفع دارد خفقان سرد را امیر باریس زرشک است تقویت کند قلب را
ایلی تقویت کند قلب را با خاصیه معرج قلب است و شدید النفع است از برای قوه
حفظ و ذهن را هلیج اصفر نفع دارد خفقان را با در نجبویه از برای خاصیه عجیه
در تقوی قلب و تقویت قلب کند و عطریه دارد و لطیف و تقوی دارد و با آنکه قبض دارد
در احشای قیامه و در ان طبیعه اسهال است خفیه که با اسهال و در کتب جادرا
که در قلب هست با در دج در ان عطریه هست و قبض با تسخین و در ان فضلیه است
و قفر می کند با خاصیه بزرگ اسفناج نفع دارد و در او قلب و تب و اسهال تقویت
کند قلب را و قفر می کند با خاصیه تسفناج معرج قلب است فربالذات بلکه بالعرض
باید مستحکم بستر فرم کند جوهر سوادین از قلب از برای حلیت تقویت قلب و جمع
از برای ان شده معنی سرعه استحال و بسوی خون و قلب فضل و بون خون انجا بیاید و
شود از ان عارض از برای خون انجا نیک غذا میشود قلب و ان از اغذیه است و ادویه
نفاح حامض از برای خاصیه عظیم است و قفر می قلب و تقویت ان نفع دارد و در
و غشی و کبر و نفع دارد و در عین و تعدیل با خاصیه و برای سبب بهتر از سبب
خام است و اقوی است قمر هندی نفع دارد غشی که به خصوص در حلیت

به قلب و تقویت دارد قلب را با العین جدا و دان از مفرجات و مقویات عظیم است و دان
توابع مسموم است بیاورد و در توابع است و در با است و حجاب من تقویت کن قلب را
و تفریح کند قلب را بخاصیت حد پادهن است اگر ناید و باشد احتیاجا انسان بسوی او است
از سایر قلوب و با خود را بشق تقویت قلب کند و در شمشیر و کار با خود دارد
میشود از آن مغلوب و افکار و به غیر بواقعا صغیر است یعنی هر که در خشکست تقویت
کند قلب را در حقیقت آن خاصیت است در تقویت و هر چند حرارت دارد مقوی است
او است و در تفریح کرم و خشکست و دان خاصیت هست در تفریح قلب تفریح شدیده
کند قلب را در تفریح تقویت میکند قلب و نفع او جامع قلب و حقا و نفوت
در تقویت قلب فوق فقر و نفع یعنی سرانیا قوت و نفع را با خاصیت است
داوند نفع دارد و حقا و دان من مفرح قلب و مقوی است و رمان سلو موافق مفرح
روح است و شفا دهد و در او نفع دهد و نفع حقا و دان را برسان مثل تفریح است
ترش و زیاد میگوید جوانی است مثل کرمه بوی خوشی آن میگوید صبر حقا
و دای خوی است از برای قلب در شفا و تفریح میکند قلب را و از برای قوت کما
و باشد ملائمه است از برای جوهر روح و تقویت روح کبدی هم میکند و تفریح
و از برای تفریح قلب من حیث المجدوع مقوی قلب است زعفران او خاصیت است و دان
در تفریح قلب و تقویت روح و قلب تفریح روح و گفته اند سه مثقال آن کشته است
شدت تفریح و در دانه یارده نوع است سلفی و تجاری و دانی و طلا و منار و در او
اسی کوانی و هر نوع از ادویه مفرح است و نافع نفع دارد و جمع قلب را بعد تقویت
قلب کند و سرفه تقویت کند قلب را سلفی خاصیت تقویت قلب است تفریح قلب
و نفع دارد و حقا و دان و در نفع دارد و حقا و دان و در نفع دارد و حقا و دان
و در اصل است از برای تقویت قلب شفا و در مریض است زیاد میکند و در نفع روح
و دان تقویت و تفریح است از برای قلب و اعانت او کند و طبع او قوی و لطیف است

او خاصیت است دو تقویت قلب و تفریح قلب و حقا و نافع است
از برای و خاصیت هست و داخل کند و در ادویه قلب طین غفور از برای خاصیت
در تفریح قلب و تقویت قلب مقاومت کند و تقویت قلب مقاومت کند
و تقویت روح کند پس جمع شد و تفریح و تقویت عصا و المرح و عصا و کما
نفع دارد از امراض قلب خصوصاً هرگاه حل کرده در ادویه قلب داخل کند و عقوی تقویت
قلب و نفع دارد و در قوت و غیر خاصیت شدیدا است در تفریح و تقویت قلب و مقوی
روح است و جوهر اعضای و نیمه کله ها و تقویت میکند قلب و تفریح کند قلب را و
حواس است بتمامه غایب بوی آن تقویت کند قلب را و تقویت از برای آن خاصیت است و دان
و تقویت قلب کند و تفریح قلب فارسیا عود صلیب است تقویت و تفریح قلب کند و تفریح
شمره انداز و برای تفریح و تقویت قلب است و در ادویه و برای تفریح است نفعه قلب را و نفع دارد
خفقا و در فعل ان فعل با قوت است گفته شده که نفعه نفع دارد خفقا و از برای
جاء از او بخرید و خفقا و دان را بکند و در ادویه و در چنانچه جاد و تفریح
و صرع نماید در دشت قلب و حقا و دان و در مریض است مکرر که در تقویت
قلب کما است از برای قوت فود و نفع نفعی افاده و نفع نفعی با قوت تقویت کند و تفریح
قره القرمه و آن قره خوشبو است کرم و خشکست و دان تفریح قلب است و تقویت
قلب و نفع می کند و است تقویت کند قلب را و تفریح کند و کافور از برای آن خاصیت است
در ملائمه جوهر روح و از برای آن که است کافور از برای تقویت قلب کند و نفع دارد
خفقا و از برای کما است خاصیت و تفریح قلب است و تقویت آن کما است و دان
در تقویت قلب کند و مفرح است روح قلب و دماغ را هم پس از این نفع دارد
نسب از آن که با از برای بلای حقا و خاصیت است و طین مدغلیه عظیم است و در
قلب کما و شست طیر محمود است گفته است شمشیر که هرگاه شست و طبع دهند
او را صاف کرده بخوشانند و بخورند و ضعیف قلب را نافع است لسان العصاره نفع دارد

در اعضای باطن و در همدان غشی بحرب فساد نهایت پاهای و حادث میشود غشی از استلا
 عروق از خلط و متلا میله از طعام و زخم و نم معده از برای شده حس و نور و کمال
 مکر در ناخوشی معده غشی حادث شود غشی آنکه در بطن معده یعنی جوع بقری و مثل آنکه
 معده از متلا میله از خلط و ریه باعث غشی شود و از بسکه در ناخوشی معده قلب
 شریات میشود و ناخوشی میگرد و جمع نم معده و در جوع غشی میگرد که رجوع معده و
 و جمع دل گفته اند و بعضی گفته اند که در جوع مری که از یونانی نقل کرده اشتباه کرده است
 و کاهی غشی از برای رفتن عازان است قلب بخار و الکلیت مثل اختناقی در کاهیا
 بخار و شیبانوی در جم جمع شده از آن بخار و سیم میرسد بدلیل و غشی که در کاه است
 در معده و ریه بخار بقلب و رسد سحر که دفعی هلاک کند و از غشی قلبی گویند و غشی
 از در و خلاصه دل غشی میسر رسد و اینرا بعضی قبول نکنند و میگویند عیوضا انسان قلب
 آن بر قلبه در جواب گویند که این در کاه است که قبل از در هلاک شود و آن در کاه
 در کاه است که در کاه در هلاک شود و علامت آن ضعف شدن علیل است
 مثل آن قره جالینوس که هر و نه ضعیف شد چون از افنج کردند غلاف دل او و غشی
 و کاهی غشی تقریب کردند عقرب یا حیوان سحر که حوالی شیر از بکتر با انگشتان که در کاه
 سحر و کاهی غشی تقریب انداخته اند و علامت آن اینست غشی شد
 باشد و از غشی سبب ظاهر می بیند که گفته است بقراط در مفعول که در کاه غشی شد
 مکرر بغیر سبب ظاهر پس می بیند چنین شخصی دفعی یعنی فحاش و علامت مطابق
 غشی سحر می طرأ است و ضعف نفس و ضعف نفس و ضعف زردی رنگ
 و هرگاه فحاش فحاش بر معنی ماعلیه نشود شنیدن چند لکن میشود که کویا
 از عقرب دیوار میشود و علاج در وقت نوبت پس با شیلد لب سر یا کلاب بر صورت
 و بوییدن چیزهای خوش بوی از طعام و از بوی خوش مثل عنبر یا عصاره المسک
 و از آب سیب و مالیدن دست یا با بعضف و شدت و مکان دادن و از کور
 و اما بعد از تقویم سبب دانسته و معالجه در دفع سبب کنند و در اندک و در کاه

نایدان از تحت است و این علامت عارض میشود بعقب امر این حاره حاره و حیات مرسته
 آن اینست که میفهمد علیل زردی معده یا صند و شش و حاتم شبیه میباشند و در کاه
 الصفرة و چشمها متعجب و علاج آن ترک ریاضت است و در تخن انهای ملطفه
 مثل طبع یا بونج و اعلیل و بر سیارشان و حاتم و تغذیه با بنده علامت مثل یا بونج اعلیا
 و در غشی و در کوب سوسن و در غش از خلط القلب اینغله سوداویه است که میرزد
 بقلب از خلط سودای و علامت آن اینست که احسان کند انسان که کویا میگوید غشی
 غشی خفیف پس سیلان کند اما باندھان بسیار و علاج است فراغ خلط سوداویه است
 تقویت قلب و مفرجات مذکور در مانی یا و اشامیدن تریاق و در قشر قلب اینست که
 کان میبرد که پوست میبکند و در کاه و در کاه و در کاه و در کاه و در کاه و در کاه
 بیشتر از برای کسی که طول کشد و در انسهال سحر و علامت آن اینست که در کاه
 آن انسان میبرد که در کاه و در کاه و در کاه و در کاه و در کاه و در کاه
 و اصلاح خونی است بغذاهای نیکو مثل گوشت کباب و قیو و در کاه و در کاه
 شسته باشد قذفا القلب اینست که کان کند که دل او از خلق بر حایل و علاج آن فصد
 و شقیه بدات از شاه ترج و علیل و در کاه و در کاه و در کاه و در کاه و در کاه
 غش و تقویت قلب احتیاج از طریقه کاه کند که در کاه و در کاه و در کاه و در کاه
 نم معده و علاج آن ریاضت است و شقیه جو ریختن و تقوید صندرها و بنجی و در کاه
 در آن بغضبار و در کاه و در کاه و در کاه و در کاه و در کاه و در کاه
 حادث است و علاج آن رفع خلط است و در کاه و در کاه و در کاه و در کاه و در کاه
 خون است که غش می شود ماده شیر و سبب آن کمی خون است که سبب یا اندک
 یا بغض یا عاف یا قاع یا غمور و در کاه و در کاه و در کاه و در کاه و در کاه
 مذکور است و علاج آن قطع سبب است و از آنکه کمی شیر یا سبب فساد خون است یا کم
 غالب شود بر آن بی از خلط و در کاه و در کاه و در کاه و در کاه و در کاه
 خون و حدیث طعم آن و در کاه و در کاه و در کاه و در کاه و در کاه و در کاه

نایدان القلب

بعضی فکر می کنند معده را برف عطرش و او در سبب آنکه جمع کند حرارت از برای شایع
 بد است ثور سیر است تحلیل میرد دفع معده را و تسکین میدهد عطرش این
 پیر است سخن است ملین بطن است و تولید نکند در مغا و مصلح این جوهر
 کورکان است و کشمش و هرگاه بود هندی یعنی بریار کند اساله کند طبع را و آن روی
 معده است غیر الهضم معطش است جز بوقوتیت کند معده را و بی بد معده
 حب الی شاد ناقص است معده سرد را حب القرح تسکین دهد عطرش حب الی
 ترش هرگاه خشک کند می بندد شکم و تسکین دهد عشا و از منع کند قیر و قور
 کند معده را و منع کند مواد صفر را و انصاف بسوی حبش حب الی قوتیت کند
 معده را حب الزمباس دفع دارد خلط صفر را و حب السنوبر قوتیت کند معده را و حشر
 دفع در معده را جدا نقل کرده است جالینوس که هرگاه قلاد از شیب بکورد و نیمه
 بعلیه بندد و جمع معده خلاص شود و گفته اند که هرگاه حجر العیثب یا البیاض باشد
 صاعقه این باشد حجر المقتطع سنگ آهن و با سنگ آهن و با سنگ آهن و با سنگ آهن
 آهن نکند عا و میگوید که نشویند و گفته اند که هرگاه آهن را با جالینوس و غن و زیتون میگوید
 و هرگاه در شکم حبش الحديد بماند سنگ آهن را جدا بکند و هرگاه در شکم حبش الحديد
 و منبرید ماغش خلعات بر هضم کردن چند است معده حار و افاقه کند
 و دفع دارد صفر و این را و جیدب دارد بلغم اضم دفع دارد شهوة قلیب و هرگاه در
 باب بیاض تسکین عطرش کند و غر صاف کرده شده از آهن حبس کند اسهال
 اسهال و زخم از خونچان چند است معده را هضم کند غذا را و از قفل هرگاه بجز
 با مصفوی و میاشامد یا لکند فواق را و قوتیت کند معده را و این قوتیت کند
 معده را و هضم کند طعام را و منحل کند طعام را به سهولت و اس شیر است ملین بطن است
 و غلاتیت دارد تولید خلط نکند و هرگاه در شکم حبش الحديد بماند سنگ آهن را
 بوداد مع طیار است و از دماغهای چهار پایی و دماغ بره است سیرد شهوة طعام را

و بهمان می افتد قیاده را و آخرین خون سیاه و شان است قوتیت معده کند و بی بد
 شکم را و قوتیت عطرش کند دفع معده را و تسکین دهد عشا و از منع کند قیر و قور
 بوس الضان سر کو مفید است مفر معده است بسبب بطو هضم را و ریاس دفع عشا را
 زنیاد حبس میکند را و می بندد شکم را و دفع میکند بلغم سیر را و سیار از و تحلیل
 ریاح از ریب دفع میدهد معده را و تحلیل میرد ریاح را و می بندد شکم را و دفع میکند
 قطع میکند قیر از تبیل دفع دارد سردی معده را و تحلیل میرد نفخ اسانخ دفع میکند
 معده سرد را ساکالینوس حد است معده را سداب قوتیت میکند معده را و
 و او در سرطان نهی دفع دارد بجز زین را و در معده شعل کوفه تسکین کند معده را
 و خوشبو کند و قوتیت کند عجاری معده را و اشتها می آورد و طهارت دفع میدهد
 قروح معده را سدر جل قوتیت میکند معده را با قضا و او با فضل است در قوتیت
 معده و دفع دارد ذی منطاریا و از کتان طعام را فاسد کند و قبل از طعام خوردن
 کند بسبب معده را و شکوفه یعنی کله قوتیت کند معده را و منع کند سیلان نفوذ
 از اعضا سر که دفع دهد معده را و بطنش می آورد و چندان عطرش عمل هرگاه
 بجز شاند و کف او را بگیرد مسکن عطرش است و لاین مشکو است و تولید را کند
 سماق و باغت کند معده را تسکین دهد عطرش اشتها می آورد و طعام تسکین کند
 غشیا و سنبل الطیب قتیح کند معده را و قوتیت کند معده را و سونق التفاح
 تسکین کند قیر و غشیا و قوتیت کند معده و شکم را سونق اشیر اساله کند طبع را
 و دفع دارد خلط صفر را و هرگاه بعد از آن آب بخورد اسهال کند و تولید دفع کند سونق
 حب الزمباس تسکین صفر را و باغت معده و اشتها می آورد و شبت فواق را
 و بعضی از ریاح را بر آن کند و با دیان خوردن آن ضعیف اجاره آورد و در معده
 شکم دفع دارد رطوبات معده را شتر المان اسهال است که شیر خیزانیده باشند قوتیت کند
 معده را و قطع کند قی و اساقرا و قطع کند بلغم و جراحی که تسکین کند صدف تسکین کند

معه را صغیر نفع دارد معه را عطش آورده صغیر عرب تقویت کند معه را و نفع دارد اسهال را
که زخم را باشد و در شفا آن صندل تقویت کند معه را و باید که طبعش نفع دارد
اعظم معه را و تقویت کند و تسکین دهد عطش را و منع کند اسهال را و صفرا را و
شکوست خفص صفرا را و طر خون تقویت کند معه را و عطش آورد و قطع کند باه را
طریق تقویت کند معه را و بی بند شکم را طلق می باید که اگر از خون و از غلظت
که نسیج اندودا اتر مکر بحیله نفع دارد در منظار یا اطعم تقویت کند حشا را و
کند طبع را و اسهال نفع است عاقروا نفع دارد معه را و جذب کند رطوبت
معه را و عسل شکم را خصوصاً هرگاه منتشر کند و استحصال کند یا کاسق یا تترک
کفت جالیزوس تقویت کند و تولید خلط سوداوی کند و اگر آن حدام می دهد
نافعست معه را و در اسهال و شایب از امراض است عصاره انجیر را و نفع دارد
معه را و او دام معه را و تقویت معه را و اعصاب بطی الهضم است و تسکین
حالت و نفع معه را و عود افضل از قاری است میوه رطوبت فزیل و اگر در
هست و تقویت کند و بی بند شکم را و نفع دارد در منظار یا انجیر است
نفع دارد و در عطش و موافقت کامل دارد اما از آنرا که تعدیل کند طبع را
فانیا عود صلیب است تقویت کند معه را و جبر کند طبع را و نفع دارد
خوردن خصوص پوست آن می دهد و منع کند طعام را اگر فرا گیرد در معه
و در مح جوجا است موافق دارد قای حله را و گفته اند بسیار می خناری
مکون طبع شود مصور ففاح اذ خون نفع دارد او را باره معه را و نفع دارد
طعام را و شفا می دهد و نفع است و اطلاق کند شکم را و نفع دارد و نفع دارد
تقویت کند معه را و تسکین تقویت کند معه را و جبر کند طبع را و نفع دارد
خوبه شود تقویت کند معه را و تسکین شکم را و نفع دارد و نفع دارد
نفع دارد معه را و نفع است نفع دارد و اسهال اطفا را و نفع دارد و نفع دارد

مدرسه است قلوب بهترین دلهای از حیوان صغیر است و در سن و عسل نفع است
کاشم تقویت کند معه را و کبد بطی الهضم است زیره کوهی از دوا معه را و نفع است
کرات معه را است کوهی از آن که کند یا اگر کبره منع کند قیاسا حشا را و نفع است
طیور است و آنکه از آن نفع است جبر کند طبع را و نفع دارد و نفع دارد
تقویت کند معه را و جبر کند خلفه را و نفع دارد و نفع دارد و نفع دارد
نرم کند سلبه معه را و تقویت کند و نفع دارد و نفع دارد و نفع دارد
اوردن آن و نفع است نفع دارد و نفع دارد و نفع دارد و نفع دارد
نماید و نفع دارد و نفع دارد و نفع دارد و نفع دارد و نفع دارد
هیجان را و نفع دارد و نفع دارد و نفع دارد و نفع دارد و نفع دارد
ماء العسل است و نفع دارد و نفع دارد و نفع دارد و نفع دارد و نفع دارد
کفته است شمش در قانون در کتاب سیم بدستیک شرب سیم در نفع دارد
کمزاب عسل است ماء الحضر نفع دارد معه را و نفع دارد و نفع دارد
ماء البقول تقویت کند معه را و نفع دارد و نفع دارد و نفع دارد
تقوی معه را است ماء الجو تقویت کند معه را و نفع دارد و نفع دارد
و تسکین کند عطش را و نفع است کثیر الغلظت و نفع دارد و نفع دارد
مصلح آن صغیر و نفع است شمش تسکین دهد عطش را و نفع دارد و نفع دارد
سکین است مصلح تقویت کند و نفع دارد و نفع دارد و نفع دارد
طبع را و نفع دارد و نفع دارد و نفع دارد و نفع دارد و نفع دارد
و نفع دارد و نفع دارد و نفع دارد و نفع دارد و نفع دارد
ناخواه نفع دارد و نفع دارد و نفع دارد و نفع دارد و نفع دارد
اقامه انار هندی است چید است معه را و نفع دارد و نفع دارد
نرجس خورین آن هیجان می دهد و نفع دارد و نفع دارد و نفع دارد
می آورد نشا مورث شود و نفع است تقویت کند معه را و نفع دارد
فوق استلاب را و نفع کند و نفع دارد و نفع دارد و نفع دارد

یا نادران دفعه دارد هضم را و حیض را و کثرت خوردن آن مودث میشود خاصش در کوفت
هرگاه نگاه دارند در دهان نشکین عطش کند مرید است که جناب فریدون مهر و ماه حضرت
ای عبدالله تحسین سلوات الله و سلامه علیه در روز عاشورا در کنار فرات و مثل
عطش شکایت کرد و جناب علی اکبر معصوم از کثرت عطش الجناب انکشتن مایه را
که از آن قوت امر بود از راه لطف بفرزد که او خود داده در دهان مبارک نگاه داشتند
که شکین عطش فرود آمد اما بعد از آن معده اما سوء مزاج معده یا که است
اما که علامت آن عطش و جشاء و خالی و نشاء اغذیه و قله شهوة در دهان و علاج
بسیار و شربت سیب و شربت به باشد تم مزه تم کشتن خشار ماه را در این وقت
بهر سه هفت شغال و فانیان شود بای ترش از همین ترش با با ساق و کوشیده
بوزال و هرگاه یقین شود از زیادتی خون فساد یا سلیق فاضل هر که صفای غلبه
علامت آن ندی زبان و عطش بسیار و تلخی دهان و غشی دائم و خروج صفرا بعضی
انقباض و یزاید و بول و علاج آن فی کردن بسکنجین و آب که و اسهال آب
هلیم و بی و قلقله افتابی شکری با سکنجین مایه شیر و هرگاه از این معالجات خوب نشد
ما را باین بعد تنقیه هلیم است سکنجین بوی بیست چهار روز ناختند بعضی
اطباء در فاختوشی معده که از ضرارت بوده باشد شیر کا و دانه اندکی بکنند که شیر بوی
اغذیه است از برای مطلق حیوان و از برای انسان شیر کا و از هر شیر و از هر وقت
نیز که مدت حمل او شایسته دارد بامدت حمل او و او شیر در این سوء مزاج بهر سه
بعضی آنکه چون داشتند که علامت آن سوء مزاج است که قشقی معده منقبض شود
ترشی آن بزرگ معده را و بنیاشته اند پس چنانچه زیاد تا نیمه لایق است از سودا
منقبض شود یا آنکه حدیث آن سودا زیاد باشد معده را نیز از کد و کاه و هضم
بتریب کثرت سودا قبل از آنکه علم هضم شود و معده شود از معده سودا پس
کند غذا را سبب ترین معالجات معده است و علامت جشاء و خالی و
انقباض و مستفیض و آب و بعضی دفع شود و لون انقباض خاصیت داشته باشد

کتابی در معده

یا سفید باشد و کسل باشد علیل و جواب دادن و علاج آن خوردن هلیمات و
سکنجین عرق بهد شاهره و خاکش و فصد اسهل از دست کردن و ریاضت کشیدن و
شقیق با آب شاهره تر بعد از آن ماء الحین یا سکنجین بوی و قهوه و حبیبی است
نافع است و جمع معده یا سبب سوء مزاج معده است اجاع اخلاط و دینه یا برادر
معده است یا قروح معده یا یا باج معده و آنچه از سوء مزاج بوده باشد گذشت
آن را آنچه از سوء مزاج باشد یا بد معده این و قروح ریاخ مذکور میشود تخم عیار است که
سخت نمیشود در معده علامت آن سوء مزاج معده است و معالجه گذشت ضعیف
معده است علامت آن اینست که بوده باشد بعد از آن کثیر و علاج آن اطیفیل صغیر
و بولش مقوی معده است از چنین های که عطریست و قبضی و اشیر باشد مثل خواص
عود قرش و فنادک در معده مقوی تر است سنبلیله الطیب و سبب فساد و معالجه آن
به و دروغ مالیدن مثل روغن نارین و کاه هست که ضعف معده بتقریب فساد
غذای ردی الکیمی یا ردی الکیم است یا حرکت کردن است بعد از خوردن طعام که
حرکت دهد غذا را و مانع شود از استقرار آن در معده زیرا که هضم لازم دارد سکون
و هرگاه حرکت دهد حرکت ضعیف بعد از طعام بقیر هضم است مایه لاری بسیار
بعد از آنکه غذا را از طعام یا خواب بسیار بعد از غذا ها و سریع الانقباض علاج آن
شقیق معده است بقی کردن و اسهال بطلق معجون شهر یاران و لطیف تدبیر است
و اصلاح ماکول و مشروب بخورید بگو دانند غذا را لطیف سریع هضم از برای قوت
معده مثل و راج و تب و حوج و مبلوح نایند ما در چنین نوعی از غذا را لطیف حرکت از
فاسد غیر نهضت از برای دفع شد از طریق معده و معالجه اسهال و کد و رازید
پرش و عتف از قوه داخلی و فساد او بسوی ضعیف اندفع شد طبع صافی لطیف
طافی بقی و چنانکه راسب و نشین باشد از اغذیه فاسد با سهال و علامت آن
هضم اینست که می باشد بان کرب و التهاب از برای حده این برادر و مرز و آن
و عطش شد یا بد بتریب نشکین بهر سهال از شراب یا از آب و در معده
دفعه گرم شود و قی مزه یعنی تلخ و بنیاشد که شد بهر سهال این امر خاص
دواء فاده و فساد حادث میشود و جمع در معده و اخلاط فخر شود صورت فرد

هضم

صدقین یعنی شقیقه‌ها یعنی وقت صبح و شام و غروب باشد و بنا باشد که شکر
 کند از مزه و بهر که غش کند علل و ساقط شود بنویساید باشد هلاک شود
 علاج قی آن و خالک بآب گرم خوردن و بندهای آب خالک بر سر کوبیدن که آن
 قلاب بشکند از خان و حقیقت کوبیدن بخاک که با بوی و سداب شویساید داخل کردن
 بعد از آنکه خواهر جمع شوند که اغذیه فاسده جمع شود و آرام بکین و شربت که بکین
 و هرگاه تسکین بهمنزساند مع دارن ضرر ندارد و کاجار تریاق فانیق بآب شکر
 ترش مل کرده بدهند و جوارش بود بعد از تسکین و سفر علی بندها از سفره
 مسدود و هرگاه ساقش نشد سفر علی سهل بدهند و مرقی یعنی شکر که کوبند
 بکمان کلاب گرم کرده بمیندازند و بخواب بیاورند و اگر خواهر ساله و دهان
 و غلای او را تلطیف کنند بعد از آرام تریلا و در کوشش مرغی که در شکر بود
 یا تا نقش در زبان طعام گذارند و در جم و فساد شهوات است سبب از انفع
 خلط و رطوبت است و غم معده و غلظت معده که مخالف معتاد است پس مشقت
 میشود طبیعت بجهت که ضل و بوی باشد از برای آنکه دفع کند اولی و بعد از آن
 گاه هست که بتقریب طلب طبیعت است از برای دفع اذیت بلای از جهت ساقط
 خلط فاسد است همچنانکه خلط متعفن و غم معده جوارش شود و شکر
 و خلط شیرین عسل و غیره را بیشتر اوقات مرض و غم فساد شهوات است
 از این برای جعل با ماه سیم از برای تکرار جمیع فضول که غنی محتاج است
 از برای کوی چنین پس از این فضول بعنوان قذاف منسوب میشود و غم معده
 او را خواهرش یا شیهه ناشقه افتد و علاج در مردان ریاضت کامل کشیدن
 اطریفات خوردن و قی کردن و آنچه در خواست است مصطی حاسد از علل
 کالبی پورده خوردن و زهره خوابیدن و سبب از برای استخوان مرزاجانید و
 کرده اند که جناب اقدس الهی مثل سبب از برای استخوان سوغتر و محبوب چیزی
 خلق نکرده است و کوشش قدید که سال همین نفع دهد در شهوة کلیه است

درم و کالک

دان زیادتی شهوة است و اشتدادان بخشی میسر نشود و حص برما کولات بهر سبب
 مرز کلاب چنانچه کلاب است و چنانچه در طبع کلاب است سبب سوء مزاج دارد
 و عارض میشود و غم معده را خصوصاً هرگاه پورده باشد مزاج سایر اعضا که در
 آن کثرت ثقل است و نفخ و قلة عطش و علاج آن فساد از اسیلر دست چپ و غم
 اطریفل صغیر سفر علی و جوارش خوردن و خوابیدن مصطی اسون زیره مانع
 و فساد کند معده را بسبب الطیب قونفل جوزی و اکل سرخ و تقیه کردن بحب قویا
 و حبایارج یا آنکه سبب شهوة کلی انصباب سودا است زیاد از آنچه لازم است
 معده و علامت آن قلة خواهرش آب خوردن و ترشی روق و همچنان کند ترشی در وقت
 خلای معده علاج فساد اسیلر از هر دو دست با مهلت و تقیه کردن بمسهلات است
 و فساد با اسلیق از دست چپ بعد از آن ماه الحین بدهند و شربت انیمون بخور
 موضع طحال یا آنست سبب شهوة کلی شدت تخلل بدن است علامت آن خورد
 سبب مثل پداری بسیار یا هوای گرم بسیار و در آن هوا جمع کردن و خواب نکردن
 و حمام بسیار رفتن که سنگی بسیار خوردن و غضب بسیار کردیدن و غی باشد
 بباران فکد که میخورد علاج این نوع خوردن غذای طبع الانضمام مثل سنگ
 کوفند خوردن و نان فطیر خوردن و خاکینه خوردن فالودج و حلوی و زعفران باب
 سرد یا سرد فرو رفتن و بلای روغن مویم روغن بر که روغن شیرین با آب بخورند
 تا آب تمام شود همان روغن بر کوبند گاه هست که سبب جوع کلی بودن کلی بود
 گرم بزرگ در دوده ها غذا را آن که خورند و معده جامع نماید بدن علامت
 احساس است بخرابان که مرها و صعود کرده اند و دوده بسوی معده علاج آن قی
 خراج آن که رها است بخوبی که در ارض ملن کوی میشود انشاء الله جمیع
 از بلیوس و انبارت است از جوع اعضا با شبع معده پس باشد اعضا جامع بدن
 بیری غذا و معده عائق و گاه هست دموین زبان بونیاق جوع میگویند و بول خورند
 و سبب آن سوء مزاج با و راجع است معده را قاتل برای قوه حسن قوه جذب علامت

X

شعله قه است و هزال چشم و بطلان شهوة و احساس کند و درست گذاردن بشکر
 سبزی یا وحی که حادث میشود دندان غشی از برای ملل و بسیار مار شود این از
 برای مسافرت در راه علاج آن در وقت قویه غشی یا شیلان آب سرد بر صورت مودود
 بریدن میوه ها از نشستن اطراف و گذاردن مویان و صفاد کردن معده بمقویات
 مانند سبزه و مال و عود سنبل الطیب مصطفی علی شرح اما بعد از طعام بیان که فرموده
 باشند بشراب که مزاج کوره باشند بکلاب و آب سیب عرق کافور یا عرق بید مشک و اما
 سر بعد از انقضاء و نفوذ مثل مدفعات معموله از مزاج یا نفوذ و زیاده و در چینی و خوردن
 و طریقه های عصر مشرد و بطوریکه با تریاق ماروق و جوارش عود و بعضی اوقات حادث میشود
 بولوس از اخلاط بلعید غلیظه لزجه فم معده و علاج شفه معده است بسیار
 آن مشکل است از برای تنقیه یا قوی یا سهاال است و مسکوخته مانع است اسهال را و
 کاهی حادث شود بولوس از ضعف شدید و دم معده با حرارت قویه در فم معده در جمیع
 بدن وی مانند این نوع بولوس غشی شیخ این مراد ذکر کرده است علامت سوء مزاج
 و قوت عطش و بیس نبض و انکس از مرض مالک نیست نفس خود را هرگاه کرسه شود و یا
 افتد وقت طعام غشی حادث شود سنا قطره آن علاج آن در حال غشی حیرت گذاردن
 شد بعد از نفاقه طعام غلیل است بعد از نفاقه سرد بعد از نفاقه یا مقلان کشیدن
 که سر کوره باشند باب تارین و آب سیب و مسستی و معالج نکند این نوع برده و این
 از ریح شود در عطش مزاج یا سبب اجتماع اخلاط است که سوزاند و غلیظه و
 یا غلط شکست شدید الیسی مثل بغم کفی باقی ماند این عطش و باقی ماند و این
 محتاج به آب و این خلط است که اندک بار وی ماند عطش علامت اینست که سنان
 نمیشود و این عطش از آب خوردن البته بگذرد هرگاه در عطش سکون جبر سنا صعبه
 و گفته اند که سیر مسکن چنان عطش است که میشود و نفوذ و است و این مسکن
 میگوید با تخاسیم بصورت سیرت کین عطش کند بشرط آنکه عطش بلغم باشد و بعضی
 مطلقا انکار کرده اند میگوید بطوریکه حکیم که سیرت کین عطش کند اگر عطش
 فم معده باشد و اخلاط علاج بمقویات و مصلحات مثل سنگبین و آب کیم و انکار کردن

در علاج
 عطش و غش

از غذاها بگوشته نیم فالودج و امثال آن و بعضی آفت عطش از فم معده میشود و بعضی
 صفاد و بافتن شود یا سبب پس بعد از حرارت و بیس بعد از غذا و است عطش و
 گاه هست عطش از جورت گذاردن یا آورده گذاردن یا سوء مزاج کید چنانچه است
 یا سبب سده است که عارض شود میان کید و آب که نمیرساند و شوره و گاه هست
 عطش بتقریب سوء مزاج عارض است چنانچه در فم یا بیس است و علاج این عطش
 از این در مقام خود و گاه هست که عطش عارض شود از شاییدن مزاج یا سبب یا از
 یا طعام کربا بقویه یا آب و علاج همگی آنها تمام ماء شعیار است اما با سبب و از کید
 و چکیده کد و آب هندوانه خوب و آب خیار شیرین هم حرفه یا آب سیب یا شربت
 و غذا شوپای و در شک و غور و آمیزین بدهند یا آنکه آب این میوه ها را گرفته و
 بر فم کوره نان خشک و نان ریخته بدهند و فم را با سلیقه و چینی عطش فم
 و قله قوه و است غذا و قوه و بیس و کاهی عارض میشود عطش بعد از سوء مزاج
 هرگاه افراد در عمل کند بر تبه که روایات اصلیه و تحلیل و در علاج آب غوره و اسهال
 و دانستن میان اعضا و برون بنفش و حمام معتدل رفان کاهی عارض شود و کاهی
 عارض شود عطش از خوردن گوشت آنکه که معطش است سمیه یا بعقب خود و نه بولوس
 شدت تحلیل آن رطوبت را و علاج اینها اشامیدن شراب است مگر و ماء الشیرین
 و شربت بنفش و آب هندوانه و آب خیار و عصارها مفرج با و دادن کاهی حادث شود
 از خوردن سم و کاهی حادث شود از خوردن اخلاط غلیظه مثل باقی و علاج آن سنگبین
 خوردن و آب گرم بعضی گفته اند که بزنجبیل و کد عطش او سبب نیست که چون سر
 آن میگذرد معده و بشک پس مقویه میشود طبیعت از برای دفع ضرر و مصلحت میشود
 خون و روح از این حاصل میشود و از آن مخزن تا آنکه متکثف شود و بعضی کنند فم معده
 پس مشتاق شود طبیعت بجزی که سبیلان کنند او که زایل شود و کثافت و گفته اند بعضی
 در خصوص عطش از بدن برف و بجم آنکه سبب سردی میگزیزد حرارت غریزی بجانب
 قلب پس زیاد میشود بخونه و بر سبب حرارت حادث میشود عطش و بسیار گفته اند

این اذله را در ویسیا نکرده اند و قرشی دلیل دیگر اقامه کرده و علامه ایراد بر او کرده که فایده
 ندارد این گفتار دوم سال عمر است و در معده کاه هست در معده و در کرم
 و موی یا صفراوی و علامت تپاست و التهاب در موضع معده و جمع شدت عطش
 و کرب سقوط شهوة علاج ضد باسلیق است و سهول تلبین از فلوس شیرخت
 ابانارین و آب بول کاسنی روغن بادام در فلوس دوم یکشقال هلیل سیاه داخل
 بخوشانند در فلوس سیم پوست هلیل کابل جوشانیده اضافه نمایند و منقوش
 سهولات ماه شیر است و شربت بنفشه فقره سیمستان و در دناک طباشیر
 بعد از سهولات قرص طباشیر با آب غوره بدهند و غذا کند بادی و در معده مثل عسل
 صندل شرح شیاف مایه و بتدایخ قابضات داخل نمایند که در آن بوده باشد
 مثل کلرین سعد حفص میکی و آب همیشه بهار داخل نمایند و شنیدیم که در بعضی
 معده بدهد علاج آن تریاق فاروق و اقضا را و غده لطیف و عالی آن در معده
 با سر و نخواهد در معده بخاکست چوب سیم از هر سبیل الصبر که معمول کرده باشند
 و استغراق نماید بطبع و قار خشک عنب السلب سپستان جوشانده فلوس
 خراشیده و هرگاه نیم شقال صبر سقوطی داخل نمایند نرنگد و در کتب که در
 در در معده و میتوان شد که در صلب سوداوی در معده بدهد سهولات
 صلابه و در تغییر دناک بشیر و خشکی چشم علاج بعد از منقوش بر سیاهان اصل
 عنب السلب تخم خیار شربت نیلوفر سهول فلوس بنفشه کل شرح پوست کرم که در معده
 شیر خشک تخمین و روغن بادام و شاهانه سبز هرگاه بعد از چهار پنج سهول یا سبیل
 مثل انار جالینوس او غار یا بد نیست و نخواهد شد معده را بجلد بذر دناک معده
 با بونج کافش انستین و عفران باب کلر قهرت پد مرغ سحر شاق کاه و روغن زیتون
 میگوید طبرسی که گاه هست سرطان در معده بدهد سهولات دناک کرده اند خیال اطباء
 سرطانی در معده بعید است علاج در سبیل معده و قروح معده بسیار اتفاق افتد
 که جمع شود و دم و میگرد و خراج علامت شده زبان است و قوه تب هرگاه اقام

شد قهق مستحکم شد تب ساکت شود و جمع ساکن شود و انتفاخ باقی نماند علامت
 انفجار شمع است و تکان خوردن و اختلاف حرکت و کوشیدن و در چنانچه
 شد که بخیر شد علاج شیر افروختن و آب کرم نشستن و دست مالیدن و صواب
 و خوردن ماه شیر یا شربت نیلوفر شربت بنفشه هر دو در دوامه شیر سرفه از
 در اخون و علنا فارسی که برای شعی کل از سی خوب مساری کوفته و بجه یکشقال
 نیم داخل ماه شیر نمایند و هرگاه کل شرخ خرد داخل نمایند بد نیست اما قروح
 معده علامت آن شده زبان بعد از غذا خوردن و شدت و جمع و خوردن قروح
 و غذای شد حضور در میان نفیس یا بزرگد لای لای ناف و ایضا از علامت
 کثرت در جسام است و روی بد جشاست و خشکی زبان و قرص که باو شربت
 در قهق و جشاست و شتاب قطی و قهق حادث میشود از معده با از معده طعام و جشام
 حالتیست که عارض شود از ریح که کذبه شود از معده بنفشه و هرگاه بسیار شود
 که در معده طعام یعنی هضم نمیشود شمالان که معده را و شتاب حالتیست که کاه
 شود بان انسان بیوی کشودن دهان که حادث شود از صعود بخارات غیر منقسم
 بیوی سرد و هرگاه حاصل شود این بخار و جمع شود این اجزای تفک شفتین غلیظ
 مقدار شود و فصل کند طبیعت دفع از او اینها شود شتاب در وقت قصور هضم
 و قهق است که حاصل شود این بخارات در عضلات سائر بدن و علاج جمیع اینها بخورد
 هضم است بخوردن هر آن کلاب و کاشی کلاب نوشد و در جوارش عود جوارش
 بتدایخ و قی کردن مع عبارت داره اطباء قی و شیان اساقی عفران اینست که
 حرکت کند برای دفع آن غذای که در معده و باطل و معده هست قبول دفع
 و باطل و معده است که معده حرکت کند برای دفع آنی و بزرگد دست و صندل قبول دفع
 و بزرگد و در انشیان حالتیست از برای معده که تقاضا کند بسبب آن حالت که کویا
 میخواهد دفع شود یا دایم از انشیان لازم و قهق نفس کویا و سبیل بن احوال
 احاطه فاسد است که میگرد معده را یا میریزد در جوف معده و عارض میشود در آن

قروح و تپان

قروح و تپان

قی بان اخلاط در معده نفوذ دارد و عارض او شود تهوع با الی غیره سبب اکثر
نشود و مریض نشود در انقطاع و این اخلاط اگر کم است و مغزوی و علامت التهاب است
و عارض او تهوع می یون و باید علاج قوی و گرم و سکنجین و حقیقه های متوسطه
پس که اسهال دفع آن قوی کند و با تارین و اگر قوی تر نفع دهن شیره کشمش هر روز به هر سه
و اگر خشک نفع در آن دینچه با معسلکی خوب بود و نفع دهنده و اگر با تارین باشد
قوی و آب بر ترش هم خوب است و شوره های غوره غذا دهند با نفع و قلیه های و حلق
هم خوب است حضرت استادی در حقیقه فرمودن آب نارنگان ترش نفع معطل
و گاه هست که این اخلاط در غیر معده متکون و راجع بلکه از اعضا دیگر منصب شود
مثال کبد طحال و مراد و این نوع ارده از اول است و علامت آن اینست که غشیا شدن
دایره بلکه ساکن میشود بعد از آن احیاناً آنکه تازان ماده مجتمع شود و علاج آن اینست
که ملاحظه نمایند که کدام عضو منصب میشود پس باید آنکه آن عضو را قوی
شود غشیا و قوی از غشیا دایره که با کیفیت یا سوسه تارین و با کل علامت آن
تا خوشی است بعد از غذا خوردن اندک تا مایل به علاج آن تقویه معده و قوی
بخوبی که مکرر مذکور شده و گاهی غشیا بقریب سوء مزاج معده و ضعف معده
پس بخور غشیا و چیز برآورده است بر آن بلکه حرکت دهد برای دفع آن و معالجه
مزاج معده که گشت و گاه هست قی از جهت مجرای است و علامت بودن آنست
در بواسیر حاره و در روز مجرای و علاج اعانت با و است بر چیزیکه قی از ریه قی از ریه
بقی می باشد از معده و قی از آن که مری باشد و سبب آن انقباض دهان و سست
و گاهی معده و قی باشد کافی و قطع شدن رگ است و علاج آن غشیا و سکنجین
کشون است در چینه نفع از برای اتمام خون و کمر شدن خون و غشیا و آب
و آب به با و است کتله صغیر عربی و کل از مری طهارت فارسی و دم الاخرین کوفته و غشیا
به قوی هر روز بنوشند و اگر خوب بنوشند و مری بسیار با دانه و خوردن و اگر خوب
کوفته شود با ساختن موی ز ساه و کوفته گاشتی از غوره بخورد و گاه هست قی از
و خنثی خون است از بعضی اعضا معده مثل یک و سپهر سرد و قی از معده شود

قی الدم

نصف

از انج خون و عاف بعد سیلان کند من حیث لایشه و علامت آنست این اعضا است و تغییر آن
بسیار و دردی و بوشی خون و در شرکت طحال و بر آمدن خون به نفع و علاج تدبیر آن اعضا است
و سکنجین آنچه منصب شده بعد از آن قی الدم بقریب قروح و تا طحال معده است
و کدشت معالجه آن در قروح معده و با باشد که بسته شود خون در معده در حقیقه
آن در معده و آن خون متکثف بکف است و علامت آن غشیا و رقیق است و در معده و در حقیقه
خون در دین غشیا از ریه علامت است و علاج آن کشایدن آب که که جوشانیده باشد و در
شویت و غشیا با سکنجین و در دین غشیا است تدبیر هر گاه در معده و در حقیقه هر گاه
و خون بسته شده و شیره بسته شده و با جوشانیده است کف است غشیا و سکنجین که مکرر مذکور شد
و باقیه با نفع مایه حرکت و نیست بنمایند شهای این که با قوی دفع است و معالجه
به بنده شیره معده شیره و در معده و در حقیقه سبب آنکه ریه یا کبد بسیار
بلکه علاج دادن شیره را است که آن کار را علف دهند متبوت قروح و سبب آنکه ریه یا کبد بسیار
عارض از برای آنکه شیره و با باشد که در معده متبوت نشود قروح بود در عراب و قوی
بروزن عصاره است مثل آن چه عصاره هر که در اخست از برای دفع موزی قی از ریه
اجزای با نفع معده است و اگر آب است از شیره و با نفع است که مری یا کبد از برای کف
از مری و با نفع از استعدا و با نفع از برای نفع با نفع است مثل شیره در وقت سببه
و از مری و با نفع از برای دفع آن موزی و سبب چیره است که مکرر مذکور معده و علامت سوزش
قوی معده است و با نفع از برای دفع آن موزی و سبب چیره است که مکرر مذکور معده و علامت سوزش
امایق و با نفع از برای دفع آن موزی و سبب چیره است که مکرر مذکور معده و علامت سوزش
بنفش و با نفع از برای دفع آن موزی و سبب چیره است که مکرر مذکور معده و علامت سوزش
سبب و با نفع از برای دفع آن موزی و سبب چیره است که مکرر مذکور معده و علامت سوزش
و علامت آن حدیث او بعد از نفع است و بهر سبب این نوع اطفال را بعد از بسیار شیره
علاج آن معالجات معده است و چینه که از ریه یا کبد مثل سبب خون و غشیا
و در مری و با نفع از برای دفع آن موزی و سبب چیره است که مکرر مذکور معده و علامت سوزش
سبب و با نفع از برای دفع آن موزی و سبب چیره است که مکرر مذکور معده و علامت سوزش
در ریه و با نفع از برای دفع آن موزی و سبب چیره است که مکرر مذکور معده و علامت سوزش
و سبب و با نفع از برای دفع آن موزی و سبب چیره است که مکرر مذکور معده و علامت سوزش

بیکار و نفع
معده و قوی

کندم اسهال داشتند در قنوجیر مایه پخته تنور خشک باشد یا سبزی سیب یا شکر
 و قند بهشت کبرج ادرابورده باشند و طلیحیه بلیه در راه اقل زده باشد و در این فتره
 که از انصباب سوخت فصل است بعد از سابق دست حب و اسهال و مایه که
 و فلو سایلش باید دانند که در تب بتقریب قروح در سطح معده است و می
 ناسند چنین در تب را مانده البطن و تاج این است حرکت و هر یک در این نوع در تب
 کوچک یا بزرگ در همان بازایافته و خشکی و حرارت در دهان و سبب این تغییر در
 تنه و زبان و قنوجیر در حرف زدن جزم کن عدم بود و علاج آن از این اسایش چهار و پنج
 قرص طباشیر و سفوف البطن و اسهال آن مثل سفوف البطن و سفوف رقیق المعده
 شود و ای سحاق و شوبای مدیغ کشک و می تواند شد در تب بتقریب مواد قوی بود باشد
 که از سردی وقت خواب منتصب بچیده میگو در این بتقریب سوخ مزاج و ماغت بجز رتبه
 که میریزد بعضی فضولی از منفرین و بعضی بچیده میریزد از اسهال و هرگاه بداند بچیده
 مزاج معده را فاسد کنند و در تب مبهمة و علامت بخت است که در تب بعد از آن
 بسیار شدت کند یعنی چند مجلس متعاقب فمع شود بعد از آن تشنگی باید آن علامت
 نوازند از غده حنك و ساق و مری و فم معده و از حرارت دهان و لثخ و عطش در صندل
 و شیرینی از دهان و غلظت لبه همان در طوی و توش در همان و بجز در تب در سوخت
 و شیرینی با قلیل شود و طباب آنرا درده و در علاج فصد فیقار و در آن تب که بخت
 و سسها مادران بقلوس و آب کاسنی در صفراوی و نه با کردن پوست هلیلجیات و در آن
 و چند فصد ایچ فیقار و حب قوقا یا دادن در رطوبی و شمولیات طبع و خصوصیات
 موافق دادن و در آیدن سر یکسختن و دروغ با غلظت بیاهایشات مالدین و شکر
 یا با آب گرم کردن با بونه و طلیحیه جوشانیده باشند و مع غلظت شد شربت شکر
 و صندل شام با حب قنوجیر و در هر یک که موافق فصد یا تر با حب قنوجیر و در
 در حال قنوجیر را متغیر و راست فموا نفع و این است که در خواب و بخت و خواب و
 مرقع بلکه همیشه در خواب و باز بالشر نداشتن باشد حکایت کردانی حکیم در
 صاحب در بر معالجه کردم و صدیق من بود و معالجات من معده او شد مدتی من

نزد اجدهم و از این جهت از خواب بر میخواست و اگر میرفت حدس میزد که این دوزخ است و مطلع
 اوست پس امر کرد که سر بر آید و مالیدن با دویه مثل جیره و زیتون و طلوع و غروب بخورد
 معاد شد و صبح یافت و گاه هست سبب تب سبب تب سبب تب سبب تب سبب تب سبب تب سبب تب
 لطافت و کثافت و زوج یا نفاخ یا مایل یا ج یا سبب تب سبب تب سبب تب سبب تب سبب تب سبب تب
 یا لب سبب تب سبب تب سبب تب سبب تب سبب تب سبب تب سبب تب سبب تب سبب تب سبب تب سبب تب
 و قاعه و گاه هست در تب بتقریب استلای بدن است و ریاضت نکشیدن مثلاً بک ساق
 و ترک فصد کرد با ترک حمام و بالش و علاج فصد است و ریاضت و در لک و گاه هست در تب
 بتقریب سوخ مزاج کید است و علاج تقویت کید است و نوعی هست از این خلفه و در تب
 بدست مخصوص اسهال کید و از اسهال دوری گویند طلیحیه ملاحظه کنند اگر خفاش شده
 کند معالجه صفراوی کند از هر روز و در تب جنی بلخی و رطوبی و اگر بعا سو داوی و هرگاه صفرا
 در تب صفرا و خونی دوی است علاج خلط غالب است و اسهال دیگر است و بعضی اوقات خلط
 و در تب بتقریب و هاب بتقریب خلط معده است که غذا را نتواند نگذارد و این است برای هضم
 کند و خلفه مبهمة و این رفتن خلط بسبب ریختن از خلط اکالا است که میریزد معده و در تب
 خلفه جیره و بعضی اوقات از درم جار است که حادث شود معده را مثل فلو سون که درم دو سبب تب
 گران درم صفرا و سبب تب با آنکه اشامیدن او به سبب است که حاره باشد مثل شبرم و در تب
 علامت آن اینست که بیرون می رود غیر متعظم و بیاض مدیغ و در جمع و بعضی و غیر باشد بول
 خلط یا مریخ و علاج آن اینست که فصد کنند معده را بقوا بعضی باده مثل ساق و در شرج طباشیر
 فوکل مستند پوست انار و حوضر مکی معصده الحیه القیس که معجون کرده اند یا مود و آب بر لیم
 و آب بجز مکر در دهان کید با معالجه و درم کنند و بخوراند از سبب تب سبب تب سبب تب سبب تب سبب تب
 کنند با بلیغیه طبع و در دایج و امثال آنها و لقه اند هرگاه از در و شیر مریره طبع کنند و در
 خلط را این رای کلی است که خلط از اعضای غذا فاست و هرگاه از اعضای اسهال و اسهال که اسهال
 محال دانند و آنچه میریزد از این حسامان است دست خواهند بود مثل دشتی که بر اسهال
 و در تب درم در امراض جلد است اسهال مزاج سوخ مزاج کید و ضعف کید
 سبب تب کید کید کید کید کید کید کید کید کید کید کید کید کید کید کید کید کید کید کید
 صبر کید صبر کید کید کید کید کید کید کید کید کید کید کید کید کید کید کید کید کید کید کید

بر طرف شود بالکلیه هیچگاه ذکر کرده اند از شاهین و ایشان طایفه بودند از شاهین
 از سطوح که تحصیل علم میکردند از آن سوطی پاره و امیر قندهار و سوطی پاره از دمام شاهین
 و عدم فرصت ایشان تحصیل علم از تحصیل کردن چون اکابر و جمیع درستی نشسته بودند
 میکرد و در بعضی مستحق از تقیه نافذ و مقرر میکرد و از بعضی ناف مستحق باستقائش
 بر آمده شود و از مذهب ساسی بوده باشد که قانی شود و تقیه در فاضل است از اشکال
 دارد مگر آنکه بگویند که بعضی از ترشح اند در فاضل است از ترشح کیوس در فاضل است از ترشح
 زنی آمده افواج است و بیشتر با ورم بکشد باشد و علاج در میان شتر و بیلان و شتر
 شتر است امیده و بعضی اوقات بولان شتر و مخلوط ساختن و ترشح خفای مالیدن و
 بخوردن و تعلیل با ایامی و اضطراب جو شانه خورده و غریب و خوار و صبر و ادب
 دستبرد و لو کاتب و سینه نیکو و معالج است و سکنجبین بر روی و دنیا و ادب کاسنی دادن
 نفع خوب است در این نوع و در معالجه حرارت مزاج اندکین بودن قائم و مراعات باید بود
 و قریب بدشک و قریب بدین استقامت نفع است و مرعوب و قلبه دارد اما دمام قاصد است
 و کوشش در اوج و توجع خوب است و اما استسقای طبل و آن است که جمیع شود و ریاح
 در و واضع که اب در انجاء می شود و سبب حرارت مزاج بکشد است با سردی و عده و عده
 معده که هضم شود طعام در عده و مهیا نشود و برای هضم بکشد و جمع شود و از آن
 این ریاح غلیظه غیوه التخلل مواضع خالی در حشا و علامت آن اینست دهرا و در
 بشک و شست و زدن و از طبل و سیاه شدن این هم بر آمدن ناف زیاده و علاج فلوس
 و آب کاسنی بخورند که در ضعف بکشد مگر است و در ریک کرم و فتن و کما و بیلان و در
 ناک کرده و ملاک و در بول و در جندی بدست و چوب کو و در سداب و امثال آن
 در امراض طحال و مراده است و امراض بر قان سوء مزاج طحال اول و طحال تقیه طحال
 طحال سداد طحال فم طحال مجاره طحال وجع الطحال اما ادویه مفیده که در مزه
 و طحال فافست اثر هر که طرفی بسازند و معده طحال اب بخورند و در طحال نافع است
 و همچنین هر که از آن طرف طحال بخورند و در جند و طحال جو شانه ان با نفع است
 لوقه و یون نفع دهد طحال نفع دادن عجیب هر که طبع آنرا با سکنجبین و کوشش

در امراض طحال و در امراض طحال و در امراض طحال و در امراض طحال

کثیر النفع است بلکه عجیب النفع است در بر قان بطبع و تقیه و تقیه است میگوید جماعت هندی
 طحال می کند بان محلول و در نصف هندی و نصفه و ابطال که از آن و می بندند بدستمال بستان
 و طایم می کنند این امر را بر تبه که جمیع شدید به سدر بن نفع دهد نفع بین بول انسان
 جالینوس که سطوح و در خوار و بیکه امر که نیکو باشد بیا شد بول انسان سه روز متوالی بکشد
 کف بیل شامید و صحت یافت و بیل شد طحال را و این امر است بفتح کند سده طحال را و هر
 بخمیس آنند در سر که بیا شد و در هفت روز متوالی بپاشند و چهار روز آن را بخیر بخورند و اول
 بخان کنند و ضامان خوش طحال از اجزای که ضامان باشد که در طحال نفع کند و در نفع دهد
 و در طحال که مزه بر باشد حبه انحرار است طحال را و این تلیس کند صلابه طحال را
 ضامان با و در کوشه تقیه کند سده و بکشد با حوض نفع دارد و جمیع طحال را و با و ضامان
 نفع دارد و در جمیع طحال را شرا حوض نفع دارد و بر قان و طحال را شرا ضامان و نفع است نفع
 در دبا الجیم و شک و حوض نفع دارد و بر قان اسود و با سکنجبین نفع دارد و بر قان
 آنرا از سر دارد طحال را که ضعیف باشد خیار شتر نفع دارد و بر قان و در جندی کوشش کند
 ردا الجیم نفع دارد طحال را سر قان نفع دارد و بر قان اسود و در نفع دارد و بر قان
 طحال را طحال را که کولک کند از آن و تقیه اند که هر که به بندند بکوشش شخصی که با و جمیع طحال
 باشد ساسی کند و فم شتر و هر که بخمیس است و حبه از آن با قلیل شتر و نان قریب با غنی
 سعو طحال را در بر یعنی صاحب بر قان میرد زردی چشم آن صدف هر که شام و کشتن آن
 طحال را و ترک کند نفع بین طرف هر که شام از طحال دهند و به بندند طحال را و بر قان
 سفر نفع دارد و بر قان که از سلسله باشد خصوصاً با انیسون و عرق انیسون نفع دارد
 ریاح شد یله کرد و طحال بوده باشد غاف نفع دارد و صلابه طحال را غار بقوه نفع دارد
 بر قان و طحال را فراسیون تقیه کند سده طحال را و نفع جلی نفع دارد و صاحب بر قان
 قرن الا بل و المع نفع دارد و بر قان قشرا اصل الکر نفع دارد و جمیع طحال را که نفع انحصار است
 از برای طحال شرا و ضامان با و در جو و استسقای کما و طحال ماده غلیظه سودا و بر دبا سکر
 تقیه سده طحال را و قلیل میرد از صلابه هر که به بکشد و ضامان کند طحال نفع دارد و کما
 هر که به سوزانند و بپاشند با سکنجبین کوشش کند طحال را و در بر قان و بر قان
 کما و فلوس نفع دارد و بر قان اسود و با سکنجبین نفع دارد و بر قان و در نفع دارد
 می کند صلابه طحال را مله الجیم نفع دارد و بر قان و با انیسون اسهال سودا و بر قان

در امراض طحال و در امراض طحال و در امراض طحال و در امراض طحال

نقطة ١١

151

مجلس و نشست و برخاسته

بر سر ایشان نفع دارد سیلان فضول از معدن و اعصاب از الفرس قطع دارد فوق استلا بر
زما و انجا نفع تحلیل میرد ریاح بطنه بن قطونا اسفر است نفع دارد استطلاق بطنه از ان
باشد بر الحار از نفع دارد سحر و قروح اعصاب از ان نفع شربان نفع دارد قوی تر فعال
کم و زیاد الحار پاره کند اعصاب و سحر کند شکل و مع دارد اسهال از ان نفع دارد و در
هر که می باشد با حبس از شراب و زهره ها می باشد نفع دارد سحر و هر که می باشد با حبس
اسهال کند بلغم را جمع کند و در مده و نفع دهد و در مده و نفع دهد و در مده و نفع دهد
برقالتان هر که بود و در مده و نفع دهد و در مده و نفع دهد و در مده و نفع دهد
نفع دارد سحر و عقار معاد از ان بطبع تقیه کند اعصاب از ان نفع دارد سحر و عقار معاد
قوی معاد استلان از ان تقیه کند اعصاب از ان نفع دارد سحر و عقار معاد استلان
استطلاق بطنه از ان تقیه کند اعصاب از ان نفع دارد سحر و عقار معاد استطلاق
ان بواسیر با خشک کند بواسیر را می بیند شکل از ان تقیه کند اعصاب از ان نفع دارد
بگویند با نفع و بیاض است که نفع کند شکل و هر که می باشد با حبس از ان نفع دارد
بانش می کشد کرم بقدر و طول شور نفع دارد بواسیر را می بیند شکل از ان نفع دارد
دارد در سنجاری از ان نفع کند قوی تر نفع دارد بواسیر را می بیند شکل از ان نفع دارد
سحر است ترس می برد کند کرمها را طعم و حلا بران و طعم و حلا بران و طعم و حلا بران
قوت ان یعنی از ان تقویت کند معاد و معاد را قوت شای حبس کند شکل و معاد را قوت
نفع نفع دارد در سنجاری از ان نفع دارد بواسیر را می بیند شکل از ان نفع دارد
بجوز ان بواسیر را نفع است جوهره ها می خوردند با کاه امواج کرم و دره کند و دره کند
حوضه را قوی است هر که انصافان پوست انار و نصفان از ان نفع دارد و دره کند
حبس از ان نفع دارد بواسیر را حبس از ان نفع دارد بواسیر را حبس از ان نفع دارد
ابزار کرم کرمه با دروغ کل مرغ نفع دارد قوی تر حبس از ان نفع دارد بواسیر را حبس
در مده و نفع دارد معاد را حبس از ان نفع دارد بواسیر را حبس از ان نفع دارد
بویزارش با دروغ حبس نفع دارد قوی تر حبس از ان نفع دارد بواسیر را حبس از ان نفع دارد
قوی معاد را حبس از ان نفع دارد بواسیر را حبس از ان نفع دارد بواسیر را حبس از ان نفع دارد
می تواند در معاد را حبس از ان نفع دارد بواسیر را حبس از ان نفع دارد بواسیر را حبس از ان نفع دارد
نیمه مثال خورد نفع دارد قوی تر حبس از ان نفع دارد بواسیر را حبس از ان نفع دارد
نفع دارد قوی تر حبس از ان نفع دارد بواسیر را حبس از ان نفع دارد بواسیر را حبس از ان نفع دارد
نفع دارد قوی تر حبس از ان نفع دارد بواسیر را حبس از ان نفع دارد بواسیر را حبس از ان نفع دارد

المجلد ١٤

صلى الله عليه وسلم
على سيدنا محمد
وآله الطاهرين
العليين

1891

دکتر المصطفیٰ
قصر العبد

بکتابت محمود رضا خان

د. ۱۰۰
۱۰۰

[Faint handwritten notes or bleed-through from the reverse side of the page.]

لب حب قرط و حبه الخضر و کنگر و تخم اخراج مثل مغز ساق کاو و کاو کوهی و مغز ساق
 کوسهند و تغذیه کردن و سق در البرنجین و ان شیر کاواست که بخوشاوند
 بذاث ان برنجین بدستیکان بسبب خلوت ان و برین ان نیکو شود هضم ان
 و خلوت کند انرا اعصابا شتیاق و غذا میدهد بکلیه و از برای حبه ان نیز
 بمسبب بکلیه ضعف کلیه بسیار سود فزاج ان با هزار و اما انتاع مجاری ان
 یا کثرت استعمال مددات یا صدمه یا تعب که بخورد از مغز خصوصاً در باره
 یا سواره و علامت ان بول کردن است مثلاً بکوشش با رجوع در صلب اتفاقاً
 قله شهوة باه و قله بول و تعفید کردن است بمسندل سرخ اتفاقاً و خوردن اگر با ناز
 باشد و درین کل سرخ با سرکه بمالند اگر بوده باشد سبب هرگز بدین علاج ان معالج
 هرگز کلیه اگر بوده سبب ضعف و انتاع و تضعیف حقیقی است زیرا که ضعف
 معنی است اولاً آنکه ضعف به هر مد جوهر عضودوم آنکه ضعف شود روح انچه
 از قوه متفرقه است در خصوصیم آنکه ضعیف شود نفس قوه لکن ضعف
 که متعلق شود عضو و ایافان و اعصابا و هر متشخص است بعضی از بعضی و علاج
 انتاع این اسباب مذکور است مثل جماع و کثرت استغراق و ادبار و کوب و
 خوردن از این که سرد نمایند و نه موی را شیر کوفته و داخل نمایند یا سه کوبه برات
 اندک دم بوده و قسمت ان نوع از غماست و کوب که علف مرمر گویند و صغی خورد
 و هج درای و امثال شیر نیست خصوص شیر بز شیر که نفع عظیم دارد و نظیر ندارد
 امراض کلیه را بر شیر از درای بهتر است ریح کلیه کافی متولد میشود در کلیه و غلظت
 و علامت و جمع و تقد است از غیر ثقل و علامت حصاة میباشد بان انتقال و کثرت
 میشود بر کوب و هضم نیکو و علاج ان شرب مددات است که محلل ریاح باشد
 مثل شیر تخم خیارین را زیاده باشد به شربت بنفشه و خماد بقره کون کومانی و دقیق مدد
 با بونج شویت و کاد کردن به نیک و تخم الوخا کسته و روغن مالیدن بر و عن قسط
 و بنج و روغن خیری و سداب و جمع کلیه میباشد ریح است ماضع کدشت معالج
 ان یا دوم حصاة یا قروح است و باید معالجتان و بران نفع عظیم دارد و جمع کلیه با قوه

ریح کلیه

ریح کلیه

و شویت و بول کله باطل خطی و دم کلیه میباشد یا کرم از خون غلیظ یا خون رقیق متفرق
 و علامت حمیات مختلفه صاحب هیمان غیر منقول که قویه ندامت باشد با الهام
 سوزش و وجع در موضع کلیه اگر طرف راست و در دایره باشد وجع با دواست و
 بیکره هرگاه کلیه چپ دم دارد و وجع مابین نزدیکی که است با سیکو میباشد
 خصوص در وقت سرد شدن بایلی کردن و تشنگی بسیار در سرفه پیوسته و قوی
 صفرا و عسر بول و عسر بران علاج فصل اسهال و شامیدن ماه شعی و رو با شربت
 و طرف عصر احباب اسفرا عرق بید احباب بیدانه عرق نیلوفر بدهند با کل و مرغی کل
 و نماد کردن باره جو و صندل و سرخ و شیاف ماسیثا و آب غلب و آب کاسنی و روغن بنفشه
 و هرگاه کدشت و سلطنت صلبا که عاقل بود و دم و تب سیک شد احساس کند
 و در وقت باده به هر مد و وجع و شدت کند بذا نکه میخورد و دم متفرق شود و این سر و نیست
 که خدا کند با کل و حلیه خطی بزکمان ارد جو یا ب کرم و روغن سیر و نظیر آن یا ب کرم یا
 بوز سفید و امثال خطی خیارین غلب است چون یافت نشد و سیکم تمام شد تمام شد
 فضل کبوتر و از کرمه و غبارا سیاه و مکرو حرکت دهد و قطن را بر هرگاه منفرشتد بپزد و آمد
 چرب پس یا شامد معر خیارین معر خرب کرم مک و کند و زیاده با عرق سید شربت بنفشه
 و بعد چند روز بنفشه را با غلب است کالنج خوشا نید اما باید قلو س شیر خشک و
 آب کاسنی بدهند هرگاه سرفه نکند یا سرفه خوب نیست سه روز بکورد و در میان بعد از آن
 بدهند شیر از ان پنجه شقال تا شصت شقال یا قوه معده هشتاد شقال هم میتوان داد بشرط آنکه
 تر نشود شیر با سد نشود بعد از آن ده یک دفعه همان قلو سر بدهند و شرطد و شیر از ان
 افغ حامل نباشد و پو و شکسته و نرم دار نباشد و از وضع حمل ان دوما که نه باشد
 دارد با عمل بسیار نکند و مشقت نرساند و تعلیق بقیل با جو و کاه فایز و جوال و
 نحو بدهند یا انکه خواهر جمع از اخوش کلیه بشوند و علاجی از درای امراض کلیه بهر از ان
 شیر نیست و طرفهای عصر هیمان از کالنج خوشیده با کل و روغن و شربت خشخاش
 و مکرو وجع کلیه با قلع مشبه شده فرق مذکور شده است بدان فرقی که
 قلو س در تحلیل او رام بقیل پیچوا از قلو س در کلیه سهام معر است سوای قلو س

دم کلیه

صفت ورم صلب در کلیه و علامت آن ثقل عظیم است سبب و وجع قلیل و در
بول و نزلت بول و بسیار شود که در ایامیکه ورم صلب در کلیه بهم رسیده باشد
بهر سبب از برای احتیاج سبب در کلیه گفته است طبعی حکیم که مکرر عارض شده شود
از ورم صلب کلیه تب دق از برای اقطاع غذای قلب و کوبش عرقی صاعد از کلیه بقلب
که از آن عرق غذای قلب باید جاری شود و علامت آن عسر و مشكل است از برای سختی و
وسلابة جوهر عضو حرارت آن و کمی رسیدن آن و دو الکلیه داخل خارج و علاج آن در حال
تقصید فتن است بفتاد محله مثل یا بونه الکلیل بدین کتان و حلب و طبعی با مقول الشق
و پیه دب و مغز ساق کا و و ما لیدن بودغن یا بونه و دوغن غاز و کافش و کبک و
شور و عن قسط و شوی و نخل کردن بطبع یا بونه خار خسیل و کتان و پیچ و بنفشه
و انجیر و کلیه بسیارند و در محله است مثل لهاب و بیشه خطی شیر تم خیار تم کبر و
با شربت بنفشه بدهند فروغ کلیه بدان توجه تفرقا افعال است در حکم بنفشه شود
ما انقطاع عرق باید که منفر شود یا غلط حرارتی یا بوقی که منقطع شود یا تا اکل شود
وجع در قفس است پشت شریک و انقباض و قد و خروج مدام چون پوست در بول
میان قروح کلیه مثانه اینست که قروح کلیه با سلسل البولست و قشور بدان شرح است
و قروح مثانه با عسر بول است و قشور در آن مقید است و قروح کلیه داخل و جفا است
و قروح مثانه وجع آن صعب است و استدل بوضع وجع کند کلیه و در پشت است
و مثانه در عانة است و بول در کله متعفن است علاج آن فصد یا سلیق است از قروح
در تنه و قروحی که باید صاحب قرحه را در سبیل مشه و بر اضر است گفته است جالبین
حلیه البه که اسهال خرد و سبب کلیه و سبب اسهال آنکه او به سبیل خالی نیست از قروح
شوری و حله بکلیه و باره بکرو و اعراض شریک و زیاد کند قرحه را و در آنکه موارد و در
در حکم امر از آن بسوزانند و معارضت میرساند کلیه را بشمار کوشش زیاد کند قرحه را
و شریک و سبب اسهال و در آنکه موارد و معارضت میرساند کلیه را بشمار کوشش زیاد کند قرحه را
از جهت محذب و زیاد کند و در آنکه موارد و معارضت میرساند کلیه را بشمار کوشش زیاد کند قرحه را
عسر از آنکه موارد و معارضت میرساند کلیه را بشمار کوشش زیاد کند قرحه را
سبب عدم تمکن در وادان موضع با قوه دفع بول و فضالت حاره بتقریب دفع آن زیاده

وجع کلیه

موضع اید یا بول دفع شود دیگر آنکه عضو متفرج در اندام سکون مایل داشت باشد تا کند
و کلیه را تمکن نیست عضو متفرج بول است در مثانه نیز همین عسر است به علامت آنکه
در آن بول مدتی ثابت بماند و جمع میشود مانع اتصال او است حبس بول در آن دوم آنکه مثانه
عضو عصبی است و قروح عضو عصبی عسر و مشكل است و عسر و یاست از کلیه که نیست
غالب است و قروح که با نافع اجبت در این ناخوشی و کل از بی انباشته جمع عرقی کثیرای غلبه
با شربت تم خیار و جرب کلیه عبارتست از انفجار شور و صغاری که عارض شده باشد و گاه هست
از برای کلیه شور و صغار از اخلاط مزاجیه یا یورقیه پس متفرج شود و علامت آن علامت است
از وجع بول خون و سردی دست پاها و دفع شدن قشور سفید یا چرک قلیل و عارضه در موضع
کلیه و با باشد که وجع در جرب کلیه عظیم باشد و علاج آن فصد از سلیق است و شربت
بطبعی شاد و قروح میسان تم خطی خجاری جوشانیده شیر تم خیار شربت بنفشه و در سیم
ما ضافه بنفشه فلوک شیر شربت ارکاسی و دوغن یا دام تربین المونجار و حقه کردن محقق لینه
در این مقام مناسب است و بعد از تقصید کردن شیر الاغ بخور مقوم در جرب دفع نشو مگردان
چوب چینی دو ماه بشراط آنکه چوب چینی خوب بوده باشد و پودنه کردن آن بنویسند
امراض کلیه ملو ط باید داشت در زیابیطلس آن اینست که بپزدن می اید بول و همانکه شربت
بود بحال خود از غیر آنکه متغیر شود در دهان قصور و کفتم شود و بی آن سلسل البول و سبب
افراط سوز خارج است که گرم شود از برای کلیه پس جنب کند ما اید از کبد فوق ما تحت و بی
ایفراط و کلات و قروح آن زیابیطلس است در لغة عرب و می ناسد و کاردیه و دوازده و علامت
عطش است از غیر تب و بول کردن دائمی بغیر حرقت و اینکه می باشد بول سفید و قی مشبه
جاری آنکه کلیه مهلت نماند از برای آنکه متغیر کند و ناک و اقوام ارد و علاج سقی ماز شعاع
شربت بنفشه و سربت اماره که جمعه در آن غالب باشد و از غوره و شربت بنفشه
قوس کافور را مواظبت کردن که آخرای آن اینست طباشیر صندل سفید که شربت
تم حاتم تم کاهو تم خیار تم کدو صمغ عربی کل از بی کافور و قروح طباشیر بدهند که فو
طباشیر تم کاهو تم خیار تم کدو صمغ عربی کل از بی کافور و قروح طباشیر بدهند که فو
و قروح زیابیطلس بدهند طباشیر و با سوس تم خرفه تم کاهو تم حاتم کشید بشک کل از بی

عسر و یاست

عسر و یاست

صندک سفید کلنار سماق صمغ عربی کافور کوفته پخته خیار کوده باب خرقة و آب کاهو باب انار
 قرص پستانه و خنک کنند مکرر از صندک کلنار با قیاس کل از منی سوپو جواب کاهو خواب کردن و پشت
 بر دیارین باده مثل نیلوفر بنفشه کل سرخ فجاج و سیب کلسید و غلاید دهند مثل شور و
 شویایانار یا مشک و قول قیل است که زیاده یمن از برودت بود باشد که مستولی و جمع بدن
 یا بکلید حاضه از شرب باده یا سرهای شدید و علامت انعدم و علامت حرارت است مکرر
 و طش بدن بکشد یا شد یا میضی مکرر اندک با عطش و علاج آن برده بایشان و غیره و خوردن
 از برودت مشرد و پیوس و تنفیه کردن بقی صمغ سکینین و دروغ قسطه مالیدن و دم بوق
 بیشتر اوقات عارض شود از برای مثانه و دم گرم از خون کور و لطیف یا مدد صفرا یا ابتلا
 حصاة و علامت وجع شدیدا است یا عس در عانة و احتیاس بول و تب گرم سوزانست
 و سیاهی زبان و اشتقاق عانة باشد که ظاهر شود سرخی از خارج بیابا باشد که در باسد
 احتیاس عایط علاج فصد از با سلیق جلوس در آب جوشانیده باشند با بنفشه خیار یا
 نودن مثله بود و بنفشه و خنک کن شیر و کجند مقشرونان پاک کرده از شویایانار و خنک کن
 و در قیاس با بونه خنک و خنک یا شویایانار باده قابضه منراست از برای خنک باده و اگر خنک
 باده بود بنفشه خطی اب کاسنی عنب الثعلب بعد از آن خنک کن بقی و علی از موم کافوری و عس
 مغول و سرخ و اخل کن با بونه و بر دکان ارد با قیاس بنفشه کیمیا رب مثلث پس اگر خنک باده
 و لاجع کن غرق که کشته شود در دیلر کلیه و قاعی عارض شود مثانه را در دم صلب و عارض شود
 و در حار یا بقلب ضرب یا مقلطه و علامت عسر بول است و عسر عاید و ظاهر شود و در مکرر
 دم عظم باشد و علاج بعد از فصد کردن طراهای صمغ قزح خیار انیسون با عرق بیدار باشد
 و در فصد منجی بدهند از عنب الثعلب خیار فلوک دهنه از پر سیاوشان بنفشه
 فلوک شیر خشک و روغن با نام و غلاید شویایانار غرق بچه با نمود کلم و نشستن در آب زن مثل
 بابونج اکلیل زنبق پیس مرغ و اردک و خنک کردن با بونه ملکوان کل خطی معرسان و کان
 و در عس زیتون قزح مثانه و سیب ان سح است از خلط مراری اکل یا حلس یا حصاة
 یا افتحار و دم است و علامه حرقة بول است و یقین بول است و عسر بول است و غرق
 مده است و ساو مثل صمغ و حلاله و علاج اینست که خطا کن چیر که منقوخته
 باشد مثل قرص طباشیر قرص کیمیا قرص کاکج و صمغ قزح اینست کیم خیار مقشرونان

مهم است

قرص

کیم کاکج تخم کرفس شهدانج کل از منی صمغ عربی دم الاخوين بن الخاقیون کوفته و پخته قرص
 صندان شربت خشخاش خوب است و در طرف روزه بچکانند و داحلیل خیار یا سیب
 در دویه عین متعارف است همان شویایانار یا شیر و خنک و خنک یا کیم و جمع شدت داشته
 باشد و اگر نبوده باشد و جمع شد بدن کل از منی و شاح کا و کوی و شادنج و کندر سفید
 یا شیر و خنک بچکانند و مهره مرچکانیدن یا شیر و مغز دانه کرم یا شیر و خنک یا سیب
 اسفزه یا شیر و خنک بچکانند و یا شامد شیر لاغرا یا کیمیا صمغ قزح یا کیمیا یا
 شیر است در جرب و مثانه سیب خلط عارض شود بوقی است که حادث کند در آن مورد
 و علامت حرقة بول است بوی بد و وجع شدید یا غارش و رسوب مانند غلاید و غلاید
 و بیابا باشد که بود باشد میلان بر دوام رطوبات صلبیه بیابا باشد که میلان خون قلیلا
 قلیلا و علامت آن لعاب میدهانه و اسفزه و نشامه صمغ عربی کثیر و شرب ماء شعیر هر روز
 مطابق است از برای نبوید کردن و مسکن و جمع و مسکن حرقة و جلای مده از غیر الخ
 شویایانار یا کیمیا مدیکه محال اید و روغن یا نام با مرق عروس در جامت مادن و از آل اب
 نندک و یخنک مثانه بلعاب اسفزه و شیر و خنک و روغن یا نام نافع است و مکرر تجربه شده
 چکانیدن همین درواها جو دم در مثانه علامت آن سبوق بول دم است از برای افه
 در کبد و کلیه یا خنک یا مقلطه بر مثانه و عارض شود بعد از آن کوب از برای آنکه مستحیل
 از سبوم قتال از مثانه بچاره روغن و قلب و سرد شود اطراف از برای ضعف قلب
 نفس و صغر نیز از برای ضعف قوه طلیه و عرق سرد و بیابا باشد که بوده باشد شکان از
 استیلای سردی علاج آن سکینین است سکینین غصلی نافع است به شویایانار یا کیمیا
 یا هم مثال خاکستر خوب درخت انجیر است یا بچکانند و سکینین مدکور و عارضه
 کرفس ترپ و سداب و اینک بنشیند در میان ابها یا کیمیا جوشانیده مانند اکلیل خاشاک
 المولان یا بچکانند و سداب الخوان بچکانند و داحلیل بمرمایه خرگوش را بد و مشک و
 کند و تقطیع و تحلیل کنند پس کفایت کند فیها الاعلاج نیست مکرر شود مثانه و وجع
 مثانه یا سب و دم است طروج است یا جرب است یا سبب حصاة است یا سبب
 مزاج است که عارض شود و کثرت متاولی مدرات و اشیاء حاره علامت وجع و نه است
 و وجع مثانه و عطش علاج فصد با سلیق است و شامیدن شیر نیم خرقة نیم خرقة

جرب مثانه

مهم است

وجع مثانه

سرهای بسیار برایشان غلبه کند پس ممکن نشود برای ایشان امسال بول و علامت آن است
 که بیرون می آید بول بدون سحرش و عطش و بشه سفید است تقدم دارد تدریجاً با رطوبت
 علاج دادن مشهور بطوس و اطریفل کبر و جوارش و هرگاه که مخلوط کرده باشند توابع مثل
 صفت بلوط نیمه بر نفع دارد ماسک لئون حار مثل کند بلوط سعد لونی و خولیان قره که
 مورد و نفع دارد کارشامیل و کافور و قند و عسل و بول نه قریب سارند و اطریفل صغیر و
 و خوردن موی این نوع تا هست و گاه هست از اسباب عسر بول عسر حصاره و رطوبه لونی و
 تساق خون تقطیر بول پس مرکب میشود عسر بول و ماضی بول و علاج اختلاج عسر بول است سلسل
 البول است سلسل البول دان است که بیرون می آید بول بد و دان الله و سبب فرط بول و مثانه
 و استرخاء عضله حیطه بان بسبب رطوبه و علامت آن سوء مزاج و آب و است و بیاض بول بد
 حره و علاج سقوی رویه حاره قابضه است مثل کند و سعد و خولیان معجون حبث الحلیل
 و حقب السوط محمور کلنار و اسفوق ساخته بخورد و اطریفل کبر و صغیر و بسیار تا فست
 و اختیار اطریفل بزرگ که بول بشیرط آنکه در دوشن کار و برمان است و در دوشن بهالند و در دوشن
 و در دوشن با چند بد مشرفه است سلسل البول را سبب و قال افکار است که هرگز بهالند
 بسوی خارج پس تقطع شود و باطبات مثانه و مسترخ می شود مثانه از انچه متراکمه
 بول و علامت آن توقفات است و علاج آنصر است بلکه معتق است و گاهی می باشد سلسل
 البول بسبب حرارت کثیره جلد و بسوی مثانه عوضه مثانه است بسبب آنکه فعل مزاج
 عضلات و یا مضغه مثانه است از برای علاج آن سوء مزاج و علامت آن حرارت مزاج
 و استقلال و میضات و صبر بول و قارصه و علاج آن سقوی افراص مانده قابضه بول است
 ان طیار و کلنار کلان می تخم قره محم که هو و اشال ان اما بول و فراتش بسبب استرخاء عضلات
 و بیشتر اوقات حار می شود و غلظت از این بی رطوبه اعصاب ایشان و اعانت کند بول استغفار
 خواب ایشان بسبب رطوبه و بلوغ ایشان که هرگاه حرکت دهند ایشان قلیلا متنبه میشود
 بول دفع میشود بد قوت اولی مانده مانده و بول مانده بطبیعه پس ان خیره که
 مانده ای و یا مساله ان اختیار بخلاف حق که دفع میشود بلوغه طبیعی عضله
 که هرگاه از خواب بیدار شود تواند مضطرب بود و همچنین که ندارد ضبط می شود
 مباشرت طریقه العین با اختیار یا باشد که خواب کند قبله ان بول کوه چنانچه حدت بول
 طریقه روح او را بیدار گاه گاه باشد و علاج قطعه از سرب بکر پیشانی و چشم شرب بلوغه

سلسل البول

و حرطه کردن و بیشتر اوقات خول نافع شود و این علامت و مشهور بطوس دادن و مواظبت
 صغیر و کثیر نافع است و گاه جارث شود سلسل البول بسبب چینی که حار و رطوبه است
 او چینی که حار است با دوشن ساندی میگویند بهر باقی پس بیرون می آید بول مثل درم عظیم
 که در دوشن باشد و بول زلف و مثل صغیر و معان و آنکه بول شوانز است که کند انچه در دوشن
 علاج آن وضع حمل است و زوالی بسیار است بول اللام می باشد با سبب انتقاج عرق در گلبه بول اللام
 و علامت آنست که بول می آید بدون سحر و بول با لکه بوی می آید بوی مانده بول و در دوشن
 و می باشد بدان که هرگاه در بول خون بول باشد و شخص جمع باشد ضرر ندارد که کند
 که هرگاه شخصی تب نداشته باشد و در سمد رات بول او خون شود شوش نشود مطلقاً ضرر ندارد
 مطلب نیست که قند و کرار بول اللام می باشد که قند بول دیدم شخصی که بول خون کرد و نه در دوشن
 بولن حرری بهم فرسود کوار اشعاعی باشد و باید و لیلا اگر ان احتیاج بوده باشد و گاه هست
 عقب نریه باشد و موضع طبع که متصدع شود از ان رقی یا اندک عقب کل لجام است
 شد باشد و یا باشد که قند کندان اتقاد و کرار هرگاه قوی باشد از برای چینی که کد
 و گاه هست که زنج خون رنگیه مانده است و در قیاس کرده باشد از مقعد و در دوشن او را
 در دوشن سحر شد و در دوشن و افرج شد خون در وقت دور ساکن شود و علاج آن
 به سلیو است و سقوی افراص بول اللام و افراس قف الدم و در دوشن بول اللام
 و گاه هست بول خون بتقریب قروح و قفص است و قروح در او موضع روی است و در دوشن
 شود در بچانی شود علامت آن اینست که بول سوزش داشته باشد و گاه در آمدن بول عسر
 داشته باشد یعنی کند که کویا دیده بول چونی گفته است و ان خون بیشتر اوقات بعد
 میماند و احتلام دفع شود زیرا که در دوشن افرج مفر حرارت غلبه بهر ساند و دوشن و بول
 حدت کند خنوس هرگاه ایام شباب بوده باشد و در دوشن او را بول شده و در دوشن
 عرق از دوشن صغیر باشد کاند خون قاهر کند و علاج قصد با سلیو است بقدر قوه بول
 شیر تخم قره تخم کدو یا لعاب اسهیر بیدانه عرق بید فاضل از برای طیار که هرگاه بول
 مفصول طرف غلبه بیدانه با عرق بید شربت خشیاش بنوشد و غلظت ان با طریقی مختار
 و عند انده شلیل گلبه و در دوشن و مثالی و شب قلیه یا بولی کند و لکبه قره یا انور قره
 با استفاج یا خیار و شربت در شربت و شربت الوال و گوشت بره و بول و در دوشن او را

بول اللام

یا منتهی اگر باطن جامد باشد مذهب نفع دارد عرق النساء و معاصرا و اشباه و ان سکنی
کند خون بدن آن ماز که در و کین بوده باشد حافی نفع دارد و جمع معاصرا و اشباه و ان سکنی
است که تشنج و قد و احداث کند سورنجان سرها و غلا نفع دارد با مطلق معاصرا و اشباه
تویاق یعنی قاضی انواع مفاسل سودمند است سم الاسد گرم ترین سپاس است و ان اقوی
تخلیلا است از برای و اورام غلیظه و صلبه شحم الحار و الوشمی و ایلدن ان مانع نفع دارد و جمع
منظردا که از ریح باشد شیطرخ هندی شرب او و جمع معاصرا و اشباه و ان سکنی
نفع دارد و او با و کین را و صلبه عجا که اگر هندی باب شومیت نموند نفع دارد و عقده
مفاسل و او را و ان و همچنین است هرگاه بپشت درایان طلب هرگاه بپشت درایان طلب
مفاسل مخصوصا در نقرس سکنی و جمع ارست دند هرگاه از حرارت باشد عاقر قرحا نفع
عرق النساء و شربان بقدر نیم مثقال عدس نمادان با سونق و نقرس سکنی و جمع انست
الانسان البالیه هرگاه شرب کنندان شفا یابد نفع دارد و جمع النساء و اشباه و ان سکنی
عرق النساء و اشباه و ان سکنی و انکه در فصولی در ان است فصولی در ان است فصولی در ان است
ان بیرون غلاظه بلغم زهر از پشت و درک شویت و یکراط است فلفله و ان اصل
نفع دارد و نقرس و نسبا از افویج نفع دارد هرگاه بخورد و یا شامد بعد از ان ماء الجبن اما اگر
نفع دارد و الا فیل و درای با قوه الصباغین هرگاه صا و کنندان درک و ان نفع دارد عرق النساء
تا و نفع نفع دارد و جمع با و ان خصوصاً مفاسل قسطه و انکه در ان نفع دارد عرق النساء
قشر اصل الکبر طلا کند با سکنی در عرق النساء اگر کند انرا فقر الیهود ضله کند
بان نقرس و عرق النساء نافع است کبر علای ان نفع دارد و عرق النساء و او با و و کوا
تبریت حلائی ان و انقرون نقرس نافع کافیتوس حلائی ان در صلابات مانعست
عرق النساء با غسل و قد و شربت ان یکمثقال مرده القیس هرگاه طلا کند و در الفیل
و درای با نفعست و امیران شربان با شیر تازه و درام کلره و درم ذبل رخ الشکر و درانه
ما عود که نفع دارد و نقرس و عرق النساء و اطباء مری نفع دارد عرق النساء و ان نفع
نقطه ای نفع دارد و او با و کین را و ان نفع دارد و ان نفع دارد و ان نفع دارد
مفاسل نافع است اما نقصان یاه می باشد یا بسبب ضعف شهوة یا از برای

از است اما ضعف شهوة یا بسبب ضعف بدن است و غلاظه غذای ان که تمایل کند و مراد
و خون و علاقت ان الخراط و جبه است و بدن و لا غری بدن و ضعف ان و و زدی زک و علاج
تقویت بدن است به تدبیر تازه و زیاده ای غذا با ساعات توه هضم و در خواب آرام گوشت
بوی خوش و نشاط و نفوة تقویت روح دادن و ترک تعرض جماع مدت مدید از برای ان
بدن از برای ان که جماع ضعف کند بسبب حرکت از برای روح و حرارت غریزی و رطوبات صا
ضعف کند بسبب کثرت غلغله منی و ان باشد تا شوا هست و ضعف بدن از است و ان
جوهر ان از رطوبات بجهه انکه منی فضل هضم چهارم است بتحقیق گذر شده است و ان
سیم و خنک مرست که معتقد گردد بکود و جزو بدن و ان منی نقدیه میکند عرق
و شایان یا بسبب که درون منی است و نیافت شدن منی و علامت ان نوره منی
نقدیه جامدن و علاج انست که با نفع کند اگر بوده باشد بسبب یوست آلات منی
انها و استلال کند بر این معنی غلظت منی و انتفاع تمام مرطب و محول در آب و یسناد
خوردن و خواش کردن اغذیه رطبه معالجه ان اغذیه رطبه معالجه ان اغذیه رطبه معالجه
در مفرود سقر و الی و ان است که زیاد کند منیرا و سقر ان انست که بکین ناز و تحریک
پاک بپست حلال و طبع هندی با شیر تان مانع غلیظه شود پس بکین ناز ان در وقت خواب
هرگاه بوده باشد بسبب برود مزاج آلات منی و استلال بران و وجود منی است و در هنگام
و در مزاج و انتفاع جمیع یا منی شل و جوع و حرکات معتدله و دریه مستحبه و ان نفع دارد
با ایوب کبیر یا صغیر یا بجمین لوب که مرید صفا یا بدین مذکور خواهد شد که مرید از ان نفع
کند منیرا و هرگاه بویه باشد بسبب حرارت آلات منی استلال کند بدن بقا غلظت منی و سهوله
مزاج و انتفاع غیره و علاج ان خوردن شیر و تم غرقه با نبات با شربت بنفشه و اشامیدن
و دروغ تازه و هرگاه بسبب رطوبت آلات منی بویه باشد استلال مان رقة منی است علاج
اطریفل و خوردن اغذیه قلبیه که ادویه حاره مثل دارچینی دران باشد و هرگاه ناخوشی مرید
از حرارت و یوست برودت و رطوبت بود یا شد علاج ان بمطبوایقین یا بنفشه و حرکات
فاصله و خصل داشت و گاه هست بسبب سگون منی و قله حرارت و نبودن مشوق و مع و ان
ساده منی را دفع شود علاج خوردن و دروغ و بجمین و برودت و دروغ و دروغ و دروغ
بتریب قولی جماع ضرر و یا اختیار با اتفاق افتاد و ان نفس و اقامت طبیعت و دروغ

که در حین بول میفشانه انقباض را و مطلوب می آید و بعد بول میکند اما سبب آن چیست
و قله جماع و استواء قوام با نبودن ضعف در اعضا و علاج استفراغ بدن از تنگی و تقلیل
و استمال اقل منی با بلبله گذشت و میتوان شد که سبب کثرت منی ضعف کلیه و ذوب
شکل کلیه است یا کثرت جماع و علامت ضعف کلیه است و سوز مزاج حار و برآمدن از
شخص جماع کننده بعد از جماع که بول کند منی دفع شود هرگاه درین جماع کرده باشد خون
دفع شود بعد از جماع هرگاه سرد یک شده باشد جماع و علاج جماع و علاج ضعف کلیه است
یا آنکه سبب آن رطوبتی منی فکر کردن در جماع است و علاج از غلظت طبع است
اعضای منی را بسوی فعلش که انتشار و مزاج منی است و علاج آن ترک حدیث نفس
آن و جماع نمودن حدیث جماع را و کامی جارش شود برای تسوای میلان منی مثل آنکه جماع
میشود بر باز از این اسباب در احتلام است بدان اسباب احتلام را مثل اسباب در جماع
و همچنین است علاج آن و قطع دانه بساق منی و سرب بر پشت و خواب خاصه بر پشت و منی
حریر احتلام می آید پس ترا و اینست که اجتناب کند خواب بر پشت بلکه خواب بر جانب
دو فراس برده مثل کتان و بول میل و فحش کشت و مثلان در فرس منی و آن بران بول
نقبه قایم الذکر است که باور می کند بان اهل و دم در عرض خانهای خود و بعضی گفته اند
که آن اسم ولد شیطان است و بعضی گفته اند تصور میکند و در جماع سوختن شیطان
می آید قایم الذکر و یکدیگر دستهای خود را بر او خود پیران شدیدی میشود و انداختن خود را
تغییب متواتر از غیر شهوة جماع یا ناشهوة جماع و بسیار باشد که اخذ کند نمودن طول این کار
هرگاه معالجه نکند موزی شود بتداعضا و حدیث و دم گرم و بسیار باشد که بکشد
بسیب الم شدد و رکاب جنسی عضو گاه هست که این ناخوشی بسبب ترک جماع بهتر است
و علاج فصد کردن و شیر تخم کاهور و زرقه تخم خشخاش الغالب اسفره و عرق سیل فصد
کاهور و خیار و هند و آن را با خوردن و بساق صفه سرب بکر منی کردن در غلبه طبع
بین معالجه و آنرا میگویند و آنرا ریت که جماع کند در حین جماع دفع می شود
اختیار و مذمت اولی مالک فیثود مقعد خود را و کامی جارش شود و این در جماع
و کثرت جارش شود و این عمل از برای جماعتی که غالب میشود بر ایشان میشود جدا از برای جماع

در جماع

منی و بسیار میشود و لذت از برای چنین جماعتی و این جماعه که لذت عاقلان از انبساط لذت
از برای جماع لذت از انبساط منی است و جماع است بخلاف صاحبان طبع لطیف و سبب آن
اینست که هر یک از محسوسات استیلا طبع لذت و لذت استیلا طبع لذت استیلا طبع لذت
مثل قوه باصره و لذت محسوس باصره الموان اشوع و اشکال بواسطه و محسوس باصبع
متکلف است و محسوس ذائقه است مطلوبه جا کرده در سطح زمان است و لذت جماع
اخذت منی است که از انقوی انقاه لذت است خصوصاً در طبع لطیف و لذت جماع
حکما از آنکه در کتب عقل است و محسوسات از آنکه از کتب محسوسات و صاحبان مرض عاقل و
الاعضا و منی میشود و بعد از وقت از آن پس تحلیل میرود روح ایشان و تلبه بر این منی
که جماع کنند بر کوسنکی و غذا بخورند از طبع و طعام که بخورد داشته باشد که در منی
کند از آنکه در انقباض و منی و غذا و طعام کند و بقوت و اهلای ایشان بایست
و خوب بود و طبع شیر و خوف و کل سرخ و در مغز قوت دهد و بسوی بدن کافور و سرکه و صندل
و استنشاق آب که هوای گرم کنند این بویست که جدا منی را بخورند و منی را بخورند
کشید خشک باغ و بید خاکشیر و دام آتش و دم بیضه گاه هست از هر رقت و علامت
دم و بزرگ شدن دم و وجع و مره و حرارت و التهاب و علاج آن فصد با سلیق است
روی آن اسفره را با لعاب کوبیده با سرکه قلیل و مالیدن صندل سرخ و آب کشیده سبز و عنبر الثعلب
و آب کاسنی بر بیضه در ابتدای از ریا یوننه پوشیده بپندای حشمتی بکلی اضافه نماید و میتوان
شد که دم سلب سوداوی و منی رسد و علامت صلابت دم و قوی که رنگ بیضه و علاج
بستن یک چغندر و بوی که کوبیده با بونه و عنبر الثعلب و عسل از آن غرض است که در جماع
و پیله از دله و پیله مرغ فصد صافی و فصد با سلیق در همه او لازم است و گاه هست که در
جربست ماده منوی از اسباب دفع بریزد بر بیضه و متورم شود و علامت وجود سبب
و علاج دفع سبب و فصد کردن و صندل سرخ با کافور منی و شیاق مامیتا مالیدن دفع دهد
و دم بیضه بستر منی است و می آید بعد از این در عاقلان این عمل لازم است در مردان
و اندک است و در زمان و انقباض است از اختلاج در مردان و اختلاج رحم در زنان و
که عارض شود در او عیبه منی از برای دم حار و نغوظ شدید و اگر محبت و عاقبت جماع
علیل از آن نازی بهر سبب بکنده شدن او عیبه می آید شدت تعدد و شخص را که
این از در دم کند شکم آن و عرقی که در عرق سرد پس از شخص جماع از سردت او و عمل توج منی

بسته

هست که مرض در رحم است مثلاً و دم صلب یا زبات کوشش متولدی و علامت آن
 و علاج آن آنکه ان اسباب است که ممکن بوده باشد و گاه هست که از برای میلان
 صلبیت که بیاورد و از محاذات فرج و علامت آن اینست که زن با جماع خوشی ناپذیرد
 بهر ساندن در جماع و قابل نیست که معبر را علاج فصد صافی است از جماع
 و گاه در قتل و در زخات مثل پاره ریح و ریح بابونج و حولات مثل ریح کلو و ریح
 حمام و ریح و گاه در طوبیت باشد یا ریح بدست و گاه هست که از برای خطایست که
 فارض میشود از برای زود و خواستن زن بعد از جماع که مستعمل شود بر منی مثل سبزه
 بعد از آنکه با هم که خفته مثل بر جستن و در صدمه خوردن بر خوردن الام نفسانی
 شدیدی یا مزین یا خوف بدلت از شدت آنکه خوف و زن و همچنین قاضی
 در بدن اش و اقوی است و سریع از امور بدنی است و از این جهت می بینی مرد
 هنگام عروقتی آنها از برای دم که متغیر شود و از ایشان و از ایشان و از ایشان
 و این تغییر مختلف میشود یا اختلاف اشخاصی که کسیکه بوده باشد و تفاوت
 است می باشد میشود امور بزرگوار و حواش با وجود و یا سبب در حالت جناب و حدیث
 بشده و ضعف دارد پس در زمان بیشتر آن است سبب ضعف قوی ایشان و از این
 دو اسباب باریست و هستند از جماعتی می باشد و قوی شوند و از امور و از امور
 در اسان شوند که چنانچه قدس الهی از صورت هایل صورت که از آنست که از آنست
 نثاره در آن است و از آنست که از آنست که از آنست که از آنست که از آنست
 و سبب شود از این و همچنان ایضا خلاصه است و تقویت شود جمع اعضا
 بر یک قدرت نثاره در آنست که از آنست که از آنست که از آنست که از آنست
 و از آنست که از آنست که از آنست که از آنست که از آنست که از آنست
 از اینجهت میان عوام شهرت دارد که حامله گاه با غلله را به بیدار بخورد سقط
 می آید که در مستحکم دفع کنند و از این جهت که از آنست که از آنست
 یا مستحکم خط در بدن آنست که از آنست که از آنست که از آنست که از آنست
 بهر ساندن با اکثر جماع که حامله مفر است و جماع اگر باشد یا یعنی که نصیب

بقه

ان زیاد و اعتق رحم باشد مانعست حمل و نمیگذارد که حمل حصول بهر ساندن
 باشد از اثر شوق مجرب منی که طبعی است پس از شدت شوق و شوق و شوق
 فرج پس کند شود و حدیث از برای این و ساقط کند یا وجود این مرد و طایفه جماع از برای
 طایفه اولاد آثار و در سبب است و مخالف قانون طبیعت است یا اکثر حمام که حمام
 بیعت او شده است چنین را طایفه اولاد بارد و علاج بحفظ از این امور است و گاه
 بسبب بودن ریح غلیظه در رحم و علاج اشامیدن مایه الاصول است و مانع
 میماند و لکن در وقتیکه احتمال حمل زود که آنها سقط عجزین است و گاه هست
 که بسبب هم اینها صیرا قریح زده بسبب آنکه حمل صورت در بدن و دیگر صحت
 رحم و گاه هست که بتقریب شده از زن باشد علاج تعیین بدن است گاه هست
 بتقریب حد طبع است علاج ادراک طبع است گاه هست بسبب سبب است
 مثل دباغی که معینی کوفتن عروق انشین و قطع عروق پشت کوشش است
 ان باطل که فیل بود گاه هست که معینی از دوزخ بفرین سبب بدست است و گاه
 حاصی منی است مثل حال درختی میوه نیاورد و گفته اند که در تجربه ان اینست که برینند
 مرد زن را جواب پس هر کدام بود یا است تقصیر است و همچنین برینند و از این
 گاه و از این هر کدام که خشک شود تقصیر از است و یکی که در هفت روز از آنست
 جو هفت مانده با قلا در ظرف فول کند هر کدام با تولد کند هفت روز پس اگر در هفت
 رجا بجمیع می آید از این برای آنکه صاحبان سبب دارد و نذر گفته است شیخ فاضل
 علامه در شرح کلیات که رجا بجای می آید است که قطعه ایست که در رحم بهر ساندن
 که قطعه در رحم بهر ساندن که از برای صورت نالی باشد و بعضی مولد گویند بقرای
 باید و در عین گویند دلالت کند بر آنکه مولی یعنی رجا است بجای می آید کاهی عارض شوق
 از برای زنان احوال شبیه بجای می آید از احتیاس طبع تقصیر از سبب و سبب و سبب
 و اختتام هم در سبب باشد که بان صلابه باشد و اجسامی که در شکم مثل حرکت جنین
 و مسهل شود و در سبب که در سبب و حرکت ان نسبت و است و چنانچه سبب است

رجا

مواد بسوی رحم باشد حرارت باورم صلب که عارض شود رحم واقف بر ایای غلیظه
 میان آن و محل حق نیست نمی شکم است بخلاف محل در تزلزل است و باها در وقت
 و گذشت تمام حرکت بدین حرکت نکون این را در مشت شود یا مستقیم
 تنقیه و بعد از آن ماء الاصول مثل یاری که جالیوس و او غایب از وقت اربعه
 مددات حیض از مشروط و حیلات که مدد کور است و اما در وقت کثرت غلظت
 طشیا امتلاقی بدن است از خون و دفع طبیعه و علامت استادی صورت و حسد
 و ضعف نشدن از غلظت آمدن حیض و سرازاری نیست که عمل کند حبس از اما دانکه ظاهر
 سوزش و تغییر بدن و علاج قصد یا مدیون است هرگاه از غلظت بهر ساند و بیست
 و گذردن مجرده ماس بر اسفل پستانها و سقی از من کجا بود و اشتیاق هم از مرده
 و مرکب الصاحه و غفص قشاد و لکن در افاقیا مود و گاه هست از رقه خون است
 قصداست و گاه هست از رطوبه است و آن مشخص میشود پنهان که در وقت خشک
 شود ملاحظه رنگ او نماید از سرخ و سیاهی و زردی و سفیدی و دلیل غلظت آن
 خلط خورده بود علاج استغنی از آن خلط است و گاه هست از قروح رحم است و علامت
 آن قفص آنست و الهو مرقة و میاید علاج آن و کاهی میباشد از غیر و لاده و علاج آن میاید
 و کاهی میباشد از توامیر بقعد است قروح رحم یا از اسباب خارجی است مثل
 که از خارج موضع بزرسد یا از اسباب داخلی است مثل غیر و لادت شده یا جلد شده
 جبین میت یا آنکه خلط حار خارج میاید که مقطع است و میجود رحم و یا آنکه از غیر
 یا شدت التواقتصاص بسبب عظم یا صغر سن یا رحم و علاج دفع سبب است بعد از
 تعیین سبب و علامت و جمع رحم و نشستن و دادویه که عقبس چون است و بر دارن
 آنکه در اندوت و هم الاخون و مرد پوستان و سرد و سرد و آب و سرد و سرد و سرد
 کند بهین و دواها که انداخته گرده باشند از نظر از منی ظاهر یا بدهند از قروح یا با اسباب
 الحمل و آنکه بوی بد داشته باشد و شبیه باشد از خون باب کوشش پس باید
 باره قابضه احتقان نماید مثل برنج شسته و عدس و پوست انار و فلفل و
 یا در ضمن کل شرح و حب الی و کون مانع و چنانچه مجموع شده ید داشته باشد

از رطوبت

شقاق الرحم

تربالت با شیره ختر استعما افایند شقای الرحم کاهی عارض شود از برای شقاق و هم
 عارض شود از برای غنق و رحم از برای خشکی که دفعه به دفعه با عقیق خصوصاً در وقت
 ولاده و کاهی عارض شود از شدت طلق و ظاهر غلیظ شود و در امر از برای قریب حمل
 و شده و جمع یا بعد از اشتداد علامت شدت و جمع و باید تنبیه خون الموده
 و هم با سلیقون یا از چیزی از پیله اندک به مرغ و در غنق سفید و استعجال
 مغز ساق کا و در غنق سفید با علقه الا ما و زفت حولا و طلاء مسکه الرحم کاهی
 عارض شود در رحم حکم از برای املط سفارویه یا الحاحه و قریه یا انال سوداویه
 یا انصیاب منی خلط جدید یا اسباب که افرط کند عارض تا آنکه عورت و عارض شود
 برای آن زن حالیکه سپر نیست و از جماع و هر زنیکه جماع کند با او شدت زیاده شود
 جماع و استدلال کند بان از رنگ خون طمث افون که آن است خون الموده و اشتک
 باشد و ملاخه رنگان نماید و علاج تنقیه آن خلط بقصد سابق و صاف و استغنی
 نبسه هلات و طوح کند خمدان سرخ شیا یا ماسنا و عصاده الحیه الیس و آب کشیده
 و آب کام و آب خمر و شکستن منی مجنون رحم فرقه خم نشن رحم کاهی و مثل آن
 رحم حادث آن یا از خارج است از خلط سوداوی که مضرب شود و هم از آنکه
 و همچنین علاج آن با صود رحم علامت آن مولد قفص است زیرا که با سوزش و درد
 ممکن که بعید العهد باشد بکند بران مدد و لزوم و جمع و تقدم قروح که چاق شود
 به الحاحات علاج نماید مکی یا من مودی میشود از برای خصیة آن بکار که هم
 یا مودی شود از کثرت الموضعی شدید که احتمال بر نداشته باشد اما اختلاط عقل
 هرگاه در مواضعی باشد که بیند و محل عبور فضول نباشد معالجه آن ممکن است و در
 و رحم مسعد است سیکل و رحم از برای زنان کاهی عارض شود و طوبیک از رحم ایشان
 جاری شود چنان زنی پشت میثم و بعضی اوقات ورم دارد و علاج نفص طمان
 که غالب باشد از سودا و سفار و بلغ خون فایده دهد او سواد و غر اصل السور
 و خود سیاه و اگر حرارت غالب نداشته باشد اما ریح قیقا یا همین دواها هم
 فوزه نماید و هرگاه سیلان منی باشد با رویه مان کور کرد یا است احتیاس طمش
 یا سبب که شدن خونت است در بدن و علامه محافظت و لاغری بدن و تقه و جمع

در کتب

بلان

یا هر چند که بغلیل بود با استفراغ بخون ادرعاف با اسیب و عالج و سرعت دادن در
 دفع سبب است از ارام رسکون و حمام و غیره با آنکه سبب غلظت خون است و علامت سستی
 بدن و سفتی در رگ و ریه کی و سفتی رگهای بدن و بسیاری بول و بغلیه و از ریه کی
 و علاج سالارین ادویه و مطلقه است مانند مشک و مشک و فوج و از آنکه اینها
 کوفت و مرقه مرکبه با عسل و لایا اکلان است و در آب که جوسانید باشند یا جوزه اکلیل
 شویب و زنجبیل و سداب و صیان و برشکر و سنبل العلیب و ابی حنی سلیخ و جوز بول
 قسط و اشالان که عطریه داشته باشد تمامها بگویند و در کف دست کوبیده و در آب
 گرم کوبیده بپزند و بعضی چنین میدانند که ادویه و در عجم کوبیده با قند و زنجبیل
 نماید و قصد صافن و تکیه معالجه ایست بری جلیس غلظت و بواسطه ساقین پیش از آنکه
 آنکه معالجه ساقی موثوق فعل طبیعت بوده باشد و چون دیگر زیاد در پیش از عالج
 اندن حیض او بوده باشد و میتوان شد که سبب حبس رسد و بپزد و با شکر از حرارت
 یا دم مابله و علامت شکلی دم و فوج و لایری زن و علاج آن مذکور شد و در هرگاه
 انقباض و مقبض باشد قمر مذکور در قمر بدین نفع دهد نفع بر و ادویه و مطلقه
 و میتوان شد که سبب ریه باشد یعنی فواید که در دهان فرج بهر رسد و مانع
 حیض بوده باشد علاج ندارد و باید از زن همراه فصل الحقیق و در بایست شد
 شد که سبب انقباض حافی باشد و علاج لاغر کردن است بجز بریدن اندک و صاف و باید
 وقت عادت در تقواست و در تقواست از بومدن چیزی که مانع جامع باشد و در
 غیر از عضله باغشا باشد قوی صقیق یعنی محکم که پاره نشود یا آنکه دهان فرج و در
 باشد و ملتئم شده باشد محکم که از انقباض پاره نشود یا حلقه چنین شده باشد
 اصل خلفه مستعد نباشد و این کفوشی در اندن حیض و جامع عقیده نزدیک
 بلا عظم است و علاج قدیم است لاغیران کان عکنا شود و رحم اسباب و عالج است
 جذب چنین حیث باید نباشد با افتادن زن از مکان و نفع با فرج شد و در
 اندن و در حادی سبب داخلی است مثل و بوی پینیل و در دم و علامه آن رجم و در
 عانه و مقعد ایست و عالج نشود و این که در و عشته و خوف بدن سبب و احسان
 بیکند و بجز مستعد و عانه و احساس کند بجز بیکر و باید از فرج علاج تنقیه

بدن است با یا عارت و عقنه رحم بروغن زیتون که آب کوبیده باشند در آن و غرض آن غلبه
 و تقویت این نافع است پس در دم موضع خور و بهیاری و بقرینه لینه از گوشت نرم بپزند
 شرب قابض کوبیده باشند و باید و بار درخت مغیلات و ملائیت و خرزوب و سدر و در
 و قاتیاد و آن شراب انداخته باشد و فرجه نماید و زن صاحب شو باها را با نگاه
 عاده و باندا نه که مرده بدان تواند نشست تا مان اندازد قرار گیرد و سه راجع مثل مثل
 نفع است فلا خون حلیم رحم حیوان در جوف حیوان است که استنباط ریاح خبیث کند
 ملین شود و معاد این معالجه کند سه روز تا قمر کرد و در هر روز یک بار و اگر بر دم از آن سبب
 خارج باشد پس علاج آن سستی ادویه مسهل است او را دم رحم یا عالج است و در دم
 دم حادی است که از ضرب و صدمه خارج است یا داخلی مثل جامع قوی انقباض
 خون حیض اما قاس با اسقاط چنین ماعر و لاده یا آنکه کثرت جامع از برای آنکه متاخر
 در جماعت کثرت ساییدن و کشیدن غرق رحم و متشکل شدن مشکل قنطیر جامع و
 اوقات این ناخوشی از برای آنکه جامع ایگار و بهر رسد و دم و ضایع کند و هر چه
 که مدت عمر میلان کند آن رطوبت بعضی اوقات متعمر شود و رطوبت و بعضی اوقات
 آن زن مسهل و شود و تقریباً آنکه دم بهر رسد و مشارک هم با جابجایی صدمه در شکر
 که حکونه از دم رحم و از خون سل حادی بهر رسد علامت تب کردن مثل تب بر ساق
 زبان و در سرد و در تهیگاه و عسر بول و جمع یعنی نوار و توفیق و نفس علاج فساد
 و احسان بعد از در و در و در عانه و ناف بعد از در حیوان فلا خطی بهر رسد
 است تا هو متقل کا قور حقه رحم بلعاب او غلیظ بد آن پس از بغلیل بر و در حیات
 با قشره و بهر رسد پس از جمع میشود باید عانت کرده بچقنه لعاب حلیه بر زبان
 و گذاردن با بونه خطی بنفشه بر زبان و یا در عانه بعد از بخت نشستن و در
 بعد از آنجا حقه کند و بهر بشیر قور مذکور که اگر آنکس و شیر و تازه و اما و در
 آن دم سودا و نیست معالجه آن مشکل است و اما در معالجه آن است شفا بهر
 و تقیه کامل و ماء الحین باید و در شیر لایح و در چوب چینی مذکور و در دم و در
 شود یا متغیر شود و تا صورت شود یا بشیر چوب چینی باید و در دم و در دم بعد از دم

او را دم رحم

حال اسودت در سرطان بهم رسد علامه وجع نر از باطن و وجع سید در میان
 شل و ادریت زهار و اندک خلط متعلق از دم و لایه علاج نکند و اگر از او
 متوجه حاله سوزان برای مدخل اول است کین وجع عدم سکون حرارت که عده فاعله
 مثل اعصاب اسفند و فصل با سلیق استقل سو و اگر عده مادی او بفلسه و از جلد از
 جو چینی دادن آن برای بقای قوت است که بعضی قایم معالج را می یافته اند که
 چینی است که ابقای قوت کند و تبدیل را می کند که بافت حاد و این فرقی شده است
 که میگویند اصل در جو چینی بشرط وجود خوبان مواضع و موطن عظیم علاج
 کندن دیم کوی که نوزاد آب شده چینی معالج کرد دیدم مواضع را معالج کرد که
 معالجه نشد بخوارم رسید که غیر یافت بود جواب گفته اند چینی خوب نیست
 در مرادیم جو چینی معالجه کرد و سالها تعیش در اشتاق هم این علة شیشه نشی
 اما شباهت نفسی از جبهه اینست که نشی و هر که در تار نشی از جبهه سرد و
 و دردی ناک و صفه نفس و نفس اما شباهت مثل از جبهه فصل اکثر نور
 تعطل از از جبهه نماید اندام بیاشاد سیدان از دم و متعلق شود و
 قویه انقلاب و مانع توسط حجاب و سبب آن که نفسی و احتباس نفسی
 نفسی و در حرارت و ساکن میشود و متعطل میشود پس کیفیت معالجه
 متعلق میشود و متعطل میشود و بر اندام بسوی فوق از جبهه که حق از وقت انچه
 میشود بسوی فلسه بخار و در و متعلق میشود بسوی قلب و معالجه و عارض میشود
 این علة اما غشی پس برای چینی که جمع شود روح قایم قلب نزد و معلول است
 و اما معالجه آن برای چینی که عارض شود از جبهه و مانع انقباض از کین تن از جبهه و اما
 حکمت هر ه طوی کشنده زمان بسیار شود خون طشت در هر این که و عارض است
 ان برای این علة ادر و در نوا می است و قنار بیل و قناری است و علامت آن هر که در نوبه
 شود نوبه مثل شود ذهن کسل شود و متعلق در شایان بهر مد و در د شود
 و طریقه در چشم و احسان کند علیل با ارتفاع انحصار تا آنکه برسد بدین معالجه
 ذهن و احداث غشی باطل شود حسن و قطع صوت و کلام و فرقی میان این علة و

نکین

اما احتباس نفس

صريح مفرد است که ذهن در این علة مفقود غشی و عقل ان باطنیه و حادث غشی و در نوا
 پیش از آنکه بود که بوده است مگر آنکه بوده باشد در عظیم ششاق و این که در میان
 که سوزان کند در وجع علاج در وقت نوبه علاج غشی است سوای شمش طوی پس سر
 که برید اشما و نیت و مثل چند بید ستر کشش و قطران و فقط زیرا که میباشند نشان
 در این که میگویند از اشیا و ششاق است بسوی اشیا و عطر از این سر و از اینست که مع
 در اما بهمان حاره که شود باشد در ان غیر از برای آنکه زیاد شود بدین بسوی اسفل حاره
 کند بهمان در حرارت برای رطای و انقباض و انقباض منی جای بدو شد کند و به بت در ساق
 ان برای تخیه طبیعت نسب ازی و نکند از مد عجم طر و سیت و باطن تخمین و عارض شود
 ان در کوش ان یا علة او از اما بعد از نوبه پس سر و از اینست که کین تن بد نوا میا
 کین مثل ابراج نوا میا و مشرد و میوس و مشرد و سوطی اطرهای عمر بلور و در میان حقه
 غایبند بحقه متوسطه پس نظر کنند در ان ذن شود تلاشته باشد شود بهر که جماع
 دن نافست و این تا خوشی و دفع نوبه و بیاشاد مدویه مقله منی و وسیع کند قابل
 خود بر و در مد و در نکشت جلد بهمان مرج بدفعه فم قایم مقام جماع است
 بر و در بخود اشیا و از ان برای معالجه نام زنجیر و طفل و وقت زنجیر از برای آنکه کم کند
 و عارض نکند منیر و اگر بوده باشد و شعله منی و عارض علاج کرده شود بهر که ادر
 طشت کند و نچیزهای ادر و طشت مذکور است در ان ساس طشت خصوصاً انچه از ان طشت
 م دم که در طشت است در وقت مثلاً قیون خلط می شود در دم حدوث ان میباشند از خلط
 در مویه یا انقوا و از ان برای خون و وقوف بان این طریقی است که یکشاید بهمان فرما
 و نظر کردن در ان یا انکه بمقابله این از برای ان دعاست پس هر دست باند با کشت علاج
 ان فصل با سلیق است و دفعه تبیر کردن ماه شعیر دادن و در هم اسفیداج نافع است
 الرحم سبب سوء مزاج بار در دهانه است که مضغه هم باشد علاج و از این جهت است و سق
 جوارش کوفی اطراف متعلق و قوت است حدوث ان یا از نکره مضغه است از جستن با ان
 مانع زدن خصوصاً بعد از استای از غذا و بر داشتن باز منکین با ضربه که واقع میشود و کم
 پس بار شود صفات و انکه از این معنی ان برای مشک و له خاص مقدور شود صفات متعلق و از ان

نق

کدام به نماند و این غلظت مکرر حادث میشود در اطفال ندره که در اطفال احتمال به دارد
 کند به حال از برای آنکه زیاد نشود ترک استلا و ترک حرکات قویه و ترک جماع خاصه بعقب
 تمام استدی معدله و ترک سفحات از بقول و قوا که باره رغبه و غلظت بول و کلو من و عام
 و سقی حوت که بستان بفتق بند و فتق بند متعارف است مستغنی است از ذکر صف
 آن و غلظت کردن بچیریکه در قبلة العام مذکور است در مقوله است میباشند بافتق
 صفات در موضع سده و خروج ثوب و اما با آنکه از طوی بلغمی است که میباید در سینه
 صحنه آنکه در بطنی است استسقا یا از گوشت است که میباید بافتق جلد و بسیار باشد
 بوده باشد از غرق که پاره شود یا شربانی که میباید پس چون ایدان خون جبین است
 مثل در چنانکه میباشند در سقا و ام الدم است و علامت آن چنین است که جوده باشد
 نلک آن نلک بدن است و طبع آن بدن است از غیر جمیع متغیر میشود بدست فرجه
 و زیاد میکند از احام از حیث عظم و آنچه سبب خروج ثوب باشد آن جمیع هست است
 بقره و چیزیکه در طبیعت باشد بر جوع بکند و در برون دست و در جمیع ندارد و نلک
 آن نلک بدن است و آنچه از پاره شدن شریان میباشند موضع آن بفتق و بسیار
 و آنچه گوشت در دیواره باشد صلب است نهاده و غرق میشود و آنچه اندام باشد در شریان
 دارد و با بقعه محسوس علاج فتق است علاج آنچه از جفای رطوبه باشد علاج قبل
 و آنچه از بیدن گوشت است و آنچه از پاره شدن عرق باشد چه عرق نابض است چه
 عرق ماسر منقول آن محال خود احد است از تعرض آن بجهت آنکه معالجان آن محتاج قطع
 و ضیاع است و در آن خطر است عظام حله به نال فقرات است از تقدم یا بجماع
 باشد که زایل شود در او جمیع مفاصل است و جمیع مفاصل در دست که حادث شود
 در مفاصل اعضا یعنی گوشت آنچه که حول مفاصل باشد هرگاه در مفاصل قدیم و نل
 مفصل کعب و اصابع خصوصاً ایهام مام از تقویت از برای ضیق مفاصل پس و سفت
 مواد پس عده شود غلظت سدید و بکشد شدت و جمیع گوشت جس و قوه او است از
 اعضاء که او را و مواد آن تجلیل نرود بجهت صلابت و استسقا غرق میشود و بفتق

وجع مفاصل

و از خواص این او رام است که فنج دین بهر سده جمیع دین شود مثل سایر او رام از برای آنکه
 آن در اعضای لحمی است پس هرگاه به سیاه شود در مفاصل و دقیق شود حادث شش مثل
 استسقا و سبب این از ضعف مفاصل است و انصباب مفاصل است و فصل این مفاصل با
 صفات نیست یا مدوی یا سودای یا بلغمی علاج استسقا از آن خلط است که نلک بلغمی مرغه
 سودای این از نادر است و حادث که میشود این در صیان و زبان و صیان و جماع و
 سبب است در سراسر خصوص جماع و استلا که باعث حصول از است اما مدوی علامت دم
 و رجوع شده ضریان و سایر علامات مدوی علاج فصد یا سلیق از مفاصل است یا از ریه و
 نلک خن و صندل سرخ غلبه الحلق فوفل اقا و اما سیاه و آبکشیر سیراب کاسی مالیدن
 و در و زنج ماره جو بود و و کلا در ن و اسهال به در و در غلبه شلب خناری تخم خطمی
 نیلو قر کل و زبان سپستان شامه جوشانید و ترنجبین شیر خشک تر هندی و الو بخاراد
 زلیب هلیل در میان جوشانید و بخت نل و فلو س خیار شیرد و روغن بادام آب کاسی و اصل
 بخور در میان بدهند و خواطر جمیع از غلبه خلط بشوند و فقا نماید یا در جو در نل کاهو
 بر ل غشخ اش و برك فصد و بفتق خطمی سفید و در فربا بونه انما فقه نماید در مفاصل
 سورخمان سرمد و طلحه و در فلو س داخل نمایند که سورخمان بصورت در مفاصل نل
 شکین و جمیع کند و استسقا را مده کند و تقویت مفاصل اند و تقویت بخاری کند بر تبه نل
 نتواند منصب شد و اما صفراوی پس علامت آن صف لون و قله انتفاع و شدت و جمیع
 التهاب و علاج فصد است بسیار نل و سرای بدون خون ممکن نیست در مفاصل و سایر
 معالجات مذکور و هلیل و نل و داخل کردن در فلو س و بز قطونا با سرکه پوست لکونی
 و آب خیار و آب کاه و همیشه چهار کافور نهاد نماید و در اشتیاق و جمیع بیاشامد و بکشد
 و جعرا مثل مدس مقرر استخوان مرغ سوخته و سورخمان خشک و سفید بود و منقوع در
 سرکه برشته و در جمیع میباید و و بلغمی و سودای و فایل است و در آنها اطر فلات
 ایامات کلا و در شرب اقیقون و در فیل اقیقون و در فیل اقیقون و در فیل اقیقون و در فیل اقیقون
 و طبع ماده مفاصل جلد و داغ نموده و شامیدن فیه و جو بچینی صحت پذیرد و در سینه
 کند و جو بچینی کامل جو بچینی و و ماه یا پدید بیاشامد و حاصل از غلظت ممکن است

جراحات از فورم هرگاه نهاد نمایند منع کنند انتشار و قروح را اذیاء قیلا کنند و در جراحات
اوردن با است بگویند ای افق دارد و دام حاره را آخر قطع دارد و دام صلب با صند
و نهاد اسفیداج الوصاح نسکین میدهند و دام حاره را طلاء تقویت کند و اسفیداج قطع
اوردن حاره را طلاء آفتابا قطع دارد و خسر و منع کند از تسبیح مواد و سی و اوردن حاره
طلاء اکلیل تحلیل میرد و تلین میکند و در حاره تحلیل بر دام حاره منقطع دارد و اوردن حاره
با و اوردن قطع دارد و عصا خنجره قوم میکند و دام صلبه را و همچنین قطع دارد و
نهاد ابرسا میرد و کوشش را بر استخوان و هرگاه بخوشا مندرم کند و دام صلبه را
طلاء یا بویخ تحلیل میرد و دام حاره را و دام صلبه را نهاد با دارد و قطع دارد و دام صلبه را
نهاد و شش بان قطع دارد و دام صلبه را و هرگاه در هم داخل کنند بن افره قوم کند و
صلبه را که خلف کوش باشد بزدن قوم کند حاره و باره قاهره یا منی نهاد صلبه را
ایستادن برناشتا بخت کند جراحات را با کندم مضبوط بطریق او پس او مسکن و
ولنج در حق بدن بطریق و غن آن تحلیل برود و خنجره نهاد ابرسا تحلیل برود
و خنجره نهاد بیدار تحلیل برود خنجره نهاد بیدار قطع نسکین میدهند و دام حاره را
هرگاه نهاد کند بدار و هرگاه نهاد کند و دام کبد و معده را قطع دارد و بوقه منقطع
دهد و با سیل را بلا بولک البیان قطع دارد و بوقه و طلاء قطع دارد و حرکت سیل را
هرگاه مخلوط کنند با پوست انار پوش و بیدار استعمال کردن او سیل را قطع
بیشتر و دهنه تم مرغ نسکین دهد و جامع لدا عده را ترس و بولک قروح و بشور و در دهنه
و خنجره و صلا یات با غسل و سرکه نهاد و قطع دارد و جرب و جرب و سیل و قطع دارد
تا بار سیر موت قطع دارد و دام فم و حلق را و متعنه و غرغره قمر لدا قمر لدا است
کفت طیب مشهور بیکر زنه را طلاء شد جدام پس بوشید از قمر لدا و جرب طلاء با بویخ
نفعه پس چاق شدن زن و مرتبه دیگر این کار کرد و جدام منقطع یافت میگوید حکیم که
حکام از دم طلال است ایستاده و در آن که متعنه یا جرب یا بولک یا جرب یا جرب یا جرب
ان خون و تصفیه خون و همین معنی بسیار است و بوشید از قمر لدا و جرب تحلیل برود و
و معنی شده است با استعمال این دو یا بسبب جرم که در او هست از قطع و جلا پس جرم

بخت حاره را از جوشی هرگاه نهاد کند خاسته سوخته او را در کون و طلاء کند و
تحلیل برود از حب اسفیداج قطع کند تا تحلیل برود و قطع دارد و جرب و جرب و جرب
و قطع دارد و بویخ و در مسکه در مسکه است عرفان حب الوصاح است قطع دارد و جرب
و در مسکه طلاء باب فک و جرب متفرج و با غسل شهیدیه حشض قطع دارد و جرب و جرب
با غلب طلاء کون و دام حاره و در حاره و طلاء صلبه تحلیل برود و دام صلبه را طلاء حاره را
شود و در حلق قطع دارد و طلاء با بویخ و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب
نهاد حاره را نهاد کند خنجره را نافع است بر بخت که هرگاه به بندند بگردن صاحب خنجره را نافع است
و قطع آن با سر که جرب نافع است حاره را کشته کوشش و جربان نهاد قطع دارد و خنجره را
کند نهاد و دام حاره را قطع کند و بگردن بران و هرگاه بر قطعه حلقه کرم بگردانند
و بر ایلانان رطل بویخ نسکین دهد و قیاد را از آن کند و هرگاه مضاعف کند و بر بولک بگردانند
سید حد حلقه بویخ آن نافع است و دام حاره را نهاد حاره کوشش آن قطع دارد جدام را قطع نماید
خردل تحلیل میرد و دام حاره را و خنجره را و خنجره را و خنجره را و خنجره را و خنجره را
خنجره را خنجره را خنجره را و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب
بصوف بر جراحات منع کند و دام حاره را و دام حاره را و دام حاره را و دام حاره را
حلقه است و دام حاره را و دام حاره را و دام حاره را و دام حاره را و دام حاره را
حکام را نهاد و طلاء بیدار و دام حاره را و دام حاره را و دام حاره را و دام حاره را
هرگاه طلاء کند بر خنجره بیدار و دام حاره را و دام حاره را و دام حاره را و دام حاره را
و طلاء آن قیاد و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب
جاندی را جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب
از جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب
هرگاه خنجره را باب همان انسان و طلاء کند تا قطع کند و جرب و جرب و جرب و جرب
و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب
ان جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب
و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب
میکنند قروح ساعیه را و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب و جرب

علاج آنکه در بطن و بعد از تصفیه اسهال بقاء الشعیر باشد و بسیار
 بجز آنکه در بطن و بعد از تصفیه اسهال بقاء الشعیر باشد و بسیار
 که با رجه و اینها ترکیب یکداند و معنوی بر روی مندا می نمایند و بعد ملا نمایند
 و سرکه تنفیظ که بر روی اید از بدن نفاطات مثل دانه انس و بر روی اید از خون
 آن از خون رقیق است و متدفع میشود و از طرف عروق بوی پوسید و علاج آن
 و شربت عناب و شربت انار و در رشک و امثال آن و غذا عدس مقشر با سرکه و
 آن نفاطات بسوزن که از ملا ساختن باشند و بعد از شکافتن آن ملا کنند
 در سفیداب قلع و مرده اسنج بکلاب و آب برك مورد شربتی که کیفیت بعضی برك
 و بعضی کویچ که سطح آن مایه ای باشد با غارش بسیار و سوزش بسیار
 اوقات دفعی به هر سه دکانی عارض میشود آن سیلان و طوبت و سیلان
 که ثوران به هر سه دکانی در بیدار دفعه یا از خون صفراوی یا از بلغم بویقی و علامت
 دمای و نیا دق حرمة و حرارت و سرعت و کثرت هیجان و بروز بسبب زیادتی
 ماده بسبب حرارت افتاب و علامت بلغمی بودن است سفید رنگ و سرخی آن
 و هیجان کند از در شب از بوی آنکه در شب و نعلت محسوس شود این امر لداغه
 تحت جلد از بوی قلعیت جلد و کثافت جلد و انسداد رسامات جلد در شب
 بسبب سردی شب از این جهت گفته اند این اراد را بنات اللیل چون که گفته جانینوس در
 کتاب حبل المر و علاج رموی فصل است و لیس طبیعت بابا مارین و خلیسایند
 الوحاد و خلیسایند و در دای خشت قرش و غذا و انبساط و سرکه و اسفنج
 مایه و کاه و خرمنه سرکه و آب شور و خورش قرص کافور و ریحان آب گرم بویان
 و سایرین نفاط و خرمنه هم خرمنه که با هم کوفته با لند و سرکه و آب کلاب و روغن کل شرح نکرد
 با لند و علاج بلغمی حب حلیله و مطبوخ قلیله خودی و کافور و سکنجبین و خورش
 و نیمه رفیق و از جو و آب کوفس و سرکه و بوی مالیدن ماساژ و دم مویقت که ظاهر
 شود در جلد صورت و پیشانی و بسیار باشد که صعود کند و سرکه و بسبب سوزن خون
 و عسلان خون در عرق اجوف که موشوع و سلب است پس الا میوز و بصورت و علامت

شما

ماشا

حرمة شدید و صورت و انتفاخ سر و اجزای سر مثل گوش ها و بینی و صورت و وجع ضرابی و
 علاج آن خمد و حرمت ساقین و بنفش و غلبه الشلب و آب کرم خلیسایند و صاف نمایند و در
 صبح و با نفوس خیا و شنبه و ترنجبین و شیر خشک و روغن بادام بداند و در حقنه مضایقه کنند
 با آنکه حقنه را مایه ای باشد و لا حقیقه او فوق است و نه بوی و از سهلات قویه که مبادا مواد را
 با غلبه ای شریفه حرکت دهد و تمام کند حلقه و میسره و در دیکم احتقان نماید با سهیل ملینا
 مجوز بصفتل شرج و شیا و مایه و حشمتی مکی و طاروقی آب کاسی سبز برك و فربه پس
 تنبیه کند سر را و صورت را با کلاب و قلعی کافور و بسیار باشد عدس و کشتی خشک و عناب
 که مجوش است و صاف کند و با سکنجبین هر روز بیاشامد طاعون نفور و با لند بویانی قدم
 در لیم غد و دست مثل بیضا و پستان و اهر زمان در عضو حساس و خلف و گوش و زرد بغل
 و کچ و آن و حال شسته است پر دم کرم کشنده پیور در دم کشنده است که کیفیت و رویه سمیه
 باشد که فاسد کند عضوی و رسد کیفیت ردی بقلب از طریق شرایین و آن بوی صغیر است
 مثل با لند یا کویچ که با دم کرم الحمر بقدر جو و زرد کرم بیرون می آید با کعب و سوسن با ایزیت
 بسیار جای و المقدار و میگوید اطراف آن مباح هر که معاده سمیت داشته باشد و سبز میشود
 کبود میشود اگر سمیت معاد کمتر باشد شرح میشود اگر سمیه قلیل باشد و حادث میشود از آن
 قان برای ضعف معده و خفقان و غشی و حد و شان از ماده سمیه که فاسد کند و سوزان
 و تغییر کند رنگ پهلوی اعضا و بسیار و زردی و سبزی و سرخی و میرسد کیفیت و در این
 و حادث شود قیال حلقان و آن بیشتر اوقات ظهور طاعون در اعضای ضعیف رخوه است
 بجهت انکسار قبول غایت احسای مریه و اسرغ انجابت است از برای عفونت و فساد و این ماده
 از برای خیاقت و در داشت قبول نمیکند از آنکه اعضای ضعیف عاجز از دفع خصوص ساد و متان
 مثل اربیه و ابطین و خلف از این و کاهی عارض شود در کف و صدر و اعلی بدن از مواضع
 انجینا نیکه میرسد کیفیت سمیه از آن بدلی سرعت و کاهی حادث میشود و نه در مواضع دیگر از
 بدن و دردی ترین از طاعون است که عارض شود در مواضع فوق مذکور شد و بعد از
 این در موضع با عضای رئیس که است و است از اعضا و یعنی آنکه طاعون که در
 در این است در پشت گوش بجهت آنکه پشت گوش فضول از دماغ باور و زرد و آن ماده
 سرد است و حدت کمتر دارد و نیست قول صحیح و سارا و اینست که قصد نکند در این علم

طاعون

خامی که در آن هست سرکه به تیل رفته و با آن بکشد و بگوید که خیر کند و بگوید که
 مانع نشد باشد و مداوا کند بخوبی که مداوا می فرماید و بگوید که سرکه و تیل
 تا ساقه شود و گاه هست محتاج شود برهم زدن و نوعی هست که اختلاطی که بسیار
 که ظاهر نشود در جلد ظهور این از برای روده ماره و متفرق شود بخوبی و خیاست ماره و
 آن درم مثل سورتی که خام است و آن شایع است و علاج آن قطع است
 بخوبی که باغ کوبه گذارند و باغ بعد از سوختن از برای اینست که در اصلاح اید و دم
 است محض نماید و می نمایند سیر و سر برمان جوانی یعنی درم و این درم است و با آن
 باغ و علامت آن کوبه رنگ و دم است و سر است و نیمه دم است یعنی و جمع است
 نکند اگر سیر و سر باشد یعنی سودا باشد یعنی سودا باشد و اگر باغ باشد
 و آن صلابه نیست و نشانه های این درم بعد از اید و دم گرم بهر سه راه بسیار استعمال
 و باغی نمایند و آنچه که خلق حس ندارد و قابل علاج نیست و آنچه که در ماره باشد
 معلوم نمایند بعلامت مثل یا خلیون و اشق و مقل و سیر و مغر و ساق و کوبه بسیار
 بعد از آنکه تقریر کامل کرده باشند تسهلات سودا و باغ بخوبی که مگر نشود
 درم سودا و نیست که متولد میشود از سودای احتراقیه از ماده سفیدی که متفرق است
 یا از باغ است که در آن صفای محقق و خالص است و آن غیر متفرق است بیشتر اوقات و گاه
 هست که متفرق نشود و سرمان و دم موزن است و بسیار است و مگر مگر مگر
 محترقه و علامت آن اینست که است نکند مانند بادام یا اگر چکن پس زیاد شود بطول
 مدت با صلابه و کوبه رنگ و است و آن در متشکل از برای غلظه ماره و در متشکل
 در مجسمه هر گاه بزرگ شد و گاه بهر سه راه سبز رنگ و سرخ رنگ شبیه بنای سرمان
 و بسیار است و آن را بعد در چشم شبیه شکم سرمان و متفرق آن بدست است از برای
 و در دست است شبیه شکم سرمان و بعضی گفته اند که پناجه سرمان است
 در بر میگردان و دم نبرد بر کوبیدن و عقوبت و میلان کند از آن مرکب روی متعفن
 و باغی برش حیاتی است که مانده کند طبیعت را از معالجه و در افشود و امید نیست

سیر و سر

سرمان

محتاج آن از برای آنکه غیر متفرق نیست و تحلیل بود و بعد بسیار میفرماید که بگوید که مقصود
 از تحلیل آن یکی از اعضاء مثل است و آنکه زیاد نشود و حفظ آن که متفرق نشود و مگر
 متفرق که شاید که منحل شود و این امر را میفرماید و باستعمال طلاها و برهمنهای موصوفه
 سرمان متفرق که مگر بزرگتر از این اما ادویه مثل سرب سنگ اسید و غیاد کوبه با روغن
 کل سرخ یا اندک و آب سبزی و آب غلب خوب است اما ادویه حافله مثل
 کل از برای عصا و گاه موزون مانند مثل غیاد آب قلع و نیای فصولی و روغن کل سرخ و نیمه دم
 مگر از فصول سودای بقصد و تسهلات و تبدیل مزاج خوب چینی و عدل های لطیف مثل
 صبیح و دجاج و بزغالز و بوم و ماهی تازه و کدو و جوی و خرفه شربت بنفشه و تیل و خوب است
 عرق مدی حادث میشود بریدن یا بر ساقین و تخمین یا معصین یا عضدین و کاهنی حاد
 در ساقین بقره پس ماس کند پس سر بهر ساند پس سودا رخ شود پس بیرون اید از آن چیزی
 شبیه رنگ سرخ یا سیاه یا بر یکی شسته و اغلظ و زیاد میشود بقدر چهار رنگ و زیاد آنکه
 بر آید بخامه از آن عضو و بسیار باشد که در آن حرکت قلیل بوده مثل آن که حرکت کند تحت
 آن فصول بدیه است از خون گرم سودای با باغ سوخته که حاصل شود در عرق فرود رفته
 گوشت و حرارت مفرط که بیان کنند این فصولی و خشک کند و به بند از برای بگرد بصورت
 یعنی رنگ از برای آنکه متولد میشود در جوف عروق پس منقل میشود بصورت عروق پس دفع
 طبیعت او را بر سبیل دفع فصول پس بگرد و بعضی شعبه و قلع پس پاره کنند او را و سودا رخ
 کنند او را و جلد را بشده اندفاع و کان کرده اند بعضی که گرم حیوانست که متولد شده است از
 احتلاط قاسده متعفن و در عرق متکلیف بکیضه و دیده که متولد شود از آن که مهابس متحرک میشود
 در عروق و بیرون اید از آن قرشی شهابت داده این مطلب را و ادای دیدن حرکت او کوبه بعد
 از مخرج لحظه و بیشتر حدوث آن در شهرهای گرم و خشک مانند لاد و شهرهای قارون
 عربستان و عجمان و از آنجمله نیست داده اند بدین نبوی صم از برای بسیاری این فرموده
 و علاج تقیه بدن است از فصول بدیه و بعلوس و سنا و هلیلجات و قند با سالی و باغ
 از جانب مخالف و تطیب مزاج کند و بالذات از آن صبر و روایب کشیز سبز و عصا و آن
 کاسنی در سد و ث و اول ظهور از آن شاید که منع کند از او و بهر بسیار است و در آن زمان

عرق مدی

تا بکشفال و بیانش آمد روز اول با علوی شکوای متوقع در آب هندوانه و در روز دوم و سیم
که یکبار هم نصف و اگر بوی میگرد و آب است که بیدن آمدت برایش سر و از نیست کوبه
بعد از خروج بر فصد یعنی چه از سر و بوزن آن فصد بیدرم بوده باشد
بسیکین بودن آن ریشم را و بعد از او بهمنوای براید و اهتمام کرد که منقطع نشود که منقطع
و بطول کند عضو را در این حال باب کرم و باله و عن ملین تا آنکه سترخی شود عضو
براید و احتیاط کامل نماید که قطع بدن سترخه را قطع شود و داخل شود و کشت و کشت
دوم عقی و قروح و ریه و درین مقام واجب شود که بشکارد و منفرجه قبول پس بگذرد
و در آن پنبه کشد و در آن و بعد از آن موم کند تا ملغم شود چندان ملکیت رویه که
نیاید از آن علیل و فایده نشود و در علاج در بیشتر اوقات حادث میشود از انباشت و انباشت
در متعفن و متعفن کند و عرقا کند چنانچه اگر در بدن است بقا بدین فاسد کند و فاسد
اعضا و بوداده و بیس و عقیق و باطل کند هشت عضو و بیس باشد که فاسد کند اسفله
در اطراف اتصال اتصال اعضا تا آنکه متعلق اند اعضا و بعد از آن در بدن فاسد و متعفن و متعفن
کند از آن فاسد و متعفن شود اعضا و بیس و کوبه با حلال سرطان عام است از برای بدن تمام
پس بسا باشد که متعفن شود و کاه هست که متعفن گیسب خباثت ماده و صحت و صحت
آن و جد و ثبات از خلط سوداوی است که نه نشین خون است و این نوع غمها باشد
تساقط اعضا از برای آنکه ماده او فاسد است هرگاه قبول بهر باشد و مستحکم شود و زیاد
فساد و دما و متعفن شود و تغییر شود کیفیت آن بکیفیت متضاده از برای حیوان
صحة و عضو قبول کند فساد را تا متعفن و متعفن شود و عقلت بهر سزا و ظاهر شود و در آن
کوفتگی از برای پس شش و قصبه شش و حفره و ششون آن و بعضی باریک شود و حفره
شود و موسیقا بریزد و از آنجا فایده اند و الا سدا شبیه بهر سزا و صورت مجاز
بصورت شیر از برای در تنگ نمایان است و هجوم بهر سزا و سودا از صورتان معیشت
و بعضی گویند که در اسد گویند بتقریب اینها و غلظت میشود و بسیار و آن افریب
هرگاه و دما و متعفن نماید و اول حد و قبل از تغییر ماده است بیس و خباثت و فساد

چندین

از خلط سوداویست حادث از احتراق مزه الصفرا و این نوع میباشد با آنکه اعضا
و تساقط اعضا و احتمال خلط از آن نیست و علامت ابتدای که فتن از آن و ضیق نفس
و کدورت سفیدی چشم و سرخی صورت و ریختن موی و علاج تنقیه بدن است
خلط سوداوی عبارت و کرات بسیار و از آن ممکن نیست اخراج چنین خلطی و از برای
دفعه و احداث برای کثرت و غلظت و ترطیب کند و اگر در بین استفرغات زایل
شود خشک با استقامات و صعوبات و ریختن ماییدن باده مثل روغن خشک و بنفشه
و کد و اغذیه مرطبه سرریخته القود مثل قارورج یا قند و روغن بادام و خوردن شیرها
فقد عاده در روغن او گوشت افی بدست که در کشت افی و حلال خاصیتی است
در اخراج فسادات فاسده از بدن و قوای فاسد و معالین و دیگر که در قارورج و دیگر
میشود اما نوع دوم پس علاج آن تطهیر و تنقیه است با سترخه شاید که کوشش
قروح و تا عمل مدتی حیات صاحبش مانده و در آن زمان مرض سعفه بسکون قروح و صحت
که حادث میشود و سر و صورت و آن را تمام بدن بهر سدا و بیشتر در سناست
از برای خشک و پشم هست و این را تمام بدن بهر سدا و بیشتر در سناست
پس متعفن شود و بقرع سکر سیمیا باشد و بسوی سرخی پس صفتها است که از آن رگ
از برای رقه ماده که سبکین کند و این را تمام بدن بهر سدا و بیشتر در سناست
قلیقه عینه است و در طبایع فاسد و لایم و متعفن شود و غلظه از آن تحت جلد
بهر سدا و متعفن شود و رقیق آن پس متعفن شود جلد و فاسد و تحت جلد خود
که حادث شود و این مرض صبیحا از رطوبت بدنهای ایشان از برای کثرت حرارت و طوبت
ایشان و تعفن اعضای ایشان از دفع فسادات و علاج فصد قیبال است و اسهال
طبیعی هلیلجیات و ساهتره با قوس و شیر خشک و قنطیر و روغن بادام و اگر تقریب
سفر پس فصد ممکن نشود و حیات کشته و در آن کشته و شیرین و جلویات و کشت و
اگر کند و اشیا و قهر از آن کشته و کشته و کشته و کشته و کشته و کشته و کشته و کشته
عروق و فساد و تلخ و کثرت از رطوبت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت

سعفه

محترقه و بلم شور با خون اخلاط بجزون و کیفیه احوال آن در سله و سکون و غلظ و رقیه و کثرت
و قله حبس شد انواع جرب و اختلاط اعراض آن در جمیع و مک و غیر اینها می باشد که می باید جدا
و سبب فساد خون و احتراق آن کثرت استعمال از دویه حاره است که است از غلظ و در نجس
و امثال آن و غلظ خوردن و شیرینی خوردن و شراب خوردن و غیر آن از ادویه و در کثرت
پس فاسد کوره شود خون در ریه و قوام و طعم و تولد کند در آن این اخلاط در ریه غلظ
در وقت قاتی بسوزد مله قبول میکند جلد از برای ضعف خلقت با برای ضعف با اندک
استاد و سیاه یا غلظ ماده یا کثرت ماده پس زیاد میشود تغییر و فساد پس جلد جرب
جرب بسیار است پس بعضی از آن خشکست که میسلان کند و دوطب ندارد بلکه میگوید
و بعضی از آن مرطوبت دارد و میسلان میکند از آن جرب و دویه بسیار باشد که میسلان کند
خون سیاه از جهت شدی خون سیاه و بسیار باشد که متولد شود در آن از غلظ ماده
و مرطوبه ماده مثل چنان که کیم بدست باشد و این یکی از انواع غالب شود عفونی حاره و سیاه
حاد و روس شرح شد در الواح و خامش بسیار و اینجده و اغلب باشد بر آن سودا بسیار
چون سیاه و جمیع قلیل طول بر زمان در چاق شود و بلغم سیاه شد و سفید و در کثرت
و جرب خشک دلائل که در غلظ ماده و خشکی ماده و ریزش بدن و از این جرب
پس بعد از آن اسهال است بفیلوس پوست هایل و اقیهون روی و شام و در کثرت
بلغم باشد سنا و مک و یا در غلظت و امیران و فستقین و علاوه نمایند و بلغم سیاه و در کثرت
و غاریقون و شحم حنظل پس تعدیل مزاج نمایند و غذا بدهند با سفناج و کدو و گوشت بره
و بنام و در غلظت و از غلظت جرب که خود تجربه کرده ام در اقلیه قیادین بلغم سیاه
بعد از آنکه ملاسین و حنا و شحم حنظل با قلمیانی فستق و در عدس و در ذائق و متولد
و در غلظت و شحم و احتساب کند از غلظت کیم ابیه حکم می شود حار و در جلد
بخیتر جرب و سبب بخارات حاره است حریفه و ادویه و اخلاط حاره قلیل المقدار
و تحقیق که محتبس شود تحت جلد بتقریب استاد و مسام با جام رفتن و عدم لطافت
جلد یا ضعف یا فساد یا غلظ متوق است و لطیف پس جلد شود از آن غلظت و کثرت

کثرت زیاد

عدت یا بد و بر روی تحلیل رود یا غلظ است و حادث شود از آن غلظت و کثرت
و مان و این خامش حادث شود از خوردن نمک و دماهی متعفن و شیر و پنیر کثرت
و به نهان و سیر پیاز و پیچ و امثال آنها و غلظت آن فصل متعدد و اسهال از قیاس و در کثرت
هلیلجات و شامه و کاسنی و امثال آن و ترطیب کند بدو با شامیدن مایه این با
سنگینین بر روی مایه فستق و شیر لایع در همه اسنان خارش و جرب بحسب غلبه غلظت و اسهال
در اقسام جرب و خامش فاقست نفخ بین و اصلاح کند بخار و اسفناج و کدو و ماش و غلظت و اسهال
و کاهور و احتیاب اریه و گوشت قادی و و شکار و جام معتدل برود و ترطیف جلد نمایند و اسهال
از جام جرب و جرب و خامش را جامع بسیار است و در غلظت و اسهال و بلغم سیاه و در کثرت
در غلظت و اسهال و بلغم سیاه و در کثرت و کاهور و شام و اسفناج از برای ضعف جلد و اسهال
و کثرت تولد بلغم شود در مزاج ایشان بحسب سوره مزاج و ضعف و مرطوبت و غلظت و ضعف
قوی از تحلیل بخارات محتبس تحت جلد خصوصاً از بسیار و پیچ و گوشت قادی و شام و شیر و دماهی
شود از این علل از ادویه که مولد خلط غلیظ روی الکی و بر روی ایشان از این خامش بسیار
و علاج کثرت کثرت در غلظت ایشان و در کثرت و جام مرطوب و مالیدن روغن کدو و سرکه حنفیه
بشود و قیاس در ظاهر جلد و در کثرت جلد و در کثرت جلد و در کثرت جلد و در کثرت جلد
کثیرا عرق که غنسل کثرت کند و هواها سرد شود و در آب سرد روند که ملتد شوند و مسام بحسب
آن رطوبت یا رقیه حاره و صفای که کویا اخلاط بعرق دفع شده باشد و علاج آن
و اسهال بفیلوس و شامه و فستق و یا در بنجویه و اسل السوس و شیر خشک و روغن بادام
بلغمات متعدد و جام مک و روغن و در حمام بخالد و اسرکه و آب کرم و مالند و اقلیل داخل
نمایند و بعد از آن سیر که و کلاب بدو مالند و بدو زانوار و کرم و قلیل غلظت دارد وجود و غلظت
قویا با قاف و قنق و ادخوش است که حادث شود در ظاهر جلد و بسیار باشد و کثرت آن در کثرت
مایه بسیار و در غلظت مایل برخی و مددشان از خون حار است لطیف غلظت شود و قویا
سوداوی غلظت که ماده آن غلظت از ماده جرب است و علامت آن بودن آن در رقر

وپاشند آن بر جراحه منهدل کنند و در سفله رمد یعنی خاکستر آن حبس کنند و خورا
 نبوی مع آن کدو رنگدین را منقوع دارد شکستگی استخوان ما افاقه ملاطین غشوی
 کند سوختگی اکثر و معط کند اعضا و فرود سقطه عدس بر کند قروح عتیقه که
 با سرکه بوده باشد و نفع دارد شقوق عارضه را غسل نخل منع کند عفونه قنار
 و پاک کند قروح ذبحه را و در غش و مطبوخ از آن تا آنکه غلظت شود و محسوس جراحات
 تازه را پاک کند و خشک کند قروح گوش و عضو سوخته باشد و پوست
 زیاد و قروح بر لبه هرگاه بسوزاند و طلا کند بر سر که و شراب قطع کند زخم را
 البیض نفع دهد حکم را که کهن باشد بآب قودنج نهد و سرکه هرگاه طلا کند در بدن
 نفع را بد شقوق و قروح را و جذب کند خارش را و نفع دارد التواء که در هر
 کند علق تلوسه هرگاه بیکداند در مواضعیکه در آن خون است و بیکدان خوراک
 کند نفع بین عینکوت قطع زخم را و طلا کند هرگاه بیکداند در جراحات منع میکند
 اندام کردن فاش کرم و خشک است پس بکهن نفع کند قروح عتیقه اما مال
 نهار غایب قون نفع مانه نشت الدم از سینه را و قروح رویه را و غری سینه را
 منع کند برآمدن سوختن اکثر طلا در سر جلد سوخته آن نفع دارد و طلا
 بآب قود الصباغین نفع دهد مریه و سقطه از دهان را و در دم مایه شراب قنار
 آب او و ورق آن با غسل طلا کند و در شری بلغمی قنار سوخته آن قطع کند
 الدم کند قشر الجوز هرگاه بسوزاند و خاکستر آن خشک کند قروح را تحفیف میکند
 غیر نفع قشور الکندر در آن قبض هست هرگاه پاشند و قروح عتیقه
 جراحات چاق کنند از اکثر اسل الکبر هرگاه بگویند و پاشند بر قروح عتیقه خشک
 خشک کردن قوی قصب و قنار و سم آن نفع دارد و بر بدن خار و مکنان از بدن
 قطران نفع دارد بر جروح طهارت فلقد ملها طلیس قناری اصناف زاجات نفع دارد
 سابعی و میسوزاند گوشت زیاد را و فلی چیزیست که میکند طلا از نشان جلای آن
 اقوی است از طلا نفع دارد در جراحات و گوشت زیاد و بوق قلیل نفع دهد جراح
 و سفه نفع بای کبر هرگاه پاشند و پاشند بر قروح رویه نفع دارد و نفع دهد

از باره شدن عضل کرب هرگاه طلا با سفید کرم مع بر سوختگی اکثر و منع کند شقوق
 کعبا بقر هرگاه بسوزاند و بسایند منع کن زخم و زخم و قطع کند و در شایع و جراحی
 جلای دارد مدمل جراحات و قروح عتیقه با غسل طلا کند نافع کند زخم را و در خان
 او مدمل جراحات تا زحاست لحیه النیس ورق خشک آن هرگاه پاشند و پاشند
 بر قروح خبیث نفع دهد و در جراحی است جراحات خبیثه عظیمه هرگاه بیکداند بر بدن
 که قطع شده باشد آن را حل و ملح کنند سیلان خون را اسان العصاره بر جرح آن با سرکه بیکداند
 بر کوفتی عضل نفع دارد و ماس هرگاه بگویند و خیر کنند با بوی نفع دارد اعضا و در بدن
 شکستن التواء عضو و من سرکه طلا کند ماله را اینست که گرفت میشود از شکم و هرگاه
 ماله را بر گویند و این را بر میباید در جوف ماله مثل کسمه و در آن خواص این اینست که هرگاه
 پاشند بر بدن و من سرکه یا پیشتر از وی سقطه و مریه پس بکهن نفع کند اعضا
 بر مکان و در آنرا با غلبه عرب است و تحقیق تجربه کرده اند بعضی از قنار مر قشیشا قطع میکند
 خوراک را و در این منع میکند و فراموشی و یاد گوشت و طلا در مصدق جبر کند نفع دارد
 شکسته را معات نفع دارد و طلا در جراحات سوخته آن نفع دارد و گوشت زیاد را و در بدن
 سوخته معسول آن قطع کند زخم را و طلا کند در بدن سوخته و گوشت زیاد را و در بدن
 جراحه گفته میشود و نفع را تا آنکه عارض شود و گوشت هرگاه بپزد نیامد باشد و در آن
 تجربه آید که گویند و در جراحه هرگاه کوچک باشد ماله و بان قنار باشد و طلا در بدن
 باشد مستوی باشد لب آن یعنی قرحه نداشته باشد مریه نفع نداشت تا در باشد خون
 داشته باشد پس سر را از اینست که بیکداند و پاشند در جرح مثل جرح عضو که در بدن است
 در بدن باشد پاشند طلا در جرح که در بدن است و در بدن پاشند طلا در بدن پاشند
 و کدشت باشد در بدن و در جرح نفع نکرده باشد پس سر را از اینست که جرح کند یعنی نفع
 مسوومان عریض را بخون انداخته و بدن بیکداند ماله را بود باشد جراحات عظیمه مریه پس
 اینست که پاشند در بدن و خون سیاه و نشان مریه را جرح کند و در بدن مریه پس
 تا آنکه بسیار شود خون در بدن و نفع کند خوراک را و بدن را و پاشند بر بدن پاشند

دهشده پس بدستیکه تقریبا تمام کلاه چاک کند و از قرحه گویند و غرض از مداوا و ترویج
بسیار کفایت آن موثرین و مکنز چینیهای که مانع اند ما است خشک کردن است
و باید است از دوش چینیهای میگویند و زخم بهر مد سیاه رنگ نیست یا سفید یا سیاه
مثل درد و کافیهست در تخفیف درد و جلائی قروح مشابیه آن موضع میرسد و در
و اما القسط و بر کردن آن زخم به پیش کهنه تا خشک کند و بوی پس مستعمل شود
و عجاج نشود چینی و یکی مکرر کند و بکارند و بان پیچ کهنه و باغی باشد و در غرض
و هر روز مقدار پنبه را گویند که تا چاق شود و خشک شود و قرحه و کاه هست که عجاج
شود بر هم جالب عقیقه بمنزله مرهم و با سنج و عرق مرئی میرسد و مثل آن مرهم را کاه
کنند و عقیقات مثل ماز و کلاه شب یا باقی و اقلیای و در غرض سوسن و قلیل غبار و
هرگاه جراحت منفتح شود چاک دهد در بدن صلب باشد مثل فلا حین و غیره از
ارباب ند باید که بکند بجا از کف و اگر بوده باشد از بی جراحت قرحه فکری پس
تخفیف مانع بسوی دوز و دوات و مرهم ملحقه مثل مرهم در و زهر با سنج که آن در غرض
و بعد از آن پاشند از دریه مثل از دوات خوشبویان و قرحه که زخم است اگر بوده باشد
و همان از زخم شک داخل کنند و آن مرهم و قلیل تا برسد از دوات قرحه زخم و اتمام کند
بهم نیاید مرهم و میان خالی باید پس گذارند و در غرض آن پنبه که در غرض بخلط است و اما
قروح عسره اندمال و غیره نه بجای قطعه دایره پس عسره بر آن میباشند یا بسبب قله
در بدن و علامت آن اینست که حوالی آن سرخ بوده سال از زخم بوده باشد و خشک بوده
باشد بدن کاه نبوده باشد علاج آن دلت و مالش است و قرحه داخلون بکرم برود آن
کند و در استعمال مرهم سیاه و اما از برای رعاة خون است در بدن که در سبب رعاة
لون و بشره است یا بسبب رعاة حیث یا صفر اگر بسبب فساد مزاج کبد باشد مثل
بسیاهی داشت باشد بسبب آنکه فساد در مزاج طحال بوده باشد علاج اخراج خون است
بفصد یا زلو چسپا نیدن و سهل خوردن و اصلاح مزاج کبد و طحال از برای سهو مزاج
عضو است و علامت حمرة موضع و وجع شدیدی علاج آن فصد است از غرض مواظبان
عضو و اخراج خون بحسب واجب و استعمال مبرطات و عطقیات و مرهم سرد مثل

قلم و مرهم و با سنج و عرق و استعمال طلائی خود بر اطراف قرحه و استعمال خشک که قرحه باشد
خشک بروی فایده و با سوسن مزاج یا در علامه کمره رنگ و قله حرارت و علاج قرحه
و خوردن زلیب و انحر خشک و نکند عضو مایه کرم و استعمال مرهم با سلیخون و مرهم اسود
از مرهم سنج که میوشاند بروغن زیتون تا آنکه سیاه شود از کدو مرهم الاخون و انودوت و اما
رطب است و علامت آن اینست که میباشند قرحه کثیرا و طویله و بسیار جرب و در غرض و علاج
آن تنقیه بدن است و طویل و غذای او از قیوح شوی و مرهم قوی التخلیف از کثرت و ماز
و عرق سفوف و اسحق و عرق و شب و اظطیحا مخلوط کند هم که با سنج مره بر و اگر بسبب
غایبند و هرگاه بسبب در چاق شدن این باشد که به قرحه داخل آن گوشت صلب باشد که
مانع از انضمام باشد و ظاهر میشود آن سلاطه خود حسن و علاج آن اینست که چاک کند و قرحه
دهمهای قرحه را تا فانی شود با قطع کند آن گوشت را بعد از آنکه پخته باشد صلب غلیظ تا فانی
شود بر دوات مثل طلائی و بر یک پس معالجه کند قروح یا بسبب عسره اندمال است که قرحه
گوشت کند پخته بوده باشد فاسد و علامت آن اینست که میشود اتفاق و بر روی بکس میکند
و سیلان میکند از آن چاک رقیق بد و هرگاه سیلان داخل آن عضو کند تا آنکه منتهی شود با سنج
یا اگر بگذارد یا در دای حادثه آنکه چرخ گوشت میت را و ساقط شود گوشت ردی و پیدا شود
استحقاق پس قرحه استخوانی یا باقی باشد پاره نازک حاد در غایه پس پیاشاد بر و بسبب اللحم
و علامت آن سیاهی قرحه است و علاج آن اینست که شاد کند اطراف از آب کاسنی و در غرض
و عتب القلب و در غرض بنفشه و تنقیه کند بد را از خلط فاسد ردی پس بعد از آن بکند
و مدام کند بر هم زخم را و در غرض پس مرهم تنقیه یا بسبب عسره اندمال اینست که با لای زخم عرق
بزرگ باشد و علاج آن فصد است و اسهال بطبیح اقیقون و تعدیل مزاج پس فصد
و کاه هست بسبب عسره اندمال عدم موافقت ادویه و مرهم انجمانی است که آن مسخن است
معدنی اسحاق پس تدبیر است که مرهم بکند و در مرهم سرد که نهایت سردی داشته باشد و یا بسبب
عسره اندمال اینست که هر روز و جمیع الزم زیاد شود قرحه هر روز زیاد میشود و میماند از قرحه
و عه و علامت آن کثرت رطوبت و سیلان رطوبت از آن و علاج آن اینست که پاک کند
از بد را بطیوخ غلیظه و با عطف کند غذا را و بعد از آن معالجه قرحه را با ادویه قوی التخلیف
از جلد قروح عسره اندمال است و آن قروح متفاوت است که در شتر باشد از آن ماز و کاه
چیزی بوده باشد برای آن فرقی که عقیق بدان تنگ و قعر آن واسع در آن جسم صلب باشد

نوده باشد بان وجع بسیاری و سیلان میکند از آن رطوبت دایم و بسیار باشد که قطع
اصیان او میکند و دشتک فروخته و بسیار است که مسی شود یا سخنان بسوی عصب
رباط و بسوی دره و بسوی شریان بسوی گوشت بسوی اعضای شریفه مثل چشم و
غریب و غشاد و ناسور و صدها و همچنین آنکه حرکات کرد جانین پس از آنکه در شکم
اعضاد که منتهی بسوی الحاق و جوفان کاهی میباشد استوی و کاهی میباشد
پس علاج آن اینست که بشوید بآب الکاب که خیسانیده باشند بان و بعد از آنکه
کند بر پیه که گهتر ق کرده باشند شراب و ملوث کنند بدو و با صبرند از سبزند و در
دم الاغوب و کنند روز و غفران پس اگر صحت نیاید مراد از اینست که بشکافند و فاکند
گوشت فاسدان اطافان باغ و از آن پس مسکون کنند و چنانکه مال صفت
ملا خصوص هرگاه بوده در حور عصب با عضو شریف و بعضی از آن قروح ساعیه است
و آن قروح نرم غیر خشن غریبات خشک و سیاه بر آن که ترشح کند لایم رطوبه صدف
که میسوزاند و متعفن کند و تند کند و علاج استغفر اغست جدا استغفر اغست
حادث میشود از احتراقات مثل آتشی که در آن میباشد از خون محترق سودا و دفع
دفع میکند طبیعت او را بظاهر بید میسوزاند و حله و لاطاع میکند و علامت آن اینست که
حادث شود و لا بشوید بکبار پس متفهم میکند و پیه میکند از برای خبثات و متفهم شود
و میگوید خشک و بیشه سیاه خالستی رنگ و بیشه و خون در صورت و علاج آن
فصد است و تقیه بدن بمطبوخ افقون غار بقون ماء الجبن یا سفوف که نقص سودا کند
مثل سفوف متقد از هلیج کابل و هلیج سیاه انقون و اسطوخودوس و سفایج و کباب
و فک هند و چسبانیدن زردن موضع تا آنکه بکند خون سوخته و از آن پس عضو
تلاکند موضع را بر هم اندازند و اسفنج و ورق و سرکه و زیت کاهی حادث شود در
سرفروغ موله جدا منع کنند قرار و آن در ابتدا میباشد بشوید بر موله و سرکه
و مویه است غلیظه عطره که مستکن میشود تحت حجاب اینچنانیکه بر قبضه او
تا نه میکند حجاب را و داغ کند او را و نه فرج از آن از برای غلبه ناریت پس متاخر
المرغز علاج آن تقیه است با شیره از برای جدا کردن مثل اطراف کاسق کوفه
که جو شاییده با سرکه که در آن از برای جدا کردن جو مطبوخ و جدا کند جدا از این
منکام تسکین وجع بر هم کافور و از برای تبخیر و انداختن در سقطه و مویه است

هرگاه حادث شود مسقطه یا فربه بان چنین را از تفرق اتصالی و غریب دفع و غیر
پس میباشد در علاج آن اینست که جدا کنند عضو اینانی که واقع شود بان
یعنی که محکوم کنند از مثل مغشاش کل از منی قاقیا ورق و صبرند و دماش مقشر که خورند
باشند عود پس هرگاه حادث شود بان و دم حار یا تب کنند پویه بسبب الهماع
بسبب و در کرم پس باید متاخر کند بوقت کل سرخ عدس مقشر کل از منی و مایه
سرخ کافور فوکل مرزا اینست که فصد کند علیا از برای استغفر اغ ماده و مال
عصو علیا لجه و دیگر تلطیف کنند تدبیران مرغان بوی لکه غذای غلیظ مشغول
کند طبیعت بهضم غذا یا زرد از مقارنه مرغان پس باید غذا بدهد و بپاشد
عدس و پیا شایسته البته بصاحب مزه طعمها مطلقا مویای خالص بدهد مسک
صلاحیت دارد شکست که و خلعا ساکن کند و علاج حادثه از آن بجا است که در آن
و آن در این خصوص مجرب است و افضل انواع اینچنین است که میباشد بگهف جبال
در قریه که مشهور است با آن ادهات شهر با آب جردان اعمال فارسی که ترشح میکند
از چشم که در آن کوه است در هر سالی بدهد بسد قریب از سی شغال تا شصت شغال
بحسب قله یا در آن و کثرت با در آن غریب الوجود است که افتخار میکند بان بولک عجم
چنانکه افتخار میکند بولک دوم بودن کل محترم و بولک هندوستان بودن هلیج
و آن برای آن انواع دیگر هست که یافت میشود در مواضع کثیره و سفای مین و سایر
شواخی لکن نیت این شرف برای آنها و شرافت در آن است و میباشد برای آن
که یافت میشود در صحران چه نیست که از سابق با موات میاید اندک که حفظ کنند
اموات از تفرق اتصال و آن نیز برای الوجود مجرب است و بکند بایوند و قوه الضم
ستقی و کل محترم میباشد از در تقیع خود پس هرگاه واقع شود در غریبه در سرپایین کند
طبیعت را بدانند و جدا کنند از برای لکه ماده بیجان و آن در غلظت او و در
اختلاط کرم کند کید و موزت شود تبیل و آب هوا که بکند از میر سرکه یا و غش کل
سرخ و کلاب مزج کرده باشند و بدهد تسکین دهد و بجزا و تقویت کند سر
و دفع کند مواد را و جدا کند بوقت موه و کلان پوست آنرا که بپزد باشند با سرکه
عود و سکه و شراب قابض و قصبه الزهره و طاکند با و مرغها بعد از دود سیم که

شود نه به بوسینه و شکم و حادث شود خوف الدم و نفث الدم پس باید عطا انداد
و عطار و گل ایمنی خوشایان شان در تنقیح عدهس با قلیل ایون و اگر واقع شود بر عضو
شود نفع که عبارت از تفرق اتصال که عارض شود در وسط عضل سواء كان من لحم
پس باید عطا کند در اول بجهتیکه ذکر کرده شد از رومات پس بجهتیکه تحلیل بر خون
سیت محقق در غلظت لیسرا مثل طول و عسل معول انما بوجه و تحلیل بد آنان نفع باشد
و در حق خنجر نفع از جوش و عطا انما بد جود و در غلظت و دفع نفع بوداده جود و در واقع شوق
بر عصب و عا نشود برای و کوفتگی پس عطا کند بجهتیکه متکین در جمع کنند از برای آنکه
لبوان مواد بسبب وجع بدهد مثلیکه عصب عضل حساس است شد بدیال التوجیع چیز که
ارضا کند و تحلیل برود مثلاً در دغین یا از دغین شویت و دغین تقوان اگر واقع شود
مفصل و علوی شود بر او ان و دغین روئی عبارت است از کندن شدت عضل از یکان
خود نه تمامه بلکه نایل شود از مفصل بعضی از آن پس مسخ کند بر دغین کل سرچ بیاشد
مور و کوفتگی بدهد به بستن عروق و اگر حادث شود در عصب التوان عصب و سلب
پس عطا کند بدیالینون یا عقل که کل کرده باب و در خطی مجرم و در نیت شق قند فر
با در نیت و اما مضروب بسبب طبعی چوب حرمه پس سر از اینست که عکری بکند
ان عضل و بدست پس بکند از بدیالین طرفه کان سردا آنکه منع کند انصبا ب مواد و بدیال
کند هر زمان که گرم شود یا طلا کند بر هم اسفید لاج بدیالینست که ان تشکین دهد و جعرا و ده
کند عضل و ان شد کند عضل و احوالیت بکند بجهت کوفتگی انصبا عقی و بعد بر نفع
منه گفته است جالینوس در حادی و عشار و مقریات آنکه بکند جلد کثیرا تا ساعتی بعد از چوب
پس سلب کند چوب است و در یک شدمان عضل نفع دهد او را از هر چیزی تا نفع تا آنکه جلد کثرت
در یک روز و یک شب و این برای اینست که نفع میدهد و تحلیل میدهد و واضح ضربی که عکرت
ان خون و اگر خون محقق شود خون زین جلد و خون مرده شد پس سر از اینست که
نماید کند بفرمان یا تریب در کسر و خلقت کسر تفرق اتصال خام است استخوان و در وقت
میشو بحاسه بصر هرگاه بوده باشد عظیم بر تبه که داخل و بر بدن و در بعضی از آن بحاج
پس ظاهر شود بعد از آن حاسی و نفع از عمارت دیگر شاسه میشود بحاسه و بعد از
بر این دست بر آن عکرا بود باشد کسر عظیم و نیت میشود بحسب پس در مواضع مختلف

در ارتفاع و انخفاض و بسا باشد که بشنود صدای خشم استخوان و علاج ان در اول
از پس کشیدن عصار است بمقدار یک منزله بوده بر او کردن بر عطا که استخوان را
ان نظیر است و تقویه عظم و در هر جزئی موضع خود و یا در اختیار با قیام یک
به نهایت همواری و ملائمت که ممکن باشد بماند و از انجا عارضی که مکتوب جمع بیار
ان برای آنکه حادث نشود از شدت وجع او را در نتهای تنه و بعد از آنکه ممکن شود
طوبه بدهد و باط متوسط یعنی پاره نه بسیار و در نه است از برای آنکه بستان
عکرمیکرد و در عضل و عضو انما بر تبه که در یک راجع است و ان شخص شده است و نقص عضو
و عضل شود در ان وقت قطع ان عضو بود و در دست بسیار نیست و نگاه نمیداند و در
فکها استخوان بر شکل طبیعی و بداند در دست و بعضی سست و بدیالینون و بدیالینون
برای آنکه مقصود به بستن همان موضع است پس تسویه و بدیالینون است از برای آنکه
مقصور به بستن است از برای آنکه نموده باشد موسی سیت و موسی بدهد بدیالینون
عطا و به بدیالینون فک کند علیل از سها از ان بجهت استعمال بدیالینون لطیف و نفع
بدهد و نیت که گرم تر باشد و بغلج از برای آنکه اقی شود و در دست و بدیالینون
یکشال پس بدیالینون است که کل از نیت در شکست استخوان و بدیالینون و تقویت بدیال
نکات کل از نیت یا کلاب بدیالینون و بدیالینون موسی یا قار سیر از اینست که نکشاید
ان بدیالینون ممکن بعد از سه روز باید بیشتر که عضو خود گرفته باشد و بکشاید تا مطلع شود
ادغال گوشت و در زیر بستن تقیه و فساد و پهنساید مکرر آنکه وجع شدت کند و قطع شوق
اطراف بستن پس از جلد بدیالینون بکشاید و نیت شد و از این برای آنکه شدت شد و جعرا شد
نیت یا آنکه به هر یک غلظت بسیار که جبهه نیت باید تحلیل پس لازم آید که بکشاید و بدیالینون
بویزد و با نیت که عبارت از بدیالینون حفره در حرارت باشد تا آنکه سگان شود و عمارت شود
و نکشاید کشاره ساعتی تا راحت یابد بعد از ان به بدیالینون و بدیالینون که بکلاب بفرماید
باشد بکلاب یا بدیالینون کل سطح و سرکه پس در بدیالینون و عمارت شود و در نیت یابد
در عضو عارضی پس سر از اینست که بکلاب بدیالینون و بدیالینون و بدیالینون و بدیالینون
نفعه مکرر بعد از چهار روز از بدیالینون ملاحظه احوال بدیالینون و بدیالینون باید بسته باشد
و نیت بدیالینون و نیت کل از نیت یا قیام او بدیالینون و بدیالینون که بدیالینون و بدیالینون
بسته باشد مثل کلاب یا بدیالینون و بدیالینون و بدیالینون و بدیالینون و بدیالینون و بدیالینون

طلا کند و بر باد رود و حبابه بپنج قلع کند تا غدا صبح با طلا و حبابه آن قلع کند و طلا و حبابه
طلا کند و طلا و حبابه را هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
بروز شود و طلا و حبابه را هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
بیکدیگر و غرض از طلا و حبابه را هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
از دستان و امثال آن حبابه را که کند هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
الغلبه را طلا و حبابه را که کند هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
سوره تر هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
در آتش گذارد تا پخته شود پس بر دارد با شاه قلع و طلا کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
و شش خرق اسود طلا و حبابه را که کند هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
با بر هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
در وقت خون حبابه را که کند هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
با طلا و حبابه را که کند هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
جلا دهد و صوری را که کند هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
الغلبه را که کند هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
ذهب داخل کند و زعفران سودا طلا کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
و سودا را که کند هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
نفع دهد کلف را و باقیه را که در سینه باشد هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
و طلا کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
زایل شود بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
و باقیه را که در سینه باشد هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
موی را که در سینه باشد هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
از برای آنکه خون میت از شره مرگ طلب و زعفران نفع دارد بر موی و طلا و حبابه
نفع دارد طلا و حبابه را که کند هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد

نفع دارد شقوق دستها و پاها را که طلا و حبابه را که کند هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
که حاشی شود از آنکه بیدار حیات طلا و حبابه را که کند هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
سبز شد باشد یا سیاه شده باشد و خصوص با چشم و چشم بچشم بچشم
هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
به بدت او طلا کند نگاه میداند میت را از فساد و تعفن و بد بو شدن
کرم و خشکست در سیم نفع دارد طلا و حبابه را که کند هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
مرنگ زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
اثر شیرین و هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
نیو کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
و آثار جلد را زنده افتد نفع دارد طلا و حبابه را که کند هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
کوهای قار و دای و رند و یکدیگر بخورد بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
میلان بدن ایشان از فقر و و جمیع آنها جگر کند شکست طلا و حبابه را که کند هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
میکشد شش بسیار که مرگ باشد خصوص ما و صبح زود تا خواب نیمه معروفست
نفع دارد در دوی بهی و بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
میکارند مرگ بشیر را زنده می فرج جلا میدهند کلف نفع دارد طلا و حبابه را که کند هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
خصوصا بایزان نشان نفع دارد طلا و حبابه را که کند هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
کند آنچه در تحت اوست و لایق اوست که بعد از آن توره که طلا کرد و غرض بشفاف
رودن دیگر بماند نیل آن و در وقت جلا دهد کلف نفع دارد طلا و حبابه را که کند هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
وج چنست کرم و خشک است در سیم و مستعمل بر اوست نفع دارد بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
شرا و طلا و ورق الحوج قطع کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
و در وقت که کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
که ماری و موش و در وقت طلا و حبابه را که کند هرگاه بخورد زایل کند بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
کند و بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
نکته را و قطع کند ریح سیر با و پنا و ورق التوت هرگاه طبع دهد باب باران و بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد
میرنگ کند موی و ورق شجر البوق را با سیر که طلا کرد و نفع دارد و نقش بماند و در وقت
را بوی بدی و بوی بفرانجا صیغه عرب نگاه میداند موی که میخواهد

میرد از آن حال و با قوت انقباض آن میگرداند صاحب آنرا در غلظت و اهلقت یا قوام و برنج
لذا هست شبیه است بصورت ایشان و آن اسمی است توریق آن یک هفته میرود
و عاریا نیست که عارض میشود در ظاهر بدن و میباشد در بعضی اعضا و در بعضی اعضا
دور بعضی و بسیار باشد که بوده باشد در سایر اعضا بر تبه که بوده باشد بدون بدن
سفید می تانایا برین بیشتر و سبب آن سوء مزاج عضو است میوی پروده و غلبه
بر تبه که گوشت آدمی میگرد و مثل صدف و گاهی حادث میشود بر روی موضع عارض
و ظاهر میشود بر آن و آن علامت برین بودن جدا است سفید بر آنی حقیقه در جلد
بلکه در استخوان در حین استحکام عله و اینکه مینامند میوی که بری دندانان عضو
و اگر فرو بردن سوزن بنیاید از موضع آن خون بیاید بر آید و ملوحت سفید مانده و اگر
باله یکیس و خرقة خشن شرح نشود و این فرض بدست عسار است بلکه بر عسار
از برای این عله امید نیست که قطعا خاصه از خون و از این مرض چینی که احتمال میرود بر آن
اینست که هرگاه بکیند جلد او را با انگشت ایهام و بسیار بد فرو بردن سوزن بر آید خون
یا ملوحت و رنگ طسرح و علاج آن است فراغ بلباس است و تمهید بدن بمرات متعده پس
تبدیل مزاج است بمعاین مناسب مثل کلک لایق و تریاق کیم و شرود بیوس و از غذاها
مثل فرایح و طباخ و گوشت و حش که ادویه که بسیار کرده باشند و بجلای شدید
الاسخان بحر جلد از برای خون مثل زفت و نطفه سفید و خردل و سرح و خربوب
و کدشن و زعفر و دمنج سرح و بویق و بصل الفار و شیطرح عاقر قرحا شونیز سرح کبر
و اما ادویه متقه متقه مثل زنجار که با سکه و غسل الملاء و کیک و ورقه ایام
و تخم ترب و یاز یون و فرسیون و بیهقین همه سر زامات اینجاست که اصل صنایع
درست میکند از قری و انبیک و آنچه مخصوص است موضع حمایت از قناری
مرغ خوش و قوه الصع و شیطرح طلا کنند یا بقم و گاه محتاج شوند در شکام
یا س از معالجه و رنگ که در موضع است و بشرة انداختن از برای عدم تقرب طباخ
از آن باطلیه که گفته باشند از شب یا قی می شود و مرده و شراب کلر و قی
و قوه و شیطرح حبث الحدید و نیل و میم با سکه بعد از آنکه نشویند موضع
باب ملخه بعد از آن باب نازج و شب بهو و بیض آن سفیدی نازک است و ظاهر

جلد غیر فروخته سبب آن همان سبب است که در وقت باردگی مرقوب و قوت
از ماده بر وی میگردد شبیه عجاك ماکتری و بیشتر اوقات متعشیر میشود به وقت
حادث میشود بمرات منع میشود بخلاف بر وی که سخت نیاید و بوقت با سهولت
بی بی سخت نیاید هر چند بهیضه بوده باشد و باطلیه جایزه و علامت بی بی
اینست که خورده باشد شدیدا بیض بلکه بوده باشد قریب بوقت جلد و نبوده باشد
غیر تا لیس جلد و نه المسطح و بیشتر اوقات مستند و اشکل میباشد و علاج آن
ان اسهال تو بد است شمع حنظل و قی عرق در حمام و خوردن اطریفل و قطعه و در لیس
موضع و طلاهی موضع با مسیح کوبن مجون بزرگ و شیلاج و عاقر قرقا و نیم ترب کد
خود ساییده باشند با سرکه و روغن آب در بوق سیاه است اما بوق سیاه آن قشر
لون عضو است بسیار می درگاه بالند عضو ظاهر شود شبیه بخار و بیشتر اوقات
شود ان برای جوانان علاج آن فصد است الا بعد از آن تنقیه کردن از اناقیون
و شامه و اصل السوس و کافور و پودر هلیل زرد و سیاه بفساج و فلفل
و روغن بادام و آب کاسنی و جلد از آن کم سهل باد این چهل روز بگذرد و اگر
بسیار رو بویط مزاج و طلا کنند با خرگوش سیاه با سرکه و روغن و زاج و کوبیت و نیم ترب
قطعه کنند و روغن از بوق اسود و روغن اسود مهر سدر و جلد عاقر قرقا و خشک
و آن و قشر جلد مثل فلوس ماهی و سبب آن خلط سودا است و بی فایده تو بای
قشر آن از قند مات جذام است هرگاه شدت کند بسیار شود و علاج آن علاج
روغن اسهال و روغن و روغن و روغن کلف تغییر است بسیار می درگاه و روغن
جودت انار و کودت از سیاهی و روغن و روغن و روغن سیاه هست مرقوب مایل به
سبز و مثل کف دست و برش نقطه سیاه هست که چنگ عارض شود در صورت جبهه
که میگویند بوقت نقطه اگر مایل سبزی باشد از غش کوبند و اگر مایل سیاهی
ش کوبند و آنرا بمسل باشند بعضی به بعضی بزرگ و بعضی پس آن کلف است خنده
مثل این از آن است سیاه حجم مرتفع از چشم صورت نیاید مستند بر تمامی و اینها
اه هست عارض شود بعد از ولادت علاج دارد که هست در عین ولادت بوده
شد علاج ندارد و بعضی اوقات عارض شود از برای جماعت که نوبه ربع کنند هرگاه طول
مهرسد ایشان رویت بعضی اوقات از برای جوانان مهرسد در لیس عمل از برای اجتماع

بعضی به حاله بام قیبه یا خون که غلبه شود از مرقه السود یا حقیق است که کافیت مایه بدن روغن
بنفشه و صفت کدو بنفشه و بوق که در خود و شقی با سکه رقیق که سمن و ترس با عصاره
اسهال و اما قوی دان مزمن باشد علاج آن اسهال است که مکرر ششیده و تراشد
سروند هین و قهقهه هم و شش و بادویه که انقباض آن جلای قوی باشد مرقه مشق
از خود و بوق و حلیه نازج سفید و غریز و مویخ و سرکه بعد از آن روغن بنفشه
خضی که آنرا شامیدن روغن و عصر پس بدست که داء الحیه و داء الثعلب این دو
علت است و مشق است این دو سوزان اینست که بسیار است ثعلب میریزد
آن و متفرج شود جلد آن و جرم عامر شود از برای آن منسل شود جلد آن و از بجهت
داء الحیه که میند که بر آنگاه شود موی آن و بعضی گفته اند که داء الحیه روغن مو است شکل
یعنی ذات تقارح و بعضی گفته اند که چون ثعلب مزاج صایع بکند در آن از موی خالص
و این که کلا بد جارش میشود ندان در آن در جمیع بدن و لیکن پیشتر و ثبات همه بدن
و پیش و بعد و علامت آن اینست یعنی مزاج علاج مزاجات و حوسه رقیق که در شقی
شویت و بوق و قلم هندی یا سکنجبین عسل بعد از استلا و بعد از غذا انجم
دوان تر باشد و غریز سفید سر سوز که موضع مرقه خشه و مایه بدن پیاده
که سکه کرده باشند پس طلای آن بمرول و سیر ساید بعد از پاک کردن آن اگر علت
باشد و سرح نشود موضع بمایه بدن و می تواند شد که صفرا ویت داشته باشد
و داء الحیه و علامت هندی و نک و پوست انداختن آن مثل پوست انداختن ظاهر
بالا و دایره کشیده باشند و لاغری بدن و علاج آن استقرح صفرا بچوب سحر و قند
موضع سکه که باد روغن کلر و طلای آن بکبریتا و نیتون و نیتون سوخته با پوست آن
که نه و می تواند شد اینند علم از سودای مرقه و علامت کوره و نک موضع و غریز
و شدت خشکی و مزاج سودای و علاج آن اسهال سودا است بچوب نیک برون
کند سودا اما بچوب قیصون و طبع اقیصون ردی و مایه بدن موضع بصل الفار
دیه کون و پیه شیر و اسهال آن و خاکیه بروج مایه بدن و در لطل کون
و کان کوره اند بعضی که بر او بدن بروج از زمین خوب است از اینجهت می بیند
اطراف آنرا بعد از آنکه خالی کوره باشند اطراف آنرا از خاک می بیند ندان در میان آن
سکه بچوب نیتون کور است از مزمن آنرا می گویند که آن سکه بعد از کندن

میبرد نقشار مو و ضلع چون سودا بعتاد و مو از بجا در غایت که در شقی
و انقباض و تقاطع آن یا بسبب نقصا عدالت و قلم بخار مثل آنچه عارض
برای تقویت و از برای احیای قی و وصل و علاج زیادتی و غذا خواب و مایه و شقی
سر بخاطر و بوق و قلم و در قی و بیدار و روغن بنفشه و بنیول و داء الحیه که سبب ثعلب بدن
انقباض مسام است تا آنکه بر پیلان بخار محدث متفرق شود و قفا شود و جمع شود
و علامت آن رفتن مو است و سرجه نقشار و علاج آن مایه بدن روغن امر و حلیه
و مایه قی و روغن موی و لادن در این مرض نفع بین است یا آنکه سبب بنفشه
بسیب میسر و قش و کزانه جلد و علامت آن پوست خراش و معویه و کندن مو
و نمودن آن روغن بابونج و کاهی می باشد نقشار شعل از محدث سفید و مویخ
عصاره بلیغات است مثل صفی و خیاری و لعلات و قی و طیات و کاهی و مایه بدن
حقیق نقشار که مشاخته میشود و بعد از آن که کویا مرقه بکشد و اندک و باطله بکشد
بسیار از برای لغایه و علاج آن تراشیدن آن است از موی یعنی باقی و استعمال روغن
موی و کندن و حلیه بخار و اما صایع بر هرگاه عامر شود و غیر وقت یعنی در سوز
پس سبب آن اسباب مذکور است در نقشار و مو و عالی کند بهمان معالجات
حادث میشود ضلع از برای درام حمل افعال بر سر و علاج تر است و اما هرگاه حادث
شود ضلع بعد از کبر سن پس حادث شده است از برای نقصان ماده موی در این
و آن عالی صراحت و در استیلا و استیلا و حیاتی از برای آنکه جلد کین و قی
و کشت در آن میان بر طرف شد پس این موی از برای صناعه کابره است که برون
طبیعی ایشان است که محصل نیست برای علمه ای و در طوبه اسلید غیر مکرر است
که سبب شبیهان بکج انچه است لازم و باید غذا صایر بسوی شعل مایه بدن
چرب باشد و عارض بر موی می باشد میانه کاه و کوه خون مایه بدن بکشد
و جماعت که بدن دیو شود جماعتی هستند که در استقرح خفط بعضی بیدار
خصوصا استقرح بقی کردن و استعمال قریا قی و روغن و شرده و طوی و تقویت جان
دین پری و سفیدی موی حاصل شود در ریه ابتدا حقیق مو است از نقشار
و این ادویه ایست که حرارت لطیفه داشته باشد جلد به و قوه قابضه و بادویه که با سینه
این اثر کند و آن مثل لادن است گفته جای نوس و لادن قوه حرارت سیر است

کافی خشونت بهرمانند جلد پوست و پاره شدن و جراحت و خونریزی و جگر بلوط
سودا و است که متولد شود از رطوبت سوزنده که خاکستر شده و رطوبت و غلبه
طبیعت دوزخ و سنگان دارد و بیوی ظاهر جلد و اگر جلد دارد و پوست انداختن غرض
و اما هرگاه حدث ندارد همین تقشرات بسط و سبب آن خلط سودا و است محترق است
انواع آنکه شد و الماع است از اینجمله میباشند بان خارش و علاج آن تقیه بدن است
انتهون بخورند که بعد از آن ماء الحلیجین با سکنجبین بر روی و ترطیب مزاج بخورند که کوشه
شیر خورده و شامیدن شیر تازه و اسحمام دایم و نرم و دود تسخیر و میانی و دمان
باده مرطبه و اما تقشر قد من از مایه صوف و جوراب و لباس خشن پس آن علاج
کردن یا شیاء خشنه مثل خنار و بلوط و کلنا و پوست انار و جوز لمر و کوفته جو
بایسکه و کاهی عارض شود از برای جلد پشانی اینک متقشر شود و ثور بارک مثل زین عا
طنه که خشک شده باشد در جانی با خارش قلیل و سبب آن رطوبت فاسد و غرقه
کود دفع شود از دماغ بسوی آن و علاج آن تقیه دماغ است با ایاریات و عرق و شستن
بایسکه و ترچ آن بقدر طی و فساد کردن بعد سر و کل که چوشانیده باشد بایسکه بار
و با کلان و جو محو عایب ز فافرا شیدن جلد و پوست انداختن عارض نشود و در سطح جلد
ماس چمن خفیف با شیاء خشنه و سبب فراش بسیار است بعضی از آن برداشتن
اشیاء خشنه است و افتادن در میان خار و خاشاک و امثال آن و بعضی از آن سوزان
برشته برهنه یا اسب برهنه یا غره و همچنین کفش کوچک پوشیدن و همچنین کشیدن
و طاب بردن و علاج آن فصد با سلیق باقیفالی اگر حادث شود از آن چیزی عظیم
و بویله عضو است بخرنه مبرده اگر نبوده باشد و اطراف عضل پس بگذارد بان مرهاج
با کلاب یا کل از منی با کلاب یا مسح کنند بر و غن کل سرچ و موم و یا بگذارد بان مرهم
مردا سنج و اسفیداج الرصاص و روغن کل و موم و بیاض پیژ و منج کنار عرق جف
اینکه پاشد بر آن خاکستر جلد و اگر گفته پیو سیده باشد از آنکه کشته بعد از مسح کردن
موضع روغن طسرج بدست که مسح کنند یا کشیدن یا آنکه در آن کند خاکستر شستن
با مازوی ساییده و افاقیا که خمیر کرده باشند بایسکه بعد از سکون جمع و کدی و سوز

کافی خشونت بهرمانند جلد پوست و پاره شدن و جراحت و خونریزی و جگر بلوط
سودا و است که متولد شود از رطوبت سوزنده که خاکستر شده و رطوبت و غلبه
طبیعت دوزخ و سنگان دارد و بیوی ظاهر جلد و اگر جلد دارد و پوست انداختن غرض
و اما هرگاه حدث ندارد همین تقشرات بسط و سبب آن خلط سودا و است محترق است
انواع آنکه شد و الماع است از اینجمله میباشند بان خارش و علاج آن تقیه بدن است
انتهون بخورند که بعد از آن ماء الحلیجین با سکنجبین بر روی و ترطیب مزاج بخورند که کوشه
شیر خورده و شامیدن شیر تازه و اسحمام دایم و نرم و دود تسخیر و میانی و دمان
باده مرطبه و اما تقشر قد من از مایه صوف و جوراب و لباس خشن پس آن علاج
کردن یا شیاء خشنه مثل خنار و بلوط و کلنا و پوست انار و جوز لمر و کوفته جو
بایسکه و کاهی عارض شود از برای جلد پشانی اینک متقشر شود و ثور بارک مثل زین عا
طنه که خشک شده باشد در جانی با خارش قلیل و سبب آن رطوبت فاسد و غرقه
کود دفع شود از دماغ بسوی آن و علاج آن تقیه دماغ است با ایاریات و عرق و شستن
بایسکه و ترچ آن بقدر طی و فساد کردن بعد سر و کل که چوشانیده باشد بایسکه بار
و با کلان و جو محو عایب ز فافرا شیدن جلد و پوست انداختن عارض نشود و در سطح جلد
ماس چمن خفیف با شیاء خشنه و سبب فراش بسیار است بعضی از آن برداشتن
اشیاء خشنه است و افتادن در میان خار و خاشاک و امثال آن و بعضی از آن سوزان
برشته برهنه یا اسب برهنه یا غره و همچنین کفش کوچک پوشیدن و همچنین کشیدن
و طاب بردن و علاج آن فصد با سلیق باقیفالی اگر حادث شود از آن چیزی عظیم
و بویله عضو است بخرنه مبرده اگر نبوده باشد و اطراف عضل پس بگذارد بان مرهاج
با کلاب یا کل از منی با کلاب یا مسح کنند بر و غن کل سرچ و موم و یا بگذارد بان مرهم
مردا سنج و اسفیداج الرصاص و روغن کل و موم و بیاض پیژ و منج کنار عرق جف
اینکه پاشد بر آن خاکستر جلد و اگر گفته پیو سیده باشد از آنکه کشته بعد از مسح کردن
موضع روغن طسرج بدست که مسح کنند یا کشیدن یا آنکه در آن کند خاکستر شستن
با مازوی ساییده و افاقیا که خمیر کرده باشند بایسکه بعد از سکون جمع و کدی و سوز

ان و غمه ان با شراب از برای کردند و تیل نافع است خرفه
 با غسل و هرگاه دهند مان طره هر امر نافع است خشک نفع دارد و هرگاه
 بیاشامند با شراب سوم قمار و آب طبعان هرگاه بیاشامند بجامه یکشدند
 اشامیدن ان کردند ان سک و خلقت بد دهند در کربا سگ دیوانه و سایر
 خصوصاً عقرب و رتیل و دفع کنند هر سه اگر زهر بود باشد قله شراب ان نیم
 حوله اشادان با اندر ج کردن عقرب و رتیل و شراب ان و در هم است حمله هرگاه
 کنند و با بکوبند و بگذارند بر موضع کردند سک دیوانه نفع دهد حیه هرگاه
 سنگ را زان بگذارند بر کمره افی مسکین و مع کد حیو الحوی قله ان است قله ان
 الحوی گویند بسبب آنکه حفظ کند جثه میت را از فساد هرگاه با لندیم تمام بدن
 بیاشامند با شراب و هرگاه مخلوط نمایند پسه کار کوهی بالندیم بدن نو دیک او را یاب
 هوام می لعالم نفع دارد نهش رتیل و اشادان خردل از دو در خردل میگرد و هوام جامه
 جزا لذت باب فضل خروس و مرغ است قریاق فطاست در وقتیکه خفا کند با غسل خوردن
 حوزه الحار سبب سفید می که بهر سرد گویند ان اغ هرگاه به اینند اب بیاشامند
 ساییده ان نفع دهد کردند سک دیوانه نفع دادن بین عظم کف است صاحب
 باع منافع انجیوانکه کردند سک ان سک شفاست و تجربه شده است خص ان
 بیضه کار کوهی هرگاه خشک کنند بیاشامند و بد دهند افی کردند و نفع دهد خطی
 پخته او را هرگاه طلا کنند بر زنبور کردند خصوصاً زنبور و غسل نفع دهد خل
 نفع دهد انیون خورده و او شوکران خورده و ایشر طکم خوردن ان در او و یاب
 پس نفع دهد و سرکه انکو بر یا با نمل خوردن نفع دهد کردند عقرب و انرا شامیدن
 نافع است و در قلع نفع دارد کردند کی هوامرا خلا و طام بار و غن و قله شراب ان
 دار چینی نفع دارد سموم را و خادان در کردند عقرب با انجین نافست قدر شراب
 در و ج قطع شبیه بعقر است از چوب نفع دارد سموم را و خادان و انرا
 نافست قدر شراب ان در هم است و فلی هرگاه بیاشامند طبعان یکشد یکبار از
 مویانه باشد یکشد ایضا هرگاه طبع دهند با شراب و سداب نفع دهد سموم را

ان شراب نفع دارد و هرگاه طلا کنند بر زنبور کردند و طلا کنند بر کبکدن سک دیوانه
 و طلا کنند بر نفع دارد نهش و زنبور و طلا کنند بر بلبلان مقاربت کنند و هرگاه
 قمار شراب ان نیم شفاست بندق قریاق نهش خصوصاً نهش عقرب باشد
 ان قریاق از غن عقرب و تیل و نفع دارد جمیع سموم را و پوست بالای ان سموم را
 بقدر حدی پس نفع دارد بول بولها ظاهر است بجامه مقارم سموم است بول انسا
 نفع دارد نهش افی با خاصه صهره ان شراب و خادابا نطرون و نفع دارد ارعصه کلب الک
 و سایر عضوم و مانده و کهنه بول نافست از سموم بتامی لیس موشکان میوه
 مداوة بیش و ان قریاق از برای بیش است قفاح نافع است سموم را و همچنین عصا
 و رتیلان و خصوصاً خاتم ان و شراب ان و اب ان نافع است از کردند عقرب بول
 برای هر سم کرمی سماح پید انرا هرگاه نهادند بر عصه قسکین دهد و جع انرا در
 ساعت توت پوست درخت ان قریاق است برای شوکران و عصاره و رقا از هرگاه
 بیاشامد انان او قید و نصف نفع دهد لیس رتیل از برای شراب نفع دهد انرا
 عقرب و رتیل و هر دو را و حوام انرا بگذارند بر عصه کلب الک و همچنین عصا
 ان با کرسنه و خوردن انجین را می کنند و میوه ان شراب سوم نافع است از لیس هوام
 و نهش حیات و عصه کلب الک بیاشامیدن با شراب حیا و شراب نفع دارد لیس
 هر چه نفع دارد لیس ان را و هر چه نفع دارد لیس عقربا و هوام را و هرگاه
 انان یا فرش کنند در خانه میگرد و هوام جرا بخورد کرده عقرب نفع دارد و طلا
 ان کینداست نافع است از عصه حبه جلد ان نفع دارد و لیس عقربا و هرگاه
 بر نهش افی پس جذب کند سم را جلد اس او را هرگاه بیاشامند بر سموم که حی
 کلب باشد نترسد از اب جلود و حب الی و کبار است نفع دارد کردند عقرب
 با انجین و خما حنطیا انرا و انچه میگویند هرگاه انجین نفع دهد سموم انان نفع
 لیس جمیع هوام خصوصاً عقرب هرگاه خیم کنند با غسل و انیم کرم و خمار شد
 جمیع سموم را حب الا توج نفع دارد سموم را و شراب ان مقال است حرا الکا و هرگاه
 بیاشامد انان صاحب کلب الک این شود ان شران و بری کنند انرا و همچنین
 از ان سبک بمالند و بخورد کلب الک را نفع دهد حبه الخضر شراب نفع

بسیار است و در میان دریا خال بد آنکه سم قوتش و از این صفت و منشور شده
زبان و صلابت و راستان و اعتدال پس بعد از آن بیاض عیان و لعل در معده و فشار دادن
علاج کل اینست که سبزه بت کنند در اول امر پیش از آنکه را کزده شود قوه و بدن بقا که
شیره و زیتون و شیر تازه و انجیر و آب کرم و معالجه کنند در آن چیزی را که ممکن باشد بدین
قلیل از شب و بوق و حفص و پسته مرغ ای و مستحب نیست که بیاض املا ب سرداب
بسیار و بخورد غذاهای بسیار و اگر نکند لا اقل سوره عادت سهراب بسیار خوردن
و غذاهای بسیار خوردن می کشند و باک نیست که قذف کند لایق نیست که بیاض
روغن کلسنج و روغن بنفشه لعاب بز قطونا و حب السفرجل و بزرگان باد زن بادام
و حقه کند بخفتن این می کشند از بیاض املا بخورم نم علاج است از برای سموم
و دفع آن اشامیدن با شراب و طلا کردن بر که خالص و از خواص سرکه است که همیشه قف
کند سهراب اعراض سهراب خورف قحطی مد کور غام از نب غری علامت سرخی چشم ضیق نفس
سرفه خشک نفث الدم بول الدم عسار البول و فی الجملة این سم قاتل است علاج شراب
شیرینان خبازی روغن بادام آزاد درخت کشته است سه شعالان علامت شرب
ان کرب علاج ان قی است و بیاض باشد که معالجه کند بمعالمه اسفیداج الرصاص سرد
خشک شرب او می کشد از برای تسدیدان طرق ادواح و تحقیق انرا علامت ان مانی
لسان استرنایدن و پرودت بدن و بیاض بدن و اختلاط عقل و غشی و عارض شود از شراب
ان معص و علاج در معده و وجع قواد و ضیق نفس و بیاض باشد که منتهی شود بمقتضای علاج ان
شراب عبطوح تخم زایانه و کرفس و انیسون و فستقین و غسل اسفیداج الحصاصین از نموا
خفه کنند علامت ان مثل اعراض اسفیداج حاصل است علاج ان حبائیل نصف
مثقال اینون سرد است در چهارم خشکست دریم مهلك بتقدیر است و می کشد از دم
تا در دم بسبب پرودت علامت بسیار است و اسفیداج و اینون از دم زدن
کزاد و خنده و اعتقال زبان و فور و تکی چشم و قیو شدن ناخن و بیاض باشد که عارض شود
ان خارش علاج فلفل با ریحنی قی کردن بشویت و قوب غسل نک هنددی حقه طاهر
و از جنس بیدارند و بدهند که بسیار باشد و از جنس بیدارند و بدهند که بسیار باشد
و منجین کنند سرد بکامات و از بیاض این قویات و بعضی سحر نیا حلیت فاضل بسیارند

منبر

بسیار است و در میان دریا خال بد آنکه سم قوتش و از این صفت و منشور شده
زبان و صلابت و راستان و اعتدال پس بعد از آن بیاض عیان و لعل در معده و فشار دادن
علاج کل اینست که سبزه بت کنند در اول امر پیش از آنکه را کزده شود قوه و بدن بقا که
شیره و زیتون و شیر تازه و انجیر و آب کرم و معالجه کنند در آن چیزی را که ممکن باشد بدین
قلیل از شب و بوق و حفص و پسته مرغ ای و مستحب نیست که بیاض املا ب سرداب
بسیار و بخورد غذاهای بسیار و اگر نکند لا اقل سوره عادت سهراب بسیار خوردن
و غذاهای بسیار خوردن می کشند و باک نیست که قذف کند لایق نیست که بیاض
روغن کلسنج و روغن بنفشه لعاب بز قطونا و حب السفرجل و بزرگان باد زن بادام
و حقه کند بخفتن این می کشند از بیاض املا بخورم نم علاج است از برای سموم
و دفع آن اشامیدن با شراب و طلا کردن بر که خالص و از خواص سرکه است که همیشه قف
کند سهراب اعراض سهراب خورف قحطی مد کور غام از نب غری علامت سرخی چشم ضیق نفس
سرفه خشک نفث الدم بول الدم عسار البول و فی الجملة این سم قاتل است علاج شراب
شیرینان خبازی روغن بادام آزاد درخت کشته است سه شعالان علامت شرب
ان کرب علاج ان قی است و بیاض باشد که معالجه کند بمعالمه اسفیداج الرصاص سرد
خشک شرب او می کشد از برای تسدیدان طرق ادواح و تحقیق انرا علامت ان مانی
لسان استرنایدن و پرودت بدن و بیاض بدن و اختلاط عقل و غشی و عارض شود از شراب
ان معص و علاج در معده و وجع قواد و ضیق نفس و بیاض باشد که منتهی شود بمقتضای علاج ان
شراب عبطوح تخم زایانه و کرفس و انیسون و فستقین و غسل اسفیداج الحصاصین از نموا
خفه کنند علامت ان مثل اعراض اسفیداج حاصل است علاج ان حبائیل نصف
مثقال اینون سرد است در چهارم خشکست دریم مهلك بتقدیر است و می کشد از دم
تا در دم بسبب پرودت علامت بسیار است و اسفیداج و اینون از دم زدن
کزاد و خنده و اعتقال زبان و فور و تکی چشم و قیو شدن ناخن و بیاض باشد که عارض شود
ان خارش علاج فلفل با ریحنی قی کردن بشویت و قوب غسل نک هنددی حقه طاهر
و از جنس بیدارند و بدهند که بسیار باشد و از جنس بیدارند و بدهند که بسیار باشد
و منجین کنند سرد بکامات و از بیاض این قویات و بعضی سحر نیا حلیت فاضل بسیارند

1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900

۱۰۶۰

[illegible]

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or date, located at the bottom of the page.

Handwritten notes in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

وَالْأَمَانَةُ لِلْعَالَمِ وَالْأَمَانَةُ لِلْعَالَمِ

